

SIMON

A

VONTROULEZ.

[Faint, illegible handwritten text]

7

SIMON
A VONTRouLEZ,
PE
AR MARCHADOUR MERCER,
HEUILLET EUS A
ŒUVROU DALIF
SIMON A VONTRouLEZ;
TROET E BREZONEC,
EUS A LEVR GALLEC SIMON DE NANTUA, DRE AN AUTROU
LAURANÇ DE JUSSIEU,
GANT ALEXAND-LOUIS-MARI LÉDAN.

Requeti a ràn digant Doue, va mi-
gnonet, mavezot fur hac honest.
(CHAB. XXXVII.)

E MONTROULEZ,
Eus a Imprimeri LÉDAN, Impr.-Librer.

~~~~~  
1834.  
~~~~~


479

4

19

118

D'AL LENNER.

AN Autrou Lauranç DE JUSSIEU, Secretour-General eus a Zepartamant ar Seine, Chevalier eus al Legion a Henor, Mestr ar regejou, en deveus composet ul levr hanvet *Simon de Nantua*, heuillet eus a œuvrou dalif *Simon de Nantua*. An Academi a Franc, goude un examin scurpulus eus al levr-se, e deus accordet d'e autor ur pris dreist-ordinal a zaou vil scoët, savet eus a fondation an A. *Monthyon*. (1) Ar pris-se a voa bet proposet gant an academi e faver ul levr var ar gundu vad eus a vuez an den, ha certenamant, na ellet qet ober güelloc'h.

Goude beza lennet gant ur blijadur vras meurbed ha gant ar brassa interest, al levr-precious-se, e meus sonjet e vije ur güir servich da renta d'am c'henvrois, en eur drei anezàn e brezonec. Mes, dre ma tremen an oll fêjou merqet ennàn ebars er vroyou huel, e meus credet tleout ober ur chenchamant benac el labour-se, evit clasq en renta interessantoc'h da dud hon brô, dre ma hanvàn lec'hiou anavezet mad, ha ma couveno muioe'h d'ar Vretonet. Rac-se eta, evit e renta calz muioe'h agreabl d'am c'henvrois, e meus

(1) Yan-Batist *Robert-Auger*, baron MONTHYON, a so en em rentet immortal dre e vad-oberou hac e garantez dreist-ordinal evit an oll. Etouez an oll brisou en deveus fontet, e zeo ret rapporti an hini a zeg mil livr e faver ur gall pehini en devezo composet ha publiet an uilla levr var ar bividiguez vad, hac ur pris all a zeg mil livr e faver ur gall paour pehini en devezo grêt, e rên ar bloa, an action ar muia vertuzus. An den respectabl-se a varvas an 29 a vis qerzu 1820, d'an oad a 87 bloaz. Ur fortun a beup million en devoa pa varvas, eus a behini en deveus disposet e faver an dud maleürus. An Autrou *Monthyon* a vezo alao citet evel unan eus a vad-oberourien an humanite. Ra vezo e vemor da james en hon toues !....

hanvet va den, **SIMON A VONTRUBLEZ**, ha ne meus grêt dezàn beachi nemet e Breiz hepquen. En hor brô eo eta er güelimp bepret occupet eus a voneur e nessa, ous hon instrui dre e gomzou ha dre e exemplou. Arranget e meus meur a dra el labour-mâ, evit ma vezo essoc'h da gompren d'an dud divar ar meaz, hac e meus credet dleout ramplaci ar Chabist XVII dre un all, var sujet meur a accidant e pere peb den a ell douguen ur sicour pront. Anfin, grêt e meus va fossubl evit ma ello plijout d'ar Vretonet.

El levr-mâ peb-unan a gavo un dra benac da vedita; mes bepret exemplou da dec'hel ha re all da heuill: atao qentelliou fur, hac ar brassa respet evit hon religion santel.

Na elfet qet sqigna re all labour-mâ, ha da zezirout e vez en em gafe etre daouarn an oll Vretonet; rac, el lavarat a ràn c'hoas: ennàn e qevint reoliou a gundu vad evit peb seurt stat demeus ar vuez, hac e meus an esperanç douç da sonjal ec'h ello produi frouez mad. En esperanç se eo hepquen e meus antreprenet en ober. Eürus, ma ell tizout d'ar but-se!

AVERTISSAMANT

EVIT DESQI LENN AL LEVR-MA ERVAD.

AN darn-vuya eus al levriou brezonec a vez lennet evel ma lenner ul lizer, ur recit, ur c'hontrad, etc.; mes al levr-mâ, dre ma zeo reizet e form a ziallog pe a gonferanç, a exich ur fêçon expres, evit laqat compren guelloc'h ar pez a zo ranfermet ennàn. Rac-se e zeus songet, evit ar guella, explica ar güir reol hac evit e lenn evel ma zeo dleet, hac evit laqat e gonceo ervad.

Ret e vezo eta d'al lenner :

Be vech ma c'avo ur poent evellen . arrêti un nebeud; evel pa n'en devez mui netra da lavarat.

P'en em gavo gant ur virgulen , arrêti un tamic ne-
bentoc'h.

Pa velo ur poent-virgulen ; arrêti, un nebeud mui-
oc'h eguet evit ar virgulen.

Pa erruo daou boent evellen : arrêti evel evit ar
poent-virgulen, mes gouscoude evel pa en defe c'hoas
un dra benac da lavarat.

Pa ziguezou meur a boent..... arrêti crac, evel pa
droc'he un all dezàn ar gomz, pa n'en defe qet c'hoas
êchuet da lavarat ar pez en devoa c'hoant.

Pa vezo ur poent a admiration ! achui da lenn ar gomz
diarauc evel pa lavarfet gant glac'har : *O va Doue!*
pebes maleur ! pe evel ma lavarfet gant autorite :
Peoc'h aze! pe evel ma lavarfet gant joa : *Ah! brassa*
levenez a zantàn! ze oll hervez ar circonstañç.

Pa vezo ur poent a interrogation ? e rencor lenn evel
pa lavarfet : *Compren a rit-hu?* rac ar merq-se a
zo bepret evit interrogi.

Bremâ e zeus ur merq evellen — evit miret na vez
repetet re alies ar gomzou inutil a *n'en-mâ-n'en*,
ha pa chencher a interlocutor.

SIMON A VONTROULEZ,

PE

AR MARCHADOUR MERCER.

CHABISTR QENTA.

Petra eo Simon a Vontroulez.

« **M**EN a ruill na zastum qet a guinvi, » eme ur proverb ancien, a meus clêvet va zad-côs o repeti alies; an dra-se so evel pa lavarfet n'ea em binvidiqer qet nemeur o chanç a blaç hac o reded ar bed. Evelse ivez, Simon a Vontroulez, pehini a veache abaoue daou-uguent vloaz eus an eil foar d'eben, gant ur marc'h sammet eus a'zaou vaniqin carguet eus a varc'hadourez, ne voa-én qet deut da veza goal binvidic er vicherse; mes gounezet en devoa ennàn an experianç, pehini a dalvez aour, rac beza en devoa daou-lagad ha diouscouarn mad; guelet en devoa calz a vroyou, calz a dud, ha clêvet calz a draou. Evemor a voa excelant, en hevelep fêçon m'ea devoa sonch mad eus a guementse; hac evel m'en devoa Doue favoriset anezàn eus ur sqiant eün hac eus ur speret just, ec'h elle-rei da bep

hini conseillou mad. N'o esperne qet en effet da zen, ha n'en devoa qet a v'assoc'h plijadur eguet ar gonversation; marteze memez, ec'h ellet e dremen evit un nebeudic-bavarder. Qementse na ampeche qet ar re en selaoue d'en em gaout ervad eus a se : rac ellout a eller lavaret penaus an hini a selaou, a implich alies guelloc'h e amzer eguet an hini a gauze. Evit feat eus a Simon a Vontroulez, na implije qet fall e hini en eur gauzeal, pa zeo güir, er c'hontrel, na lavare nemet traou sqiantus, eus a bere ec'h elle an oll profita, ha demeus a hend all, qent eguet en em laqat da gauzeal, en devoa pell-amzer sellet ha sellaouet.

Petra benac ne voa qet goal binvidic, e damie cömmereç en devoa gouscoude procuret dezàn ar voyen da sevel ur famill nombrus aouialc'h, ha da veva én e-unan en e eaz. Hogueu, evel na zè qet e zezirou en tu-all, e zoa parfetamant eürus, hac e clèvet alies anezàn o lavaret ne zeus güir baour nemet an hini a c'hoanta muioc'h eguet na ell caout. Cuntinui a rê da labourat, da redec ar foariou, en despet d'e oad dija avancet; rac lavaret a rê-c'hoas ne zeus qet a v'assoc'h adversourien d'ar bonheur ha d'ar yec'hed, eguet an didalvoudeguez hac ar feneantis. Evelse an tad Simon a voa leun a yec'hed, gant e benn moal ha gant an nebeudic a vlèo guenn a chomme endro d'e ziouscouarn. E visach a voa atao laouen, hac e ziou chaud rus ha lard a rê mil blijadur da velet. Douguen a rê e gôf bras gant caiz a êzans; bale a

rê eün, ous en em souten var e vas a veach.

Simon a Vontroulez a voa bet destinet gant e dad da veza bêleg, ar pezh en devoa grêt dezàn studia en e yaouanqis. Mes, goude se, dre n'en em sante qet a vocation aoüalc'h evit ramplissa dignamant ar fonctionou important eus ar stat-se, e sonjas : El leal, emezàn, va zad a zo bet merceric; he bien, me fell din er beza ivez; un avantach benac zo bepret o heuill micher an tad. — Gouscoude, Simon en devoe hep-cess d'en em veuli, etro pad e vuez, demeus an instruction a behini en devoa profitet. Guelet a rê güelloc'h qement a voa, hac ec'h anaveze peb tra dre e speret parfet. An inclination en devoa conservet evit al lectur a brocuré dezàn alies ur blijadur agreabl hac util : avichou memes e zeo en em aviset da scriva ar pezh a droe en e benn, p'en deveus bet lêzet e afferaou amzer aoüalc'h dezàn evit se.

An discadurez-se a voe hepquen an oll fortun a lezas dezàn e famill. Mes an heritach-se a dalvez muioc'h eguet calz a arc'hant, rac procuri ra ar voyen da c'hounit, elec'h an ignoranç na gundu nemet d'e goll. Gouzout a rê se ervad, an tad Simon, rac na beane da c'houlen ous qement den a gave : — Çaç a rit-hu ho pugale d'ar scol? Bezit soign mad d'o c'haç : ennes eo ar c'haera presant a ouffac'h rei dezo. Ma na ouzont netra, o devezo bepret ezom eus a re-all, hac e vezint tromplet alies.

Mont a rit da c'houlen diganén penaus ec'h anavezàn qencoulz an tad Simon; cetu amañ

penaus : Un devez ec'h antreiz e ty an A. LÉDAN, Imprimer-Librer e Montroulez, e pelec'h em boa affer. Simon a voa occupet da brena *Deveriou ar C'hristen, Curunen ar Verc'hes, Instructionou Christen, An Devez Mad, Abregeus an Doctrin Gristen, Reglamant a vuez, etc.*, levriou pere na anavezet qet guechal, hac en devez publiet divar e goust e-unan e faver an dud divar ar meaz. Simon a zalc'he un tamic cos levr en e zorn : Sellit, emezàn din; cetu aze ul levr ic dister aoualc'h, herves an apparanc; mes, m'en assur, ma ve gouezet an traou caer a zo ennàn, e tiredfe an oll d'er prena. Rac, n'en em dromplit qet : er voestou bian e vez an ongantehou mad. Ne ouffen biqen er meuli re. Mes, dre ma zoun presset, e lavarin hepqen : Prenit *Ar Pautr-Côs Richard*; ha da c'hortos, dalit emâ, ha lennit-àn d'ho tud; bezit certen e viot oll contant, goude beza e lennet.

Conversation vraz Simon a Vontrolez a seblantas din qen carguet a furnes, ha qement a lavaras din divarben e veachou a voa qen interessant, m'am boe ractal c'hoant da ober ur veach gantàn. Justamant en em disposi a rê da bartial evit foar Castel, e pelec'h e c'hoantae en em renta. Goulen a ris outàn caout ar blijadur d'e accompagni; ne c'houl lenne qet vell, hac ar peza a voe lavaret a voe grêt. Eus a Castel en heuillis pelloc'h, hac e rejomp assambles an drô demeus ar pemp departamant a Vreiz, da c'houzout eo : Finistèr, Morbihan, Loir-Inferiol, Isl-ha-Vilain ha Costez-an-Nord. Joa

bras am boe, rac credi a ràn beza profitel eus a gonseillou va c'hamarad a veach. Mes evel na garfen qet beza va-unan hepquen o profita diouto, e zàn, va mignon, lenner, da gonta d'èc'h ar pezh ameus gallet delec'hel eus va beachou.

CHABISTR II.

Simon a Vontroulez a ya da foar Castel, e pelec'h e rancontr c'hoarierien dinçou, milita-câz, flu, ha meur a c'hoari all a hazard difennet, c'harlatanet, etc.

CALZ a dud a voa e foar Castel; darn a verze, darn all a brene, hac oll gouscoude en em glêmet dious an amzer dies a rene.

Qerqent ha ma parissas Simon, e tîredas calz a dud pere en anaveze, d'en em laqat endro dezàn. Dré ma voa fontet mad e repùtation a honestis, en devoe buan guèrzet ar varc'hadourez a d'eye guerza, ha prenèt ar re a bere en devoa ezom; rac an afferau so prest renget gant an dud zo anavezet evit nonpas trompladen, na beza tromplet o-unan. Neúze ec'h ejomp da bourmen dre ar foar. Simon a arrête bepret el lec'h ma voa foul. Ah! cetu c'houi eta er vrò, tad Simon! a lavaret dezàn. Eh bien, penaus e za an afferau? — Eleal, eme Simon, mad aotualc'h; gousout a rit ervad e zòn bepret contant, ha n'en em glêmàn james. — Eurus

oc'h, tad Simon, da sonjal er guis-se, rac an amzer neo qet favorabl; na rêr netra, hac ar c'hontributionou a sospontus. — Gouzout mad a rân, eme Simon, n'en deo qet pinvidic ar vrô hac e zeus calz a gargou da baea; mes anzav a reot din penaus, ma na ouffen qet se, ne alfen qet nemeur en em doueti, hervez ar pezh a velân amâ. Cetu dre aze nombr bras a varc'hadourien pere a seblant din güerza mad aoüalc'h o marc'hadoures. Fachet bras ouñ gouscoude da velet ar re na verzont nemet c'hoariellachouous en em disober eus anezo buannoc'h eguet ar re a offr traou util. Emedoc'h o paouez prena goalinier ha dantelezou da orni ho pried, ha pa vezo deut an amzer yen, e vanqo dêc'h marteze un tapis mad a c'hloan; ha neuze e leverot na ellit qet er prena, dre ma oc'h eusho contributionou da baea. Clêvet a rân dija ac'hanoc'h o vurmuri a enep ar mêt, evel pa ve se deus e faut; hac a enep ar gouarnamant, evel pa else paea dle ar vrô hep ho sicour. Elec'h murmuri hac en em glêm, na raec'h-hu qet guelloc'h o labourat ha dastum? Al labour a chasse ar vizer, hac an dastum eo en ampech da zont.

Pa zistrois da Vontroulez demeure va diveza beach, na gavis mui nemet tyes a gommerc, nemet goaset, graguez ha bugale pere en em avise da gomz evel pennou scâñv eus a afferaou ar gouarnamant, ha da gontrolia qement a rêt. Epad an amzer-se al labour a chomme a blat, hac ar vizer a errue e trein vad. — Parbleur! emedon-me, ober a rit aze traou caer, hac

e qemerit ur feçon vrac evit diminui ho contributionou ! Cuntinuit da fumi, da feneanti, hac ho pezo souden ar blijadur da velet hoc'h amezeyen o tont da veza pinvidic divar ho const, ha da ober goap ac'hanoc'h. Comprenet o devezs se; commançet int da labourat gant courach, ha ceta ma n'en em glêmont mui bremâ. Grit ivez evelse, va mignonet, ha ne santoc'h get ar bouez eus ho cargon. Ne zeus get a vrasoc'h cargou egnet ar re en em roomp hon-unan dre ar feneantis hac an dissipation.

Han'en deo get ho mab-hu eo avelân duont o c'hoari dinçou, e pelec'h e coller an arc'hant, peguement benac e c'honezer ive diouc'h-tu ? Penaus e souffrit-hu se ? Na ouzoc'h get eta, Fanch, ne zeus habitud ebet qen dangerus da zelo'hel evel ar jeuyon hazard ? Beza zo lezennou mad a zifen bep seurt jeu fall evel epnes, ha calz a re-all eveltân, hac ec'h autorisit ar re a vanq dezo, en eur laqat anezo da c'hounit ! Gouzout a rit-hu petra eo ur c'hoarier ? Un den eo pehini a gommanç dre goll an arc'hant a apparchant dezân, goude-se arc'hant an hini so sot aoualc'h da bresta dezân, hac a achu peurvuia da laeres e dad pe re-all, pa na ell caout credit.

Ha o'houi, Yan, ma n'en em dromplân get, e velân ho merc'h occupet bras o selaou ur c'hanjoler, pehipi a gont dezi falibokennou. Hervez feçon an amoureux-se, e veler ne glasq nemet amusi ho merc'h. Laqit evez mad, Yan ; ho merc'h a rafe guelloc'h serri ha diouscouaru

d'al horistal-se, evit en em delc'hel da ur paurt yaouanq fur, courajus en e labour, hac en deus ur güir attachamant evit ar religion : ennes eo hepquen a raye boneur ho merc'h, hac a rento-ho côsni eurus. — Penaus, tad Simon, eme Yan, ne garfec'h-hu qet e tæufe ar yaouanqis d'en em hanti, d'en em amusi? — Eo certen, eme Simon, mes en honestis e pep tra. Sonjit mad penaus ar merc'hed yaouanq alies a ro re a benn da cærtent tud yaouanq, pere na glascont nemet o zrompla, ha dre o c'homzou flour, e fromessaou vean, d'o goapât. Digorit mad ho taoulagad var guementse, ræ ar c'heüs a erru re divezat peurvuia.

Yan a santas ervad en devoa Simon rêson, hac a yas da guere'hat e verc'h.

Er moment-se Simon a appercevas un den o tont etrezec hac én, gant un tamic paper pleguet en e zorn. — Petra eo an dra-se oc'h eus prenet, eme an tad Simon? — E feiz, Simon, louzou eo hac a-zo expelant evit ar boan dent hac ar rêm — Piou-en-deus-én guerzet d'ec'h? — Atoue, an autrou-ont pehini zo quintet var ur gador, hac a c'hoari drompill. — Ah! va mignon, un drogaoh fall oc'h eus prenet aze, hac an hini en deus-én guerzet d'ec'h n'en deo nemet ur charlatan. Laqit eves mad da fionpas ober usach a guementse, rac na dleer james en em fiout er seurt remejou-se, pere-zo guerzet gant tud n'o deus nep anaoudeguez er vedecineréz. Ha noc'h eus-hu qet sqiant aoualc'h evit compren penaus ar boan dent hac ar rêm ne

dint qet ar memes tra, ha na c'houlennont qet ar memes remed? Ar seurt tud-se zo ampoessonnerien, pere a ra goab ac'hanoc'h en eur receo hoc'h arc'hant. Ur vech emeus cavet unan hac a verze bouligou bian milfic bara, dindan an hano a *billinennou a enep ar c'holica*, hac a c'hoarze a greiz calon en eur laqat o faea goalguer d'an dud diot a amuse gant e gomzou caer. Remed ur charlatan a zo dangerussoc'h eguet an droug. It, va mignon, ha pa ho pezo ur boan benac, consultit ur medecin anavezet.

Estrancha tra, eme Simon a Vontroulez! en em glêm a rêr eus an amzer a vizer, hac e caver arc'hant evit prena traou sot, evit c'hoari, evit prena drogach fall pere na dalvezont netra!

CHABISTR III.

Simon a Vontroulez a ya da velet an dançou, a gomz var an didemperanc hac a gont un histor var ar sujet-se.

An deiz varlere'h e quittajomp Castel hac ec'h ejomp da Lesneven, e pelec'h e zoat o tançal. Evel ma tremene Simon dre eno bep bloaz, e voa anavezet mad; evelse ivez an oll a voa contant d'e velet: quittât a rejot memes ur moment an dançou evit en em dastum en dro dezàn; mes souden en em leqejot adare da zaillat gant joa.

Presañ an autrou mêt, den veneret meur-
bed gant tud e gommun, na gene mann an dud
vad-se. An dud yaouanq hac ar mere'het yaou-
anq en em gundue en honestis, ha pep tra a
dremene ar guella tout. Gouscoude, pa antre-
jomp en un hostaliri evit qemer hon repas, e
veljomp un den ayouanq pehini en devoa evet
bete coll e benn. Er stat trist-se e talc'he pro-
posiou vil, en hevelep fêçon ma voe prevenet
an A. mêt, pehini en laqas cundui d'ar prison.
Gant plijadur e clêvjomp ar mêt a fêçon-se oc'h
adressi qentelliou fur ha douç d'an hostis, var
ar gaou en devoa bet da lezel an den yaouanq
maleürus-se da eva en-tuont de ezom.

Guelet a rit-hu, eme Simon a Vontroulez,
peguen mezus ha peguen disenorabl eo ar viç a
didemperañ! Cetu aze un den yaouanq pehini
na gredo mui en em disqueuz dirazoc'h hep
rusia, c'houi pere a seblant oll beza mad hac
honest. Eurus c'hoas ma zeo deut an A. mêt
a benn d'en laqat e câz d'e ampech da ober
sotoniqu da bere ec'h elje en em livra! rac-ur
maleur benac a elle erruout gantàn, evel a er-
ruas gant ar paour-çêz Philip-se, pehini a vije
bet un den enorabl, panevert e banchant bras
d'ar güin, hac a zo hirio an deiz er galeou,
abalamour m'en devoa evet dreist-musur. —
Oh! tad Simon, contit eta deomp histor ar
Philip-se, eme ar bautret yaouanq. — A galon
vad, va mignonet, ha goude se e contot anezi
d'ho camaradet, evit ma tachint da brofita de-
meus ur seurt exempl.

HISTOR PHILIP.

Philip, eme Simon a Vontroulez, a so mab d'ur boulonger honest, pehini a meus anavezet e Brest. E dad en devoa savet anezàn eguis un den a fêçon, hac én e-tiñan en deus ur galon vad ha calz a gañteou estimapl! Mes na zeus ezom nemet eus a ur viç hepquen, evit renta inutil nombr a vertuziou. Ar paour-qèz, Philip-se a brouv gementse. Goal abret e voa en em accustomet da eva hep moder, en hevelep fêçon na vije cazi james capabl da ober e labour. Enoui a rê e labour anezàn ive, rac caout a rê muioc'h a blijadur oc'h eva ur verennad vin eguet o laqat toaz e gô: Gallet en devije gouscoude heuill mieher e dad, ha beva gant enor ervad; mes e voal-banchant a voa trec'h eguet nep consideration ebet, hac ouspen se, ar gonnessançou fall en devoa grêt en hostaliriou a êchuas d'en distrei deus e zeveriou.

Anfin, un devez en eur vezvas gant ur zoudard yaouanq a voa en garnison en Brest; hemàn a gonseille Philip d'en em angagi, oc'h assuri dezàn ne voa netra preferabl d'ar vicher a zoudard; ne voa mann da ober, emezàn, hac ec'h ellet en em divertissa adalec ar mintin-betec an nôs. Philip charmet e elêvet ur seurt langach, a yas qerqent d'en em angagi, hepsonjal en desolation e zê da laqat e calon e dad hac e vam. Ne zaleas qet da veza punisset eus an ancounac'ha en devoa evit ar re da herc'h e tleze ar vuez..

Cetu én anrolet hac o vont bep mintin d'an exerciç. Ne voa qet se ar c'haera eus ar vicher, ha Philip a gommance da zantout n'en devoa qet e gamarad comzet dezàn eus a zifficulteou ar vicher. Un devez e pehini ar maleurus-màn en devoa evet eus ar mintin gant daou pe dri sujet fall eus ar regimant, en em bresantas en exerciç en ur stat nebeut dereat. Ne oar petra a ra, hac e laqa ar re all da vancqout, rac na glèo qet ervad, trantella ra, bale ra var dreid e gamaradet. E serjant a fell dezàn e laqat da sortial eus ar renq, hac a drap en e golier. Philip na gav qet se ervad : tenna ra e sabren hac e vless ar serjant. Qerqent e zeo arrêtet ha cunduet d'ar prison ; condaonet eo d'ar maro, evit beza savet e sabren var e chef.

Ar serjant a voa un den a fêçon, hac a suplias ar c'horonal da implori madelez ar roue e faver ar maleurus Philip, hac ar roue a ziminuas ar boan ; Philip a zo hirio er galeou. Me ho lèz da soujal pebes glac'har eo se evit e dud ! Philip na voa qet grêt evit an disenor. Mes, hac én a ell den gouzout bete pehent ec'h eller mont, p'en em lezer gouarni gant an didemperanç ? Na velàn netra dignoc'h a druez eguet un den pehini en em expos da goll e benn ha d'en em renta hanval ous an anevalet. Seblantout a ra din e zeo muioc'h da glèm eguet ur foll ; rac ar mezventi a zo ur güir follentez, hac e ve mezus bras din beza en em rentet foll dre va faut.

P'en devoe an tad Simon achpet da barlant,

e voa un den yaouanq o voela. — Petra oc'h eus-hu eta, va buguel'eme Simon a Vontroulez. — Hoc'h histor eo, a respontas an den yaouanq, a ro din queuz bras; rac mar deo en em vezvet Jopic, e zeo me so caus, o tont d'en disfia da eva. Birviquen na vijen en em gonsolet, ma vije erruet gantàn evel gant Philip. — He bien, eme Simon, credi a ràn n'en em amuzot mui da ober c'hoariou fall er guis-se. Guelet a rit penaus an distèra tra a c'hoarvez eus a guementse, e zeo d'en em ober droug ha da vont da gousquet d'ar prison.

CHABISTR IV.

Simon a Vontroulez a so indignet a enep ar re a oual-drèt an anevalet.

BALE a remp tranqñamant var bent Brest, pa glêvjomp en ur o'hroashent e pehini e voamp tost erru, leoudoucou spontus ha tolliou bas horrubl a rê calz a drous; mes na velemp netra. Ractal ec'h erruas ur c'har gouall garguet, sternet eus a zaou varc'h hepquen. Ar marc'h bleyn a voa discaret, hæ evel michañc an tolliou fouet n'o devoa qet allet laqet anezàn da zavel, ar charetour brutal a guemeras ur gueneuden hac a bile var costeziou al loen paour, pehini na save qet buannoc'h evit se.

Ha foll oc'h-hu, eme Simon a Vontroulez!

c'hoant oc'h eus-hu da laza al loën maleurus-
se? Nan? vantredie, eme ar charetour infer-
nal, en eur leusqel bepret mallozou; ne vanqfe
din nemet se evit beza ur pau-tr-brao! Mes ar
c'hoqin marc'h-se pehini a ra din en em daoni
un heur zo, a zo capabl da c'hoari an tol-se din
da grevi expres. — Eleal, eme Simon, en e
blaç na vanqfen qet da se; rac guelloc'h e ve
din beza mil guech maro, eguet servicha ur
mestr brutal eveldoc'h. Reqeti a ran dezàn a
greis calon, evit e voneur hac ho punition na
savo qet eus alesse. Gouscoude e zeomp d'ho
sicour; mes dre druez eo evit ho loën, ha non-
pas dre interest evidoc'h. Ha forç so din dre
bez rêson, eme ar sauvach, nemet em sicou-
rot d'en em denn eus a ambaras!

Ober a rejomp, en effet, hon oll bossubl
evit sevel ar brancardou, hac epad qementse,
daoust d'ar pez a lavare Simon, ar marc'h qez
a receive bepret tolliou treid en e gosteziou
digant ar charitour, en eur douet-doue. Al
loën paour en em savas anfin var e ziouc'har,
oc'h ober un effort diveza; mes na voe qet
evit pell-amzer. Diek'het oll e voa, hac e se-
blante souffr calz en e oll izili. Ar goad a ruille
eus ar gouliou e devoa grêt an tolliou dezàn.
D'ar c'henta tol fouet, e clasq ober ur pas;
brancellat a ra, hac e quez a nevez; mes evit
ar vech-mâ e zeo inutil essât e laqat da sevel,
rac mervel a reas ractal.

Ar goler hac an dispit eus ar charetour en
laqe neuze da leusqel leoudoueu horrupl :

A betra e teun-me bremâ, emezàn ! Ret eo din en em renta varc'hoas en Brest ; respont a ran eus ar varc'hadoures zo em c'har. Cetu dija collet ur marc'h ganén , hac e zàn c'hoas da goll ar'pez a deue din evit va chare , ma ne erruàn qet varc'hoas !..... Ah ! coqin , fripon marc'h. — Qementse a zo caer , eme Simon : laza rit ho marc'h , hac en em glêmit c'hoas dioutàn ! Petra fell dêc'h e raje a vuioc'h eguet mervel en ho servich ? An neb zo cruel en andret al loëned , hac a ancounac'ha penaus e souffront coulz ha ni , a voal-drêt anezo hep utilite , a dlefe sonjal da viana ezeo ret menaji arservicher eus a behini hon eus ezom. — Qementse oll zo mad ; mes penaus a rin-me bremâ evit cuntinui va hent ? — Ar pez na ouzomp qet eo se , eme Simon ; ha qement a ellimp ober e-vidoc'h , e vezo digaç dêc'h qezec deus an tosta villagen. Qemerit paciantet da zeport ; sonjit mad er pez zo diguezet ganêc'h , ha tachit da nonpas laza ivez ho marc'h all. Qen a vezo.

Dre ma pellaemp outàn , e clêvemp c'hoas anezàn o vlasfêmi. An tad Simon a voà indignet oll eus a se , hac e zaoulagad lem a luguerne dindan e valvennou guenn , en eur gauzeal din eus ar pez e voamp o paouez guelet. A viscoas , emezàn din , e metus remerqet penaus an dud a drêt an anevalet gant crueldet , a zo tud mechant. An hini a vel hep encres goal-drêti ur marc'h pe ur c'hy , n'eo qet pell da veza insansibl da boaniou e nessa ; ha pa en em ac-customer da ober droug d'al loëned , e vezo grêt

ive souden d'an dud. Beza e zeus broyou e pere an drêtamanchou fall grêt d'an anevalet, a zo punisset herves al lezennou. An dra-se a seblant din just. Mes en Breiz-Izel, e pelec'h ne mediet an usach-se, e carfen e vez disqueuzet gant ar bis ha livret da vepris an dud a fêçon, nep piou benac zo barbar aoualc'h evit beza brutaliset ur marc'h pe ur c'hy, qercoulz evel evit beza scòet ur re benac fêploc'h eguetàn, na ell pe na voar qet en em difen. En em drompla a rafen calz, ma n'en deo-an den-hont emedomp o paouez quittât, qen lach evel ma zeo cruel. Mes goude tout, na gomzomp mui eus anezàn, pa zeo bet punisset qen buan eus e vrutalite, dre ar feat memes eus ar brutalite-se.

GHABISTR V.

Simon a Vontroulez a ro da santout an ollavanta-jou eus ar scoliou e pere ar vugale en em zesq an eil eguile, dre an descadurez mutual.

EN eur aruout en Brest, ec'h e jomp da loja, evit tremen diou nosvez, en un hostaliri vian ha modest, tostic da dór qær. An hostizes e devoa tri buguel, daon bautr, pe eus are ar mab hepa en devoa vardro unuec vloaz, hac ar bautrezic a zeis pe eiz vloaz. Simon, pehini a bep amzer en deus caret ar vugale, en

en tentas soudeñ mignon bras d'ar re-mâ, en ebr e'hoari gante e tal an-tân, da zeport ma vije prest counnia. Mes dre na ancounac'hae fuses un traow util, en em avisas da c'houlen digant ar mab breña ha gouzout a rê lenn'ha scrifa. Ar buguel qez a respontas gant un ne-beñ a vez da voure netra a guementse. An tad Simon n'en em amusas qet da gresqi confusion ar paotrie, rac santout a rê ervad petaus e voa un dra-se dre faut e dud, ha nonpas dre faut ar buguel, mar boa ignorant. Mes Simon a c'halvas ar vam, hac a lavaras dezi: Fanchon, ha na sonjit-hu qet laqat disqi lenn d'ho pagale?

FANCHON. — Mes, tad Simon, falvezet eo bet din laqat disqi un dra benac d'an hini bras, hac ez oant bet forcet da renonç da se, rac ne gomprens netra eus ar peñ a zisqueuze e vestr dezàn.

SIMON. — He bien, Fanchon, ret e vije na entente e vestr netra e-unan. Mes, perac ne gacit-hu qet anezàn d'ar sool, coulz hac e vreur?

FANCHON. — Eleal, Simon, rac sonjal a ran na zisqint qet muyoc'h.

SIMON. — Ar peñ ho tromp'eo se, Fanchon. Beza oc'h eus unan scoliou mutual, e pere e sen impossubl nonpas disqi.

FANCHON. — Èvit gür, elèvet a meus comz eus ar scól-se, mes n'ouzòn qet petra eo.

SIMON. — Er seurt scoliou-se ar vugale en em zisq au eil-eguille da lenn, da scrifa ha da ober chiff; disqi a rêr ar C'hatekis; an Aviel,

ha qement tra ar anq ur buguel da e'houzout evit dont da veza docil, soumetet, christen mad, hac enfin da veza tud honest, ha memes evit beva disepandant; rac an hini na voar netra en deus bepret ezom deus ar re-all, hae a chom dindan zujidiguez an oll.

An afferaou, Fanchon, ne ziat grêt mad nemet pa vez capabl peb-hini da ober e-unan e re; tleout a rit er gouzout. Ho pried na voar na lenn, na scrifa, na counta; ma na vec'h-hu get aze, penaus e zafe trein ho ty? Eur samant e zoc'h capabl hoc'h-unan da regli ho count-chou, ha dre se oc'h cêrten da nonpas beza tromplet. Ha ne allit-hu get prisout an avantach-se, ha sonjal ervad da laqat ho pugale d'en em brocuri ar memes faveur? Pa voezint lenn, scrifa ha counta, eh bien! da zeport ma vezint en pad da gundui o afferaou o-unan, e sicourint ac'hanoc'h eus ar bec'h pounner-se en ho côsni. Sonjit ouspen penaus e vezint habituet d'al labour ha d'an urz vad; penaus ne vezint na c'hoarierien, na feneantet; penaus o devezo receyet principou a religion hac a honestis. Pa ho pezo rentet anezo instruet, tud a fêçon ha mignonet d'al labour, n'ho pezo nep poan o placi anezo ervad: mad e vezint evit pep seurt stat, hac e vezint clasqet memes. Mes, er c'hontrel, mar o lêzit en ignoranç hac er feneantis, en em roint d'ar-viceu, hac e rint dec'h calz a chagrin. Allon, Fanchon, ret eo absolutant d'ho pugale mont varc'hoas d'ar scôl, ha me o c'hunduo.

FANCHON. — Hervez ar pez a livirit, tad Simon, na c'houlennàn qet guelloc'h, hac en euz gonfian ennoc'h en oll.

CHABISTR VI.

Simon a Vontroulez a gundu d'ar scol ar vugale a golle o amzer.

An deiz varlerc'h vintin, Simon a Vontroulez ha me e gemerjomp peb-hini ur paupric dre an dorn, evit en em renta ganto d'ar scól mu-tuel. Fanchon a deuas ivez ganeomp gant e fañtre z, rac curius e voa da velet ar pez e de-voa clêvet gant Simon. Ur paupric a deuas da zigueri an nôr deomp, hac ar mestr en em hastas da receo an daou scolaer nevez a bre-santjomp dezàn.

Evel ma errujomp, e commence ar scól. Eno e veljomp vardro daou-c'hant buguel, pere a oboisse da gestou unan eus o c'hamaradet, placet var strad ar mestr, e galite a *Vonitor-General*, ha peb banqat bugale a oboisse goude d'ar Monitor particulier. Oll e labourent as-sambles. Ar re yaouanqa a verqe lizerennou var sabl; re all a scribe var mein tô, dindan dicte ar Monitor; anfin, ar re habilla a scrife var paper en ur seçon surprénus. Remercout a rejomp var bisach an oll vugale-se ur ær a laouennidiguez hac a gontantamant, pehini a

rê plijadur da velet, hac a brouve penaus ar studi ne devoa evito nep dic'bout na netra a re-poussant. Fanchon a voa ravisset oll, hac a drugarecae Simon. An daou bautric a voa dija presset bras da vont var ar bang evit labourer evel ar re all. Mes pa gemmançjont gant ar lectur ha m'en em rentas peb-hini d'e anter-qelc'h dirac an daulennou, an daou vuguel-mâ na eljont qet miret da sailla gant ar joa e de-voa da velet qementse.

Eh bien, eme Simon a Vontroulez da Fanchon, ha sonjal a rit-hu brêman penaus ho mab, pehini na zisque netra, na zisco qet amàn un dra benac? — Biscoas, eme Fanchon, na velis qement a volentez vad ennàn. — Pardie, eme Simon, er c'hredi a ran; mes gouzout a rit-hu perac? Eleal, dre na vezo amàn james genet, ha m'en devezo al liberte necesser. Clêvit, Fanchon, hon bugale so eurussoc'h eguet ne domp-ni bet. An traou-mâ oll ne voant qet eus hon amzer. Neq qet en eur c'hoari e tisqemp-ni lenn, hac e credàn mad e conser-vàn c'hoas en un tu benac, merqou patant eus a zisciplin va mestr foet-lost. Anzavit e vez fall deomp lêzel hon bugale en ignoranc, hac er feneantis, ha dont da neglija an oll voyenou a offerer deomp evit o zenna eus ar viçou-se. Peguen noazus eo an ignoranc hac ar feneantis! Un douar fall eo, e pehini e sav hac e cresq an oll viçou. Ma anavezit eur re benac, Fanchon, hac a neglich rei education d'o bugale, lavarit dezo penaus un deiz da zont o de-

vezo qeuz, hac e rentot dezo ur servich bras meurbet.

Convenet e voe eno ec'h antreje an daou bautric er scol, goude lein, hac e sortiemp, pa deuas ivez ar bautrezic, pehini ne devoa c'hoas lavaret netra, mes pehini gouscoude e devoa guelel ha clêvet oñ epad ar scôl, da c'houlen digant he mam hac hi na elje qet ivez dont d'ar scôl gant he breudeur.

Ar merc'hedigou-vian, eme Simon, ne zeont qet da scôl ar bautret; mes beza so ur scôl all evito, e pehini e tisqont lenn, scrifa ha counta, hac ouspen se, ober stam, griad, ha calz a draou all. Goulen ous da vam ma zi d'ar scol-se.

AR BAUTRES. — Oh, va mam! c'houi am c'haço d'ar scôl-se; neo qet guir?

FANCHON. — Ia, qez: Eleal, tad Simon, un obligation veritabl ameus d'ec'h.

CHABISTR VII.

Simon a Vontroulez o laqa an accord etre daou chicaner.

SIMON a Vontroulez en devoa affer e Qemper, hac evit en em renta eno, e ranqe tremen dre Landerne, ar Faou ha Castellin. Qent arruout eno, ec'h arretjont da gousqet en un hostaliri er Faou, e pehini e voa dija calz a dud arruet arocomp. Simon, pehini a garre ar gomp-

gnunez, a broposas coannia oll assambles, en eur baea peb-hini e scoden. E broposition a voe approuvet gant an oll, hae en em laqjot gant joa ous taul, da zebri ur zouben vad, qig ha patates.

Er moment ma êrujomp en hostaliri-se, e voa daou ozac'h er gueguin ous en em disput ferm. Na êchuent qet c'hoas, memes pa zoat dious taul, hac e cuintuënt d'en em dascani, o guenou leun a voued. — Lavarata rin dit c'hoas, eme unan, ar pez a meus lavaret cant guech o'hoas dit: Tremen trêgont vloaz zo e labouran an tam parq-se, ha na anavezàn nemet se. — Mes, vantre-chien, eme eguile, tremen trêgont vloaz so ivez ec'h eus tor d'en labourat, pa ne apparchant qet dit! — Penaus! neo qet din-me ar parqiq-se? — Nan, hac er prouvin dit. Va actou a meus, hac ar c'hadastr a brouvo ivez penaus an tam douar-se a apparchant ous va farq-bras. — Me ra geab dious da gadastr, hac e labourin ar c'hoign-se evel m'em eus-én grêt bete vremen. — Ne labouri qet anezàn. — Eo, ober a rin. — Procedi a rimp. — Evel a guiri. — Coll a ri, rac prescription a so. — Ret e vezo prouvi-se. — Grêt e vezo. — Oh! un tribunal zo e Castellin.

Arça, eme Simon a Vontroulez, hac êchu oc'h eus-hu souden? Pe evit yeual pe evit debri e zomp-ni amâ ous taul! — Ur frippon eo, a fell dezàn en em ampari deus va madou, eme unan eus an daou chicaner. — Un haillon eo, eme eguile, a brofit eus va re-me abaoe trê-

gont vloaz zo, hac a refus d'o renta din. — Bep bloaz ec'h avanç un nebeudio eus e erven var va douar. — Hac e fell d'ec'h proeesi-emit se, eme Simon? Peguement a ell ar c'hoign-douar-se da dalvezout? — Eleal, daou c'hiant scoët. — Ah! an dra-se a dal sur ar boan da vont da zispign pêvar pe bemp cant scoët, evit gousout da biou ec'h apparchanto! — Penaus! pêvar pe bemp cant scoët? — D'an nebeuta, eme Simon. Guelet a ràn ervad na ouzoc'h qet petra eo ur proces. Na renter qet a justiç er bed-mâ evit netra. — Constout ara qer evit oaout rêson, ha c'hoas muioc'h evit caout tor. Pa broceder, e rançer paea an avocat, ar procuror, ar greff, an anregistramant, an timbr, hac an dra-se a za goal-vuan, daoust peguen goustat e za ar proces. Neuze pa vez êchu, an hini a goll na entent nep rêson; appeli a ra, hac e zeo ret commanç a nevez da goll hac an amzer hac an arc'hant. Ur proverb so hac a lavar penaus e fin ur proces, unan eus an daou ohicaner a ya qüit gant e rochet, hac eguile en noaz: da lavaret eo penaus unan en deus collet calz, hac eguile so revinet. Netra a guen certen, va mignonet. Doue d'am preservo da laqat biqen va zreid e ty ar chican? Ur güir bunç hep fond eo; qement so a antren ennàn, ha netra na sorti. Ma falvesse da ur re benac va laqat da brocedi, me gred din ee'h abandonfen dezàn an anter eus ar pez a bossedàn, rac da viana, an anter all a chomfe ganén; hac ouспен-se, va repos ha va c'housqet, treou da bore e tal-

c'hàn calz. Clêvit : mar am c'hredit, en em accordit, ha na brocedit qet. — Mes, tad Simon, neo qet me a fell din pledi; én eo a zo chicaner evel un Normand, ha ne fell qet dezàn entent rêson. — Neo qet güir se; ennes eo, er c'hontrol, a so gaouyat evel ur Gascon, hac a ra ar van da ignori e zeo din-me ar c'hoign douar. — Chicaner evel un Normand! gaouyat evel ur Gascon! cetu eno langach ha na sinifi netra, eme Simon; ha neo qet honest deoc'h insulti tud hac a dalvez ar re eus ar vroyou all. An Normantet n'int qet goassoc'h chicanerien, nac ar Gasconet brassoc'h gaouyadet eguet tud hor brô. An Normand a sonch pell-amzer evit lavarat *ia pe nan*, an dra-se a ell beza güir; mes ur vech ivez m'en deus en lavaret, eo lavaret mad, hac ee'h eller counta varnàn. An dra-se a so guelloc'h eguet parlant evel ur penn avelet, ha da nonpas beza sur demeus ar pezh a leverer pe deus ar pezh a brometer. Tranqilloc'h e zoar var ur marc'h pendec eguet var ur mare'h froudennus. Surroc'h eo chöm a blaç, eguet bale hep gouzout pelec'h e zear. Ar Gascon a so fin mearbed; mes ive speredus, actif hac ingius eo; gouzout mad a ra en em denna a affer. Ne zeus qet a zrouc evit se, pa ne deo qet diwar goust ar re-all. Dre exempl : m'hor bez unan eus anezo amâ, me bari e rofe dêc'h ur voyen evit echui hoc'h affer, hep proces. Suposi a ràn e lavarfe dêc'h : credi a rit hoc'h eus rêson ho taou; he bien, tennit d'ar blouzen vër, qentoc'h eguet caout

proces, rac ar c'hoari na dal qet ar goulou,
 Ma dra-se na gousto netra deoc'h, hac an hini
 a gollo en devezo c'hoas gonezet mui eguet
 n'en devije bet o c'hounit dirac justic. Ma na
 fell qet dec'h tenna ar blouzen-verr, eh bien,
 partagit egnis amezeyen vad, hac hep paca
 hep expert; labourit neuze ho touar gant
 soing; tachit da doubla ar profit, hac evit ur
 banne var guementse. — E feiz d'am doustiq;
 eme unan eus anezo, me gred en deus reson.
 Petra a sonjes-te, Pierres? Cleo, greomp evet
 a lavar; hon arc'hant a vese guelloc'h placet
 var un tam douar cuspen, eguet e godel un
 avocat. — Eh bien, jarnigoa, greomp se. Ia,
 Jacques; content oun : d'as yes'het! Mes se na
 ampech qet, e zox an tam douar-se din-me. —
 Oh! bigen na gonsantin da se. — Ahon, allon,
 eme Simon, mont a rit-hu e'hoas da gommanc?
 Dioñallit dious bureau an tiobr, deus ar pro-
 eptor hac an hucher. — Bah! bah! na gom-
 zomp qen varse; un aller grêt eo. Ho torn em-
 hini,

Var se an daon den-se a bocas an eill d'e-
 guile, hac ar gompagnuez a yas da gousqet
 en ur lavaret : drolla den eo an tad Simon-se ;
 mes ret eo conveni a zeo sur a guzuilt vad.

CHABISTR VIII.

Conversation Simon a Voutroulez gant ur paour, ha gentel vad evit an dud orgouiltus hac ar seneantet.

NA rejomp nemet tremen e Castella, hac e partijomp qerqent evit Qemper. Ne voamp qet ur c'hart-léo a Sant-Herve, pa deuas un den yaotanq a vin mad, mes guisqet goall fall, da c'boulen an aluzen diganeomp. Simon dabord a sellas outân gant attantion, hac a lavaras dezân : Oh ! oh ! va mignon, trista micher a rit evit hoc'h oad ! Penaus-ta ! bras ha créa oc'h ; ne alfac'h-hu qet labourat, elec'h chom evelse var an hent da zeport an dremenedi evit o importuni ? Na ouzoc'h-hu qet eo mezus qementse, pa zo diou vrec'h mad evit gonnit ar vuez ?

AR PAOUR. — N'e meus qet a labour, Autrou.

SIMON. — Peseurt micher a ouzoc'h-hu ?

AR PAOUR. — Meur a hini a ouzôn.

SIMON. — Goaz a ze. Guell eo nonpas caout nemet unan hac er gouzout ervad, eguét gouzout fall meur a hini. Marteze eo dre ma ouzoc'h re a vicheriou, na rit nicun eus anezo. Peseurt micher en devoa ho tad ?

AR PAOUR. — Va zad a voa qere e Benac'h.

SIMON. — Perac noc'h eus-hu qet heuillet e vicher ?

AR PAOUR. — Va o'hoant a voa se, ha com-mancet en devoa d'am laqat da labourat; mes se na blije qet din. Goude e tisqis beza calvez, guyader ha qemener; mes oll e tisplijent din, ha ne falveze qet din beza artisan.

SIMON. — Dre orgouill, michanç! Petra eta a selveze dèc'h da ober?

AR PAOUR. — Commis em boa o'hoant da veza e ty un negociant, scrifanier e ty un noter, pe blacet en ur bureau all benac. Quittèt a-meus Benac'h, gant an esperanç-se, hac e ziz da Sant-Briec; mes na meus qet eñet parveni da betra eus ar pezh a zeziren, hac e contàn mont da Guersper. Bet a-meus ar maleur da goll va zad, ha debret a-meus an nebeudic arc'hant en devoa roet din, goude beza bet calz a boan ous e c'honit. Anfin, en em velet ouñ hep ressourç ebet, ha reduiset da c'houlèn an aluzen evel a ran.

SIMON. — Cetu aze da betra e cundu ar vante da rusia eus ar gcondition, hac an orgouill da falvezout sortial eus anezi, pa na zeus qet a dalant aoualc'h evit se. Ma ho pije bet, va mignon, furnez aoualc'h evit continui micher ho tad, ho pije heritet eus e braticou, hac e vijec'h hirio an deiz un artisan honest, libr ha disepandant. Qement seurt micher zo enbrabl, pa zint util, ha ma heuiller anezo gant honestis. Ne zeus a zisprisanç nemet evit ar pezh a so dishonest pe inutil. Micher ebet na zizenor an den; mes an den e-unan a zizenor e vicher avichou. An hini a fell dezàn pignat huelloc'h eguèt na

ell, a risq hep moment da goueza izelloc'h e-
 guet na zoa. Ha b'en deo qet folleitez vras dis-
 cregui ous ar pez a zo en dorn evit trapout ar
 pez a zo pell diouzomp? Schouit : traou vil
 eo an orgouill, an ambition hac ar vanite ; la-
 qat a reot ac'hanomp da ober sotonion, hac
 en em gargont o-unan d'hor punissa. Ar him
 en deus mez eus ar vicher en deus bet e dad,
 n'en deus qet ar galen goal vad : douguen a
 rayo ar boan eus a guementse abred pe divézat,
 hac e vezo forcet da rusia dioutan e-anan.
 Recevet oc'h eus ar guentel terrubl-se ; mes
 petra ra n'en doc'h en em droet da ur vicher
 honest beaoc, qentoc'h eguet en em abandoni
 d'ar vicher mezus-se a rit? Un tamic feneantis
 so ennoc'h. Laqit evesmad : ennessourviça gaç
 pell. Ho cunduet en deus dija d'an atazen,
 hep caout mez ; a nebeudic ec'h ell ho traïna
 bete da veza criminal hac hep remors. Un den
 didalvez ha feneant, a zo na dra inutil var an
 douar ; na zervich na dezàn na da re-all ; ha
 pa varv, ne ra nemet diambarassi ar bed. Doue
 en deveus hon laqet er bed-mâ evit labourat,
 ha da renta servich ar eil d'eguile. E brovi-
 dang divin en deus sourci var guement a zo.
 Falvezet e zao dezàn e vije tud pinvidiq evit
 occupi ar beorien hac o laqat da vava. Mes roet
 en deus ivez d'an dud pinvidiq calz a sourci, evit
 na vijent qet nebeutoc'h espernet a boan hac
 a labour eguet ar re all ; rac Doue a vel peb
 den dre ar memes lagad, ha na ra nep distinc-
 tion etre e oll vulgale. Ret eo eta caout con-

fañc, entàn, ha respeti e c'hontc/homennou. Ralvezout a ra dezàn, e vez contant peb-hiañ ar reñq, en devez roet dezàn, ha Doue a voar guelloc'h, eguedomp-ni ar peñ so, net deomp, hi em fiomp, en e furnez ha na varmeromp James. Ar religion a so aze, erit hon ancouragi hac hor c'honsoli. Deut ganeomp da Guempen, hac e laqimp ac'hanoc'h da antren, en eut fabric podiri; ha ma, en em gandojt evel ur c'hristen mad, hac un den honest, bezit cettèñ en devezo Doue soign, diouzoc'h.

Simon a Vontroulez a brezegue avichou ferm; mes pa c'hoarveze se, e sermon a vije bepret heuillet, evel a velit, eus a un action vestuzus, benac.

CHABISTR IX.

Simon a Vontroulez a inspir ar rousination, hac a ra concev esperanç da eul labourer digouraget.

BONJOUR, den venerabl, eme Simon a Vontroulez; da ul labourer a voa occupet en e verger. Eh bien! ha mad e za ar hed ganec'h er bloa-mâ? — Galz a vanq, eme ar pautr-côs, en eur-hija e benn gant tristidiguez.

AL LABOURER. — Allas! guelet a rit ervad e zeo manqet an avalou, ha na vezo qet a frouez. Getu an eil bloavez-e vanq an eaust, hac e velàn va greg, va bogale, guez ha me,

ver ar puent da vervel gant an naon. Na meud
mañ a gourach, ha na bouzon petra da ober.

SIMON. — Evit certen, ar maleur bras a erru
ganec'h, va mignoc, hac ho clem a ran a grain
calon; mes n'en des qetous en em lesel di-
gouraji e-remedior d'an droug. Arabat eo, evel
a lavaret stringa an trebez varlerc'h ar vassini.
Bevech ma fell d'an den stourm a enep an
adversite, e zeo certen da drec'hi varneri. An
hini a voar souffr gant resignation, deport gant
paciante, labourat gant parfetet ha fermder,
na vez james trec'het gant ur goul-fortun.
Doue en deveus lavaret: *En em secours, ha me
as sicouro.* Mont a rit da lavarar. An oc'h eus
grèt oll qement a ellec'h, ha noc'h qet evit
ampech an amzer gontrol da goll hoc'h eaust.
Conveni a ran eus a guementse, hac e zeo justa-
ment abalamour da ze e leit caoutar zicour hoc'h
eus ezom. N'en em digouragit qet eta. Un den
honest, ul labourer calonec na varv james gant
an naoun; nac én, nac e vulgale. Al laboure-
rien donar a zo ar souten eus ar gouarnamant;
ha d'o zro, pa o deveus ezom eus anezan, ar
gouarnamant a deu d'o zicour. Bezit tranqui;
ar Roue a evessa varnoc'h; diminue a rei hoc'h
impodou, ha mar deo ret, e furnisso dec'h
ar voyen da zeport evit ober hoc'h eaust ar
bloa a zeu. Calon ha courach! Ar maleur a so
evel an dud lach; poursu a ra an neb a laqa da
grena, hac a dec'h pa zeporter ferm anezan.

AL LABOURER. — Bete hen ne meus qet man-
qet a gourach; mes dre forc da vont eo'houz.

— Simon. — Oh! oh! mac'h us retelse, n'en deo! qet a dremp vad! Ret eo dezàn padout betec an fin, nab es mbment ma quitta en ha-noc'h eo, marteze, ar moment e pehini e zae'h da nonpas, caout mui ezom eus anezàn. Allon, va mignon qeb, resination, paciantet, ha feru-der! Couatigant se var madelez Doue, ha pa vezot en em deinet eus se'halesse, bezit reach emeus dibugant se de'ha. Adie, den venerabl.

— An Laroutist. — Beach vad ha bonnos Doue eus ho conseilhou mad, Autrou qez.

CHABIST X.

Teneridiguez Simon a Vontroulez, ha conseilhou a ro var sujet un tremevan hac un inventòr.

CETU ni aruet e Qemper : ne voamp qet rentet e qar, ma cundu Simon a Vontroulez hon den yaouanq d'ar fabriq podou pri, evit e bresanti d'ar mestr. N'en deo qet necesser lavarat penaus, arauc tout, en devoa bet ar soign da examina ervad paperou ar paour yaouanq evit en em assuri petra voa; rac Simon en devoa re a brudanc hac a furnez evit en em raporti da gaujou un aventurier. Presentet gant Simon, evit pehini e voa calz a gonfianc hac a consideration, ar paotr yaouanq-se na elle qet

mancout da veza recevet., nemet na vije cbôm-
met plaç ebet. Qemeret e voe sta, goude beza
prometet d'en em gundui evel un den honest,
ha da labourat gant courach.

En eur sortial eus ar manufactur, Simon en
devoe c'hoant mont ractal da velet ar mignon
cbs pehini a dle ye an darn-vuia ebs e fortun da
gonseillou fur Simon. Ar mignon-se a voa ur mar-
c'hadour mouchouerdou, etablisset e Qemper
abaoue pemzec vloaz. Bep bloa e rê c'hoas un
afer benac gant Simon, pehini a loge en e dy
peurvuia, pa dremene dre ar guær-ze. En em
renta a rejomp assambles e ty an den a fêçon-se.
Mes, ret eo sonjal en glac'har va c'hamarad
Simon, en eur antren eno, o caout ar famill
antier er brassa disesper, hac o c'houzout e
voa ar paour qez Guillou o paoues mervel,
goude ur c'hlenved a bempzec deiz. An in-
tânvez, he mab, he merc'h hac he mab-caer,
na eljont nemet poqat da Simon, en eur grial.
Ar paour qez Simon a voa trist meurbed hac
accabtet oll gant ar c'heuz d'e vignon, evel pe
vije bet e vreur propr. Ar guel eus a guementse
a rê frailla e galon, ha glac'har Simon a voa
qen bras, na ellis qet miret da scuilla daelou
stanc, peguement benac ne anavezen qet an
den maro.

Goude beza paet ar c'henta dle da vemor
e vignon, Simon a Vontroulez a sonjas en in-
terest ar famill-oll. Ne voa qet demeus an dud-
se pere, pa velont ar rê all o souffr, a dec'h,
el lec'h rei sicour dezo, var digarez, emezo,

e zeo re dener o c'halon evit gullet un den ebars en affliction. Na sonje qet e vije un den-neridiguez meulabl an hini a laqa da ancouna-c'hât qement so d'an hini a sant anezi, ha na gundu qet da sicour an nessa.

Simon a Vontroulez a c'halvas mab-caer Guillou a gostez, hac a c'houennas outàn; Louis qez, e pez stat e mâ an afferaou? — E stat vat, herves a meus gullet. — Guell a se, eme Simon; mes, lavar din, me a ped, perac neo qet laqet ar scjel var ar c'houfr, var magasin ha var baperou da dad-caer? — Penaus! sonjal a ra dèc'h e zeo absoluamant necesser ober ar frêjou-se? Na zisputimp qet certenamant etrezomp, ha n'hon eus neb affer eus ar justic. — An dra-se so rêsoni fall, peguelement benac ma zeo rêsonamant un den honest; mes arabat eo james neglija e netra ar formaliteou ordrenet gant al lezen. An neb a ra al lezen-nou-se, a sonch mad endo, a veïra anezo, hac e tfeomp ivez sonjal penaus, mac'h adoptont anezo, o deus santet mad e zoant necesser; rac erfin, muioc'h a ouzont eguedomp-ni. Un tad a famill a varv, e vadou a za da veza partaget: an dra-se a rang beza sclêr mad, evit na vezo biqen nep chican. Ur voyen vad, evit beza bepret d'accord, eo da nonpas caout da zisput var an interest, rac an interest eo a vrouill an darnvuia eus ar famillou. Hac cuspen-se, da dad-caer a voa er c'hommeç; rac-se en deus oreançourien ha dleourien, hac e vezo ret regli an afferaou; hoguen, important.

meurbed eo e vez grêt qementse en ur fêçon leal. Ober un inventar, en ur c'hâs evel emân, a zo un dever, eus a behini e tec'her realamant, hep caout queuz goude-se. Al lezennou zo grêt evit hor protegi oll hac evit assuri hon droajou. Mar refusomp o frotection, ha ma erru maleur ganeomp, da biou e tleimp-ni en eur guemeret? Allon! dide eo, va mignon Louis, d'en em melli deus an traou-se oll. Ret eo, hep dale davantach, avertissa ar barner a beoc'h, hac en em laqat en regl.

CHABISTR XI.

Ar joa vras a Simon a Vontroulez, o c'houtout ar frouez en deus produet e avisou mad.

SIMON a Vontroulez, pehini na chomme e peb andret nemet epad an amzer en devoa ezom evit ober e afferaou, hac a garre laqat e amzer en profit, n'en devoa qet contet tremen meur a zevez e Qemper; mes dalc'het e voe dre ar maleur a behini e voampbet cazi testou; ne falvezas qet dezàn quittât gant re a hast famill desolet e vignon. Chom arejomp tost da eiz dez. Simon a voa util bras eno, hac a roas da famill e vignon conseillou mad evit an dispositionou e devoa da ober; mes en em efforci a reas dreist oll dre e ziscoursiou carguet a rêson hac a furnez, da inspira dezo resination

ha courach. Anfin, aben tri devez e quitajomp Qemper, hac ec'h ejomp da Zouarnenez, da Audiern, da Bontecroas, a belec'h e tistrojomp da Guemper, da vont varzu Qimperle, en eur dremen dre Goncgerne, Pontaven, Riec, hac en em rentjomp en bourg Moëlan; disquen a rejomp e ty Calvar, mignon côs da Simon, a voa o'chom etal an hent a gundu da Kjegu. Etre Qemper ha Moëlan, Simon a voe trist meurbed, ha na gauzee qet evel ma custume en ober. Alies e leusqe huanadeannou, pere a zisqueuse sclêramant ar c'heuz en devoa d'e vignon. Gouscoude, dre m'en devoa ur galon ferm evel ma voa tener, e qemeraz a nebeudic e fêçon hac e gonversation ordinal.

En em arrêti a rejomp eta e Moëlan. Ret e vije ma hanavezet mad Simon eno, rac ur joa vras a voe pa er gueljot. Ar bautret hac ar merc'het yaouanq a voa ravisset dreist oll ma voa arruet. Ah! emeze, conta rai deomp adare ur rismadel benac eus e veachou; peguen drol eo pa gont an traou-se, ha peguen mad eo! — Eh bien, tad Simon, petra oc'h-u grêt abaoe ma n'hon eus guelet ac'hanoc'h? Disqet oc'h eus-hu un dra benac a nevez da gonta deomp? — Ia sur, va mignonet; disqet em eus traou hac a interesso ac'hanoc'h, rac ellout a ran rêi dêc'h qêlou deus a zaou bersonach demeus ar bourg-mâ, hac o devezus contet din o avanturiou. Goude coan e contin se dêc'h; mes, lavarit din, dabord, c'houi oc'h-unan, penaus e ya ar bed dre amâ abaoe ar vech.

diveza ma teuis. Ezom bras a voa d'en em gorija, dindan meur a rapport. Sonch mad ameus da veza gueleet merc'hed yaouanq hac a voa goal friand, hac o devoa calz muioc'h a vanite eguet na gonven. Beza voa ive pautret yaouanq pere, ellec'h en em occupi eus a un dra benac a util d'ar sul, goude beza grêt e deveriou a gristen, a yê d'an hostaliri da eva ha da c'hoari cartou, evit coll o arc'hant hac en em vezvi. Na gredàn qet memes lavarat e voa ivez tadou a famill, pere na roent qet dezo un exempl goal vad; mes sonch ameus ivez gouscoude da veza gueleet unan oc'h antren en e dy, tommet mad d'e veg, hac o voal-drêti e bried.

— Oh! tad Simon, eme ur plac'h yaouanq, na velfot mui a draou evelse amàn. Heuillet mad eo ho conseilhou ha re hon autrou Person venerabl. Na ouzomp qet all c'hoas lenn, maleurusamant, hac hon eus calz a zispit ous se; mes an autrou Person hac an autrou Mèr o deveus prometet deomp e vije hep dale formet ur scol er bourg, da behini ee'h ellimp mont d'en em instrui. Da c'hortos se, va breur, pehini en deus disqet lenn ha scrifa en e rigimant, e pelec'h e voa corporal, a lenn deomp bep sul, goude coan, Buez ar Zent, an Aviel, an Instructionou christen evit an dud yaouanq, an Doctrin Gristen, hac aviehou ar Gonferançou Curius, ar Pautr còs Richard, etc., eus a dy *Lédan*, e Montroulez. Evelse e tremenomp ar goude coan e cazi an oll dieguezou. Sellit, cetu aze 'al levriou renget qempen var ar planqen.

Me assur d'ê'h, tad Simon, e zomp deut oll r'è-
sonaplec'h abiaoué m'en em'ocouptom' evelse,
hac hon eus ivez calz muio'h a blijadur.

— Ma, emé Simon a Vonroulez, ravisset
oun deus ar pez a lavarit, hac se a zo ur sat-
isfaction vras evidon. Continuit, va bugale;
pa vezo ur scol er bourg, ha vanqit qet d'en
heuil, bras ha bian. Calz a obligation a dleit
da g'out d'ho Person ha d'ho Mèr, ahalamour
d'ar soign a guemeront evit procuri d'ê'h ar
voyen d'en em instrui, rac ur presant caer a
reont d'ê'h. Caout a ra din e santit an dra-se,
pa gomzit evel a rit. Na oüffen qet lavaret d'ê'h
ar blijadur a santàn ous ho quelet en disposi-
tionou mad-se. Mes, va mignonet, n'eo qet
aoualc'h d'en em broposi ar vad; ret eo perse-
veri d'en ober. Ur resolution vad a zo ar c'henta
pas, hac ar c'henta pas a zo bepret an diessa.
Guelit eta peguen sot e vet distrei adrec, pa
na zeus mui nemet da vale var eün en un hent
caer ha tracet oll! Güir eo goucoude e zeus
tud hac a so crén evit prométti calz a draou
caer, hac a zo qer buan prest da abandoni o
execution. An dud-se so diot; hac e zeo ret
dioüal d'o imita. Peguen bian benac eo ul la-
bour, n'er grér qet hep perseveranç; ur vertuz
necesser eo evit pratica tout ar re-all. Clévet
a r'èr alies lavaret : *me rayo*, ha na veler qet
bepret ober. Perac? dre n'o devez qet a ber-
severanç ar re el lavar. Nebeut a dud zo n'o
devez santet mouvamanchou a vertuz; mes
peseurt merit zo evit se, ma teu ar mouva-

mañchou-se da lu guerni, da kispatisse evet ul lla-
c'heden? Ar meret a gonsisto heuilhañ heot
mad, tub vech mañtalo herianezañ. Ar peza a es-
perañ a reot ev, va mignonet. Bissa e 160'h en
hertmad evit se; baleit ebnañ hep distrei, hac
e zoc'h certen da erruout. E peñab? er
bonneur, pehini a heuil dre oll ar vertuz.

CHABISTR XII.

*Simon a Voutroulez a gont histor un plac'h
labourenez hac hini eur plac'h dissipet.*

PBOMETET emeus d'ec'h, eme Simon a Von-
troulez, goude e goan, rei d'ec'h q'elou deus a
ziou blac'h yaouanq eus ho prô, hac e zañ d'ep
ober gant q'ement a blijadur memes, ma zout
certen e servicho da guentel deoc'h-hu, mer-
c'hed yaouanq.

Sonch mad oc'h eus a Jacqettic Kbabu hac
eus Jannedio an Traon? Gouzout a rit o deus
quittet o brô, evit mont da glasq condition
d'an Naonet? Cavet emeus anezo er guer-se,
hac o devez contet din ar peza so erruet ganto
abaoue m'o devez quittet o farros. Mont a
ran da gonta se d'ec'h.

HISTOR JACQUETTIC KBABU.

Gouzout a rit oll, eme Simon a Voutroulez,
penaus Jacqettic Kbabu a voa ur plac'h honest,

a voa roadt, ha, ne devoa nep prefantion, mes calza furnez, a zevotion, hac a attachantant evit al labour. Evelse, pa bartias evit an Naonet, he brassa c'hoant a voe da labourat quella ma etje, evit gounit arc'hant, ha gallout sd'ulagi he zad, pehini a voa c'os hac infirm. En eur errount er guer gabr-se, en em bresantas en un ty e pehini e voa bet recommandet gant Mer ar gomman-mâ, hac ouспен-se, ec'h elle disquez un testeni mad digant ad autrou. Person. Recevet mad e voe, var ar seurt rapportjou, da guenta evit goualc'h ar vesselion hac ober al labouriou gros eus an ty. Jacqettic ne voa na fier na feneantes, hac a rê hep murmurement tra a gommande memes an domistiqet all dezi, ar pez a reas d'an oll e c'haret. Dre m'e devoa c'hoant bras da zisqi ober ar gueguin, e pedas qeguiner an ty da gaout ar vadelez da zisqi dezi penaus en em guemer, ha da rei dezi un instruction benac var e vicher. Ar c'heguiner a voe contant bras eus a se, hac e nebeut aoualc'h a amzer, Jacqettic a deuas da veza ur gueguinerez vad. Qement so a so facil, gant nebeut a volonte vad. Jacqettic a voa fur; cuntinui a rê da ober e dever a gristenès, evel a voa dleet, ha person ar barrès a anavezaz mad anezi.

P'en en em santas capabl da occupi ur plac diessoc'h, mes avantajussoc'h, e yas da gaout e mestrez, hac e lavaras dezi: Itrou, anaoudec mad oun eus ar vadelez oc'h eus bet d'am receo en ho ty; deoc'h emeus an obligation da

c'houzout ober un dra benac, ha da veza en etaat da c'hounit va buez. Me garfe nonpas ho quittât; mes va zad a zo c'ôs hac en deus ezom e zicourfen anezân; hac e zeo ret din labourat evitan. Bremâ ec'h ellân beza placet evit qe-guineren un ty disterroc'h eguet hoc'h hini; beza e vec'h-hu o'hoas mad aouialc'h evit va recommani d'ar re a devezo o'hoant d'am o'hemer? N'en deo qet falvezet din clasq ur plac all, arae beza goulennet va c'honge digandc'h.

An Itron a voe meurbet contant eus ar santimanchou mad-se a Jacqetic; prometi a reas recommani anezi, hac e miret en he zy, qen e devije cavet ur plac mad dezi. Jacqetic a yas da velet ar Person evit goulen e brotection digantân. Hoguen diguezout a reas justamant un itron gôs pehini e devoa ezom ur gouarnerez; hac evel ma anaveze ar person Jacqetic, e sonjas na elle qet ober vell, eguet e flaci en he zy, ha cetu hi deut qenta qeguineren. He mestrez so contant bras diouti, e peb feçon. Gounit a ra arc'hant aouialc'h; ha ma na devije qet bet ar maleur da goll e zad, evel a ouzoc'h, ec'h alfe ervad erenta eurus bremâ. Sonjit ivez penaus an itron gôs, hep douet, na ancounac'hayo qet anezi en e zestamant; mes Jacqetic e deus ur galon re vad evit sonjal so qen en se, hac evit ober ur saurt calcul.

Hac ar baourez qez Jannedic? eme ur plac'h yaouanq; peguenf coant, peguen amabl e voa hi? A betra e zeo-hi deut ive?

« Ah ! eme Simon, en eur hija e beñn, se eo
 ar peñ e zebmp da c'houzout.

HITOR JANNEDIC AN TRAON.

Jannedic an Traon, eme Simon a Vontroulez,
 a voa ur plac'h ar c'hoanta, evel a ouzoc'h ;
 mes maeurusamant nemet re n'er gouie, ha
 dreist oll e carrie calz re ma vije er lavaret
 dezi. Ne devoa nep devotion, ha na frecante
 an ilisou nemet pa ne alie ober autramant.
 He occupation, hed ar sizun, a voa da sonjal
 peseurt dillat brao a laqaje d'ar sol, evit redeo
 d'an dançou. Aoun bras e devoa da zuat he
 c'hroc'hen pe da galedi he daouarn ; evelse na
 garrie labourat nac er parc nac en he zy. An
 nebeudic a labour a forcet anezi da ober, a
 voa grêt fall ; rac el lec'h ober attantion, ne rē
 nemet sonjal er c'homplimanchou e devoa re-
 cevet eus abers an dud yaouanq. He brassa
 c'hoant a voa da vont d'an Naonet, rac clêvet
 e devoa lavaret en em amuset calz eno, hac e
 sonjal e convene muioc'h dezi ur guær gaer
 eguet ur bourqic. Na cesse da dourmanti he
 mam var guementse ; mes an hini gôs, pehini
 a vouie ervad an oll dangeriou e devije risqet
 he merc'h eno, na gonsante qet. Gouscoude,
 dre na vouie mui petra da ober eus ar pennic
 scanv-se, ar vam baour en em decidas anfin
 da lezel he merc'h da vont d'an Naonet, da
 un ty da behini e voe adressed gant an autrou
 Penon, gant recomandation da evesa var-

nezi muia ma vije possubl. An autrou Person a roas da Jannedic, qent partial, an oll avisou mad evit en em gundui en hent ar vertuz; mes gementse collet e voe; ar pennic avelet na selaoue' netra, ha na sonje nemet er blijadur da veza en ur guær gaer. Ah! paoures qèz Jannedic!.... Erruout a ra; placet eo e qalite a blac'h dindan bugale. Ar valeuruses na entente netra en he dever: lezel a rê anezo da grial, na rê nep attantion pa bignent var ar gadoriou, a belec'h ec'h ellent coeza hac en em vlessa. Ne devoa nep soign d'o goalc'hi ha d'o delc'hel propr. Evel en e bourg, Jannedic n'en em occupe bepret nemet diouñ e-unan. Qerqent ha ma antree eure benac e ty e mestrez, Jannedic a zirede d'en em disqueus dezo. Mes hep dale e devoe ar maleur da selaou un autrou yaouanq, hac e teuas da veza arrogant bras eus an domestiqet all. Qemer a eure memes fêçonnou impertinant dirac e mestrez, pehini dija, meur a vech, e devoa e c'havet meurbed insolant.

Anfin, un devez e pehini e devoa casset ganti ar vugale da bourmen, var qæ ar Fôs, e lezas anezo evit chom da gonta cojou gant un den yaouanq. Qerqent e clêvjot crial: Forç! sicour! ur Buguel zo cuezet er rivier!..... Jannedic, spouronet oll, a guezas semplèt. Eur samant un den o tremen a saillas en dour, hac a savetâs ar buguelic, a sonjet a voa beuzet.

Me ho lèz da sonjal penaus e voe recevet Jannedic gant mam ar buguel! Laqet e voe er mès an ty ractal, ha cetu-hi na voar pelec'h

mont, hep souten, hep recommandation evit en em blaci. Peadra voa da sonjal; mes Jan-nedic hac hi voa capabl da sonjal e netra a fur?
 « Ne fell din mui, emezi, beza plac'h da vugale; re fatigus ha re genant eo an dra-se. Me fell din en em blaci e qalite a blac'h a gampr en un ty bras benac; se afat so ur plac' brao! Guelet e meus plac'het a gambr qer brao guisqet eguët o itronezet, ha me certenamant a vezo coan-toc'h eguët va mestrez. Na ouzòn da biou en em adressi; mes neus fors; mont a ràn da bedi d'amannonci er bultin. » Caout a eure ur plac' e qalite a blac'h a gampr; mes allas! e ty un itron nebeut respectabl, hac e pelec'h ne devoe dirac he daoulagad nemet exemplou fall, pere a echuas d'e c'holl.

Ne fell qet din, merc'het yaouanq honest, conta dèc'h en detaill ar rest eus a histor Jan-nedic. Ar recit-se ho laqafe da grenn, hac ho tiouscouarn ne dint qet grèt evit clèvet seurt horreurieu. Aoüalc'h e zeo dèc'h gouzout e zeo sortiet eus an ty debordet-se, e pehini e devoa bet ar maleur da antren, collet a reputation, hac e zeo en em livret da ur vicher if-fam hac an horrupla. Epad ur certen amzer e credas esperi gallout beza eurus evelse e creiz ar viç; mes dorn Doue a voa prest d'he sqei. Souden he oll charmou a so goezvet; ar c'hlen-vejou hac ar vizer e c'hemer evel ur preiz da zavori. Echu eo oll eviti; nepressourç: ar remors, ar vez, ar souffrançou, ar spont, so oll ar pez a chom ganti! Ne gredàn qet; nan, ne gredàn

get despeigni d'èc'h ar stat euzus e pehini, e
meus het cavet ar valeuruses-se, drouc-livet
oll, treutèt, dishevelebet, o c'houlèn gant
truez ur c'hinaouadic vara evit souten he buez
disprisabl!... Ar valeuruses anfin ne deus mui
nemet ur reget da formi, un diveza esperanç
da goncev : caout ur c'hoignic da renta he
huanaden diveza en un hospital destinet, da
receo ar merc'hed debordet!...

Qement a voa o selaou an histor-mâ, a vire
ur silanç trist, hac an dælou a ziruille deus
o daoulagad. Ar plac'h yaouanq pehini se
devoa comzet da guenta eus a Jannedic, a la-
varas erfin : Ah ! paourez-gèz Jannedic ! Ceta
aze eta ar pez so caus ne zeus mui clêvet comz
eus anezi. Ret eo d'he mam baour. Gouall maleurus eo ;
mes guelloc'h eo c'hoas dezi credi e zeo maro
he merc'h, eguet gouzout e peseurt, stat hor-
rubl e mæn.

Sellit, va bugale guèz, eme Simon a Vop-
troulez ; sellit an differanç so, evit ar boneur,
etre ur gundu honest ha labourus, hac ur
gundu d'barfet ha dissipet ! Sellit c'hoas peseurt
avantach deplorabl eo ar goantiri, pa zalc'her
re a bris dezi ! Caerdet ar visach ne deus
talvoudeguez nemet pa zeo imach caerdet an
ene. Bezit sonch atao eus a histor Jacquetic,
ha sonjit aliès en hini Jannedic.

CHABISTR XIII

*Simon a Vontriolez a ra un embann var
avantajou hac histor ar Vaccin.*

AN deiz varlerc'h e voamp abred var droad. Goude ma voe grêt an afferaou, ha qimiadet, Simon a Vontriolez, en eur drei e guein d'ar vèred, a lavaras : — Adie, autrou M... eus a K....; te pehini so bet meulet gant rêson en Beach ar Finister, gant an A. C.; me ivez emeus bet an enor d'ac'h anavezout; adie, tud vad Bregneou; adie, tud ar Guilly, c'houi pere ho poe qement a soign diouzòn epad ar c'hlénved a ris en ho ty! adie, C. ha da oll dud da dy, va mignonet da vigen! Adie, Moelanis. Tri bloas ha trêgont so em boe ar boneur d'oc'h anavezout. Reqeti a ràn digant Doue peb seurt boneur evidoc'h oll. — Neuze e qemerjomp hent Clohars, hac e ejomp e Guimperle.

En eur antren e Qimperle, Simon a Vontriolez en em arrêtas crac ha sebezet oll, dirac un ty, e pelec'h e voa ur bautrezic azezet etal an nôr. Na vouien dabord da betra tamal an indignation a velen en daoulagad va c'hamarad a veach; mes en em appercevi a ris souden e voabisachar buguelic-se, goloet oll eus a vercou rus, hac e tivinis sonjeson Simon. Antren a eure en ty, hac e c'houlennas mam ar bautrez.

— Dêc'h-hu ê ar buguel-se, emezàn? — Ia, Autrou. — Eh bien, meritet oc'h eus e c'holl. — Glac'har aoüalc'h ameus bet gant se; ar grouadureziê paour a so bet tost aoüalc'h d'ar maro. — Lavarit e zoc'h bet var ar poent d'he laza. Penaus, va Doue! beza oc'h eus recevet instructionou brezonec digant ur mignon eus va brô, e pehini e verqet dêc'h ar madou burzudus a opere ar vaccin, hac an danger bras so da viret na vez vaccinet ar vugale; medecinet oc'h eus, hac en em ampres da laqat ar vaccin enno, hac e tepordit ma teuyo ar vrec'h horrerus da laza ho pugalgou!.... Gouzout a rit-hu....

Epad ma edo Simon a Vontroulez e scandala, e clêvjomp un tabouriner o sqêi un embann. Petra eo an dra-se, eme Simon? — Michanq eo evit publia un dra benac eus a bers ar Mêr. — Ah! ah! güell a ze, eme Simon. Prestit din ho puguel.

Qemer a ra ar bautrezic clàn etre e zivrec'h, hac e red d'en em blaci tost d'an tabouriner. An dremenidi a voa en em arrêtet da zelaou an embann en dro deomp. Qerqent ha ma voe achuet ar roulamant, an embanner en em breparas da lenn e ziscours; mes Simon, carguet a impaciantet, a ancounac'hâs reol an dereadeguez, hac a droc'has ar gomz d'an embanner, en eur grial aboes penn:

« Habitantet Qimperle, sellit ous ar buguelic paour-mâ; emedi o paouez caout ar vrec'h, hac eo bet var ar poent da vervel; epad e buez e tougo ar mercou deus ar c'hléved horrupl-

se, en deus defiguret oll anezi. Petra a sonch-
 sec'h-hu deus ur vam pehini e dese bara en he
 zy, hac a lesse e buguel da vervel gant an
 naoun? Petra a songit-hu deus ar vam pehini
 a lèz he buguel exposet d'an danger eus ur
 c'hléved, alies marvel, pa e deus en e c'hichen
 an oll voyenou da dec'hel ous an droug? Un
 negliganç qen coupabl a veritse ur bunition
 fras. Madelez ar gouarnamant e deus etablisset
 bureauyou evit vaccina; gallout a rit oll laqat
 vaccina ho pugale, hac an nep a refus en ober,
 pe dre obstination, pe dre negliganç, a so
 coupabl en o enep o-unan, a enep ar gouar-
 namant, a enep ar bed oll. Exposia reont buez
 an oll rugale, en'eur laqat anezo en danger
 da drapout ar vrec'h an eil ous eguilé. C'hoant
 hoc'h eus-hu da gonservi ho pugale? pe e zeo
 guelloc'h dec'h en em exposi, pe d'o c'holl,
 pe d'o guelel affliget, ha memes marteze dall,
 rac an infirmite-se qer spontus a so an darn-
 vuia ar suit eus ar vrec'h. Ah! credit mad
 ac'hanon : nep piou benac diouzoec'h a neglig
 ur brecaution deut da veza un dever sacr, o
 devezo qeuz bras un deiz da zont. Pa zeo deut
 an droug, n'en deo mui poent e ampech. Mar
 cav an nôr digor, ec'h antreo, hac ur vech
 antreet, e ra e ravach. Beza zeus tud na doue-
 tout eus a netra, hac a lavar : *Guelel a rimp.*
 An dud-se so tud foll. An den en deveus fur-
 pez a vel a bell hac en em dalc'h var e eves.
 Ar boneur ne deu qet e-unan; falvezout a ra
 dezàn e ve redet var e lerc'h; mes ar maleur

n'en em laqa qet clasq, hac a deu dioutàn e-unan. Pa laqit sevel un ty, ne guemerit-hé qet an oll brecautionou evit na grogo qet an tan ennàn? Ha ne dle qet eta ho pugale beza qen qer dèc'h evel ho ty? Ne falvese qet dèc'h hu ivez ober ar pezh zo ret evit o freservi deus un droug pehini a ell laqat anezo da vervet? Gouzout a rit-hu an nombr terrubl a vugale a varve, qent ma voe anavezet ar vaccin? Var seiz a vije scòdet gant ar vrec'h, e varve unan, hac a boan e chomme unan pe zaou na zougue mercou terrubl eus ar c'hlnved. Er guær-mâ memes, e varve un nombr bras gant ar vrec'h. Qementse tost e tle ar vaccin savetât hirio an deiz. Mes guelet a ràn en ho touez hac a hich o fenn gant an douetanç eus a effèt ar vaccin. Eleal, doctoret caer eo ar re-se, evit en em imagina e zint habilloc'h eguet ar vedecinet eus an oll vroyou! Muioc'h a gonfianç o pefe marteze en drogach ur charlatan benac a rafe goab ac'hanoc'h; neo qet evit trapout hoc'h arc'hant eo e parlantàn me dèc'h : evit ho mad eo, ha cetu aze tout; dre ma meus redet dre meur a vrô, ha ma meus guelet ar pezh a dremen er vroyou all eo. Na ouzoc'h qet marteze petra eo ar vaccin? Eh bien, me ya da lavarar dèc'h penaus eo bet disoloet.

« E brô Scoçz e voa ur medecin hanvet Jenner, pehini en devoa evessêt calz ar ravach eus ar vrec'h, hac a glasqe pell a voa ur voyen benac evit diminui ar fulor eus ar vrec'h malleurus. N'en devoa qet allet c'hoas disolo ne-

tra, pa siguezas dezàn remercoutar mesaenion
 denved, hac er Scoçz e zeus calz, a drape avi-
 chou bulbuennou evel ar re a dou da dezjou
 ar zaout. O interrogi a eure, hac e vouezas
 dioute penaus ar re o devoa bet ar bulbuen-
 nou-se, n'o devije james ar vrec'h. Er memes
 amzer ur Gall hanvet Rabaud, habitant deus
 Montpellier, en devoa grêt ar memes observa-
 tion, hac en devoa comzet eus a se da ur me-
 decin Sauz, pehini a gontas an dra-se d'ar me-
 decin Scoçz. Emàn ractal a eure experiançou,
 goude pere ec'h anavezaz e voa fontet mad re
 an autrou Rabaud, hac e re e-unan. Neuze e
 reas anavezout an disolo-se, hac an oll vede-
 cinet a assurances dre experiançou all an hini en
 devoa grêt an doctor Jenner. Laqet so bet da
 gousqet, epad meur a zevez, ur buguel vac-
 cinet gant ur buguel leun a vrec'h, hac ar
 c'hlenved n'en deveus qet bet qemeret en hini
 vaccinet. Beza e zeus neuze tud hac a lavar
 penaus ar vaccin a ro clenvejou all. An dud
 sot a gred an dra-se; mes faribolennou eo qe-
 mentse : ampech a ra da gaout ar vrec'h, ha
 cetu eno tout. Ur vad qen bras eo, ma tlefe
 an oll gouzout hano Jenner ar Scoçcian, hac
 hini ar Gall Rabaud, evit o repeti hep c'ess gant
 anaoudeguez, e peb brô eus ar bed.

« Lavaret emeus d'ec'h, penaus ar re n'alagint
 qet ar vaccin en o bugale, o devezo qeuz. Se-
 laonit; cetu amâ ar pezh ameus guelet en unan
 eus va beachou. Ur vreg e devoa daou vuguel;
 mes carout a rê unan anê muioc'h eguet e-

goile. Ar breferañ-se a so atao coupable e calom-
 ur vam; offanci ra an natur: evelse ivez Doue
 a bunissas ar vam-se. Consanti a eure laqat ar
 vaccin er buguel a garrie an nebeuta; mes ne
 gredas qet exposi e muia-caret d'an experienc
 eus ar vaccin, a behini ec'h ignore an effejou
 precius. Petra a c'hoarvezas? Eleal ar vrec'h
 en em disclêrias er vrô, hac ar buguel caret,
 pehini na voe qet falvezet lezel da veza vac-
 cinet, en devoe ar vrec'h, hac a varvas ganti.
 Eguile, pehini a voa bet vaccinet, n'en devoe
 qet ar vrec'h, hac a zo yac'h-pesq. Habitanted
 Qimperle! diouallit da imita ar vam maleurus-
 se, coupabl en diou fêçon, ha qer cruelamant
 punisset! Cetu aze ar pez am boa da lavaret
 dec'h. »

Simon a Vontroulez en devoa excitet un at-
 tention ar vrasa. Adjoent an autrou Mër, leun
 a eston, en devoa er selaouet ivez, ha ne voa
 qet falvezet dezàn interrompi e ziscours. P'en
 devoe echu Simon da parlant, e tistroas ous
 an Adjoent, hac e lavaras dezàn: Autrou, par-
 don a c'houlennàn diganêc'h deus al liberte
 ameus qemeret; mes credet emeus ober mad
 en eur bublia ar pez ameus lavaret. — Qer
 mad oc'h eus grêt, eme an Adjoent, ne meus
 mui netra da lavarat va-unan, rac va fublication
 n'en devoa qen objet nemet daannonci d'an
 habitanted e venaç ar vrec'h hon brô, ha d'o
 angagi da laqat eves dious ar c'hlénved. Comzet
 oc'h eus gant muioc'h a nerz eguet n'am bije
 me grêt, marteze, hac ho trugarecât a rân. —

Autrou, eme Simon, re vad oc'h, m'en assur :
 ar pezh ameus lavaret, zo sortiet eus a voeled
 va c'halon, hac e regetàn ma profito an oll
 eus an avis.

CHABISTR XIV.

*Simon a Vontroulez a gontempl gant ur joa
 dener un tieguez eurus ha vertuzus.*

PA voe en em dennet ar foul, un den oaget
 eus a un daou-uguent vloaz, a dostàs ouzomp,
 hac lavaras da Simon a Vontroulez : Tad Simon,
 sellit eta diouzòn ! Penaus, ha n'am anavezit-hu
 get ? — Eh ! Doue d'am pardon ! eme Simon,
 me gred ez eo va mignon Bernard. — En eo
 memes. — Eleal, va c'hamarad qèz, abaoue
 trivac'h vloaz so, e zout terrupl chenchet, hac
 ec'h eus bremâ ur baro du. Poq din eta, paour-
 qèz Bernard. Satindor ! brassa plijadur ameus
 ous da velet ! — Ha me eta, tad Simon ! E voan
 o tremen bremaic, pa meus banavezet ractal
 ho mouez, pa voac'h o comz ous an oll dud-se.
 Atao eta oc'h ar memes den ? — Bepret, va
 c'hamarad qèz : ne chencer mui nemeur d'am
 oad. Mes te, Bernard, petra res-te er vrô-mâ ? —
 Mé gonto d'ec'h an dra-se goude ; mes deut arauc
 da reposi d'am zy ; esper ameus na glasqot lo-
 geis all ebet. — A greis calon. — An autrou-se
 a zo gauêc'h ? — Ia, va c'hompagnun beac'h ep,

ha'n'en'em separomp James. — Guell a set charmet'oun eus a guementse.

Cetu ni bon tri'brec'h ha brec'h'ous en'em renta e ty Bernard, ha marc'h Simon o heuill e vestr evel ur c'hy bian. — Penaus, eme Simon, en ur sellet ous an ty, marc'h adour out-te? — En ho servich, eme Bernard. — Herves a velan, ne c'heus qet gret afferaou fall, rac an dra-mâ oll o deus apparanc vad. — Mes... contant aoualc'h'oun eus va stat. N'am eus biscoas ancouët ar c'honseïllou mad a roec'h din guechall e Montroulez, hac e zebret din hirio ho trugarecât, rac boneur a meus bet oc'h heuill anezo. Deut ivez da velet va greg. — Petra, demezet out'eta? — Ia, dre c'hraç Doue, ha bugale, a meus ivez. Deut d'o guelet, Simon.

Bernard hor presantas d'e bried, pëhini a elle caout vardro un trêgont vloaz, yac'h ha fresq. E daou buguel a voa en e c'hichen, ha Simon a boqas dezo, cazî en eur voela gant ar joa. Goude ma voemp en em reposit un nebeut, ha m'hor boe evel ur banne, Simon a lavaras d'e vignon Bernard: Arça, va c'hamarad, cont din bremâ un nebeut eus ar pez so c'hoarvezet gant abaoe na meus qet clêvet comz diouzout, ha penaus en em gaves hirio en ur bosition qen'eurus. — Gant plijador, tad Simon, ha gementse eo an nebeuta a dleân dec'h.

Souch mad oc'h eus, eme Bernard, eus an oll avisou mad a rojoc'h din qent ma partiis evit an arme? Ne meus biscoas o ancouëtac'hiet,

ha ne zeus qet tremenet nemeur a zeiziou e pere n'em bez bet occasion d'o laqat e profit. N'em boa qet nemeur a c'hout evit ar vicher a soudard, m'en anzaou; mes enor am boa, ha gant ar galite-se ne doar james un soudard fall. Ne voan qet, evel a lavarer, ur c'hran, pehini evit an ordinal en deus e oll gouraeh var beg e deod; mes ober a ren va dever, ha pa errua va zro, e voan prest, ha ne gnittæen james va fost. Evel m'am boa disqet un draic benac, ha ma scrifen brao aoualc'h, e voan remerqet. Ar c'harter-mestr am c'hemeræs evit servich dezàn da zecretour: a laqas va henvel da fourier. Ober a ren ar fonction-se gant honestis; an dra-se a voue gouezet gant va cheffu, hac a benn bloa eo'h obtenis ar grad a serjant-major. Ar soudarded a gare ac'hanon, ræ e zretæ a ren gant douçder; hac em boa souch mad da veza bet soudard simpl evelte. Estimet mad e voan gant va officerien, ræ gouzout a ren oboissa; va dever a ren mad ha fidelamant; ha carout a ren calz an urz vad partout. Er guis-se e meus græt ar brezel epad seiz vloaz, hac e vijen bremæ officer, hep mar, penevent ur blesseur terrubl a recevis, hac am forçæs da c'houlen va c'honge ha da guittæt ar servich. Fachet bras e voen eas a se, nonpas dre ar c'heus d'ar vicher e voan obliget da guittæt, mes abalamour ne veejen petra da ober evit beva; ur vech renteter guær. Allon, emedon-me, Bernard, ne c'heus qet meritet fall, ne dlees qet ivez beza trètet fall. Gant un ne-

beudic arc'hant am boa bet ar speret da zastum; e qemeris hent Roason; hac evel m'am boe e'hoant bras da velet Qimperle, e o'houlennis ober an hent-se. Rentet e Qimperle, n'oun qet penaus ec'h antreis en ty-màn evit eva ur banne güin. Epad ma tebren un tam en eur eva va banne, mestr an ty, pehini a voa ur güir Breton, ha na vele james ur soudard blesset e servich e vrô, hep en em interessi evitàn, a ras din ur question benac: respont a ris mad dezàn; goulen a eure c'hoas diganén detaillou all, hac e eontis dezàn tout va buez, en eur anzaou an ambaras e pehini e zen d'en em gaout, pa vije dispignet va arc'hant. Goude beza fixet mad ac'hanon, e lavaras din: va c'hamarad, ezom ameus ur c'hommes evit va souten em c'hommerç: constant e vec'h-hu da chom ganén? Perac nan, Autrou! — Eh bien touchit amàn; ne-yêloc'h, qet pelloc'h.

Cetu me eta antreet en carg e ty an autrou Edouard. N'em boe qet muioc'h a boan d'en em gundui mad eno, eguet n'em boa bet er regiment. Qemer a eure carantex evidon, hac e teuas neuze d'am sellet evel pa vijen e vab.

Pêvar bloas voa e voan en e dy, pa c'halvas ac'hanon un devez en e gabinet, hac e lavaras din: Va mignon Bernard, contant bras oun diouzit, hac e c'houzout ervad peguement e esràn ac'hanout. Commanç a ràn da veza côs, ha ne fell qet din dale pelloc'h da bourvei va mero'h. Guelet mad e meus en em garit ho taou; me fell din e temesses dezi hac e qe-

mèrtes va c'hoñmerç. — Mes autrou Edouard, sonjit eta penzus ne douñ nemet ur paour qez.... Allon, allon : peoc'h var se. Ha na deo qet me eo da gabiten ? C'hoant a c'heus-te da disoboïssa din ? Me fell din e ve grêt evel a lavaràn. — Oh ! va mad-oberour qer ! — Mad, mad evelse. Qerz da annonç se da Emili.

Sailla a ris da c'houzoug an den mad Edouard, hac e redis da glasq Emili, da behini ar c'hélou mad-se na ras qet nebeutoc'h a blijadur eguet din-me. Demezet e voemp ; qemer a ris cundu an afferaou, hac ec'h assuràn dec'h e zoun pell da gaout-queuz d'ar re a meus grêt. Gallet em bije marteze dont da veza piuiditoc'h, mes marteze ivez e vijen en em vrouilletgant va c'honscianç, ha se a ra na gousqer qet qen tranqil. Doue en deveus roet din an daou vuguel-mâ a velit ; bemdez e rentàn graçqu dezàn. Carout a reont o zad hac o mam, hac e vezint bugale honest. Soign vras a meus dious o discadurez, tad Simon, ha ne ancounac'hàn qet e tleàn tout d'an hini a meus recevét pa voan buguel. Anàn, abaoue ma zòa demezet, va greg qez ha me n'hon deus bet nemet ur maleur, pehini voe maro hon tad mad. Daou vloaz so hon eus bet ar maleur d'e goll, ha ne sonjomp james ennàn hep scuilla d'elou.

Cetu aze, va mignon còs Simon ; histor an orfelin-se da behini ho poa roet conseilhou mad, hac en em gav hirio eurus bras da zis-queus dec'h en deus gouezet profita eus anezo. E fin ar recit-se ; Simon a Vontroulez n'en

em bossede qet gant ar joa. Poqat e ré d'an tad, d'ar vam ha d'ar vugale : ur blijadur ravissant e voa guelet se. N'eo qet ret din lavarat penaus e voemp trêtet en ty-se. Simon en em felicitas da gaout un affer benac da drêti en Qimperle, pere a reas dezàn dale eno un devez benac. Me voe ivez charmet eus a se, rac ne zeus netra a gaeroc'h, herves va santimant, evel guelet un tieguez mad composet demeus a dud honest ha vertuzus.

CHABISTR XV.

Simon a Vontroulez a ra meur a rancontr var an hent bras, ha conseilhou mad pere a ro var meur a sujet.

ANGOËNAC'HAT a ràn atao, va mignon lenner, da goms d'êc'h eus a afferaou va c'hompagnun a veach. Mes sonjal a ràn e tleont hoc'h interessa nebeutoc'h eguet e ziscoursiou. E general, e afferaou a ya prest en dro : guetza ha prena a ra, herves an oceasion, hac e varc'hajou soachuet hep conta calz a gaujou inutil. Neuze eo memes e comz an nebeuta tout, rac beza en deus evit princip, en afferaou, penaus d'andev aviset mad, ne zeus ezom nemet nebeut a gomzou. Rac-se, bevech ma lavarin d'êc'h : Erruout a rejomp en ur guerp en ur botrg, en devoa Simon un dra benac da ober eno. Ha pa lavarin d'êc'h : Partial a rejomp eus al lec'h-

ma-lec'h, e zeo sin en deus Simon achuet e asseraou eno.

Goude beza requetet mil benediction var famill vertuzus Bernard, ha beza poqet dezo oll, equittajomp Qimperle, evit mont d'an Oriant. Simon a Vontroulez n'en devoa, me gred, biscoas cauzeet qement evel a reas epad an hent; ne gave qet un tremeniad, hep lavaret dezàn un dra benac.

Hê! va mignon, mont a rit d'en em anrumi, emezàn da ur paotr yaouanq a guerze qen a elle: da belec'h e re-dit-hu qer buan ha qen caer? Da velet ho toucic e zit-hu? — Ah! ben ia! n'eo qet gant se onn occupet: redec a ràn e quær d'en em informi ha da glasq ur voyen benac evit obteni un termen ous ur c'hreançour a sell dezàn guerza meublou va zad. — Vantrechien! ma ven ho creançour, hac o velet ac'hanoc'h gant an habit mezer-se, ur scarpinou scàn en ho treid, hac ar roched fin oc'h eus, n'em bez qet nemeur a druez ouzoc'h. Penaus ta! ous ho quelet e tremen, me am bije ho qemeret evit ar pinvidicæ fermier eus ar vrô. — O va Doue! nan; n'en domp qet pinvidic, pell a se, hac hep dale marteze e vezimp c'hoas paouroc'h. — Lavarat a rin-me dec'h-hu abalamour da betra? eme Simon: e feiz, bet oc'h eus c'hoant da dremen evit ar pez n'endoc'h qet. Me gred oc'h eus c'hoant da ober evel ar c'hlesqer, pehini en em c'hueze evit en em renta qen teo hac an eugen. Ar c'hlesqer a grevas, va mignon, hac emeus aoun bras

ec'h arrufe qement all ganêc'h. It, it buan, ho ma en em dennit eus ar pas fall-se, bezit sonch neuze deus ar proverb a ouzoc'h ervad, pehini a sinifi eo arabat c'huitellat huelloc'h eguet ar guenou.

Antren a rejomp en un ty. — Bonjour, ma-guerez, eme Simon. Ho puguel a gri terrubl, ha n'on qet estonet eus a se. Cetu-én mailluret evel en ur c'hlaouyer. Oh! ma ven-me mam d'ar c'hrouadur-se, ne virfec'h qet pell anezàn, evit e vatissa evêlse. Lavarit din un nebeut pe-seurt grimaçou a rafec'h, ma vec'h fagottet eveltàn! Ar buguelig paour n'en deveus qen moyen nemet da grial. Me garfe e scrischfe da faouta ho penn! Na velit-hu qet penaus an ælic paour-se, privet eus a respiration hac eus a vouvamant, na ell na cresqi na remui e vemprou? Perac e zeo an darn-vuia eus ho pugale pe mac'haignet pe glànvus? El leal, abalamour na lezit qet anezo da guemer nerz. Guelet a rit-hu al loened a vailluri o re vian? Evelse n'o gueler na tort, na luch, na coulmet, na gant an drouc peultrin. Gouzout a ràn ervad e zeo ezêtoc'h arrenqi ur buguel evel ur paqad gou-las, evit e lezel da grial, hep en em jala gantàn : evelse e zoar qittes d'e soigni. Ar motif hac an dra so qen barbar an eil evel eguile. Partout e renoncer d'ar fêçon gruel-se, hac ar re en em obstin c'hoas d'e gonservi, a so goall antêtet, goall diot, pe goall vechant.

Rentet var an hent, e qevjomp ur soudard. Salud, den vaillant, eme Simon. Pelec'h oc'h

-eus-hu' collet ho prec'h? E campagn 1814, eme ar Soudard. — Ah! penaus eta oc'h-hu bet blesset? Gant un tenn fusuill; mes em post e voan, ha n'er c'huittais qet nemet pa voen deuguet ac'hane, ha goude e voe troc'het va brec'h, ha cetu me amàn. — Dleet oc'h eus souffr calz? — Bah! se n'eo netra. Va brassa poan a voa da nonpas ellout mui combatti, d'an ampoent ma valee an enemiet var douar va brô. — Ur bansion oc'h eus michañç? — Ia, Autrou. — Hac e zoc'h contant? — Contant bras. Ar groas a henor a meus, va fansion, un tamic douar a meus ive eus a bers va zad; qementse a sufis din. Lennet emeus penaus ar soudardet roman a zistroe da labourat o douarou goude ar vataill: fier oun da ellout ober qement all, ha ne dleàn qet en em glêm, pa velàn e chom ganén ur vrec'h evit cundui an arar, hac evit e rêi c'hoas d'am brô, m'en deus ezom. Me dou dec'h nemeus qeuz da netra, na zeziràn mann evi-dòn, ha ne meus qen dezir nemet bonneur ar Franç. — Ha me ive, eme Simon, a unis va desiriou gant ho re-hu, va mignon qer, hac e reqetàn digant Doue ma vezoc'h eürus ar rest eus ho puez. Respet deoc'h, den vaillant ha Breiziad a fêçon!

Ur pennadic pelloc'h e qevjomp correspon-dañç an archerien.

— Penaus, autrou Berdou, eme Simon d'ar brigadier eus an archerien a gundue ur c'harad soudarded, c'houi eo a so aze? — Ah! bonjour, tad Simon. — N'en doc'h mui eta en bri-

gaden Montroulez? — Nan; abaoue ar bloa tremenet oun deut d'ar vrô-mâ. — Charmet oun d'ho quelet; mes, peseurt tud a gunduit-hu aze? — Desertourien int. — Desertourien! eme Simon.... Cauzeal a reont-int brezonec? — Ia sur, ha Bretonet int ive memes. — Allon-ta, eme Simon, en ur binça e vuzellou, neo get possubl-se; ur soudard Breton na guitta get e c'hiton ha na renonç get da servicha e vrô evelse. Neo get güir eta, Aùtrone, n'en doc'h get Bretonet?

An desertourien na gredjont get respont, hao an hano-se a Vreton, a behini e voant indign, a reas dezo stoua o fenn.

Penaus eta en eur gavit-hu aze, eme Simon (ous en em adressi da ur soudard en uniform, a vatee a gostez d'un desertour, hac a zigeuze beza accablet a chagrin)? Ne seblant get din e zoc'h deus obanden. — Demeus obanden! eme ar zoudard, en eur sevel e benn gant indignation; me, desertour!.... Nan, nan, Autrou. — Petra eta, eme Simon, a rit-hu amâ, va c'hamarad? — Eleal, unan eus ar maleuruset-se a voa va mignon a vugaleach; soudarded e voamp assambles, hac em bije roet va buez evitan. E grim, da behini na ouzòn get petra so caus, en deus va reduiset en disesper. Forcet da nonpas en estimout mui, na meus get ellet gouscoude cessi d'e garout, hac e zeo falvezet din rei dezàn ur breuven diveza, en eur ober dezàn ar c'hundu betec e zestination. Va c'harantez evitan a voa anavezet mad, ha dre se e-

neus obtenet ur bermission digant va c'hordnal.

— Qementse so mad; mes, noc'h eus-hu get
 zoun e rafe gaou an demarch-se deoc'h, o veza
 mignon da un desertour? — Gaoudin! evit va fae,
 ia; mes evit va enor, nan. Anavezet mad oun,
 Autrou, ha disquezet emeus e zoun soudard
 mad. — Ne douetan get eus a se, va c'hamarad
 gant santimanchou evel oc'h eus, ne doar ja-
 mes capabl eus un action vit. Dalit, eme Simon;
 gemerit an dra-mañ evit ho mignon maleurus.
 — E guemer a ràn evitàn, Autrou; rac ne dòn
 nemet ur paour-gez soudard; mes, ma ven
 pinvidic, n'en acceptfen get, ha n'en dese get
 a ezom. — It; un den a sêçon oc'h, ha carout
 a rafen e ve composet oll an arme eus a dud
 eyeldoc'h. Ah! bezit tranqil, Autrou, n'en dòn
 get va-unan o eaout ur galon vad; ha beza ze
 calz hac a dalvez c'hoas muioc'h eguedòn-me.
 — Qen a vezo, tād Simon, eme ar brigadier
 Berdou, en eur vont buannoc'h en e hent. —
 Yec'het mad, va mignon còs, eme Simon.

Eur c'hart leo en tu all, Simon a Vontroulez
 en em adressas da ur paysant a laboure en e
 barq, var bord an hent. — Selaouit-ta, va mi-
 gnon; perac e lezit-hu ar parc-hont en douar
 yen? — Allas! Autrou, red mad eo d'an douar
 discnisa. — Penaüs discuisa? eme Simon;
 credi a rit-hu e zeo feneant an douar evel an
 dud, hac e devez ezom da repos? Un ompinion
 faus e zeo an dra-se, va mignon; hac epad na
 rapport ar parq-se netra deoc'h, e zoc'h be-
 pret obliget da baea an imped. Gouzout a rit-

he lenn? — Nan, antroo. — Gouz a se; ho qe-
 lennet ambije da lenn ar pez a scrifer beñdez
 var laboriou an douar. Eno ho pije cavet ins-
 tructionou mad pere o devije gallet ho renta
 capabl da gresqi ar produ eus an douar a la-
 hourit. Sonjal a rit oll'entrezoc'h na ell qet
 beza netra vell eguet ar pez oc'h eus pratiqet
 a bep amzer, evel pa na rafet qet hep-cess un
 disolo util benac. Ma carfec'h selaou ar c'hon-
 seillou mad a roer dec'h, e rafec'h alies guel-
 loc'h afferaou. Beza oc'h eus-hu bugale? — Ia,
 beza meus ur mab. — Gouzout a ra-én lenn?
 — Nan. — Eh bien! cacit-én d'ar scol. Neuze
 e lenno dec'h levriou var labouriou an douar,
 ha ma oc'h eus speret aoualc'h evit heuill ar
 c'houseillou a gueffot enne, e vezoc'h souden
 contant da nonpas beza en em antêtet gant ar
 routin. Beza e zeus tud pere en em occup eus
 ho mad, hep na ouzoc'h; mes coll o foan a
 reont, ma na fell qet dec'h o zelaou. Gous-
 coude e ve hoc'h interest hac ho tever dont d'en
 ober Rac anfin, mar doc'h Breton mad, e
 tleit desirout ar pez a ell ho renta pinvidicoc'h
 ha puissantoc'h eguet ar bobliou all. Produc-
 tionou hon donar a ell ober hor pinvidiguez.
 Mes an douar ne brodu qet ar pez oc'h eus
 c'hoant; falvezout a ra dezi beza sieouret dre
 ingin ar speret. Ret e zeo eta dec'h beza in-
 ginus evit mavezo pinvidic hac ho prô ha c'houi.
 Na achufen qet, va mignonet lennerien, ma
 carfen repeti dec'h qement tra a lavaras Simon
 a. Vontraulez da bep-hizi eus an dud a gavjomp

hed an hent, ba ne arrufen biqen, ma en em
arretfen bep moment, evel ma e rejomp neuze.

CHABISTR XVI.

*Simon a Ventroulez en em gav en un ty, hac
en em despit eus a ingratiri an domestiqet
en andret o mestri.*

QUITTAT a rejomp an Oriant evit mont da
Sant-Briec. Rentet en ur villagen vras, eo'h
antrejomp en un ty a apparanc gaer. Ne voa
nemet an domestiqet er guêr; ar mestr hac
ar vestrez a voa êt da un eured.

N'ouzon qet, eme ar vatez, petra e devoa
va mestrez dec'h; hed an deiz e voa en un
humor ar goassa.

AR MEVEL. — Me voar ervad petra e devoa;
eleal, c'hoari gaer a voa bet etre e goas hac hi,
abalamour d'ar verc'h.

AR VATEZ. — Ah! dam, da vestr a so goal
vutal.

AR MEVEL. — Güir eo; maes da vestrez so ive
goal indifferant, hac a so eurus mad caout tud
da soigni e bugale.

AR VATEZ. — Ne bac qet mad aoualc'h ac'ha-
non evit e meuli.

AR MEVEL. — Selaou : an eil a dalvez eguile.
Abaoue an devez ma collas ugent scoët er
c'hoari gartou, ne meus qet bet ur moment mad
doutan. Ur c'hoarier schuet eo.

AR VATES. — Ia, ha gant se, e zeo ni a souffr eus a sotison an eit hac eguile anezo.

AR MEVEL. — Ha me eta! sonjal res-te ne meus netra da souffr eus o fers?

AR VATES. — Oh! c'houi etrezoc'h, mevelien, oc'h eus ur profit benac; gouzout mad a ran un dra benac var se.

AR MEVEL. — Tao, evit ar guella; sonjal a res-te na ouzòn get da drucou, pa yes en qær da verza da leas ha da amann?

AR VATES. — Cléo ta, Pipi: Paeet en deus da vestr ar marichal?

AR MEVEL. — Ah bien ia! neo get gen pisset d'en ober. Lavar din ivez ha da vestrez e deus paeet ar marc'hadour mezer.

AR VATES. — Ro din peoc'h, innocent! guelloc'h eo de brilla eguet paea o die...

Simon a Vontroulez a golle paciantet e clêvet ur seurt conversation. Na ellas get miret da lavarât d'an daou deod fall-se, deus a betra ar fouêldr en em mellent.

AR VATES. — Cléo an horistal còs-se ive deus a betra en em mellomp! Me ho cav oc'h unian goul impudant, eos tamic mercer!

AR MEVEL. — Cede aze afat wa insolant!

SIMON. — Beza so en effet calz a insolant en se. Sonjal a rit-ha va humilia-ous va c'hervel tamic mercer? Credi a ra d'ec'h ne dalvezu get ac'henoc'h? Na zeparitan ous den, me hac ec'h allan lavaret hardiamant ar pez ammet var va c'halon d'ar re er merit. Qu'naes so afa ur conversation honest a rak'hit! Doue d'an

preservé da veza pinvidic aoualc'h, mar deo
 ret beza evelse exposet da vaga tud ingrat, a
 Rer hac a galomni o mestrou. Oh! n'en em
 fachit qet : ar peñz a lavarán a so güir. Eme-
 doc'h oc'h-unán o páveuz en em vanti deus
 ho friponeresou, hac 6 t'icrial ho mestrou, ha
 se oll e presanc un estrangour, hep egárd, hep
 méz! Var betrá, dre ho peñz, en em berrmetit-
 ho da varn cundu ho mestrou, ha da gomz
 diout gant ur seurt impertinanc? Couñet o
 deus-int dec'h o secrejou? Hanavezout a rit-
 ho ar resouhoù a ra dezo agissa evel a reont?
 Ha c'houi zo' certen eus ar peñz a gredit beza
 guelet hac eus ar peñz a lavarit? Ha pa vez pos-
 sible e ve güil qementse, ha pa ho pe guelet
 ur dra benac a damallus, ho tever a vez c'hoas
 da devel var se. Ar re a berrmet dec'h chom
 est o zy, a vezur ac'hanoc'h, a bæc ho servich,
 ha n'o deus-int qet an droad sac'r da recco eus
 ho pers, ho respet, ho fidelite, ho ptidriguez
 hac hoc'h attadudeguez vad? Na dicit-hu qet
 o zervicha ha gerner o interest e peb occasion?
 Gant ar seurt santimanchou mad-se hac ur
 gundu honest, e vezot bepret estimet gantan oll.
 Ne zeus den na estim calz ur servicher ancien
 pehini n'en deo bet biscoas fripon, nac ingrat;
 mes pehini en deus bet hebret servichet mad
 e vestr eus a greis e galon, ha pehini zo evel
 ur mempr eus ar famill etouez pehini en deus
 remeret an darnvuia eus e vuez. Gallout a ran
 ar lavaret dec'h : guelet ameus, neus qet pell,
 ur vreg pehini, goude beza bet savet bugale

ur famill respectabl, e deus bet ar maleur, goude trêgont vloaz servich en ty-se, da velet he mestr côs o coeza en e vugaleach, dre suit un attaq paralisi. Eh bien! e guelet emeus-hi, ar grouadurez venerabl-se, o chom nôs-deiz e campr he mestr, hep quittât ur minuten, epad pemp bloas ma vevas he mestr er stat trist-se, Na veve mui, hi e-unan, nemet evitan. Pa sante e nerz o timinui hac e cocza gant ar fatic, en em stringe d'an daoulin hac e lavare : « Va Doue ! na c'houlennàn nemet ur c'hraç hep qen diganêc'h : accordit din nerz aoüalc'h evit servicha va mestr mad betec ar fin. » O Fantic carantezus ! Da vertus dreist-ordinal, da sacrific qen rar, a gav ur recompanç dign ebars carantez hac anaoudeguez vad bugale da vestr, ha dreist oll, er gonscianç eus ar pez ac'h eus grêt..... Mes, lavarat a ràn d'êc'h traou na ellit qet da gompren, rac ho quelet a ràn o vousc'hoarzin. Adie. Graç din da nonpas rancontri bigen tud 'eveldoc'h.

CHABISTR XVII.

Discours Simon a Vontroulez da dud curius pere a rede e foul da velet laqat un den. d' ar maro.

ARRUOÛT a rejomp e Sant-Briec, hac ec'h e-jomp da loja en un hostaliri vad aoüalc'h. Simon a Vontroulez a zifunas goal divezat, hac a c'hou-

lennas petra voa an drous a glêvet er ru hac en ty. An hostises a antreas er gambr, gant hast, hac a c'houlennas ha ni a elle lezel ar prenestou gant ar foul a voa en ty. — Perac, eme Simon? — Eleal, ur c'hriminal a ya da veza cunduet d'ar maro, hac an dra-se so un affer vad evidomp, rac dont a ra an dud eus a bep tu; hac evel ma zoun placet mad amàn, e affermàn ya frenestou ur pris mad, hac e verzàn calz a vin. — Qemerit ho prenestou, eme Simon; ur maleur evel ennes a zo pell d'am c'hontanti; mes goude m'en devezo ar maleurus-se recevet e bunion, em bezo un dra benac da lavaret d'ec'h oll.

Ar silanç vras a renas diouc'h-tu a ras d'emp anavezout en devoa ar maleurus recevet ar boan eus e grim. Ar silanç-se na badas qet pell, rac a benn ur moment goude, qement hini a voa e prenestou an ty, a zisqennas er sal vras, e pelec'h peb-hini en em laqas da gozeal ha da ober reflexionou. Beza voa calz hac a gomze joaüs-samant, a c'hoarze dre divestet, hac en em hermete memes farcerezou ermes a bropos.

Seblantout a ra din, eme Simon a Vontroulez, a voez huell, hac en ur feçon da laqat an oll da devel evit er selaou; seblantout a ra din penaus an arvest borruhl e zoc'h o paouez guelet, n'en deus qet produet varnoc'h nemeur a dra, pa zoc'h aze o cauzeal ha memes o c'hoarzin. Beza zeus gouscoude er pez zo tremenet peadra da ober reflexion vad. Mes michanç, eo ar guriosite hepquen en deus ho tigasset amàn. Ar

rêson-se ne ve get meulabl ; rac mont da velet
 un den o vervel, evit ar blijadur d'e velet o
 vervel, neo get un action gaer a generosite.
 Guelet a rân graguez en ho touez, hac o bugale
 gante, hac o deus breman an ear da zont eus
 ur barti a blijadur. Qementse n'eo get grêt evit
 rei un ompinion vad eus o c'halon, sonjal a
 rit-hu e zeo ur gouel a brepar ar justic deoc'h,
 pa gondaon ur c'riminal? Na velit-hu get ar
 mercou imposant-se a laqa gemer evit execution
 e barnidiguez? Ar bêleg, ar goardou-se ; tout
 int assambllet evit disqueuz dêc'h er memes amzer
 oll-galloud ha misericord un Doue, autorite al
 lezennou, ar vez hac ar fin eus ar c'hrim. Evelse
 eo e teu ar societe, en eur distruch demeus
 e'hoas unan eus ho brenech da offr d'ar re-all
 oll, ur guentel decrubl, ha da laqat diguezont
 ur vad eus an droug necesser-se. Neo get un
 dra a curiosite barbar eo a bresant dêc'h, mes
 ur sujet a seditation vras, a rafe santout da
 hep-hini penaus lagad ar justic divin hac hini
 an den, a zo hepret digor var ar c'hrim, hac
 e zeo ar c'riminal paisset abred pe divezat.
 Ah! peguement e ve brassoc'h e'hoas ar guentel,
 ma eife ar maleurus a ya da receo ar maro,
 dont da gonta dêc'h an detall eus e vuez ; ma
 eife disqueuz dêc'h penaus e zeo bet cunduet
 nebeut a nebeut d'ar c'hrimou o deus en pouisset
 d'ar chaffaud ! N'am eus biscoas ancouêt ar
 c'homzou diveza deus ur miserabl a voe laqet
 d'armaro, peñ zo : Evel an hini e zoc'h o paouez
 guelet, en devoz lazet e vad oberour, evit en

em ampari deus e arc'hant. Un nebeudic gent
 mont d'ar maro, e vam a falvezas dezi e velet
 evit ar vech diveza. En em bresanti a eure di-
 razàn en ur grena ha disesperet oll..... » —
 » Maleuruses! emezàn, en eur grial hac o sellet
 » outi : deut oc'h eta da gontempli ho labour
 » amàn ! c'houi eo, ho carantez dall, ho negli-
 » janç eo, o deus va lezet da antre en hent ar
 » c'hrim!... Ah! ma na vijen qet bet abandonet
 » din va-unan, adalec va bugaleach; m'ho pije
 » qemeret ur soign benac eus va education;
 » ma n'ho pije qet va lezet da gresqi ebars en
 » ignoranç, en didalvoudeguez, er feneantis;
 » m'ho pije stourmet ous va santimanchoù fall;
 » m'ho pije grêt din heuill principou ar religion,
 » ar chafaud na vije qet savet hirio evidon!...
 » Perac, pa em guelec'h o qemer habitujou
 » vicius, noc'h eus-hu qet va dalc'het en brid?
 » Perac oc'h eus-hu serret ho taoulagad var ar
 » c'henta laeronciou a meus grêt d'ec'h? Perac
 » noc'h eus-hu qet va rentet capabl da c'hou-
 » nit va buez en honestis? Perac noc'h eus-hu
 » qet chasset pell diouzòn ar mignonet dan-
 » gerus a henten, ha pere a so commancet d'am
 » egari dre o c'honseillou fall? Perac ne zoc'h-
 » hu qet en em savet a enep va c'henta de-
 » bauchou?... Evelse eo e zoun en em fa-
 » miliariset gant ar c'hrim. Va ezomou a so
 » cresqet, hac an oll voyenou a so seblantet
 » mad din evit o c'hontanti. Ur vech lancet en
 » hent maleurus-se, n'en deo bet mui pos-
 » subl din sortial eus anezàn. E heuillet a meus,

» ha cetu me arruet en termen da behini e
 » cundu!.... Disenoret e meus va famill; cou-
 » mettet e meus an oll dorfejou; va daouarn o
 » deveus scuillet goad va mad-oberour, pehini
 » en devoa digoret dia e zivrec'h!.... Mont
 » a ràn anfin da receo ar bunitton just eus a
 » guement a horreurjou.... Mam goupabl ha
 » maleurus! Qementse oll so ho labour....
 » Gallout a rit-hu c'hoas souten va guel? Ah!
 » pellaît... tec'hit dirazòn... » Ar vam miserabl-
 se, anter-varo, a fell dezi poqat da zaoulin he
 mab. — » Na dostait qet ouzin, emezàn, gant
 » furor ha disesper; ho mab a dol mil mallos
 » var ar vuez en deus recevet diouzoc'h!... »
 Ar vam maleurus, accablet dindan malediction
 he buguel, a güez semplet; he halan a vanq
 dezi, he c'halon so stanqet, he daoulagad so
 clos-serret, hac e varv eno var ar plaç.... —
 « Mervel a ra! a gri ar miserabl; collet eo e-
 » vidòn.... Va mam!.... Ah! cetu aze eta va
 » zorfet diveza!!!.... » — Ne allas qet lavaret
 davantach, hac e cuezas e-unan semplet; na
 deuas ennan e-unan nemet evit beza casset
 d'ar maro.

Goaset, graguez ha bugale am selaou : petra
 ho pije-hu santet, ma en devije ar maleurus
 en deus souffret ar maro hirio, roet dêc'h ur
 seurt arvest? Ah! hep douet, grêt en devije,
 me so sur, un effet terrubl en ho calonou. Eh
 bien! gallout a rê marteze lavarât dêc'h ive
 qement oc'h eus clêvet ganén; mes e fêçon a
 vije bet touchantoc'h, terruploc'h eguet va

hini, rac laqet en devije daelou a voad da strinca eus a goeled ho calon.

Biscoas n'em boa guelet Simon a Vontroulez o comz gant qement a nerz hac a eloqanç, evel en discours-se. E zaoulagad, e vlêo guenn, ar fêçon eus e visach, pehini a roe da velet e sante qement a lavare, e vouez, e jestou anfin, o devoa oll un dra benac a derrubl, pere a seblaante remui o goad-d'an auditoiret. Beza e voad en ur stat an trista. An hostises memes a voa drouc-livet, ha na vouie petra da sonjal eus an den e devoa en e zy. Anfin, an oll en em dennas goustadec ha gant ur silanç hac un dranqilite dign eus ar sujet a voe trêtet.

CHABISTR XVIII.

Simon a Vontroulez a zisqueuz sclêramant penaus ar guempennadurez na goust netra.

Deus a Sant-Briec e teujomp da Rostren; mes ne arretjomp mui nemet e vilagennou, dre an hentchou trô. Se ne ampechas qet Simon a Vontroulez da rei e dam da bep-hini, pa gave an occasion.

O veza bet surprenet an devez qenta eus hor beach, dre un arneü bras, ec'h ejomp den em abrita en un ty a nebeut apparanç, e pelec'h e voa ur vreg var dro daou ugent vloaz, ha daou vuguel yaouanq. Ret e voa d'ar glæ

cueza evel a rê , evit hon forci da chom ebars an ty lous-se , e pehini e voa ur c'huez ar falla. Qement a velet eno a voa lous eston , hac ar vam hac ar vugale a voa o-unan al loussa a dout. Ne voan qet evit miret da c'hoarzin , e creiz an traou-se tout , dreist-oll o velet ar grimaçou drol a'laque an dra-se da ober da Simon. Ne allas pelloc'h delc'hel e dêod , hac e comzas evellen ous ar vreg : — Gouzout a rit-hu , greg , neo qet goal bropr ho ty , hac en em exposit calz , dre noc'h eus nep soign eus ho tieguez? — Allas! autrou qez , ret e vez caout moyen evit ober qementse. Guelet a rit peguen paour omp. — Güir eo se , eme Simon , hac ho clêm a rân a greiz va c'halon. Mes , credi a rit-hu eta eo goal goustus ar broprete? Obliget oc'h-hu da baea an ear a lesfec'h da antren en ho ty , pe an dour gant pehini e voalc'hfec'h qement so amàn , c'houi hac ho pugale? Ar viser na ell qet excusi al loustoni ; rac anfin , an ear hac an dour a appare'hant d'an oll. Ne goncevàn qet penaus ec'h ellit beva etouez an traou-mâ. Al louter-se memes a goust dêc'h muioc'h eguet na songit ; rac dangerous bras eo d'ar yec'het , ha na ven qet estonet e deve ur suit fall evit hoc'h hini hac evit hini ho pugale. Ne zeus dabord netra qen dangerous d'ar yec'het , eguet an ear corrompet. Mar lezit ho corfou goloet a grass hac a lastez , cetu aze ur gommançamant a gorrupcion , hac a ell da denna da glênvejou bras. Sellit ous an anevalet a ya d'en em laqat en dour evit nettâl o c'horf ; an instinq o c'hundu

da guemer ar soign-se, pehini so naturel ha necesser. Sonjal a rit-hu ivez e zeo un dra goall yac'hus an humidite-se a c'holo ho murailloù?
 — Mes, antrou qez, eme ar vreg, penaus ober erit ampech-se? — Penaus? Ne zeus qen moyen nemet da zerc'hel ar vuraillou propr mad, ha rei ear alies d'ho ty. Gouzout a ràn ervad ne ~~haryenfot qet da chasser gant se tout an hu-~~
 midite en antier; mes evit sur e timinuo calz; elec'h ma ne neyezait qet an ear en diabars an ty; penaus e fell d'ec'h e tizec'hfe? Cetu aze vesseliou a servich d'ec'h da prepari ho poued, ha n'o devez qet ar feçon da veza goualc'het alies; hoc'h avertissa a ràn e zeo an dra-se goal dangerus, hac e risqit calz. Sellit bisach ho pu-gale ~~collet a vilhuennon.~~ An dra-se a gresco
 hac a risco o abima a c'houliou. Hac en so eta qen dies d'en em delc'hel propr? C'hoas ur vech, an dra-se na goust netra. Peguen paour benac e zoar, na dleer james ancounac'hât an dignite a gristen, nac en em laqat tec'hel ous daoulagad ar re-all. En güirione, va greg vad, ho conseilli a ràn c'hoas da guemer soign eus a guement so en dro d'ec'h, ha bezit sur e cafot ur certen pli-jadur ous en em velet en ur bosition agreabl.
 Ah! cetu êrru an ozac'h! Bonjour va mignon. E voan o conseilli d'ho creg beza muio'h soignus var ar broprete en e zieguez. Mes d'ec'h e lavar in ivez e zòn estonet o velet teil, dour brein, ar fôs, ha qement seurt loustoni oll so, placet justamant e tal ho ty. Perac nonpas pellât an traou-se, pere a so goal noazus? Anfin, re-

qeti a ràn d'ec'h yec'hed mad, mes ive proprete.

Simon en devije comzèt muioc'h; mes ne voa qet fachet da sortial dious an ty lous-se, ha pa velas e voa tavet ar glao, e leverjomp qen a vezo d'an dud paour-se, hac e cuntinujomp hon hent.

CHABIST XIX.

Simon a Vontroulez a expliq da vreur ur jured nevez an natur hac an importanç eus e fonctionou.

VARDRO fin mis eaust ec'h errujomp en Bourbriac e pelec'h ne anavezemp den, mes e pehini e voemp pedet a galon vad da vont da loja da dy ur fermier pinvidic, pehini en devoa grêt ur pennad hent ganeomp, ha cauzeet calz gant Simon a Vontroulez.

Pa voemp disquiset, ha pa hor boe evet ur podat gist; rac eno, tro vardro, coulz hac e calz a blaçou all eus a Vreiz, e veler un nombr bras a blant avalou, bete soqen dre an hent-chou; ar pez a ra d'an darnvuia eus an dud divar ar meaz caout gist da verza, hac ive da eva d'o repasiou; pa voemp eta disquizez, e lavaras Simon: arça, ret eo ivez sonjal e zoar antêtet aoualc'h e meur a blaç eus ar Finistèr, mes dreist oll en arrondissamant Montroulez, pa veler na deuer qet a benn da laqat e speret an dud divar ar meaz ar profit bras a denfent.

en eur blanta guez avalou ! Góuscoude, ret eo en lavaret gant güirionez, guelet a rër, abaoue un nebeudic amzer, ur perc'hennex nevez benac o commanç planta : neus nemet ar fermerien, pere na reont qet c'hoas ; mes, paciantet : p'o devezo santet ar profit bras hac ar blijadur da gaout ur banne gist, e rint ivez evel ar re-all. Guel eo divezat eguet james.

Simon en em adressas neuze d'ar mestr, hac a lavaras dezàn : Ho ty a gavàn disposet mat, va mignon Morin. Cetu aze plench o fonci ar gambr, elec'h an tillach lous ha pounner ; ho cueleyou, ho presiou hac hoc'h oll meubl a so coaret propr ; bancou clôs oc'h eus evit azéaous taul, ho prenestou a so bras, hac a lèz da viana an eol binniguet da antren en ty, ha da zizec'ha an humidite. Anfin, qement a velàn a zisqez un urz admirapl, hac a ra plijadur da velet. Perac eta na rër qet se dre oll ? Mes, eme Simon, me sonch din oc'h occupet gant undra benac a serius, rac n'en doc'h qet joüs, evel ma tlefec'h beza etouez ho famill hac e creiz an oll brospérité a velàn amàn o rën.

AR FERMIER MORIN. — Güir eo, tad Simon, un dra benac améus hac am tarabus.

SIMON A VONTROULEZ. — Fachel e vec'h-hu e c'houlensfec'h ouzoc'h ar sujet eus a se ?

MORIN. — Nan sur ; mes va breur, pehini a chom en Plegat-Guerant, en deus discrifet din e zeo hanvet da veza jured en tribunat Qemper. Ar c'henta guech eo dezàn da vont, hac e scrif din e carfe laqat en em dispansi.

SIMON. — En em dispansi ! Perac eta ? Da guenta tout, na ell' get en ober, hac' ousser-se ; un dever saor eo, na dre den honest ebet desirout so qent en em laqat exanti, anes an necessite vrasa, ha o'hoas eo ret en prouvi. Ho preur' n' voar get eta penaus ar justamanchou dre jur' a so unbr' eos ar preclussa' g'ur'rou a ro' deomp ar chart ? Supposi a ran' e vec'h' accuset' injustamant ; na vec'h' hu get contant da vez' barbet gant tud' hac a vez' ingal' des'h, na' elfent get beza' excitet dre ar gassoni, dre an' interest, dre an' abun, pe dre indifferanc' ? Eh bien ! penaus ec'h' alfec' h' hu sonjal' refusi' d'ar re' all' ar g'uir' brecius-se a accord' dezó at lezen, hac a o'houlens'ec'h' evid'ec'h' hoc'h-unan ? Mar' fell' deomp. conservi hon' institutionou mad, e' zeo' ret deomp' ivez en em soumetti d'an' dever' dou' a gommand'.

MORINI. — Va' Done, tad' Simon, reason oc'h' eur ; neo get rac' an' direnjamant' nac' ar' boum' en deus' aon' va' brear' Mes' conveni a rest' e' zed' un' dra' derrupl' da' gaout da' zisposi' eus' a' vuez' un' den. Evelse' ivez e lavar' va' breur' dir' e' zed' decidet da' absolvement' accuset' en' eul' bre-santo en tribunal'.

SIMON. — Ah, dam ! ur' c'hoari' g'et a' rafe' neuze ! Ho preur' hac' e' gonsellanc' e' deve' lec'h' da' vez' tranquil' Ober' evelse ; a' vez' bonamant' mancout d'an' angajamant' en deus' contractet', trahissa' confianç' ar' justic', ha' comprometi' ar' societe' en' entier' Supposomp', va' ing'ou' Morin, en deus' ho preur' sav'etet' evelse' ur' unise'

rabl; hac ur vech rentet libr, e teufe adare da goumetti crimou, en eur laeres pe laza; ha na deufe qet neuze ho preur da sònjal e vez én a vez caus ens ar maleuriou-se? Ne deufe qet memes e gonscianç da ober dezàn rebechou terrubl?

MORIN. — Qementa lavarita seblant dia güir, tad Simon; mes penaus ober evit nonpas en em exosi da se? ret eo eta o c'hondaoni oll?

SIMON. — Vantredie! penaus e zit en dro! Onnes a vez c'hoas brassoc'h sottoni eguet an hini guenta. Guelet a ràn na ouzoc'h qet e pe tra e consit ar fonctionou a bere e zeo carguet ho preur e qalite a jured.

MORIN. — Nonpas nemeur, evit lavarat güir.

SIMON. — Var se, selaonit ac'hanon: En eur asea var banq ar juri, en em angager dabord da selaou an oll rêsoniou a vezo discitet, gant ar brassa attantion a vezo possubl, hep preantion evit pe a enep an accuset, ha da lavarat neuze an ompinion en conscianç. Tleout a rër faqat an oll attantion a behini e zoar capabl, d'ar pez a lavar an testou, da zisconsinou an autrou avocad general, da re diffennourien an dud accuset, ha da hini ar presidant. Ho preur n'en devezo mui neuze nemet respont d'ar questionou a vezo grêt dezàn gant ar barnerien; rac neo qet ho preur a so carguet de renta an ar-rêt. Goulennet e vezo dilgantàn hac an accuset so coupabl, mar deo coupabl gant pe hep premeditation; hac én so güir e zeo bet ar c'hrim accompagnueqet eus ar circonstançou-mâ,

pe deus ar re-ont. Da guementse oll; ho preur a responto *ia* pe *nan*. Mar deo certen mad, goude ar pez en devezo clêvet, e zeo coupabl an acuset, ho preur a vez coupaploc'h c'hoas, evel ma edon o paouez en lavaret d'êc'h, en eur disclêria ar c'hontrel. Mes, mar en deus an dis-terra douet, ma ne gav qet rêsonnion patant aoualc'h, a brouvidiguez aznat, e tle respont *nan*; rac guelloc'h e zeo calz en em exposi da absolvi un den coupabl, eguet risqa da gon-daoni un innoçant. Neuze, pa en devezo laqet e oll soign da anavezout ar virionez, neus câs peseurt isçu en devezo an affer, e zever a so peur-achuet, hac ec'h ello cousqet tranqil. Goude e zisclaration, ar barnerien a rayo an-fin application al lezen, hac e prononcint an arrêt dre behini an acuset a dle beza condaonet pe laqet e liberte.

MORIN. — Compren a ràn mad ar pez a lavarit, tad Simon; mes se na ampech qet an dra-se da veza ur garg nec'hus ha poannius.

SIMON. — Poannius, na zisconvenàn qet eus a se; mes ne velàn qet e vez qen nec'hus-se evit un den honest. Na dleer guelet en se, va mignon Morin, nemet ur garg enorapl, eus a behinien emacquitto ho preur scurpulusamant, dre ma santo muioc'h an importanç. Ret eo selaou oll gant ar brassa attantion; clasq ervad disolo ar virionez, hep goulen avisou ar jureded all; rac ar gonscianç eo hep qen a dle cun-
dui ar jureded; goude se lavarât an ompinion, evel ma vezo, hep aoun. Evelse ho preur en

devezo ramplisset an obligationou en devez imposit dezàn al lezen, ha n'en devezo netra d'en em reproch.

MORIN. — Va rassuri a rit un nebeut, tad Simon; me gred na ello qet va breur en em viret ous un esmaë vras.

SIMON. — N'eo qet se qenebeut ar pez a lavaràn d'êc'h; ha na-elfet caout nemet ompinion fall eus an hini a zae da varn e nessa evel ma zear d'ar foar. Pa en em renter responsabl demeus a enor hac eus a vuez un den, e zeus peadra da gren; mes arabat eo en em digoncerti e poent da nonpas clêvet na guelel, rac neuze e vez ramplisset fall ar garg.

MORIN. — Allon, tad Simon, grit din ar blijadur da scrifa an traou-se oll d'am breur, pehini a heuillo ho conseilhou, me so sur, da c'hortos m'en devezo an enor d'ho trugarecât.

SIMON. — Gant joa, hac er memes amzer e lavarin dezàn e zeo carguet eus un dever ar brassa, ha penaus ar barnidiguez dre juri so unan eus ar brassa mad-oberou deus hon amzer.

CHABISTR XX.

*Qentelliou mad roet gant Simon a Vontroulez
d'ar re a gred e tistro ar re varo er bed.*

NE chomjomp nemet un devez e Bourbriac,
hac e gemerjomp hent Louargat. En hentchou:

treus en eur gavjomp, pa voemp surprendt gant an nôs. Simon a Vontroulez a broposas en em arrêti en un ty a velemp ur pennadio diouzomp. En em renta a rejomp, ha Simon a scôas var an nôr. — Piou so aze, eme ur vouez raouliet, pehini a zisqueuze beza hini ur vreg ancien? — Mignonet, eme Simon: digorit deomp. — Piou oc'h? — Marc'hadburien o tont eus ar foar, hac a c'houlen repu. — Gûr eo se? — Sellit qentoc'h dre ar prennest. An hini gôs a sellas en effet, hac a deuas da zigueri deomp.

An tyic bian-se a voa habitet gant ur paysant côs, e vreg hac o mab, pehini a elle caout etre ugent ha pemp bloaz varnugent. — Nôs vad dêc'h, va zud, eme Simon. Contant e vec'h-hu e tremenfemp an nôs en ho ty? Aoun hon eus d'en em egari en hentchou tro-mâ. — A greiz ealon, eme an hini gôs; doare tud honest oc'h eus, hac ec'h assurit ac'hanomp un nebeud er moment-mâ. — Penaus! rassuri ac'hanoc'h a reomp? — Oh! ia; mes aoun aoualc'h ho pezo evidoc'h oc'h-unan, m'en assur dêc'h. — Petra fell dêc'h lavarat gant se? — Guelet a reot... — Mes anfin, petra eta c'hoas? Hac én a vez laeron dre ar vrô? — Ab! bien ia, laeron! Goassoc'h eguet laeron, m'en assur. — Lavarit eta deomp petra eo. — Ato, autrou, eme an hini gôs, ene an autrou Richard!... — Pa glêvas Simon a Vontroulez an dra-se, e tirollas ur c'hoarzaden qer bras deus e gorzaillen, qen a ranqe delc'hel e gôf bras gant e zaou zorn,

evit mitet da gueza. An dud paour-se, pere n'o devoa nep c'hoant da ober qement all, a voe spontet o velet Simon o sailla evel un dremedal, hac e voent var ar poent da gredi e voa cōf bras Simon a voa ive ene an autrou Richard, a deue d'o goapât. N'ho pezit neb aoun, emedon-me; n'ho pezit neb aoun : guelet a rit ervad n'en deus qet ar fêçon dious un ene. Mes, expliqit eta deomp petra eo an hini eus a behini oc'h eus comzet deomp. — Me ya d'en lavaret dêc'h. Beza voa amâ tost ur bourc'his hanvet an autrou Richard, hac a rê calz a vad d'an oll beorien. Bremâ e zeus daou vloaz, pa varvas, e voe un désolation general tro vardro. Un enterramant gaer a voe grêt gantàn, hac an oll amezeyen o deveus laqet lavaret offerennou evitàn. Mes ni so qen paour, n'hon eus qet ellet laqat lavarat nicun, hac e zomp chagrinet bras gant se. Na bossedomp nemet un tamic douar hac ar jardinic oc'h eus guelet en eur antren amâ. Mes gouscoude hor bije guelloc'h grêt en eur laqat lavarat un oferen evit an autrou Richard, pehini en deus grêt qement all a vad deomp. E ene a so fachet ouzomp, rac abaoue m'hon eus grêt hon eaust, e teu bemnos da zorna hon hed, hac e cass gantàn muia ma ell, evit rei d'ar beorien.

Simon a Vontroulez a voa en trein da farçal hac a gontinue da c'hoarzin, peguement benac e tisplije se calz d'an dud qez-se. Gouscoude e lavaras dezo : ma carjec'h beza êt da gonsulti ho person, en devije tennet an traou-se dious ho penn, dre an avisou mad en devije roet.

dêc'h. Mes penaus ec'h ellit-hu gouzout e zeo ene an autrou Richard a deu da guerc'hat hoc'h hed? — Penaus er gouzomp! Petra? ne glêvomp-ni qet anezàn bemnos o torna? Hac ouzpen se, comzet en deus ouzomp : lavaret en deus deomp ar pezh hon eus contet dêc'h. — Ah! va zud qez; hac oc'h eus ar vadelez d'er o'hredi var e c'her! Penaus-ta! Al lüe bras-se n'en deus qet credet tostet outàn, evit en em assuri demeus ar virionez? — Ah ben ia! eme ar pot sot, evit beza paqet gant an ene etouez an hed, ha casset gantàn var e chouq! nan, nan; n'on qet qen diot-se. — Arça, eme Simon, collet oc'h eus-hu eta oll ho speret, evit credi e tistro an dud varo? Ar pezh a guemerit evit un ene, n'en deo nemet ul laer, pehini a gont var ho poltronerez, pa gred dont da zorna hoc'h hed bete dindan ho fri. — Var hon poltronerez a lavarit-hu? Eh ben ia c'hoas! Oh! neo qet ni hep qen ar poltronet, ar pezh so a vad; rao Maze, hon amezeg, da behini hon eus comzet eus a se, n'en deus biscoas credet dont da dremen an nôs amàn ganeomp, evit en em assuri eus a se. — Ah! hoc'h amezec en deus refuset dont da dremen an nôs ganêc'h! Sellaouit: C'houi eteur paria e zeo én a zorn an hed! — Bah! lavarat a ràn dêc'h c'hoas penaus e zeo ene an A. Richard. — Ah! jarnigoa, c'hoas ur vech, n'en doc'h nemet pennou foll, o credi e tistro an dud maro. Beza oc'h eus-hu ur fusuill en hoty? — Ia. — Mad; roit din anezàn, hac e voezimp hep dale petra eo an dra-se.

Simon a Vontroulez a garg ar fusuill, hac e zeomp hon daou d'en em goach e coru an ty, epad ma crene hon hostisien, ha ma crend e zemp da veza lounqet. Vardro unnec heur e veljomp un den o tostât, hac én affublet eus ur rochet var e zillat, hacur bonet brasa bapervare benn. Distaga eure ur valan benac eus ar bern, o arrenji ar var al leur, hac e commanç evit gûir da zorna. En instant m'en devoe troet e guein eus hor c'hostez, e tostajomp sioulic outân. Simon a leusqas e denn fusuill en ear. An ene, spouronet oll, a leusqas ur griaden, hac a guezas var al leur evel ur zac'had loayou, marvoc'h eguet beo. Sailla rejomp varnezân ; cregui a rejom ferm e collier rochet al lapin, qentoc'h eguet e lezel da sortial eus e spont, hac en trainjomp d'an ty. Dalit, eme Simon : cetu aze an ene a deue da laeres hoc'h hed, hac a grên c'hóas muic'h eguedoc'h. — Ah ! jarnidiaoul, sell : an amezec Maze eo, pe vin manac'h ! — En e-unan, eme Simon. Eh bien ! petra em boa-me lavaret dêc'h ? Credi a reot-hu er seurt traou-se ?.... Ha te, lan chore bras, ma pije bet grêt, pemzec deiz so, ar pez e zoun o paonez ober, e pije tout an hed en deus laeret ar c'hoqin-mâ dêc'h. Cetu aze petra eo ar supertition, hac ar boltronerez. Ar supertition a rent dall, hac ar boltronerez a rent seyete. Neo qet eus ar re varo e tleer en em disia ; mes deus ar re veo eo. It betec ar but da velet ar pez a spont ac'hanoc'h, ha cazi bepret e c'hoarzet oc'h unan eus ho spont.

Selaouit, eme Simon : Bremâ so meur a vloavez e clêvet un teuz hac a rede an nôs dre K..... Goloet e voa oll a vlêo, adalec e benn betec e dreid; ul lost hir en devoa, ha qerniel spontus var e benn. Er stat-se e treine chaden-nou var e lerc'h. Un nosvez gouscoude, en em dastumas pautret hardi hac armet mad, hac ec'h ejont d'e zeport. Vardro anter-nôs e clêvjot trous ar chaden-nou o tostât, ha diouc'h-tu va fautret a saïllas varnezàn. An teuz paour a grie misericord; mes tennet e voe digantàn ar c'hroc'ben eugen a c'holoe anezàn, hac hep truez outàn en devoe ur zêad hac e voe frottet qen mad e borpant, qen a voe yac'hêt da vi-qen eus ar c'hoant da c'hoari teuz. Anavezet mad emeus an horistal-se.

Evidoc'h-hu, amezec Maze, ma noc'h eus qet c'hoant da veza laqet etre daouarn ar justic, e rentot, varc'hoas hep faut, an oll hed oc'h eus laeret, hac eiz scoët en arc'hant, evit ma ello an dud paour-mâ laqat lavarât oferennou ganto mad-oberour. Meritout a rit ar bunion-se, e peb fêçon, dreist oll evit beza bet implijet d'hoc'h action fall, memor un den a so maro. Sonjit ervad e zeo ur c'hrim mandout a respet d'an anaon.

An amezec Maze a c'houlennas graç, hac a bromettas ar pez a c'houlennet outàn. E gass a rejomp quitt, hac én leun a vez hac a gonfusion, ha peb-hini a yas tranqilamant da gous-qet betec ar mintin.

Goude beza dijuniet ha c'hoarzet divar goust

ar paour qèz Maze, Simon a recommandas ivez d'hon hostisien nempas credi nac e pauts e vontou coad, nac e cariguel an ancou, nac er ganneres nòs, nac er buguel nos, nac er seurt traou sot evelse, hac er prometjont.

Trogarecât a rejomp hon hostisien, hac en em leqejomp en hent.

CHABISTR XXI.

Simon a Vontroulez a ancourack messaerien langour ha feneant d'en em occupi.

PA voemp rentet ur pennad mad eus an ty, Simon a Vontroulez a lavaras din : Sonjal a ra dèc'h-hu e zeo yac'hêt an dud-hont, ha ne gredont mui e tistro ar re varo? — Mes, emedon, seblantout a ra din o devezs recevet ur guentel vad aoualc'h evit se. — Eh bien! en em drompla a rit, va c'hamarad qèz. Ne zeus drouc ebet diessoc'h da yac'hât eguet an aoun; hac e zòn certen na vez netra êzettoc'h evel d'o laqat c'hoas da gredi en se, hac er superstitionou all. — Mezus bras eo gouscoude, emoun-me, ha goal afflijant, guelet c'hoas o rên, en amzer ma vevomp, surperstitionou evelse.

Güir eo se, hac un druez eo; ha gouscoude er c'hreder eus a dad da vab er famillou a negligich education o bugale. Guelit penaus an dud qèz-se o deus abafet ha douaret o innoçant.

bras a vab ! Carguet oll eo e benn eus an istroguellou-se ; hac ez oun certen penaus , evitan da veza bras ha cren evel ma zeo , ne gredfe qet teuler an eil troad arauc eguile el lec'h ma vez teval. Me garfe ervad e vez possibl persuadi d'ar guerent da nonpas james ober aoun d'o bugale , ha da nonpas implija ur voyen qen dangerus , pe evit o funissa , pe evit o renta docil.

Credapl eo , ma vez interrojet an darn-vuia eus ar re a guez en drouc-sant , o deus ar mous-treric en nos , e respontfent e tiguez an dra-se dre beza bet grêt aoun dezo pa zoant bugale. — Ar pez a lavarit a so guir , tad Simon. Gal-lout a rafet memes ajouti penaus ar spontou-se grêt d'ar vugale , a so capapl da rei dezo ar maro var ar plac. N'eus qet pell-amzer em boa lennet en ur bultin un avantur horrubl. Ur buguelic paour o veza bet laqet en e gavel gant ar plac'h , a voe gourdrouset ganti da laqat ar blei da zont d'e guerc'hat , ma na chomje qet tranqil. Ar c'hrouaduric paour a voe qen horrublamant spontet eus a se , ma voe cavet maro , pa deuas ar plac'h da velet hac en a voa cous-qet. — Oh ! va Doue , eme Simon , ma ouffe an oll droug a ell ar spont da laqat erruout , n'en em exposfet qet qen alies da ober poltronet eus ar vugale.

En eur gozeal evelse , ec'h arrujomp en un andret e pelec'h e voa pautret o tioüal o zaoud. Epad ma edo an tropel e creiz ur soulec o peuri , an daou vessaer yaouanq , a bere ar c'hossa

a elle chaout seitec vloaz , a voa astennet diandan
 ur vezen , hac a seblante antér-gousquet. Simon
 a Vontroulez a dostâs outo hac a lavaras dezo :
 Me grêd , va mignonet , noc'h eus qet aoun e
 teufe ar blei da baqa unan benac eus ho saoud ;
 pa zeo güir e cousqit qen tranqil. — Bah !
 eme an hini bras , en eur frotta e zaoulagad ;
 ne zeus qet a zanger ; ar blei ne deü qet dre
 amâ ; hac ouspen-se , ar c'hy so tost , hac hon
 avertisfe. — An dra-se a ell beza , eme Simon ;
 mes gant se tout , ne alfec'h-hu qet implija
 hoc'h amzer en ur fêçon muioc'h util evidoc'h ?
 Aoüalc'h oc'h eus deus an nôs evit cousqet.
 Epad ma tioüallit ho saoud , pere na occupont
 ac'hanoc'h nemet un nebeut , e zeus meur a
 dra a alfec'h da ober. — Peseurt traou eta ,
 autrou marc'hadour ? — D'abord , ma oufac'h
 lenn , ec'h alfec'h tremen un heur benac d'en
 em instrui eus a draou util. Beza zeus levriou a
 zisqfe dêc'h penaus qemer soign demeus an a-
 nevalet , evit tenna ar muia profit diouto. Pa
 rouifec'h an dra-se , ha pa ho pezfe cresqet
 danvez ho mestr , e paeffe muioc'h ac'hanoc'h.
 Goude ec'h alfec'h c'hoas en em occupi eus a
 labouriou bian , a bere ar profit a vez evidoc'h.
 Guelet a meus messaerien eveldoc'h , en eur
 dioüal o loened , elec'h cousqet evel feneantet
 dindan ur vezen , a dremene o amzer da drossi
 plous evit ober tocou , pere a verzent ur pris
 mad. Evit exempl : me va-unan , ma ho pijs
 bet tocou , em bijs o frenet diganêc'h , hac a
 vijs qementse gonezet evidoc'h. Beza e zeus

darn all inginus , hac en em amus da ober c'hoariellachou evit ar vugale, hac a vez güerzet mad er c'hæriou. Anfin , pa vez ententidiguez ha bolontez vad , e rër implic'h eus a dout. Mes an hini a ya da gousqet hep sonch , a zifan hep ressourç. Mar cuntinuit da ober evel a rit , e vezot messaerien evit ar re-all epad ho puez ; mar grit evel a lavaràn d'êc'h , e vessaot evidoc'h oc'h-unan un deiz da zont. Differanç so etre an dra-se , neo qet güir eta? Mes differant eo ivez pe labourat pe chom da ober netra. Yaouanq oc'h , ha noc'h eus qet ho tivrac'h hac ho taouarn evit nonpas en em servicha eus anezo. Dont a reot da veza côs ; arabat eo en em laqat e cäs da lavaret : Perac n'a meus-me qet grêt an dra-se-hont? Credit ac'hanòn , va mignonet: ohenchit a fêçon , hac a ben ur bloavez benac amâ e lavarot : Elleal , an tad Simon a Voutroulez en devoa roet deomp un avis mad , hac hon eus grêt mad er selaou ha senti outàn.

CHABIST XXII.

Conseillou fir pere a ro Simon a Voutroulez da electourien en em rente d'an assamble electoral.

AN deiz varlerc'h ec'h errojomp en ur ferm was , etre Pontreo hac ar Roc'h , e pehini en em arrêtas Simon a Voutroulez. E poent lein e voat. Ar fermier en devoa gantàn ouc'h taul

daou vignon. Ractal mac'h appercevas ac'hanomp, e savas en e za, en ur lavarat gant ur joa vras : Ah! parbleu, va mignonet, em zàn, d'ar re a leine gantàn, cetu amâ un den na vezo. get a re, hac a royo deomp un avis util benac. Bonjour, tad Simon; joa vras a meus ous ho quelet; penaus a rit'abaoue ar bloa tremen? Mont a rit da leina ganeomp, hac e lavarot deomp, ho santimant var an affer a occup ac'hanomp. — Gant plijadur, mignon Girod; gouzout mad a rit n'en em lezàn get pedi evit se; Arça ta, guelomp, a betra eo qestion? Lavarit din hoc'h affer da guenta.

AR FERMIER GIROD. — Ret è deoc'h gouzout, tad Simon, penaus e zomp bremâ en âmzer an electionou. An daou vignon-mâ a velit, ha me, a bae tremen daou c'hant livr contribution, ha dre se e zomp electourien. Tleout a reomp er c'henta devez en em renta en assemble electoral, hac e voamp o tiscuti var ar pez a dleomp da ober.

SIMON A VONTROULEZ. — Eh bien! Peseurt tud a gontit-hu da hénvel?

GIROD. — An dra-se eo jústamant ar pez n'hon eus get c'hoas arrêtet. Cetu amâ listennou digasset deomp, na ouzomp get a belec'h; hac evit sur, na anavezomp get e nep fêçon an hanoyou-se.

SIMON. — Evit petra en em ambarrasfec'h, hu eus al listen-se, ha demeus a dud pere na anavezit get? Tud ho prô a anavezit mad? Cetu aze qement hac a faut. Gouzout a rit piou eo

a verit ar muia ho confianç, etoues ar re a baer ar cens goulennet?

— GIROD. Ia sur, tad Simon; se eo ivez ar pezh a sonjen; n'eo get ret deomp mont da garga eus hon interest, tud a bere n'hon eus clêvet biscoas comz.

SIMON. — C'hoant oc'h eus-hu e lavarfen pere eo ar re a dleit desirout da henvel? Mar oc'h eus er vrô ur perc'henner mad benac a vez anavezet evit carout e vrô, pehini en defe sicouret an dud maleurus, a vez eus ur c'harakter fur ha tranquil, a dremen evit caout ur spret sclêrigennet : ennes eo a dleit da garga deus hoc'h interest; rac certen oc'h e tifenno mad anezo. Gouzout a rit-hu penaus e zeo ur güir gaer a ro ar gonstitution dêc'h, en eur lezel ac'hanoc'h da henvel er guis-se hoc'h-unan tud pere a dle ober al lezennou da bere e tleit oboissanç? An dra-se a zisqueuz dêc'h penaus ar c'hontributionou na vezint james crévoc'h eguet ezomou ar gouarnamant, ha na drement get ho tanvez. Beza zeus tud hac a neglich da vont d'an assamble electoral evit jouissa eus ar güir precius-se. Ar re-se so tud goal indifferant d'ar mad general hà d'o interest o-unan. Gant plijadur e velàn, va mignonet, n'en doc'h get eus ar seurt tud-se, hac e sonjit seriusamant en asser important-se. Mes evel ma zoun o paouez en lavaret dêc'h : ret eo ober ur choas mad; an dra-se so meurbet necesser, Ret eo, dre exempl, dioüal da henvel pennou foll, pere na gavont o mad, nemet en dragas hac en

disurz. An dud nebeut sourcius, na dalvezont netra genebeut; rac ar garg a deputed a exich beza oazus, ober attantion, hac en em rei oll da vadou ar 'vam-brô. Repeti a rân d'êc'h amañ, ar pez a lavaren er bloa tremenet d'an mignonet electourien a Landivisiau: It, ta mignonet; it d'an assamble electoral; un dever eo evit peb den a so galvet gant al lezen. Mes laqit eves mad d'ar pez a reot. N'en em lezit qet trompla gant tud intrigant. Tleout a rit gouzout guell eguet den ar pez a faut d'êc'h: daoulagad ha dioussouarn oc'h eus evit anavezout an dud; rac se grit herves ar pez ho pezo gueleet ha clêvet hoc'h-unan. Petra vanq d'êc'h evit difen ho traojou? Tud hac a anavez ervad hoc'h oll ezomou; tud hac a zo attachet d'êc'h, ha pere na sacrificint qet hoc'h interest d'o interest o-unan. Choazit ar re-se, hac ho pezo reotet servich d'ar gouarnamant ha d'êc'h oc'h-unan. Ar Chart a so ur vouez hac a lavar d'êc'h: Cetu aze ho traojou, hanavezit ha conservit anezo. Qement a so en em gav enni: d'an dra-se eo e tleomp en em attachi. Pa anavezo an oll Vretonet ar constitution, evit e c'harout hac e difen, neuze e vezimp bras ha créen.

GIROD. — Cetu aze so lavarat mad, tad Simon, ha sonjal a reomp oll evel doc'h. Me vouie ervad en devije roet Simon deomp un avis mad benae. Pell amzer so en em anavezomp, neo qet güir, va c'hamarad côs? ha meur a dra hon eus gueleet abaoe se, a drugare Doue.

SIMON. — Ia, sur; gueleet hon eus meur a

dra, ha se oll a dle beza disqet deomp e zedret beza fur, hac ober an oll sacrificou possuñl evit conservi un dranqilite precius. Neo qet güir se, va mignonet?

GIROD. — Oh! rêson vad oc'h eus. Clêvit, va mignonet : goude qement en deveus lavaret deomp an tad Simon, e ven avis da rei hor moueziou da

UR FERMIER ALL. — Mad evit..... ; un den o anavezet mad evit caout calz a verit, hac e zomp certen e zo un den honest.

GIROD. — Ma, tad Simon, fachtet bras ouñ n'en doc'h qet imposet aoualc'h ; rac evit sur m'em bize roet va mouez d'ec'h.

SIMON. — Eh bien, va mignon Girod, galout a ràn assuri d'ec'h n'ho bize qet en roet da ur Breton fall.

CHABISTR XXIII.

Reflexionou camarad Simon a Vontroulez var ar respet a dleer da gonservation ar monumantchou public.

NHOR boa nemet neubeut a amzer da chomer Roc'h, hac ec'h ejomp varzu Landreguer. Epad ma voa Simon a Vontroulez occupet da obere droyou, e zis da velet chapel Sant Euzen hac an ilis cathedral, eus a bere em boa clêvet comz alies. Chom a ris da gontempli hac an

diabars hac an diavès, hac e santen ur joa vras o velet da viana ne voa qet bet nemeur a dra distrujet, en amzer ma zoa evel ur blijadur distruch qement a draou caër. An dra-se a zigagas sonch din deus ar pez en devoa guelec Simon ober en e vrò da Sant Jacques ha da Sant Christoph, coulz evel d'ar groas huel meurbed a velet e penn ar c'hoc'hi. Daou ozac'h a deuas d'om c'haout, hac a c'houlennas ouzin ous petra e sellen. Eleal, va mignonet, sellet a ran eus an traou burzudas a veler dre amâ; rac emeur a blaç e zeus bet distrujet qement a draou caer, ma zeo ur rarentez guelec ar re so conservet. Qement e zeo afflijant guelec distruch monumantehou public, pere a apparoiant d'an oll, mes da zen e particulier; qement oll e seblant enorabl ha dign eus ur bobl selêrigennet mad, da respecti ha da gonservi eus a bep outrob ar memes monumantehou-se, pere a attest er memes amzer, gloar, pinvidiguez hao ingia ar vrò. Guelec emeus e meur a barros e Breiz, ur c'halvar caer, ilisou distrujet; disperset e zeus a bep tu traou precius a apparoiant dezo. Eh bien! hirio an deiz e clasqer repari an dara-vaia eus an destructionou grêt en un amzer maleurus: peb den honest a dle eta en empressi da renta an disterra tam en defe, rac en interest an oll eo se. Beza e zeus ivez e meur a dy var ar meaz scrijou ancien, eus a bere na denner nep seurt parti; Eh bien! cassit e d'an A. Lédan, Imprimer e Montroulez. Neuze, mar talvezont ar boan, e vezint imprimet, hac

en oll a brofito; elec'h en cur viret anezo d'en
m distruch en ho ty, na brofitont na d'ec'h
na da zen.

Comz a ren d'ec'h eta eus ar monumantchou
public. Mar deo un dra meurbed trist guelet
traou caer distrujet gant dorn an amzer, e ca-
stver da viana ur seurt consolation pehini a laca
carout c'hoas dont d'o c'hontempli; mes ar ra-
vach grêt gant dorn an den n'en deus netra a
gaer; oll eo horrupl'ennàn e-unan. Ha n'en
deo qet aoualc'h e tistruchfe an amzer hon œu-
vrou bresq? Tleout a reomp-ni e zicour en he
effortchou distrujus? Leqeomp qentoc'h hon
oll soign da repara an droug a ra? E qeit ha
ma sav testou nevez evit perpetui ar sonch eus
a ingin hon amzer, enoromp, respetomp,
conservomp an testou ancien eus a hini hon zud
côs, a bere ar gloar a so hon heritach. Hor brô
a so pinvidiq e monumantchou burzudus hac
a utilite public. Ra deuyo an hentchou vicinal
da etablissa ur gommunication êzet etre peb
commun, ha da veza antretenet dre oll en
Breiz! En interest an oll e tleer desirout qe-
mentse; rac ar c'hiri en em gonservo guelloc'h,
al loened na scuisint qet qement, hac elec'h
tri varc'h a implijet guechall, e vezo gallet ober
gant daou, rac essoc'h eo darempredi bremâ
an hentchou-se. Ansin, nebeutoc'h a amzer a
lajer da chare an hed liac an traou all, ha n'o
guerzer qet nebeutoc'h.

Quittât a ris va zaou zen, hac e zis da gaout
Simon a Vontroulez.

CHABISTR XXIV.

Simon a Vontroulez a zêr o guinou da dud pere en em occupe da drouc-comz, hac a gont dezo un histor.

SERVICHET e voa lein en hostaliri. En em laqat a rejomp da gozeal, pa voet azeet. Hor c'honsortet a goumanças da zrouc-comz o goualc'h var qement a vouient ha na vouient qet. Evit nebeut ma vije bet padet c'hoas ar gconversation gaer-se, e zemp da c'houzout qement tra fall a dremene en quær. Seulvui e voal-drêtet ur re benac, seulvui e c'hoarzet oll, exceptet Simon a Vontroulez, pehini a zave e c'hourniou guenn, ar pez a erru gantàn pa gommanç d'en em impacianti.

Clêvit eta, va zud, eme Simon, c'hoant oc'h eus-hu ivez e contfen d'êc'h un histor?

Pa glêvjot Simon e lavarat an dra-se, en em leqjot d'en em sellet an eil eguile gant eston, rac va c'hamarad ne voa qet bet c'hoas clêvet o lavarat netra, hac e tavjot evit e selaou.

HISTOR FANCH-COS.

Beza voa em brô, eme Simon a Vontroulez, un den venerabl, a hanvet fanch-côs. An den ancien-se, pehini a voa meurbet charitabl, pa

elle qet souffr e vije lavaret drouc ous den , hac epad ur pennad mad a amzer en devoa grêt e bossubl evit qemer difen ar re absant , deus a bere e clêve drouc-comz. Caout a rê dezàn e voa ar vedisanç un dra vil ha dangerous, hac e lavaras : Ha gouzout a ràn-me hac ar re a gomz evelse ous ar re-all , dirazon , na gomzint qet ive diouzòn-me , dirac ar re all ? Na eller james en em fia en un drouc-prezeguer ; rac un den eo evit pehini ne zeus netra a saer , ha n'en deo mignon da zen. Dommach bras eo o deus ar seurt tud-se re all d'o selaou , hac a gav memes agreabl ar pez a lavaront. Mes , Fanch-Côs en devoa caer sonjal ha lavarat se , ne voa qet nebeutoc'h a deodou fall pere a gave auditoiret. Hoguen , evel ma voa trist en deiz-se , hac o velet penaus qement a lavare a yê gant an avel , e qemeraz varnezàn da devel ha da stoua e benn evel pa vije cousqet , bevech ma trouc-comzet. Abars ur pennad amzer, ec'h echuas ar memes câs da gousqet evit mad. An dra-se voa anavezet partout, ha cousqet Fanch-Côs a dremenaz en proverb, en hevelep feçon, ma lavaret, bevech ma vije clêvet o trouc-comz : *cetu aze peadra da laqat Fanch-Côs da gousqet.*

Un devez eta ec'h erruas ma eure person ar barres ur sermon var an Avel e pehini e zeo lavaret e falvezas d'an diaoul tenti hor Zalver , en ur offr dezàn qement tra a vele divar lein ar menez , mar carje stoua e zaoulin dirac an temptatour. En eur sortial eus an ilis , e aga en

em rassamblet calz a dud dindan ur vezen ivin, evit cozeal, ha Fanch-Côs a voa en o zoues. Comz a rêt eus ar sermon e voa an' A. person o paouez ober; ha celu un-ozac'h o lavarat : « Ret e vije Satan diot aoualc'h-evit clasq tenti hon Zalver! Qement tra a offre Satan a apparchante d'hon Zalver, ha nonpas dezàn; sonjal mad a dleye n'en devije qet an dra-se tentet an Autrou-Douë, ha penaus an Autrou-Douë na lèz qet en em drompla. » An oll a gavas ar rêsoniou caer-se just, ha peb-hini a repete, en ur c'hoarzin dindan beg e fri : « Oh feiz ia! ret sur e vije Satan imbecil dall. » Fanch-Côs na lavare netra; stoua rê e zaoulagad, hac e voa casi prest da gousqet. An hini en devoa parlantet da guenta, a chassaç var e vanch, hac a c'houlennas outàn : Ha c'houi, Fanch-Côs, petra a sonjit-hu a guementse? Neo qet güir eta e voa Satan un diot naïc? — Ah! dam! eme Fanch-Côs, en eur frotta e zaoulagad, piou en deus lavaret se dêc'h? Na vouie qet marteze en em adresse da Zoue. — Allon, allon, eme an assamble, cetu Fanch-Côs bremâ o tifen parti an diaoul! — Mes ivez, eme Fanch-Côs, perac drouc-comz eus anezàn? Qement all a lavarfec'h deus un eal, m'en em bresantse an occasion, rac lanchennou oc'h eus ha na respetont netra.

Simon a Vontroulez a davas, hac a guemeras feçon un eil Fanch-Côs. Ar re a voa eno ouc'h taul, o devoa comprenet mad petra sinifie an histor, hac en em selle an eil ous eguile, hep

lavarat guer, evel pa vijent bet dalc'het dre ur seurt confusion. Ar goumanças goude, mes var sujedou all En em absteni a rejot da zrouc-comz, qeitha ma voemp eno; mes sonjal a ra din e veziat bet en em didomaget eus ar silanç-se, goude ma voemp sortiet, rac ar vedisaça so un dra ar gouassa da ampech.

CHABISTR XXV.

Simon a Vontronlez a brezec d'ar bobl var an necessite da baea gant soign an impodou.

Aa c'henta andret e pehiai en em arretjomp en eur guitât Landreguer, a voe en ur guêric pehini na fell qet din henvel, rac profita ran eus ar guentel en deus roet deomp l'anch-Gôs, er chabistr arauc. O tremen ar ru vras e voamp pa veljomp calz a dud o lenn un affich a voat o paoues staga ous ar vuraill. Dre na elle qet an oll dud-se tostât assambles, hac e voa pehini impaciant da c'houzout petra a annonce, e pedjot an hini a voa an tosta d'en lenn a vouez huel. Arrêti a rejomp ivez da zelaou, hac e clêvjomp ar c'homaou-mâ : — *Ar mêt eus a gommun..... a breven an habitantet e zeus meur a hini en a zones o devez negliget da acquitta a c'kontributionou, hac e zeus accordet dezo eis dez eoit echai ur baeamant; passeet an termen-ee, ar re na vezint qet en em luget en rogl.*

devoa poursuet, e conformite d'al lezen.

Ractal e savas un tancic murmur en assamble, hac e vos facil guelet an humor fall merquet var bisact an oll. Gallbut a rejoyt memes clêvet ur vœves benac o lavarant : *Qêa gant an diaoul! na baen qet. Na meus nemet ar pez ameus ezom. Ar bara so re guer.* Simon a Vontronlez na elle get en em delc'hel, ha goude beza grêt sin'en devoa c'hoant da gomz, e talc'has an discours-mâ d'ar bobl :

Oh! oh! va mignonet, cetu aze un dra drof, ha n'am boa qet guelet c'hoas e nep lec'h. Ne fell qet dêc'h-hu pæa ho contributionou? Eh bien! neus nemet ober qement all dre-oll, hac e vimp pautret brao! Mar oc'h eus c'hoant da laqat da c'hoarzin ar re a zezir drouc deomp, en em guemerit mad evit se. Ne zeus nemet tud fall, tud dishonest a ell refusi pæa o c'hoarzin; ia, tu fall, en repeti a rân, pa ne conjont qet en ezomou o brô; ia, c'hoas ur vech, tud disonest, pa zeo güir e vanqont d'ur bromessa o deus grêt. Ar pez a lavarân, a seblant oc'h estoni; qementse so güir gouscoude. N'oc'h eus-hu qet hanvet ho teputeet, da bere oc'h eus roet ho confianç, evit difen hoc'h interest? Noc'h eus-hu qet qemeret an angajamant da gavet mad ha da avoui qement a rajent en hoc'h hano? Eh bien! piou en deveus contentet an impodou? Ho teputeet eo, rac guelet e deveus e zeo se necesser, hac en devoa ar gouarnamant absolutant ezom a se. Ha bromê e refusit pæa! Disoboissa a rit d'al lezen a se

bet grêt gant ar re memes oc'h eus choaset evit-se ! Guelet a rit ervad n'en deo na fur nac honest, na rêsonabl ar pez a lavarit. Oh ! ma teufe ar gouarnamant d'ho taxi injustamant, me bardonfe d'ec'h da vurmuri ; mes ar gouarnamant n'er gra qet ha na elfe qet en ober. Ar chart a so aze, hac a assur ho troajou hac ho madou. Mes evit ma ello o assuri bepret, e zeo ret d'ec'h commanç da oboissa dezi oc'h-unan.

C'hoant oc'h eus-hu da laqat an estranjou-rien da lavarat n'en doc'h qet dign da gaout ur gonstitution libr ha lezennou mad, dre na fell qet d'ec'h en em soumetti d'ar pez a gommandont d'ec'h ? Allon ta ! na ellit qet ancouât d'ar poent-se e zoc'h Bretonet. Lavarat a reot din e zeo an amzer calet, oc'h eus souffret calz. Gouzout a rân se ; mes evit arruout en ur stat guelloc'h, e zeo ret en em resina da souffr un nebeut c'hoas gant courach. Pa ho pezo murmuret hac e vezot en em chagrinet, da betra e cunduo se ae'hanoc'h ? Da veza collet calz eus a amzer ; ha na vezoc'h qet nebeutoc'h obliget da baea erfin ; rac, an hini a gomz en hanou al lezen, a so bepret crénvoc'h eguet an hini e dishanav. An amzer gollet-se a gousto d'ec'h qerroc'h eguet ar gontributionou ; rac an ar-oc'hant a eller gounit a nevez, mes an amzer achapet na baquer birviqen. Al labour hac an ingin a so ar güir remed d'ar viser ; ha piou benac a so inginus hac a gar labourat, n'en deus qet da gaout aoun rac an dienez. N'eo qet eus en em disesperi en em dennot eus a

ambaras ; rac an disesper a gresq an dle , hac al labour er pae. An hini a sav da guenta , en devezo achuet da guenta. Bezit confianç en Doue , ha Doue ho sicouro , va mignonet. Bezit soumettet d'al lezen ha d'ar roue ; labourit gant courach ha bevit gant furnes. Guelet a reot hep dale penaus ho cargou n'en dint qet qen pounner evel a sonjit , hac oc'h eus muioç'h a nerz eguet so ret evit o douguen. Pa ho pezo paeet ho lle , e vezoc'h pinvidic. Ar güir baour eo an hini a lavar : « Qement ameus n'eo qet din. » An hini na dle netra , a vale huel e benn , a ya dre oll , hac a sell ous an oll hep stoui e zaoulagad. Neo qet ret nemeur a dra evit se ; rac an hini a vo ur guennec deus e arc'hanç , a so pinvidicoc'h eguet an hini a amprest tri vil scoët. Na suffis qet gouzout penaus e c'honezer , ret eo ivez gouzout penaus e venager ; rac ne zeus qet a zispignou bian , pa na dint qet necesser. Lavaret a rêr : n'en deo cazi netra ; gallout a ràn dispign an dra-mâ. Nan ; rac na sonjit qet penaus un nebeudic repetet alies a ra calz. An toul en deus caer beza bian , mar tremen ar gist , ar variqen en em c'houlonter. Cetu aze petra eo : m'ho pije sonjet en dra-se tout , ho pije ar som prest clos evit ho taouzevet , ha ne c'hrosmolfec'h qet evit rei d'ho prô ar pez a c'houlen.

Breiz eo ho mam : bevet ha maguet e deus ac'hanoc'h ; ho protegi hac ho tifen a ra ; rêsonç e deus da c'houlen sicour diganec'h , hac ar re a refus dezi , a so bugale ingrat , na veritont

qet beza eurus, ha na vezint qet beniguet gant Doue.

Cetu aze, va mignonet, ar pezh am boa da lavaret dêc'h : credit ac'hanon ; me meus guelet nombr broyou ha meur a amzer, ha ne meus biscoas cavet e vez gounezet un dra benac o veza rebel d'al lezen.

An discours-se en devoa prononoet Simon a Vontroulez gant fermder, ha gouzoude gant e simplicité ordinal, a seblantas ober un effet goall vad var ar bobl, pehini en em separas tranqilamant, ha na c'hrosmolas mui. Evelse eo en deus, e peb amzer, ar superiolach an hini a gomz en hano al lezen.

CHABISTR XXVI.

Simon a Vontroulez en em sav a enep ar manq a respet evit ar re varo.

ANTRONOS vintin, goude beza arrenjet hon afferaou, ec'h ejomp da Ploubezr ; dious eno, da Begar, da Blouaret, da Loguivy, da Lanvellec, da Blufur, da Blestin, etc., ha dre forç da vale, e tostaemp da Vontroulez. Simon a verze hac a receive marc'hadourez. Anfin, cetu ni tremenet pont Pontmenou ; cetu ni en hon departamant Finistèr, eme Simon. Ur blijadur nevez se bepret o tostât d'ar guær ; rac se, va c'hamarad, antreomp amâ da guemer un dra benac, hac e zimp neuze da Lanneur.

Na zalejomp qet pell, hac evel ma voemp en hent, e rancontrjomp un enterramant. Calz a dud a voa, ha dreist oll, daou zen yaouanq güisqet en dû, hac a vouele dourec. En em ar-rêti a rejomp, hac e tenjomp hon tocou gant respect epad ma tremene. Simon en devoa c'hoant gouzout piou e voa an hini a zouguet d'an douar, hac en em adressas evit se da un den a valee tost d'an enterramant, e doc var e benn. — Ur fermier eo deus ar Barros, a bebini ar maro neo qet ur goal goll, eme ar paysant. — Gouscoude, eme Simon, e tisqeuze caout qeuz dezàn, rac calz a dud so en enterramant, hac a so oll coutristet. — Possubl eo se; mes evidon-me na meus nep qeuz dezàn. Un den vil e voa, hac em boa ur proces gantàn. E varo da viana a royo din repit, rac e vugale so minoret, ha ne yêlo qet buan an affer en dro. — Ah! evit se eo eta en em rejouissit demeus a varo an den-se, ha na dennit qet ho too, evel a ra an oll? Sellaouit: ar gundu-se deus ho perz na ro qet ompinion vad d'an deus an droajou a bretantit caout en ho proces; ha pa vezo gouezet ho cundu amàn, marteze ho parnerien a elfe sonjal fall ouzoc'h. Ul lachete vras eo attaqi memor ar re varo, rac ne allont qet en em difen nac en em justifa. A bep amzer e voe un dever sacr renta an enoriou divêza d'ar re ne maint mui, peguement benac memes e vent bet hon adversourien. An hini a vanq d'an dever-se, n'en deus qet ur santimant goal huel nac ur galon re vad. Me meus c'hoant credi oc'h eus nebeutoc'h a vi-

gnonet er barros-mâ eguet n'en devoa an hini maro, ha na jouissit qet eus a ur gonsideration goal vras. — An dra-se a elfe beza, eme ar paysant, en humor fall; peb-hini a ra evel a entent. — Hac a so güir, eme Simon; mes peb-hini ivez a so estimet herves ar pez a ra.

En em laqat a rejomp neuze en hent. Me garfe ervad, eme Simon, guelet disparissa eus hon toues an disterra direspect en enterraman-chou. E certen contreou eus a Vreiz e rën c'hoas custumou hac a so dign d'ar muia tout demeus ar sauvaget. Un devez en em gavis en ur vil-lagen, e pelec'h e voa un den maro. An enter-ramant a voe grêt convenablamant, sepet ma voe grêt fall ha disclos oll an arched, ar pez a leze guelet corf an hini maro, pebini ne voa qet anter lianet. Heuill a ris an anterramant betec ar vêred. Pa voe disqennet ar c'horf er fôs, e tiguezas d'an-toul beza re vian, hac e tistrois va daoulagad gant horrol, en eur velet an touller o tisqen en toull hac o sailla var an arched evit e laqat da antre. Mes, ne voe qet se c'hoas tout. A boan e voe êchu an offiç, ma redas an dud a gaòn d'an hostaliri, da eva da yec'hed an hini maro. E vab bena a voe forçet ivez da vont gante, evit beza test eus ar seurt debauch-se, ha da eva gante, en ur voela, da yec'hed e dad! Ur seurt arvest abominabl am revoltas qement, na voen qet mestr da guzat an horrol a inspire din, hac e lavar is hep menajamant ar pez a sonjen var ur c'hustum qen indign eus ur c'bristen. Peb-hini en em

laqas da c'hoarzin eus va indignation, sèpet ar mab hena hepqen, a behini ar zellou truezus a seblante va zrugarecât eus ar gompassion a zisqueuzen evit e c'hlac'har. Un den ancien, furroc'h ha respetaploc'h eguèt ar re all, a dostâs ouzôn, hac a lavaras din : « Petra fell dèc'h? Ur c'hustum eo hac en deus'bet bepret lec'h er vrô-mâ. Querent an den maro eo a bae tout ar sooden, ha ma en em refusent da se, ar refus-se a vez sellet evel un outrach grêt d'an hini maro. » Cede aze, emedôn-me, ur fêçon drol aoualc'h da zisqueus ar respet evit an anaon, mont da eva var e vez ! Ar c'his infam-se en deus caer beza ancien, n'en deo qet nebeutoo'h revoltant ha barbar, hac e ve poent bras renonç da ur c'hustum qen vil ha qen mezus.

CHABISTR XXVII.

Simon a Vontroulez a ra ur rancontr hac a brouv e zeo alies an dud gourmand punisset dre ar gourmandis memes.

RECIT Simon a Vontroulez a voe arrêtet dre ur rancontr drol aoualc'h pehini a rejomp, hac hor spontas, evitân da veza capabl da laqa meur a hini da c'hoarzin; rac beza zeus tud hac a c'hoarz pa velont re all en ambaras : an dra-se n'en deo na poli nac humen. Guelet a rejomp var bord an hent ur pautr hac ur bautres, harpet peb-hini e benn ous ur vezen, o.

terc'hel o estomac, hac oc'h ober effortchou
terrubl evit dislounca. Ur voestic vian cartons
a voa var an douar. — Petra c'hoarvez ganêc'h,
va bugale baour? eme Simon, en eur rede
d'o zicour. — Ah! Autrou qèz, sicourit ac'ha-
nòn en han' Doue, eme ar bautrez; maro oun,
ampoesonet oun!.... — O va Doue! eme Si-
mon, ha penaus eta? Petra so arruet ganêc'h?
— Ia, ia, ampoesonet. — Ha me ive, eme ar
pautr; ounneseo so caus eusa se, qèn gourmand
eo! — Oh! gallout a res cozeal, te, eme ar
bautres, hac ober reprochou din, evel pa ne
ves-te qet qen gourmand ha me!

Eguile a falvezas dezàn replica; mes forcé
voe da oboissa d'ar vomitif, pehini a guntunue
d'o scarza terrubl o daou. Qemer a rejomp
soign diouto, ha pa voent anfin en em gavet
brao passabl, Simon a c'houlennas outo: Arqa
ta, va bugale, expliqit din eta un nebeut ar
pez so arruet ganêc'h. Petra eo ar voestic vian-
se? — Ar poeson eo, eme ar pautr: ar c'hoqin
apotiqer a vezo en em dromplet. — Ah! eme
Simon, qestion so deus un apotiqer? Guelomp
an dra-se... Bremâ ec'h ellit beza certen noc'h
qet ampoesonet. — Credi a rit-hu se, Autrou?
— Ia, ia; en em rassurit, ha contit deomp
hoc'h avantur.

Ret eo lavarat dêc'h, Autrou, eme ar pautr,
penaus e chomomp amâ tost, gant hor mam,
pehini neo mui yaouanq, hac a vez alies clàn.
Dec'h en em gavas goal indisposet; etoufi a rê
bep moment. An A. Bonin, medecin ar Barros,

en deus scrifet dezi un ordrenanç, n'hon eus qet gallet lenn, na den eus an ty. Mes, lavaret en devoa deomp cass anezàn d'an apotiqer da Vontroulez, pehini en devije roet deomp ar pez a voa necesser. Partiet omp er mintin-màn, va c'hoar ha me, hac eo chommet hor c'hoaric vian er guêr da guemer soign eus hor mam. Bet omp e ty an apotiqer, pehini en devez gouezet mad lenn an ordrenanç, ha ractal en deus roet deomp ar voestic vian-se; leun a voulouigou guenn evel sucr. Me eo a zougue ar voest, hac e redemp evit erruout qentoc'h er guêr, pa lavaras va c'hoar din : Clêota, Yan, ne gao qet did e zeus traou mad er voest-se? — Bah! emedon-me, marteze eo un drogach fall benac. — Oh! ne grêd qet din; rac e ty an apotiqer e zeus calz a draou mad, hac e pariàn e zeo bouledou sucret ar re-se. — A sonch dit? — M'en toue. — C'hoant tånva a c'heus? — Oh! ia; mes ma teufet da santout? — E lavarimp ne voa qet leun a voest. — Mes peguen mad o deus ar fêçon da veza! Qementse en devez roet ivez c'hoant do dånva; digueri a ris ar voest, hac e lonqjomp peb-hini ur voulic. Va c'hoar er c'havas mad; me gave ur blas c'hoëro, mes gouscoude mad aoüalc'h ivez. Anfin, debri a rejomp hon daou an anter eus ar voestat. Ur moment goude, va c'hoar a lavaras e devoa poan en he c'halon; me a santeive, mes ne greden qet en lavaret. Alafin eranqis conveni, pa na meus mui allet gant ar c'hoant da vomissa. Er memes amzer e zeo bet croguet

an dra-se ennomp, ha cetu ni harpet ous ur vezen, en eur ober peb-hini eus hor c'hostez effortjou horrupl capabl d'hon laqat da zirenta hon bouzellou. Anfin, vardrô un heur so, me gred, e zomp o souffr hac o credi e voamp ampoesonet, pa zoc'h deut eurusamant d'hon si-cour. — Vâ breur a gont se evel a gar, eme ar bautres; mes me assur dêc'h autrou, en devoa qement a c'hoant ha me da dâva ar voulou; mes ne grede qet lavarat se da guenta. — Guelet a râh, eme Simon a Vontroulez, n'en doc'h qet nebeutoc'h da damal en eil eguet eguile; mes ho preur a dleye beza rêsonaploc'h, ha nonpas en em lezel tenti; rao an oageta eo. Mes anfin, punisset oc'h ho taou deus ho faut. Guelit petra eo ar gourmandis! ho laqat a ra da ancouât meur a dra ha da ober diotaehou assambles. Noc'h eus qet sonjet e voa clàn ho mam baour, hac e teporde ar remed-se, a be-hini e deus ezom; noc'h eus qet sonjet e voa ret dezi caout tout ar voestad marteze eviten em yac'hât: ar sonch oc'h eus bet da lavarat guevier, ma teujet da santout e vanqje un dra benac. Hoguen, da betra eo servichet dêc'h coeza en tentation-se? Debret oc'h eus boulouigou ne voant qet re vad, hac o deveus ho rentet clàn. Ar gourmandis so evel ar viçou all, da lavaret eo, en em garg da bunissa ar re en em lès gounit gante. An dra-mâ so ur vomitif, ha n'eo qet estonapl en deve ho rentet clàn. Mes, mar doc'h gourmand, ec'h elloc'h en em renta clàn memes gant an traou yac'hussa, rac o c'hemer a

reot hep moderation. Ar pez a blich d'ar guinou, a zifres alies an estomac. Pa en em roer hep moderation d'ar pez hon tent, ar c'horf en em sant eus a se. Ar yec'hed eo a bae dleyou al licheri. Var digarez ma zoc'h yaouanq ha yac'h, arabat eo d'ec'h sonjal e tle an dra-se padout atao. Ma na stourmit qet ous ar goall inclination, e vezot c'ôs abred, hac hoc'h estomac en devezo tri-uguent vloaz, d'ar c'houlz n'ho pezo-hu nemet trêgont. Marteze memes ho coal inclination a gousto ho puez d'ec'h; rac anfin, ma tiguessse d'ec'h caout etre ho taouarn ur poeson benac, ha na anavessac'h qet, ec'h elfec'h beza tentet gantàn, evel ma zoc'h bet hirio gant ar voulouigou-se. Sonch ameus da veza guelet un den yaouanq goal gourmand, da behini un errol evel hoc'h hini a so bet diseür. An den yaouanq-se na vele james un dra benac a zisqueuze beza mad da zibri, hep caout c'hoant d'en t'ânva. An disposition-se en devoa grêt dezàn coumeti meur a imprudanc. Anfin, beza e voe ar victim. O veza bet cavet un deiz ur paqadic poultr guenn, e s'ônjas e voa sucr, pe un dra benac all a vad; dibri a eure..... Arsenic e voa! Un nebeudic goude e santas urc'holica horruplha convulsionouspontus. Dre navouiet qet arsujet eus e boan, na eljot rei dezàn nepsicour, hace varvas en un tourmant an eüzussa. Radeuyo an exempl-se, hac an hini so o paouès erruout ganêc'h, da servich d'ec'h da guentel, va bugale guèz. Ar gourmandis so ur viç goal humiliant ha gaoal d'angerus, eus

a behini ne zeus nemet mez pe drouc da zeport. En em gaout a rit brao bremàn : It buan da gass ar voest-se d'ho mam. Souheti a ràn e teufe ar remed-se da zervicha er memes amzer d'ho yaou'hât, hi demeus e c'hlenved, ha c'houi deus ho tispositionou meurbet fachus. Qen a vezo va bugale, ha bezit fur.

CHABISTR XXVIII.

Simon a Vontroulez a rancontr ur marichal yaouanq oc'h echui e drô Franç.

En eur antren e Lanneur, e tiredas un den yaouanq a fêçon vad d'hor c'haout, hac a lavaras da Simon a Vontroulez : Amàn e zoc'h eta ivez, Simon guèz? Nac én so joa ganén ho quelet! — Sell! Te so aze, Glodic quèz? Petra ar gibet a res-te er vrô-mâ? Quittèt ec'h eus-te da vicher a varichal? — Nonpas! més mont a ràn d'ar guêr, goude beza echuet va drô Franç. Mall bras eo din mont da boqat d'am zad ha d'am mam guèz, ha d'o lezel bremàn da repos, o tont d'en em garga va-unan deus al labour. — Mad evêlse, va mignon. Guelet ec'h eus-te calz a vroyou. — Eleal ia : Ret oun er vroyou gaera a Franç, hac emeus disqet labourat; mes antreomp da leina.

Ar pautr yaouanq-se, eme Simon, en eur distrei ouzin, a so un ouvrier caer hac ur pautr a fêçon. Me meus en lusqellet guechall, d'ar

e'houlz ma voat sot aouïalc'h evit losqellat ar vugale. Arça, bremâ pa hon eus leinet, cont deomp un pebeut eus da avanturiou.

— Gouzout a rit, tad Simon, penaus ar varichalet a so en em associet evit sicour an tremenedi n'o deus qet a labour, pa ne deo qet dre o faut. An etablisamant-se a laqa an oll dud eus ar vicher-se da veza camaradet. Na lezont qet unan d'en em laqat en hent hep mont d'er c'hundui, ar pez so bet erruet ganen evel gant ar re-all. Al livret so er godel, gant pehini e zoar sur da veza recevet mad partout, ha da gaout labour, ar pez, a drugare Doue, n'en deus cazi james manqet din, rac va livret so en regl. Gallout a rafen conta d'êc'h meur a dra divar benn ar vroyou a meus guelet; mes re bresset oun da vont d'ar guêr. Cavet emeus avichou ouvrierien ha na voant qet savant, dara all en em gundue fall. Hopa-la, emedon-me; na reomp qet evel ar re-se, rac me ve ar c'hepta trapet: profitomp, erc'hontrol, deusosotoni; labouromp ferm ha mad; na frecantomp nemet pautret a fêçon ha labourerien vad; neus nemet da o'houit ganto. Guelet a ren hac a zispigne o arc'hant qerqent evel mo devoa er gonezet, a yê da redec an dançou, an nosveziou, an hospitaliriou. O velet se e layaren: Dioüal, Glodic; laqa eves; espern; gallout a rafes c'hoari da benn evel un all; mes n'eo qet evit se out deut da ober da drô; pa vezo echu ar blijadur, e selli en da yalc'h, ha ne gavi netra ebars. Ur sotoni eo dispign an arc'hant da breua urc'heuz;

na gousqer qet qen mad goude : labour elec'h en em amusi, ha ne pezo qet a chagrin da vancout. Na c'heus nemet coeza clàn en hent, ma c'heus dastumet un dra benac, ne vezi qet obliget da vont d'an hospital. En eur rêsoni evel-se, tad Simon, e credàn beza pellêt eus meur a ziotach, pere am bije ellet ober, da viana hep reflexion. Hac ouspen se, alies e sonjen em zad qèz, pehini en devoa guelet ac'hanòn o partialgant confianç, hac a zeport va distro evit lezel e stal ganén, hac en em reposit. Qementse tout so bet caus e zeo goarnisset mad va yalc'h. Bet a meus ivez ar blijadur da renta meur a servich da gamaradet. Gouzout a ràn mad va micher, hac emeus disqet mad anavezout an houarn a bep qalite. Lavarat a rìn dêc'h ivez, tad Simon, penaus, elec'h caout chansoniou sot, em boa em sac'h an Devez Mad, an Doctrin Gristen, an Instructionou Christen, eus a bere e lennen bep mintin ha bemnos ur chabistr benac. Beza am boa ivez, evit en em recrei, ar Pautr Côs Richard, ar Gonferançou Curius hac ar Pêvar Mab a Emon, pere a gaver e Montroulez.

Mes, poent eo din êchui, rac hast ameus, evel el lavaren dêc'h, da vont d'ar guêr : ur vech all e cozeimp hirioc'h.

Qement a c'heus lavaret din, Glodic qèz, eme Simon, a ra mil blijadur din. Lavaret mad a renn atao, e pije grêt ur pautr a-fêçon, hac e velàn n'en doun qet en em dromplet. — Eleal, tad Simon, tleout a ràn lavaret dêc'h emeus bet alies sonch diouzoc'h, hac e zoun en em

gavet mad oc'h heuill ar guentelliou fur ho poa roet din. — Eh bien ! Glodic qez, charmet oun da veza evit un dra benac en da voneur. Arça, pa veli da dad, na vanq qet da ober va gourc'hemeqnou dezàn, ha bez sur e zin da leina ganêc'h, abars pemzec deiz amâ. Qen a vezo ar c'henta, va mignon Glodic.

CHABISTR XXIX.

*Simon a Vontroulez a gomz dious an anv,
hac a souten penaus an anvus na lardu na
ne binvidica qet.*

GOUDE beza quittet e vignon Glodic, Simon a Vontroulez a yas da velet unan eus e braticou. Ar marc'hadour-se en devoa ur min fall; ul liou melen a voa var e visach, treud e voa eston, e ziou chod-a voa creuz, hac ur fêçon grignous ha chagrinus meurbed en devoa. Ho servicher, Neuder, eme Simon. — Bonjour, Simon, eme ar marc'hadour, en ur c'hrosmolat. — Ac'hanta ! un dra benac a rimp-ni hirio ? — Nan. — Penaus-ta, Neuder, ne za qet eta ar bed evel a guirit ? — It da dy ar c'hoqin Rannou ; ennes eo a ra an oll asseraou amâ. — Perac er c'halvit-hu coqin ? Me meus bepret cavet en devoa fêçon un den honest. — Oh ! neo qet dre voyenou honest e c'honezer qement all a arc'hant ! — Credi a rê din, gouscoude, Neuder, e voa an honestis ur voyen vad aoualc'h evit

gounit ur reputation capabl da sicour ober afferaoñ mad. — An dra-se a ell beza; mes gant se, Rannou neo qet nebeutoc'h coqin evit se, a denn nebeut ha nebeut va fraticou diganén. — Ah! cetu aze un dra-fachus, Neuder. Mes, selaouit: ma carfec'h va c'hredi, neo qet en ur lavarat drouc ous Rannou ec'h alfec'h trapout c'hoas ho praticou. Marteze memes e zeo se ur voyen d'o fellât buannoc'h. — Goas a se! ne ràn câs a se, hac e lavarin bepret d'an hini a garo, e zeo Rannou ur frippon. — Neuder? c'hoant oc'h eus-hu e lavarfen dêc'h e meus guelet en un tu benac un affer a voa calz hénvel ous hoc'h hini?

Beza voa en eur bourg ur marc'hadour hac a rê afferaou mad. Ne voa neimetàn deus e gommerc; mes ar gonsommation a voa considerabl aoüalc'h evit laqat da veva daou varc'hadour all eveltàn. Qementse a roas sonch da un all da zont da chom d'ar bourg. Pa velas an hini qenta an dra-se, ec'h imaginas lavarat calz a zroug dious ar marc'hadour nevez; e humor fall a laqas tec'hel e braticou; an anv i a sortie deus e zaoulagad; er guelet a rejot o tont da veza treud en nebeut amzer; anfin én e-unan a voe ar penn-câus eus e revin. Abandoni a rejot e stal, rac receo fall a rê an oll, hac en em appercevjot e voa guevier qement a lavare deus eguile. Anfin, dont a eure d'ar poent da gueza er vizer, m'en devije cüntinuet e gommerc. Guerza eure e oll varc'hadourez, hac en em dennas. An hini voa deut en e c'houde, en em

guemerâs en ur fêçon control. Proposi a eure memes d'an hini all, ober afferaou assambles; receo a rê an dud gant honestis, hac ec'h eure e gommerç evel un den a fêçon. Aben nebeut a amzer e afferaou a zê brao en dro, hac e rejont ur fortun vad o daou.

Etro pad se, ar jalous a dreutae hac a vellenne bepret en e hermitach, rac an anvi so ur c'hlénved terrubl. Boneur an daou varc'hadour all a voa ur suppliç evitàn; na elle clêvet comz dioute hep en em laçat e coler. Anfin, ur preòn crigner en devoa en e galon ha n'er c'huittae mui na deiz na nôs. Ar fêçon infam-se deus e bers, a bellâs an oll dioutàn, ha ne gavas memes mui den da zelaou e zizesper hac e goler. Anfin, dont a eure da ur seurt poent a-humor fall, ma voe obliget d'en em guza mezusamant, rac qerqent ha ma vije guelet, e tisquezet anezàn gant ar bis, en ur lavarât: Cetu aze an anvius! Neo qet evidoc'h, Neuder, e lavaràn an dra-se, da viana; gouzout a ràn ervad na ellit qet beza hanval ous ar maléurusse; mes hepquen evit disqueus dêc'h e zeus muioc'h a avantach o chom a accord vad gant ar varc'hadourien all, eguet beza jalous an eil ous eguile, hac en em decria. Ret mad eo d'an oll beva. Elec'h ma zeus daou blaç, perac na vez nemet unan oc'h occupi anezo? An ingin so ur pez douar a apparchant d'an oll hac a ell peb-hini labourât. Arabat eo c'hoantât tout evidomp. An hini a fell dezàn dastum tout, a echue-unan dregoll tout. Clasq hon revin hon-

unan eo o tont d'en em chagrina deus afferaou mad ar re-all. An amzer a implijomp d'o c'hontrolia, a zo gementse collet evit hon afferaou hon-unan; hac ar boan a guemeromp evit se, a so un domach d'hon yec'hed. Ne zeus qet a anvius pinvidiq na yac'h aoüalc'h, nac a vev calz a vloaveziou. An anvi a so ul lim a uz assambles ar c'horf hac an ene.

Ma noc'h eus nemet an dra-se da gonta din, eme Neuder, gant ur grimacoü ridicul, grit din ar blijadur da vont da ober hoc'h afferaou gant Rannou, rac scuis oun gant ho sermon. Douçic, douçic, eme Simon, mont a ràn; n'en em fachit qet, Neuder: desolet bras oun eus ho quelet qer clàn.

Ar c'hlénved so re avancet, eme Simon gant ton un doctor pehini a gondaon ur c'hlàn-vour; re avancet eo ar c'hlénved, ha cetu aze un den collet hep nep moyen.

CHABISTR XXX.

Simon a Vontroulez a ro sclêr da entent an oll avantajou demeus ar Poeziou ha demeus ar Muzuriou nevez.

HA n'eo qet güir, eme Simon a Vontroulez, e zeo un dra meurbet trist hon eus guelet? Avichou e cavàn situation Neuder qen maleurus, qen e zòn contristet. Deomp da dy Rannou, hac e velimp un den differant d'an Neuder.

Bonjour, Rannou, eme Simon, emedon o paoues sortial eus a dy Neuder. — Ho servirher humbl, eme Rannou. Grêt oc'h eus-hu uniaffer benac gantàn? — Nan. — Goas a ze, rac gouzout a ràn en em glêm, hac e ven fachel bras o c'houzout ne rafe qet mad e gommerc. An den-gêz na ra nemet lavarat drouc diouzin; mes, m'en assur dêc'h ne meus nep cassoni outàn, hac e clêmàn anezàn eus a greiz va c'halon daveza jalous evel ma zeo; mes, n'ouffen petra da ober. — Contant bras oun, eme Simon, ous ho clêvet o comz evelse, Rannou. — Oh! va Doue, eme Rannou, neus netra simploc'h. Digac a rit-hu deomp un dra benac a nevez, tad Simon?

Neuze en em leqejont da gauzeal eus o afferau, ha Simon a verzas eno un toullad mad a varc'hadourez. Entretant e clêvjomp un disput vras e ty an amezec marc'hadour ispicer. Calz a dud a voa chommet da zelaou, hac hor boe ivez ar gurioste da vont da velet petra voa sujet an disput.

Beza voa en diabars ty an ispicer un den en ur goler ar vrasa, hac en em glême da veza bet tromplet var ar poez, en eur brena calz a varc'hadourez. Roet emeus ar priz-se dêc'h, emezàn, rac credi a ren e voa al livr a c'hoezec onç a roec'h din. Certenamant n'em bije biqen er paet qen qer, m'am bije gouezet ne voa nemet al livr a bêvarzec onç. — Ha me, eme ar marc'hadour, n'em bije ivez biqen o guerzet dêc'h ar memes priz qenebeut, ma vije bet

gestion eus al livr a c'hoezec onç. An oll a voar e zoun un den honest, ha na dromplàn den, clêvet a rit-hu? Tleout a rêc'h va avertissa. — Tleout a rêc'h ive gouzout petra a rêc'h oc'h-unan. — Oh! me voar ervad penaus a rêr el lec'h all, ha n'en doun qet oblijet da c'houzout an uzach a so amàn. En em rapporti a ràn d'an oll dud-màn. — Ha me ive.

Selaouit, va mignonet, eme Simon a Vontroulez; sclêr patant eo na ell qet ar marc'had-se delc'hel, pa zeus drouc-entent evelse. Mes cetu amàn un avantur pehini a dlefe laqat ac'hanoc'h da santout ar gaou en em rit etrezoc'h, ous en em antêti da guntinui d'en em servicha eus ar poeziou hac eus ar muzuriou côs, reformet gant ar gouarnamant. Guelet a rit ar pez a c'hoarvez. Pa voe imaginé etablissa ur memes poez hac ur memes muzur dre oll e Franç, e santet ervad an difficile a rene var an differanç eus o dalvoudeguez e peb brô. Ne zeus ezom, moc'h assur, nemet nebeut aoualc'h a gompreneson evit gouzout e zeo calz bras commotoc'h hac avantajussoc'h, ha memes êzetoc'h, implija partout ar memes poeziou hac ar memes muzuriou. Petra eta so caus ma zeus c'hoas tud pere en em obstin da ober bepret usach eus ar poeziou hac eus ar muzuriou côs, peguen incommod benac ma zint? Cetu amâ ar rêson : Ar varc'hadourien ne fell qet dezo qemer ar boan da zisqi anavezout ar poeziou hac ar muzuriou nevez, hac ar c'hon-sommatourien ive, dre n'en dint qet habituét,

a sonch ec'h ellint beza tromplet gant ar varc'hadourien pere n'int qet honest. An eil hac eguile o deus gaou egalament : da guenta, va mignonet, ar varc'hadourien a voar ervad o deve calz nebeutoc'h a boan o tisqi anavezout ar poeziou hac ar muzuriou nevez, eguet na guemeront bemdez da ober calculiou dies bras, da bere ec'h oblich ar poeziou hac ar muzuriou ancien. Ne zeus netra êzetoc'h eguet ar pez a gompos ar fêçon nevez da boeza ha da vuzuri, fontet var an accord decimal. Evit sur e zeo calz êzetoc'h ha primoc'h calculi grammou, hectogrammou ha kilogrammou, eguet livriou, tri c'hartouronou, anter-livriou, cartouronou, anter-cartouronou, onçou, etc.

Nac a boan speret ho poe alies o tisqi an drasse, coulz hac ar reglennou chiffre, pa vijec'h oblijet da gaiculi dinered, guenneyen ha livriou! Rancout a rêc'h clasq daouzec diner da ober ur guennec, hac ugent guennec da ober pêvar real pe ul livr. Bremâ ne zeus nemet ar *franc* hac ar *çantim*. P'oc'h eus ur som bras da additioni, en moneiz, dre exempl, an daou chiffre diveza, separet diouñ ar re-all dre ur virgulen, aso *çantimou*, hac ar chiffrou a gleiz dêc'h, a so pêvar realet pe *francou*.

Lavarat a reot din na ententit netra er gueriou-se; mes, ne velàn qet petra o deveus a zissoc'h eguet ar re-all. Petra a gavit-hu eta a ziffiloc'h er guer *mètr* eguet er guer *goalen*? Qement a livirit a vez mad, ma vez qestion, er c'hontrel, da ramplaci ar muzuriou nevez dre

ar re ancien. Mes evit ar gonsommatourién pere
 o deus aoun da veza tromplet, ar pez a so o
 paoues caout lec'h amâ a dle er prouvi, ma
 credont e zint nebeutoc'h exposet en eur brena
 livriou qentoc'h eguet kilogrammou, boutaillo
 dou elec'h litrou. Mar carfe peb-hini ober ar
 pez a dleer evit adopti generalamant ar poeziou
 hac ar muzuriou nevez, an oll evit sur a c'ho
 nesse. Gouzout a ràn certen penaus ar fêçom
 ancien a dremeno antieramant; mes perac en
 em briva a volonte vad demeus a un avantacha
 a behini ec'h eller tenna ur profit bras, qen
 êzet ha qer buan? Desirout a ràn e teufe an
 disput en deus bet lec'h amân, da sêrvich da
 guentel d'an oll dud so amâ present; ha var
 se, va mignonet, e lezàn ac'hanoc'h da resilia
 ho marc'had etrezoc'h.

CHABISTR XXXI.

*Simon a Vontroulez a ro conseilhou evit douguen
 sicour d'an dud beuzet, d'an dud asphixiet,
 d'an dud scornet, d'an dud croguet gant chac
 clân, d'an dud ampoesonet, ha d'ar re a vez
 cazi maro gant corfadou güin-ardant.*

GOUDE se en em rentjomp en hon hospitaliri,
 e pelec'h e voa calz a dud. Qerqent ha m'hor
 boe coanniet, e tostajomp d'an tân. Simon a
 Vontroulez a remerqas un ozac'h guisqet en du,
 hac e c'houlennas ountàn : Petra, va mignon,

unan benac eus ho tud oc'h eus-hu bet ar ma-
leur da goll? — Allas! ia, va Doue! Eiz dez
so e voa va breur paour o tistrei deus ar foar,
hac e coezas er rivier, elec'h ma voe beuzet;
gouscoude ne voa qet chommet pell ebars en
dour, rac o veza clêvet se, e redis buán var ar
plaç, hac e voe douguet d'ar guêr. Clêvet hor
boa lavarat ec'h ellet laçat an dud beuzet da
zont en buez en eur laçat o fenn d'an traon, a
ispill o zreid, hac o teurel dour clouar en o
guinou, evit laçat dislounca an dour a voa an-
treet er c'horf; Mes alias! se na ras netra, rac
ar c'hèz-Doue a voa maro aoualc'h.

Selaouit, va mignon, ha c'houi oll ive, rac
gement den a so a ell renta ur servich mad, pa
en em gav an occasion, ha dreist oll pa ouzer
ar fêçon d'en em guêmer.

Gallout a rêr renta d'ar vuez un den beuzet,
meur a heur goude mave bet chommet en dour.
Mar cavit un den beuzet, hastit a fo da glasq
ur medecin; cetu amàn, da c'hortos, ar pez
a eller ober etretant:

Arabat eo laçat an den beuzet a ispill ous
e dreid, na laçat antren na dour na güin en
e c'hinou, arauc ma ello eva. Ret e vezo pellât
ar foul deus an ty, ha beza pemp pe c'hoec'h
den evit douguen sicour; neuze e vezo divisqet,
torchet mad, ha destumet en un tapis gloan.
Mar deo ebars en amzer dom, ec'h eller en ex-
posi en eol, en ur c'holo dezàn e benn; mar deo
ebars er gouân, e vezo placeç a gostez da un tan
flam, goude er beza frottet mad, bete ma vezo

deut e vemprou da veza soubl. Ret eo caout un tam mezer, var behini e vezo taulet güin-ardant, ha frotta mad e gôf hac e ziou groazel gant an tam mezer-se. Digueri a rër e zivrac'h en bras, en ur laqat anezo da zont ha da vont, var zu e gorf, buanna ma eller, epad ma vezo unan oc'h hija e gôf gant an dorn. Equeit ha ma vezer ous e frotta, e zeo ret dêvi dindan e fri, mes gant attantion, allumettes souffret, pe autramant hirliqa e frounellou gant bleo ur bluen trempet er güinêgr, hac e tioüaller da c'hoeza en e c'hinq, anes cavet un anaoudeguez vad eus ar yedcinerez.

Epad an oll operationou-se, ur re benac a dolo un dram sene en ur scudellad dour berv, hac a dremeno an dra-se dre ul lien, evit rei ul lavamant; ur c'hart-heur goude ec'h ell rei c'hoas un all, e pehinl e vez mad laqat pemp greunen emetiç. Ma na ve qet a sene, e vezo distrempet un onç butun da fumi. Pa gommanço an den beuzet rei ur sin benac a vuez, e vezo ellet rei dezàn ul loyad benac a vin-tom. Arabat eo e nep tra en em digouragi : guelet a so a na deue d'ar yuez, nemet goude meur a heur eus ar brassa soignou roet dezo evelse.

Arça, arça, eme unan eus an auditoret, cede aze avad hac a so mad da c'houzout ! Mes, autrou Simon, lavarit din un dra : va merc'h so bet o chom e Montroulez, elec'h m'e deus disqet ampesi, hac e fer bremâ coëffou ar merc'het er guër; mes alies en em glêm demeus ar boan benn ha demeus ar boan galon : petra

eo eta a ranqer da ober evit miret dious se?

Un dra dangerus bras eo, eme Simon a Vontroulez, en em laqat da ferra en un andret re glôs; ret e vez caout un nebeut ear. Guelet e zeus tud asphixiet gant ar glaou tân, da lavaret eo, privet subitamant eus ar pouls hac eus a bep sin a vuez.

Pa vezo eure benac asphixiet, eme Simon, dre ar glaou ardant, cassit-én buan en ear vras; divisqit anezàn, laqit-én var e guein, ar penn on nebeut huelloc'h eguet ar c'horf; diouallit d'en laqât en ur gûele tom, na da rêi lavaman-chou sene na butun dezàn; mes stlapit dour yen var e gorf; frottit anezàn gant dour cologn, pe gûin-ardant campêr, a amzer da amzer, ha torchit anezàn gant ur serviet tom. Frottit an treid, an daouarn, ha liven ar c'heïn gant ur bross reün; roit ul lavamant dour yen, ebars pehini e laqot tri onç holen gros hac un onç holen magnesi; a amzer da amzer e vezo ret dêvi allumettes dindan e fri, evel evit ar re veuzet, epad ma vezo unan o hija e gôf gant an dorn, mes buan. Ma na gafet qet ar soign-se suffisant aoualc'h, mar mir an den clàn tomder, ha mar bez rus, e vezo ret e voada. Pa vezo dent d'ar vuez, e vezo laqet en ur gûele tom, hac e vezo roet dezàn gûin tom. A hend all, arabat eo rei dezàn ur vomitif.

An ollsicouriou-se a dteer da rei prontamant ha gant perseveranç.

Ar memes sicouriou a eller ivez da rei, pa diguezer caout un den crouguet. Ret eo, qent

tout, en em hasta da denna deus e c'houg ar pezh er moug. Ar medicin a lavaro hac én so ret e voada.

Lavarit deomp ivez, eme un all, tad Simon, ha ne zeus nep moyen da rei sicour da un den a vez cavet scornet?

Eo, eme Simon : ar c'henta tra da ober da un den scornet, e zeo d'en divisqa ha d'e frotta gant erc'h pe gant scorn; goude se gant dour cazi scornet, a nebeut a nebeut evelse betec an dour tom. M'en deus an den scornet collet e respiration, e vezo grêt dezàn evel d'an hini beuzet, o qemer soign bepquen d'en frotta gant dour yen mad da guenta, betec aruout gant an dour clouar. Ma n'en deus nemet ur mempr scornet, na dleer frotta nemet ar mempr-se, er fêçon m'hon eus lavaret : *Dangerus bras e vez tostât ur mempr scornet d'an tân, arauc er beza rentet soupl ha clouar.*

Mes, tad Simon, eme un den yaouanq, estonapl bras eo na vez qet cavet ivez nep remed evit ar re o deus ar maleur da veza bet croguet gant ar chass clàn !

Pa vez bet ur re benac croguet gant ur c'hy clàn, eme Simon, e renqer clasq ractal ur medecin, ha dre brecaution, evit e c'hortos, hasta pront da ober ar pezh e zàn da lavarar dec'h :

Amarit ar mempr croguet etre ar galon hac ar blesseur, laqit ar gouli da zivoada, gouâl-c'hit-àn neuze gant dour fresq; pa vezo peur-nettêt, gouâl-c'hit-àn a nevez en un dissolvant

chlorur-raz, neuze dêvit ar gouli gant ur bluen trempet ebarsen heaul vitriol, amann antimoan, pe autramant un houarn tommet bete beza guenn. Ur vech an dêvaden grêt, pansit ar gouli gant ur bluen goarnisset a chalpis induct a cerat; laqit an den clàn en e vele, ha goloit-àn calz. Clasq a reot d'en laqat da c'hoezi, en eur rei dezàn da eva un anter-taçad dour-sco, tom, bep anter-heur, ebars pehini e vezo laqet eiz pe zeg taqen amoniac. Mar deo ar blesseur er visach, pe er c'horf, e zeo impossibl laqat ur banden lien; mes, er c'hâs-se, e voalc'her ar gouli, ar c'henta possubl, gant chlorur raz, hac en laqer da zivoad, en eur applica varnezàn ar ventouz, ma ouzer en ober. Neuze e voalc'her a nevez ar gouli gant chlorur raz. Goude e vez dêvet, evel ameus en lavaret dija.

Ar memes soignou a gonven ivez e câs ma vet bet flemmet gant ul loën binimus benac, evel a c'hoarvez an aer-viber, etc.

Cetu amâ ivez ur remed, eus a behini na vez ezom maleurusamant nemet re alies da laqat en implich :

An abus a rêr eus ar güin-ardant a brodu dabord ar vezventi; mes mar deo douguet an abus-se d'an exces, e tremener qerqent da ur stat a c'hourdadur hac a insansibilite, pehini a so hanvet *maro apparant*.

N'eo qet rar rancontri var an hentchou tud cazi maro gant re gorfad, da lavaret eo, privet eus o oll sqiantchou, dre an exces eus ar boesson, hac a c'houlen sicour an humanite.

Ret eo d'abord transporti an den a vez er stat-se ebars en ty qenta, en divisca, hac o asten var ar c'holo.

Rei dezàn ul lavamant dour yen ebars pehini e vezo laqet peder loyad güinègr ha qement all a haulen grös, pehini a vezo laqet da deuzi mad; al lavamant-se a vezo repetet eus an eil anter-heur d'eben.

Frotta tout corf an den c'lan gant un tam mezer gloan, trempet ebars er güinègr.

Qerqent ha ma ello lounca, e vezo grèt dezàn qemer ur bannac'hic the scan; ebars peb tassad e vezo laqet un tamie sucr hac ul loyad güinègr, pe ar ju demeus un anter eltroncen. E defaut a d'he, eo'h eller ober limonad, en ur laqat güinègr gant dour yen bete ma tesyo da veza treinq agreabl, hac eo'h ajouti suer pe mek.

Ar e'hlànvoir o veza deut eunan e-unan, a vezo laqet ebars en ur güele, hac e vezo soign da lezel e bein dizolo, ha d'en stc'bel hael.

Ur medecin benac so hac a goumanç dre rei un emetiç d'an den meo-maro; mes ar remed-se a seblant dangerus, rac istre an difficulte da laqat e guemer; eo'h eller cresqi stancadur an empen, hac an anflamation dija re vras eus an estomac.

Commanç a ra beza d'vezat; mes qent egret en em guittât, eme Simon, e zàn c'houe da lavarat deo'h ur remèd var an ampoesonamant occasionet gant ar verdegri. Var ar meaz eo'h eus bassinou coëvr; laqit eves mad ha selaouit:

Pa en em ampoesohet gant verdegri, e zec

ret qemer tri pe bêvar vî, terri anezo, dastum ar guenn, o mesqa hac o laqat en ur banne mad a zour, en eur vesqa tout assambles; neuze lounqa an dra-se; goude se e zeo ret ober ar possubl evit dislounqa, ha ma na eller qet, e vezo qemeret diou c'hreunen emetiç, mesqet en ur verennad dour, goude petra e vezo ellet qemer a nevez guenn viou mesqet gant dour; neuze an emetiç, goude anfin daou onç heaul ricin hac ul lavamant benac, ebars pere e vezo soign da laqat ul loyad benac a heaul olives. Anfin, mad e vezo, ma en em disquez ur merç benac a irritation, laqat qemer ur beign, ur bo-tion calmant, mar d'oar tost d'an apotiqerez, hac ur boesson rafraichissant, pehini a vezo si-couret demeus a ur voaderez dour benac, pere a vezo placet e creiz an estomaç.

An oll remejou-se so mad, en defaut a ve-decin; mes netra na ell ramplaci e bresanç.

Plijet gant Doue n'ho pefe biqen azom da im- plija ar remejou-se evidoc'h: se a requetàn d'ec'h oll, va mignonet, ha nosvez vad da bep-hini.

CHABISTR XXXII.

Simon a Vontroulez so test eus un avantur nôs, e pehini e veler ar suitou horruabl eus ar goler.

UN affer hor boa en Guimaës, hac hon dal- o'has eno betee an nôs. Abret ec'h ejomp da gousqet. Vardro anter-nôs e voemp difunet gant

youadennou a deue eus ar gambr tostâ deomp. Sevel a rejomp buan da c'houzout petra voa ar jolori-se. Dôr ar gambr a voa digor, ha Simon a Vontroulez a antreas hep fêçon, hac e voe souden heuillet eus a galz a dud, pere a voa deut ivez dre ar memes rêson. Caout a rejomp ur goas e fulor, pehini a zalc'he eus un dorn e vreg dre he-blêo, ha gant eben e scôe gant un tam cador en devoa torret en e goler, var ar valeuruses. Ar vreg paour a grie sicour eus a nerz e c'horf, hac he buguelic a grie ivez misericord, en eur delc'hel a vriata morzed e dad maleurus, evit e ampech d'ober droug d'e vam guéz. Qenta tra a rejomp, a voe da ziffamma ar valeuruses eus a zaouarn he bourreo, pehini a redoubles a goler, o velet ec'h ampechomp anezàn da c'hoari vas. Expliqit din eta, eme Simon, petra a sinifi an tapach-se a rit? — Ah! eme ar vreg maleurus, en eur vouela druz : an dra-se a zisqueus ez oun ur viserables da veza oblijet da veva gant un den disacret evel ennes, hac ho pije rentet servich din en eur lezel anezàn d'am peur-laza.

Epad se, an ozac'h a eonenne gant fulor, hac a vlasfême horruhl.

Sonjit, autrone, eme ar vreg, peguen glac'harus eo din-me guelet ur seurt miserabl en eur memes stat, diou, teir guech ar sizun, ha se evit un netra : hirio, abalamour ma zeo en em appercevet em boa dastumet, heb lavaret dezàn, ur guenneguig benac a gostez, evit ampech m'en devije o evet tout. — Cetu eno ur

goat exempl, eme Simon. Na velân netra a dristoc'h eguet un tieguez disordren, nac ur viç horruploc'h eguet ar goler. Guelit hac an den-se neo qet banval ous ul loen furius! Ne zeus nep moyen da ober netra dioutân er moment-mâ. Laqomp e vreg hac e buguel en ur plac disanger, rac aoun e teufent da veza victim eus a arrach ar miserabl-se, ha lezomp anezàn e-unan, livret d'e dransport barbar.

An avis-se eus a Simon a voe heuillet. Dastumet e voe an den furius er gampr, epad ma rojot un all d'ar vreg ha d'e buguel. An transport da behini e zoa en em livret ar miserabl, en devoa grêt un effet qen terrubl en e benn, qen n'en devoe qet aoualc'h a nerz da resista ous netra. An deiz varlerc'h er c'havjot astennet var e guein ebars en e vele, hep mouvamant, hac én o trailla comzou hep suit, hac en eur stat an horrupla. An oll sicouriou a voe inutil, hac e varvas hep dale.

An evenamant-se a laqas un troubl bras en hostaliri. An intanvez qèz a roas un exempl caer, dre ar glac'har güirion a zisqueuzas demeus a varo e goas. — Ne allien qet e gassât, emezi : va fried e voa, ha tad d'am buguel. — Simon a Vontroulez a voe glac'haret o velet se, hac a lavare : Ra blijo gant Doue beza teulet ur sell a visericord var ar mateurus-so ! Ra vezo deut dezàn ur squeud a rêson, evit e sclêrigenna en e voment diveza, evit laqat ar c'heuz da antren en e galon ! O inclination dangerous ! pehini a ell rei ar maro hep lezel aoualc'h a anaoudeguez

evit en em reconcilia gant Doue ! Pedomp evit ar miserabl-se , ha regetomp ma teuyo e fin derrubl da veza un exempl spontus ha saluder evit qement den so douguet d'ar goler , d'an ancouâ eus a zeveriou a gristen er vuez-mâ , hac eus ar feiz er vuez da zont !

Simon a Vontroulez en devoa re a humanite evit nonpas sonjal d'en em informi eus a betra e teuje an intanvez hac ar buguel. Ar vreg-se a voa deus a Lannion , e pelec'h e voa bet qemenerez , hac a vouie ivez ervad ober brao argueguin. Disqueus a eure da Simon an testeniou mad e devoa digant person côs a Lannion , den venerabl meurbed , ha Simon a angajas anezi da vont gantàn bete Sant-Yan-ar-Bis , e pelec'h en devoa ur mignon côs person , hac a raje e bossubl evit e flaci mad. Ar vreg qez na vouie penaus disqueuz e oll anaoudeguez da Simon. Qement e devoa souffret e compagnunes e goas , ma voe un druez e guelet. Erruout a rejomp e Sant-Yan , ha Simon a redas d'ar presbytal , evit intercedi e faver an intanvez. En em boqat a reas an daou vignon côs. Ar brava e voe arrenjet an affer etrezo. Ar person venerabl en devoa justamant collet e blac'h ar sizun arauc , ha varse , Simon a ziredas da guerc'hat an intanvez hac e buguel , pere , goude rapport avantajus Simon , a voe recevet diouc'h-tu e servich an A. Person , gant ar bromessa da zisqi ar buguel , da c'hortos ma vije capabl da antren er scolach.

Arça , eme Simon d'an intanvez , cetu c'houi hac ho puguel e ty ur person mad ha venerabl ,

hac a zisqo d'ho puguel beva en graç Doue, a royo dezàn an oll exemplou eus ar vertuziou christen, hac ar voyen, un devez da zont, da c'hounit e vuez evel un den honest. Demeus ho costez, grit bepret ho possubl evit cuntinui da veritout madelez an A. Person. Mil boneur a requetàn d'èc'h tout. Qen a vezo ar c'henta.

CHABISTR XXXIII.

Simon a Vontroulez a antren e secristiri Plougaznou, a gav ur gonnessanç ancien, a gån diouc'h al lutrin, hac a zelaou ur Sermon.

PIGNA a rejomp eta da Blougaznou, goude beza bet o lavarat hor pedennou en ilis Sant-Yan-ar-Bis.

Noc'h eus qet ancouët, me gred, va mignon lenner, ar pez ameus lavaret d'èc'h e commançamant al levr-mâ, penaus Simon a Vontroulez a voa bet destinet d'an etat a vèleg, hac en devoa grêt guechall ur studi benac. Hanavezet en devoa d'an ampoent-sè, meur a zen yaouanq pere a voa gantàn e scolach Crec'h-Joli, e Montroulez, e pelec'h e voa an A. Gelin principal, a bere darn eus anezo a voa en em rentet bêleyen. Falvezet eo bet dìn digaç deoc'h sonch a se, evit na vijac'h qet estonet eus ar pez a erruas gant va c'hamarad en eur erruout e Plougaznou.

Ur zulvez vintin e voa, un nebeut qent an

oferen-bred. Simon a Voutroulez na vanqe james an deiz-se da vont d'an oferen, el lec'h m'eur em gave. Calz a dud a voa var ar blacem, ha Simon a chommas un nebeudic da gauzeat gante. Piou so Person amâ, eme Simon? — Ah! emezo, ni hon eus un tad mad evit Person. — Ia; mes peseurt hano en deus? — An autrou Roux. — An A. Roux! eme Simon, en eur sailla gant joa. Gouzout a rit-hu eus a belec'h e zeo guinidic? — Demeus a Locquenole; mes bet eo ivez chaloni en ilis ar Yur, e Montroulez. — Oh! eme Simon, pelec'h e m'ân? Lavarit din buan, ma zîn d'e velet. — Er secretiri eo e c'avot anezàn. — Simon a sailhas er vèred hac a redas d'ar secretiri, ha me var e lere'h. — Bonjour, autrou Person, emezàn; sonch oc'h eus-hu eus a Simon a Voutroulez, pehini en deveus bet an enor da zisqi lenn ganêc'h? — Ia certen, sonch mad ameus. — Eh bien, eetu es amâ : me eo, autrou Roux. — Ha possubl ve!.... — Me va-unan. O veza bet clêvet hoc'h hano, e zeo falvezet din dont da bresanti dêc'h va respet. — Contant bras oun d'ho quelet, Simon qès, hac alies e meus desiret gouzout a betra e voac'h dent. Embêr hor bezo calz a draou da gonta.....; mes tostât a ra poent an oferen-bred. Oh! va Doue : gallout a rit-hu renta din ur servich? Gouzout a rit-hu hepret cana? — Ia, autrou Person; na meus qet ancouêt qentellion an A. Serm..... — Va chantr a so clàn hirio, eme ar Person. Ober a rafec'h-hu din-me ar blijadur da vont da gana en e

blaç? — A greiz va c'halon, emé Simon.

Cetu Simon a Vontroulez o laqat ur surpilis, hac o vont d'en em blaci ous al lutrin, el lec'h ma commanç da gana gant ur vouez ar gaera, ar pes a ravissas calz plouganaouis. Biscoas n'em boa er guelet o ramplissa un hevelep fonction, hac e voen sebezet oll ous e glêvet. Mes ar pez a ras ur blijadur vras din, e voe sermon an A. Person, demeus a behini e zàn da ober va fossubl evit rapporti dêc'h ur passach benac.

• Jesus-Christ, emezàn, a ordrenas da Sant
 • Pêr dastum e gleze en e fouros, hac a la-
 • varas dezàn penaus an hini a scoje gant ar
 • c'hleze, a berisje dre ar c'hleze. Compren a
 • rit-hu, va breudeur, ar pez so ranfermet er
 • c'homzou-se? Ne sinifiont qet hepquen penaus
 • ar c'hleze a venjo an drouc en devezo grêt
 • ar c'hleze. Ar c'hleze a so amâ ar viç hac ar
 • goal inclinationou. Hor Mestr divin a so fal-
 • vezet dezàn rei ur guentel d'an oll, ha dis-
 • quez dezo e vezo punisset ar viçou dre ar
 • viçou, ha penaus an inclinationou fall a guz
 • dindan ur voël trômplus ur poeson marvel.
 • An hini a sco gant ar c'hleze, a berisso dre ar
 • c'hleze; da lavaret eo penaus an den orgouillus
 • a vezo humiliet dre driomph ar re-all, penaus
 • an anvius a vezo difrezet gant an disesper a
 • zanto o velet an isçu vad eus ar re-all. An
 • hini a sco gant ar c'hleze, a berisso dre ar
 • c'hleze; da lavaret eo penaus, an droug-pre-
 • zeguer a deuyo e-unan da veza an objet eus
 • ar gassoni hac eus an disprisanç en devezo

» clasquet da laquet da gueza var e nessa; penaus
 » an avaricius a varvo gant an ezom, goude
 » beza refuset e zemaurent d'ar paour. An hini
 » a sco gant ar c'hleze, a berisso dre ar c'hleze;
 » da lavaret eo, an den en em abandon d'ar fe-
 » neantis, a zanto poez ar viser; an hini en em
 » lez da vont d'an didemperañ, a berisso victim
 » eus e zebochou; an hini en em abandon d'ar
 » goler, a verito coler Doue hac hini an dud;
 » an hini a gar ar venjañ, a denno varnezàn e-
 » unan venjañ an ên ha venjañ an douar. An
 » hini a sco gant ar c'hleze, a berisso dre ar
 » c'hleze; da lavaret eo, an hini en devezo gre-
 » vet a vezo grovet d'e dro; an hini n'en devezo
 » qet sicouret e nessa, pa en devije guelet a-
 » nezàn o souffr, a souffro d'e dro, ha ne gavo
 » sicour den ebet; an hini a gassayo an dud,
 » a vezo cassat ganto; an hini a bersecut ar re-
 » all, a vezo persecutet: se eo, va bredeur, se
 » eo ar pezh en deus c'hoarvezet d'hon Zalver
 » lavaret d'e abostol, en eur adressi dezàn ar
 » c'homzou-se. Guelet a rit peguement a voui-
 » rionezou terrubl so ranfermet en nebeut
 » comzou-se. Mes gallout a rêr disole ivez com-
 » zou meurbet consolant, ha calz courajus.
 » Rac, mar teu ar viç da bunissa ar viç, ar ver-
 » tuz a recompañ ivez ar vertuz. Bezit sonch
 » penaus, mar bezit humbl, e vezotsavet; mar
 » doc'h charitabl, e cavot induljañ ha pro-
 » tection eus a bers ho proudeur. Carit ho
 » nessa, evit ma vezot caret gantàn. Roit d'an
 » hini en deus ezom, ha mar teuit da vançout,

» e cavot ar pezh ho pezo placet evelse. Bezit
 » sobr ha chast, hac e conservot ho yec'hed
 » hac ho nerz. Laqit eves mad ous ar vedisanc
 » hac ar gùevier; qemerit difen ar re a vezo
 » attaqet, ha, mar tiguez d'èc'h beza un deiz
 » attaqet oc'h-unan, ne vanqet qet a zifen-
 » nerien. Na rit droug da zen, nonpas memes
 » d'ho'c'h adversour, ha grit ar muia a vad a
 » ellot; neuze e vezot contant diouzoc'h oc'h-
 » unan: ho consqet a vezo tranquil, ho puez a
 » vezo psoc'hus, an dud oc'h estimo, ha Doue
 » ho recompanço. Qement a lavaràn d'èc'h, eo
 » Jesus-Christ en lavar d'èc'h, hoc'h Aotrou,
 » pehini so falvezet dezàn partaji ho miseriou,
 » ha pehini en deus roet d'èc'h en e vuez, an
 » exempl eus an oll vertuziou, a so bet perse-
 » cutet, hac en deus pedet evit e vourrevien,
 » evit ma pardonje e dad dezo evel ma pardone
 » en e-unan dezo. Imitit ho Salver, va breu-
 » deur, hac e vezot eürus er bed-mâ, da c'hor-
 » tou caout ar bonneur a so reservet d'èc'h en
 » eternite. »

E fin an discours-se, e pehini an A. Person
 a lavaras c'hoas calz a draou mad all, eus a bere
 n'enn eus qet ellet delc'hel' sonch, ec'h exa-
 minen figur Simon a Vontroulez. Seblantout a
 re din e voa charmet eus ar pezh e voa o paoues
 cl'evet. Ar fêçon en devoa da dremen ha da
 zistremen un dra benac en e benn: disqi a
 rimp ivez un dra benac, mar lennomp ar cha-
 bistr amañ varlerc'h.

CHABISTR XXXIV.

Simon a Vontroulez a lein e ty ar Person e compagnunez ; salvezout a ra dezàn dre feadou patant prouvi ar virionez eus ar pezh en deus lavaret ar Person , hac e cont un histor.

GOUDE an oferen-bred, an A. Person hor pedas d'en em renta er presbital. Credi mad a ràn , emezàn da Simon a Vontroulez , e refot din ar blijadur da chom da leina ha da gousquet em zy. Va c'hamarad a veach en devoa bet re a blijadur o caout an A. Roux, evit refusi un hevelep proposition ; accepti a eure eta. Simon a zervichas c'hoas da chantr evit ar Gousperou.

Ar Person a voa custum da receo er presbital, d'an abardaes , ur paysant benac , da bere e roe , hep ma en em douetent , instructionou Christen hac a gundu vâd. An deiz-se en em gavas daouzec benac. Comz a rejot divar ben ar sermon eus ar mintin.

Ah ! peguen mad oc'h eus comzet , Autrou Person, eme Simon a Vontroulez ! Güirionezou bras oc'h eus lavaret , eus a bere ne vez get dies caout moyen da ober an application. Ho sermon en deus digacet din sonch deus un histor , a behini oun bet cazi test va-unan , hac a offr un exempl sclêr eus ar viç punisset dre ar viç , hac eus ar vertuz recompancet dre ar vertuz.

AR PERSON. — Hac éu vez dre chanç histor an daou vreur Marcel?

SIMON. — Justamant. Petra, Autrou, anavezet oc'h eus-hu anezo?

AR PERSON. — Penaus! ne zeus qet ouспен seiz bloaz em boa guelet ar pautr a-fêçon Louis en e ferm. Er mintin-mâ, e creiz va sermon, e sonjen ennàn hac en e vreur.

SIMON. — Ha me, en eur selaou ac'hanoc'h. Mes, mar deus seiz vloaz noc'h eus qet guelet Louis, ec'h ellàn assuri dêc'h ne anavezit qet c'hoas e oll brospérité.

AR PERSON. — Tleout a rafec'h, Simon, conta deomp an histor-se.

SIMON. — Ah! dam, an dra-se a vez un nebeudic hir da gonta.

UR PAISANT. — Eh bien! guell a se, autrou Simon: mar qerit caout ar vadelez-se, e reot deomp calz a blijadur.

En em dastum a rejot endro da Simon a Vontroulez, ha goude beza passêt ha frottet e dâl diou pe deir guech, e cōmmanças evellén:

HISTOR AN DAOU VREUR MARCEL.

Na zit qet da gredi, va mignonet, e zeô ur rismadel an histor e zàn da gonta dêc'h. Güir eo, hac evit preuven eus a se, cetu amâ an A. Person, hac a anavez coulz ha me an dud eus a bere e zàn da gomz dêc'h. Hoguen, selaouit eta ac'hanòn, ha grit ho profit eus ar pezh a glêfot. Cundu ar re-all eo a dle hon disqi d'en em

gundui hon-unan. Pa guez un den, e zed ret deomp dioüal da laqat hon treid er plaç ma voa è re, rac ar plaç-se so ramplus; mes sellomp ous an hini a vale eün ha ferm, ha tachiomp d'e heuill; rac en hent mad e man. Na lavaràn qet d'èc'h davantach, ha cetu amâ va histor.

Gouzout a reot penaus e voa en ur bourqic bian, tost da Pontcroas, un den paour, hanvet Marcel. An den-se a voa chommet intant abred, hac e vreg e devoa lèzet gantàn dadu vuguelio yaouanq. Ar mab hena a hanvet Jerom, hac e-guile Louis. Marcel en devoa ur speret mad, mes n'en devoa recevet nep education, hac e sante ur chagrin vras da nonpas gallout rei descadurez d'e zaou vab, rac re baour e voa evit se. Peguen eurus e vije en em gavet birio, da ellout o c'hass d'ar scöliou e pere ne goust netra evit beza disqet! Mes, ne voa qet aouïalc'h d'ar c'houlz-se evit m'en devije gallet bourg Marcel possedi unan. Dre na elle qet eta laqat disqi netra d'e zaou vab, e clasqe da viana inspira dezo principou a zevotion hac a vertuz. Gouscoude, fea na elle qet ooccupi anezo eus an deveriou necesser-se hed an deiz, e zoa facil d'an oësder ha d'an dissipation dont prompt da zistruch qentelliou mad o zad.

Jerom en devoa ur pent avélet hac a rede bemde gant ar vagabonet all; mont a rê gante da laeres avalou, sailla rê dreist ar c'hleuyou, ha meur a vech e voa bet corrijet; mes n'en em vante qet eus a se d'e dad. En em accostumi a rê ivez; dre didalvoudeguez, da voal-

drêti an anevalet ; e blijadur a voa assommi ar chaç, ar c'hicher, pe da deuler mein gant ar yer, pe gant loened all. An oll habitujou fall-se a grenvæ ennàn, hac e voa êzet dija guelec en avanç e tleye dont da veza ur sujet fall.

Ne voa qet evelse eus a Louis : gentelliou e dad en em engrave mui-ous-mui e calon ar buguel a-fêçon-se, evitàn da veza ar yaouanca, Avichou e tigueze dezàn ober reprochou d'e vreur, pa er guele oc'h ober un action fall benac, ha meur a vech e voe scôet gant Jerom, abalamour d'ar reprochou-se. Louis en devoa naturelamant ur c'haracter laouen ; gouscoude en devoa momentchou hac en rente trist, occasionet dre ar chagrin da veza ignorant, ha da nonpas caout ur voyen benac evit ellout en em instrui. Dre forç da glasq penaus dont a henn da gontanti e c'hoant, e teuas en e speret ur sonch da behini en em arrêtas erac. Mont a ra da dy ar Person, hac e lavar dezàn : Autrou Person, me so goal maleurus ! — Perac eta, va buguel ? Clêvet emeus gouscoude lavarar a zout ur paupric mad, hac e talvezes guelloc'h eguet da vreur, — Oh ! Autrou Person, va breur zo ivez ur paupr a-fêçon, sepet ma zeo un nebeudic intourdi, — Petra eo eta a chagrin ac'hanout ? — Abalamour n'ouzon qet lenn. Oh ! ma credfen, ho pedi da zisqi din lenn, A. Person..... Me rento d'ac'h neuze an oll servichou eus a bere e ven capabl.

Ar Person a voe estonet hac anchantet eus ur seurt goulenn eus a beurs ur buguel qen

yaouanq, hac en devoe ompinion vad dioutàn. Consanti eure eta da zezir Louis, ha cetu én leun a joa o vont bemdez da lavaret e guentel da dy ar Person. Ne voe qet ret dezàn nemeur a amzer evit gouzout lenn, rac calz a c'hoant en devoa da veza disqet, hac e studie muia ma elle. Ar Person a gare qement anezàn, m'en em resolas da laqet Louis da boursu e studi. Disqi a eure eta dezàn lenn, scrifa, chiffra, etc. Ne meus qet ezom da lavarar d'èc'h penaus, istre an traou-se oll, e voa Louis instruet mad demeus a vouirioneou ar religion, hac en devoa un devotion vras.

Epad qementse, Jerom a voapae assidueite e vreur, hac er c'hasse da bourmen, pa lavare Louis dezàn disqi ivez un dra benac. Defautou Jerom a deue da veza viçou, dre ma vrasae. Da bêvarzec vloaz anfin, e voa dija deut a benn da laqat caout aoun dioutàn, ha da veza casset tro vardro; n'en devoa mui evit camaradet nemet tri pe bêvar sujet fall eveltàn, pere na dalvezent qet nemeur a dra.

Pa voe arruet an daou vreur d'an oad a bemzec hac a c'hoezec vloaz, an tad Marcel o gavas un deiz dirazàn, hac a lavarar dezo : Va bugale guèz, cetu c'houi bremâ deut en oad da sonjal labourat d'ho fortun; ous en em rei da zisqi ober un dra benac. Na meus qet a beadra d'ho laqat da zisqi ur vicher, gouzout a rit se ervad, coulz evel ar boan ameus o veva. Cetu amâ ugent scoët, pere ameus dastumet gant calz a boan evit o c'honservi d'èc'h. Rei a ran

an anter da hep-hini ac'hanoc'h. Qement a ellàn ober evidoc'h eo se. Me garje ervad, va Doue! ober muioc'h. It gant an dra-se en hent, tachit da gaout labour, da ober fortun en honestis, ha roit alies din eus ho qêlou. Te, Louis qèz, a gredàn mad, en em denno a affer. Un obligation vras ameus d'an A. Person deus an disoadurez en deus bet ar vadelez da rei dit; servicha rei se dit e peb lec'h, hac e ri da hent en ur fêçon pe en eben. Evidoutte, paour qèz Jerom, neo qet hep chagrin e velàn ac'hanout o partial. Gallet e pije ober evel da vreur, ha meritout eveltàn graçou mad an A. Person; mes neo qet falvezet se dit: preferet ec'h eus en em rei d'ar feneantis ha d'an dissipation; aoun bras ameus e pez lec'h da gaout qeuz un deiz. Anfin, va c'halon a rayo ar memes vœuyou evidoc'h ho taou. It, va bugale guèz: Doue da rei avantur vad d'êc'h.

Ar paour qèz Marcel a boças d'e vugale, en eur vouela, hac hep sônjal e stardas Louis ous e galon gant un deneridiguez ar vrassa. An A. Person a erruas er moment-se. Ar paour qèz Louis a zaillas entre e zivrec'h, hep gallout comz, na disqez dezàn e anaoudeguez vad, nemet dre e zaelou. Jerom a vouelas ivez un nebeut, hac a santas ur güir glac'har e fong e galon; qement e zeo güir penaus ar galon memes ar muia corrompet, na ell qet renonc antieramant d'an truach a reclam an natur. Anfin, an daou vreur a sortias, ous en em delc'hel brec'h a brec'h; au tad Marcel hac ar Person

venerabl a chommas da zellet outo qen n'ô gueljont mui.

Louis a voa trist meurbed. Jerom en devoa ivez an ear da sonjal epad ur pennadic amzer ; mes souden e teuas ennàn e-unan, hac e commanças da gauzeal da guenta, en eur lavaret d'e vreur : Mont a reomp da Vontroulez, neo qet güir ? — Ia. — Petra a gontes-te ober eno ? — Nouzon qet. — Ret eo gouscoude sonjal en se. — Guelet a rin. — Evidon-me, an occasion am decido. Amzer am bezo da sonjal en se, pa n'em bezo mui a arc'hant. — An dra-se na zaleo qet, paour-qèz Jerom : lennet emeus en un tu penaus ar vugale hac an dud foll a sonch gante e tle ugent livr hac ugent vloaz padout atao. — Clèo ta, va breur, tao gant da Sermon, me ped. Bras aoüalc'h oun evit gouzout petra da ober. — Ma, na lavarin mui netra.

Goude beza baleet mad, hon daou beacher a erruas da ser-nôs e Qemper, hac e chomjont eno da loja.

Beza e voa calz a dud en hostaliri. Jerom a remercas en o zoues ur fourrier, pehini a yê da Roason da rejoigni e regimant. Ar fourrier-se n'en devoa qet fêçon ur sujet mad ; evelse ivez ne voe qet pell evit ober anaoudeguez gant Jerom. Abars un heur amzer e voent camaradet, hac e content o afferaou an eil d'eguile, evel daou gonsort ancien na dalveze qet muioc'h an eil eguet eguile. Ar fourrier o c'houzout en devoa Jerom un dec scoët en e c'hodel, a

lipas e vuzellou. Ur frippon fin e voa , hac a vouie pelloc'h eguet beg e fri en tu-al d'e vignon nevez , hac en devoa disqet en e c'harnisonou troyou filout. Rei a ra da gredi da Jerom en devoa ivez arc'hant , hac e proposas dezàn c'hoari ur barti flu. Jerom ne voa qet den da refusi , hac evel an dud sot na douetont eus a nefra , e vel dija en avanç e arc'hant cresqet eus an anter ebars en e yalc'h.

Louis en devoa clêvet ar broposition-se , hac en devoe aoun. Falvezout a reas dezàn prezeg d'e vreur ; mes recevet fall e voe , hac e renqas tevel.

Cetu eta hon daou c'hoarier anganjet er barti. Na badas qet pell : abars nebeut e voe disec'het yalc'h Jerom , ha dre se privet demeus e oll ressourç. Prest din arc'hant , emezàn da Louis , ma trappin ar pezh a meus collet. Louis a respontas fermamant nan. Neo qet falvezet dit va selaou ; bremâ e cavi mad ma vezin bouzar d'as coulen , ha ma virin va arc'hant.

Carantez ar fourrier a yenâs buan , pa velas n'en devoa mui Jerom a arc'hant. Quittat a reas anezàn , en eur reqeti dezàn nosves vad ha chanç en amzer da zont , hac e yas da gousqet.

P'en em gavas an daou vreur o-unan , Louis a lavarâs da Jerom : Va breur , guelet a ran ervad na ellimp qet mont assambles. Hon fêçonniou d'en em gundui n'en dint qet henvel etrezo , ha ne alfent biqen beza. Guelloc'h eo deomp calz en em separi ha clasq fortun pebhini deus e gostez. Collet ec'h eus da arc'hant ;

dre n'en deo qet felvezet dit heuill un avis mad; ne meus qet a c'hoant gouscoude da lezel ac'ha-nout hep liard, ous en em guittât. Varc'hoas vintin, divar va zeg scoët, e paein hor sooden, hac e partajimp ar rest evel daou vreur mad. Neuze e lavarimp adie an eil d'eguile.

An arranjamant-se a blijas calz da Jerom, pehini en acceptas gant joa vras, en eur drugarecât gant ur c'hoarz goab e vreur generus, Grêt e vos se, evel m'en devoa Louis proposet, ha da c'houlou deiz hon daou bautr yaouanq a boqas an eil d'eguile, ha pep-hini a guemeras un hent differant.

Hoguen bremâ, eme Simon a Vontroulez, pehini demeus an daou vreur a fell dêc'h-hu a heuillfemp?

Credi a ra din, eme ar Parson, e zeo guelloc'h en em diambarrassi raetal eus a Jerom, rac guelet a rân dija ec'h êchuo fall.

Eh bien eta, Simon, guelomp eus a betra e teuas Jerom.

CHABISTR XXXV.

Cuntinuation Histor an daou vreur Marcel, contet gant Simon a Vontroulez; cundu fall ha fin truezus eus a Jerom.

JEROM, pehini na golle qet ar guel eus ar fourrier, eme Simon a Vontroulez, hac en

devoa bepret an esperanç da denna un dra benao dioutàn , a guemeras hent Rosporden , en eur vale goustadic , evit rei amzer d'ar fourrier dà erruout gantàn. Ne voe qet pell-amzer hep e velet , e sac'h var e guein , hac o cana eus a greiz e galon. E voant tost da Sant Divy , pa en em rancontrjont. — Ah ! cetu c'houi aze , camarad , eme ar fourrier ? Petra a c'hortosit-hu ? Credi a ren ac'hanoc'h abaoue ar mintin-mâ var hent Montroulez. — Chenchet e meus a sonjeson , eme Jerom : c'hoant a meus da vont ganêc'h da Roason , ha d'en em angaji en ho-regimant. — Realamant ? Eh bien ! guell a se. Ur paotr vaillant oc'h , hac e caràn calz an dra-se. Mont a rimp hon daou assambles , pa zeo evelse. Allòn , an avant : march !.. Me bresanto ac'hanoc'h d'am c'habiten.

Cetu int o daou en rout. Arruout a reont e Roason. Jerom a so presantet hac angaget. Guisca a ra an uniform , qemer a ra ar fusuill , hac e commanç ober an exerciç. An deveziou genta e zê mad aoualc'h ar bed ; Jerom en devoa touchet ar pris eus e angajamant ; gonezet en devoa ivez un nebeudic arc'hant o c'hoari dinçou gant unan benac eus e gamaradet nevez , ar pez a rê dezàn nonpas sònjal nemet d'en em amusi gant e arc'hant , hep en em ambarrasi eus ar rest. Ne voe qet pell evit anavezout ha choas da vignonet ar sujedou falla eus ar regimant.

An deveziou ma n'en em gave qet a servich , e rede gant e gamaradet d'an hostaliriou ha

d'en tyes fall, ha ne antree er c'hasarn nemet gant un ezom bras da gousquet.

Qementse na elle get padout goall bell. Humor vad Jerom a gommanças da ziminui assambles gant e arc'hant; ha pa vœ golonteret e yalc'h, na gavas mui a lec'h da c'hoarziñ. Ah! diantre, emezan, neo get aa dra-mâ a falveze din. Evit en em amusi eo e zon en em rentet soudard. Contant oun da ober en exerciç ha da vonti va c'hard, mes e condition ec'h ellia en em amusi: anes se, hit gant aa diaoul, fusuill, sac'h ha gibern!

Jerom, evel a ouzoc'h, avoa en em habitueta da gaout mad peb moyen evit contanti e c'hoant-jou. Hogueu er circonstanç mâ, hep en em rei ar boan da glasç hac én ne voa qen moyen evit caout arc'hant nemet laeres, e sônjas e voa unan ar c'homotta eus a dout, hac en em decidat d'en laçat en implic'h, hep nep scurpul. Ober a eure gouscoude ur reflexion pehini a zisqueuz ne voa get privet eus an oll brudanç: mont a ran da laeres va c'hamaradet, emezan; ma en em appercever eus a se, ec'h alfen errad beza qemeret ha fusuillet, ha n'en deo get se evit güir ar peç a fell din. Ma feiz, goude tout, ar vicher a zoudard na gonven get din nemeur: greomp ur yalc'hadic ha discampomp.

Ar resolution gaer-se ur vech qemeret, ne sônjas mui nemet e laçat en execution, ha cetu amâ penaus. Remerget en devoa ar soudarded pere a zastume piz an arc'hant a c'honzant, pe o venagi kar o fae, pe a labourat en qer,

pe oc'h ober ul labour all benac, en devezlou na vijent get a servich. An dud qez-se o devoa ur sommic bian e corn o sier. Ar sujedou fall a lavare e voant avaracius, ha Jerom a sonjas e veritent noñalc'h e vije c'hoariet un dro dezò.

Ur mintinvez eta, e reas ar vãn da veza clàn, ha da nonpas ellout mont d'an exerciç gant ar re-all. Epad ma voant absant, e fouillas o sier, hac e qemeraz vardro anter-cant-scoët. Neuze e sorti eus ar c'basarn da droqi e uniform ons dillat bouto'his, hac e quittas Roason, en ur guemer an hentchou trô, evit miret da veza arretet.

Redec a reas dre an hentchou-se buanna ma elle, hac e renqas alies coudet er meaz, evit nonpas en em exposi da veza qemeret en tyez e pere oc'h elje caout repu. Goude beza baleet en ur fêgon qen fatigus nôs ha deiz, ec'h erruas e Sant-Malo, rac obliget e voe da vont hac adreus hac a hed evit pellat dious an hent-bras. Sôñjal a eure arretet eno, hac e laqas en e speret e vije qen assuret eno evel elec'h all, ha dre m'en devoa achappet bete neuze, ne dleye caout nep aoun. En effet, un dra estonapl eo guelet en devoa gallet achap-ous an archerien, pere ne vadinont get gant an desertourien, ha Jerom a voa er memes amzer desertour ha laer. An iscu vad-se a rentas anezan hardissoc'h, hac e sonjas continui da ober e vicher, pehini a gave profitabl, hac a seblante dezan êzet. Na sôñje get penaus lagad ar justiq a so bepret digor var an dud eus e bar; penaus

ec'h ellér marteze achappi ur vech, diou vech avichou, mes penaus ivez, goude tout, e tizolo anfin an hini a glasq, hac e zeo ret neuze paea en ur vech evit tout ar re-all.

Commanç a eure da zebri e arc'hant, ar pezh na badas qet pell, rac ar c'hoariou a deuas ivez da sicour e estomac da scarza e yalc'h. Pa velas ne chomme mui netra gantàn, e voe ret sonjal e moyenou nevez, da c'hortos caout occasion da ober ar pezh a hanve un tol mad.

Beza voa neuze comedianet e Sant-Malo, ha Jerom o veza grêt anaoudeguez gant unan eus ar vanden en un hostaliri, a glêvas emàn o vanti e vicher, hac a roas c'hoant da Jerom d'en em laqat en o zoues, mes na grede lavarat guer a se gouscoude; abalamour na vouie qet lenn; mes ar c'homedian Bernardin, ous e velet ambarasset, a c'houlennas petra c'hoarveze gantàn. Jerom, un nebeudic mezus, a c'houlennas hac én ne voa qet ur rol benac e pehini na vije netra da lavarat; rac, emezàn, ne meus qet a vemor, ha ne alfen biqen disqi ul lignen dindan evor. — Se ne ra mann, eme Bernardin; beza e zeus hac a hanvomp roliou mud. — Ia da! eme Jerom; eh bien! mar manq unan evelse d'ec'h, me so ho ten. — Justamant, ur plaç gollo so: deus, me ya da bresanti ac'hanout d'an directour — Deomp, eme Jerom.

Jerom so presentet; an directour a gav en deus min mad, hac an deiz varlerc'h e r'er dezàn debuti. Guisqet e voa e guis ur brigant. E habillamant a zeree dioutàn ervad; e visach

dreist oll a voa spontus da velet, ha cetu amâ ar pezh a voe caus ous se.

Qent pignat var an theatr, en devoa leusquet an tol lagad var ar bureau elec'h ma recevet an arc'hant. Ar guel eus a ur bern qen bras, en devoa laqet en e speret ar c'hoant da gaout ul loden evitan, un dra hac a gonneve diouc'h e rol. Pa voe êchu ar pezh, an directour er meullas, hao a lavaras dezàn e voa fâchet bras n'en devoa qet a vemor, rac roet en devije dezàn ur plaç mad etouez e dud. Mes Jerom a respontas bepret e voa impossibl an dra-se, ha na zepante qet se dious e volontez.

Epad an nôs n'en devoe dirac e zaoulagad nemet ar bern arc'hant recevet, hac e speret na voe mui occupet nemet eus ar voyen da bacat an arc'hant, ha da blanta eno an directour hac e gomedianet.

Epad ur mis pe zaou ne reas nemet hureal var ar fêçon da zont aben eus e dol. Goude beza bet sonjet calz en se, e velas n'en devoa qen moyen da guemer, nemet da angaji ar recevour da veza a dra gantàn, ha da dec'hel buan gant an arc'hant. Jerom en devoa c'hoeset honestis ar recevour, hac evel en em ana veze mad aoualc'h dija er seurt tra, e credas e peb surete ober dezàn ar broposition. Jerom en pedas eta da vont gantàn da eva ur voutaillad guin; hac en eur eva o banne, e tislêrias Jerom dezàn e zessign, ar pezh n'en devoe qet nemeur a boan ar recevour da accepti. Convenet voe etrezo e vije grêt an tol an deiz var-

lerc'h. Ne choasent qet fall o devez ; rac ur sulvez e voa , hac e tleyet rei ur pezh caer , e pehini e tepordet calz a dud pinvidiq ; hac un nombr bras a dud all , ar pezh en devije laqet receo calz a arc'hant. Hoguen , qementse a dremenas evel e zàn d'en lavarat d'c'h.

Ar recevoir, goude beza dastumet an arc'hant en e zac'h , a ras ar vãn da vont d'e renta , evel an ordinal ; mes , elec'h mont da gaout an tenezorier , e redas buan er meaz a guær , hac e za realamant da gaout Jerom , pehini a voa o tepord anezàn.

Qerqent ha ma voent en em gavet , en em leqejont da vale eus a ur pas mad , evit en em laqat en abri ar buanna possubl. Redec a rejont er guis-se epad an nôs , ha ne arretjont nemet da c'houlou deiz , en un hostaliri , evit debri un tam benac. Jerom na voe qet nebeut spountet , pa velas eno daou archer , pere o devoa lêzet o c'hezeg stag er c'hourt. N'en devoa qet ancouët e voa desertour ; hac evel ma en em appercevas e selle an archerien outàn gant attantion vras , ne douetas qet o devoa e signalamant. Hep lavaret mann d'e gamarad , e sorti prest hac e red d'ar c'hourt , elec'h ma voa qezec an archerien. Choás a eure ar guella , rei a eure un tol contel e peultrin eguile , evit na eljet qet en em servicha dioutàn da vont var e lerc'h ; pigna ra var e varc'h , hac en em laqa da c'halloupi eus a oll nerz al loen , en eur ober goabdiou an archerien , pere , en eur goler ar vrasa a selle outàn , ous en gourdrous inutilamant.

Mes an trista figur a voa hini ar paour-qèz recevoir. Jerom en devoa casset gantàn an arc'hant, epad ma chomme ar recevoir hep nep ressourç hac evit otach etre daouarn an archerien furius. Guelet a rimp divezatoc'h ar pez a erruas gantàn, evit beza en em lezet gonit gant ur frippon.

Jerom a c'haloupas eta var marc'h an archer, bete ma coezas al loen paour epuiset gant ar fatiq, maro-mic var ar plaç. Al laer Jerom a bellàs neuze deus an hent, hac a antreas en ur c'hoad evit en em reposit hac evit conta e arc'hant. Daou c'hant scoët a voa eus anezo. Biscoas Jerom n'en devoa guelet qement all. En em gredi a eure ur moment capabl da zepart peb evenamant possubl. Ar fals apparanc-se na badas qet pell-amzer; rac, epad ma voa c'hoas o sellet ous e denzor, e velas dirazàn daou den-demeus a ur min spontus meurbed, pere a laças o fistolennou var gouzoug Jerom, en ur goulen digantàn ar yalc'h pe ar vuez.

Ar paour qèz Jerom a leusqas ur griaden hac a guezas var e guein, evel pa en devije dija recevet pemp pe c'houec'h bouled en e benn. An daou vrigant en rassuras, en eur lavarat dezàn : na pez aoun ebet; n'hon eus ezom nemet da arc'hant, ha na rimp droug ebet dit. — Oh! mes, jarnidiaoul, autrone, eme Jerom; clêvet em boa atao lavaret penos ar bleizi n'en em debrent qet an eil eguile. An enor ameus da veza deus ho micher, hac e rit aze un action divalo, en eur laeres ur c'hamarad. — An

dra-se a ell beza, emezo; mes ne c'heus-te qet clêvet ivez lavaret penaus ar madou laeret na brofitont qet? — Arça, ema Jerom, tachomp da nonpas farçal : lavarat a ràn dèc'h ez oun deus ho regimant. Ne zeus qet ouspen pêvar devez e voan guisqet eveldoc'h. An arc'hant-se eo ar pez o devoa recevet comedjanet Sant-Malo, pehini oun bet fin aoüalc'h evit e bipa tout. Contant oun da bartagi ganêc'h; mes nonpas da rei tout. — Eh bien! eme unan eus al laeron, mar doud realamant eus hon micher, ec'h elles en em anroli en hon touez : deus ganeomp. — Gant joa, autrou; raç ne sonch qet din em bez netra a voelloc'h da ober.

Jerom a heuillas an daou laer, pere er c'hunduas en un andret ténval eus ar c'hoad, e pelec'h e voa o c'hamaradet e nombr eus a seiz pe eiz. — Cetu amâ ur c'hompagnun nevez a zigassomp dèc'h, eme ar c'hoqinet. — Un den sur eo-én? eme an hini a zisqenze beza ar mestr. — Ia, ia; digass a ra arc'hant d'ar mass. — Mad evelse. Un touch dorn, camarad.

Cetu eta Jerom anrolet en ur vanden laeron! Ne meus qet ezom da lavarat dèc'h, goude-se, ar pez a eure epad pêvar bloaz na chommas hep beza qemeret. Dont a eure da veza unan deus an habilla demeus ar vanden. Abars, nebeut amzer, e c'hanavejot ennàn ur c'hapacite vras evit ar vicher, hac e voe hanvet sclêrigenner; da lavaret eo, e yê arauc evit en em assuri mad eus an tolliou a vije da ober. En renta rê ebars en un ty, e pehini en em laqe recev e qalite

a vevel, pe en ur fêçon benac all, hac eno e laere gant ur finesse vras, ha pa vije necesser, e prepare labour d'e gonsortet.

Un devez en em dispose evit un affer, hac e voa en em introduet, evel a meus lavaret, en ur maner, e pelec'h ec'h espere ober ur c'hoari gaer. Maleurusamant evitàn, un officer a deuas da leina d'ar maner, ha Jerom n'en anavezaz qet. Etro-pad lein an officer a selle pis ous Jerom, pehini a serviche ous taul, hac en devoa e assiet dindan e vrec'h. An officer, goude beza examinet mad Jerom, a grias : cetu aze un desertour hac ul laer; arrêtit an den-se. — Jerom a voe qer spontet evel pa vije coezet ar gurun en e guichen; lezel a eure e assied da guezza, hac e saillas etrezec an nôr, en esper sortial; mes n'en devoe qet a amzer: trap-pet e voe, dastumet mad, hac e teuas an archerien d'e guemer evit e gundui d'ar prison.

Erruet e voa ar poent e pehini e zê tout d'en em gaout a eneb Jerom. Daou archer all a eruas, hac unan eus anezo en em gav justamant ar memes hini a voa bet laeret dezàn e varc'h gant Jerom. Divinout a rit ar rest, va mignonet; e broces a voe grêt da Jerom, goude beza bet disoloet e grimou, hac e voe condaonet d'ar galeou.

Mes neo qet se tout : ne voa qet ouspen eiz dez e voa er bagn, pa dostâs ur galeour da sellet outàn. Qerqent e sav emàn e chaden, hac er lanç a nerz e gorf var estomac Jerom, en eur leusqel ur griaden spontus, hac e cuez Jerom

d'an douar. — Maleurus! eme ar guleour, deport a ren ac'hanout amàn, evit en em vengi... Dide eo, d'as conseillou fall hac infam e tleàn ar maleur eüzus da zouguen ar chaden-mâ eus a infamidigues hac a gonfusion! falvezout a rê din ivez e teuje de veza an instrumant demeus va venjanç! Peneverdout, na vijen qet bet un torfetour; te eo en deus grêt din coumetti va c'henta crim, en eur dont da angagi ac'hanon da laeres arc'hant ar gomedianet. Va diveza crim eo ur muntr; mes er c'houmetti a ràn evit delivra ar bed demeus a ur monstr.

Er fêçon-se ec'h êchuas Jerom, goude beza tremenet dre an oll renqou eus ar c'hrim. Venjanç an ên ha venjanç all lezennou en em laqa deport avichou; mes an den coupabl na achap james dezo, hac en trapout a rear abred pe divezat.

Cetu aze un exemple goal derrupl, eme ar Person; ha capabl da laqat ober reflexionou serius. Ofrr a ra evit certain ar breuven eus ar güirioneou a brezeguen er mintin-mâ. Mes, Simon, hoc'h auditoret a so contristet oll. Lavarit deomp bremâ, evit hon joaüssât, eus a betra eo deut ivez ar paour qez Louis, epad ma qerze e vreur maleurus varzu e goll. An histor-se, a gred din, a vezo consolant oc'h eguet an hini oc'h eus contet.

Oh! ia avad, eme Simon; calz e zeo mui-oc'h consolant, evel ma zit d'e c'hêvet.

CHABISTR XXXVI.

*Fin demeus a Histor an daou vreur Marcel,
contet gant Simon a Vontroulez; cundu vad
ha prosperite eus a Louis.*

PA en em separas Louis demeus e vreur,
e Qemper, eme Simon, e troas varzu Mon-
troulez. Hed e hent, na rê nemet sônjal eus
a betra e teuje Jerom; rac aoun en devoa e
vije arruet un dra benac a fall gantàn. Neuze,
o tont da sônjal ennàn e-unàn ivez, e lavare:
Petra e zàn-me da ober? Eus a betra e teuin-
me; pa vezin arruet e Montroulez? Un nebeut
discadurez a meus; mes penaus e laqat da dal-
vezout? Na anavezàn den eno evit va frotegi
ha va sicour d'en em blaci. Ar pezh a ellàn da
esperer, eo da antren er servich en un ty benac,
ha gouscoude, ar vicher-se na blich qet din
nenneur. Contantoc'h e ven calz da chom var
ar meaz ha da veza labourer douar. Guelet a
ràn ar re o deus douarou, o chom hep tenna-
gement a brofit diouto evel ma ve elfet en
ober. Gant an nebeudic a ouzòn, ec'h ellàn
c'hoas disqi meur a dra util: gallout a ràn
studia ar pezh so scrifet var an avantajou bras
a eller da denna eus a labouriou an douar. Ma
elfen dont abenn da gresqi leve ur perc'hennet
mad benac, va fortun a ve grêt, marteze. Gue-

lomp, en em decidomp : arabat eo antrepreni meur a dra ; ret eo en em attachi da unan hep-
gen, hac en em delc'hel dezàn en antier. Ia ;
mes da biou en em adressin-me evit parveni
da se ? Mes, deomp bepret en hent : bolontez
. Doue ra vezo grêt !

Gant ar sonjesonou mad-se, Louis a valsee
bepret, hac ec'h erruas e Montroulez, hep
beza gallet contanti e c'hoant. En em adressi
a eure da veur a autrou, evit tachout da gaout
ur plaç benac ; mes inutil e voe se. Ah ! eme
Louis qèz, peguen êzet eo d'an dud-mâ tenna
ur buguel paour demeus ar vizer, en eur laçat
anezàn da zisqi ur vicher benac ! Me so sur,
ma carfet qemer ar boan da interrogi meur a
vuguel abandonet d'ar baourentet, e vez cavet
en o zoues meur a hini a rofe satisfaction hac
a rafe enor d'an dud o devefe bet ar vadelez
da guemeret interest enno ; mes nan, na brize-
qet sellet outo, var digarez ma zint guisqet
fall. Neus forç a se ; na gollomp qet a gourach,
ha sonjomp e misericord an Autrou-Doue, pe-
hini na abandono qet ur buguel carguet de-
meus a volontez vad.

En ur gomz evelse dioutan e-unan, e voe
galvet e stal ur marc'hadour, pehini a c'hou-
lennas digantàn petra a glasqe. — Autrou, eme
Louis, e clasq ur plaç benac ez oun, hac e
meus c'hoant bras da veza occupet ; mes gous-
coude e tleàn lavaret dec'h e vez guelloc'h
ganén beza labourer douar, eguet n'eus forç
petra all. — Eh bien, va buguel, eme ar març

c'hadour, chom da leina ganeomp, ha goude se me a royo did ul lizer da gass da autrou person Garlan, pehini, me so sur, a rayo e bossubl evit caout did ur plaç hervez da c'hoant.

Qerqent ma voe leinet, Louis a drucarecâs ar marc'hadour, hac en em rentas e prespital Garlan; rei a eure al lizer d'an autrou person, pehini, goude er beza lennet, coulz evel ar paperiou all en devoa digasset Louis gantàn deus e vrô, a lavaras dezàn : Arça, va buguel, re divezat eo da vont e nep lec'h; mes coannia ha cousqet a ri amàn, ha varc'hoas, goude dijuni, e teui ganén.

Antronos vintin, evel ma en devoa lavaret, ar Person ha Louis en em rentas en ur ferm vras, e Langonaval. Bonjour, va zud vad, eme ar person, en eur antren ebars en ty. Lavar din, Bertaud, ha te a elfe rei implic'h d'ar pautr yaquanq-mâ. Me so sur e vezi meurbed contant dioutàn; n'em bije qet er proposet did, anez ma zoun en em assuret, dre un examin demeus e baperou, pere a brouv ervad e zeo ur buguel a-fêçon. — Ma, autrou Person, ha pa na vez nemet evit ober plijadur d'ec'h, me guemero sur anezàn. Contant e vez-te, va fautric, da veza pautr-saout? — Oh! ia da, eme Louis; a greiz calon; hac e credàn ellout assuri d'ec'h, dirac an autrou Person, n'ho pezo qet a gueuz d'am beza recevet en ho servich, rac me bromet e rin va fossubl evit ober va dever ervad, hac evit plijout d'ec'h. — Credi a ràn se, eme ar fermier. — Arça, eme ar Person : ceda te

placet e ty tud a-fêçon; en em gundu mad, bez honest, ha na acounac'ha biqen da veza christen mad. Deus d'am guelet, pa deni d'ar bourg.

Cetu Louis eta instalet, hac o cundui e loened d'ar parq. An occupation-se ne blije qet dezàn nemeur; mes qemier a reas e barti, en ur lavarar dioutàn e-unan: commençamant so da dout; grêt mad ameus bepret accepti, rac manqout a ren va fortun o tont da refusi. Courach, Louis; nout qet destinet da chom pautr-saout hed da vuez; en em rent util, hac hep dale e vezi necesser.

Ar pez en desole, e voa da nonpas caout arc'hant evit prena levriou. Sonjal a eure neuze ober ul labouric benac evit gounit, hac en devoë soign da nonpas touch eus e c'hajou, evit gallout caout peadra da brena levriou, rac var an dra-se eo e fonte un esperanç vras. Eus a lec'h all, qement a soign a guemeras eus e loened, na ellas qet ar fermier manqout d'en em appercevi eus a se. James na vije clàn ur vioc'h, ar c'hreyer a voa propr ha yac'hus, goujied mad e voa dindan an anevaled. Qerqempen e talc'he ar pez a vije confiet ennàn, ma voe meur a fermier hac a c'hoantæ Louis. Mes Louis en devoa clêvet lavarar alies e zeus atao muioc'h a brofit o chom el lec'h ma zoar, eguet o redeç a deo hac a gleiz. Hac ouspen se, re galon vad en devoa evit ancouât ar c'henta plaç en devoa cavet.

Qerqent ha ma ellas, e scrifas d'e dad, evit

rei dezàn da anavezout e bosition. Scrifa eure ivez d'e berson venerabl, digant pehini en devoa recevet e oll descadurez, hac e confias dezàn e zesseign. Ar person carantezus-se n'en devoe qet qentoc'h recevet lizer e scolaer, m'en em hastas da laqat renta dezàn tri pe bêvar levr en devoa, var ar voyenou da denna profit bras eus an douarou. Dies bras e vez despeigni ar joa a zantas Louis en eur receo al levriou-se. En em laqat a eure d'o studia gant ur gourach ar vrassa; o c'hass a rè gantàn d'ar parq, hac epad ma voa e loened o peuri, e voa azezèet dindan ur vezen, hac eno e lenne, e vedite, evel un den savant en e gabinet.

Abars ur pennad amzer goude, Louis en devoe gant ar fermier ur gconversation pehini e zàn da rapporti d'èc'h.

AR FERMIER BERTAUD. — Louis qèz, contant bras oun diouzout. Ur pautr rar èt, hac emeus calz a obligation dit, abalamour d'ar soign vras a guemes deus va loened. Gouzout a ràn e zeus proposet dit brassoc'h gajou eguet a c'heus amàn, hac e c'heus o refusèt. Qementse so mad eus da beurs, hac a brouv e zout ur pautr a-fèçon. Mes na fell qet din evit se e colfes, hac e pretandàn ober did ar memes avantajou evel o deveus qinniguet re-all did.

LOUIS. — Anaoudec mad oun deus ho madelez, Bertaud; mes un dra all am bez c'hoant da broposi d'èc'h.

BERTAUD. — Pehini eo, va mignon?

LOUIS. — Confianç oc'h eus-hu ennòn?

BERTAUD. — Na ouffet qet caout muioc'h.

LOUIS. — Eh bien! gouzont a ràn moyenou evit cresqi calz. ho tanvez. Lezit ac'hanòn, e-pad ur bloa, da c'houarni al labouriou. Ne c'houlennàn gajou abet bete neuze: bevit ac'hanòn hepgen, ha ma meus isçu mad, e reot goude ar pez a guerot.

BERTAUD. — Mes, va fautr-qèz, né sonjes qet; re yaouanq oud c'hoas evit se.

LOUIS. — Noc'h eus qet eta a gonfianç ennòn?

BERTAUD. — Eo sur, va Doue! mes lezel ac'hanout da gundui all labour.....

LOUIS. — C'houi a evessao varnòn.

BERTAUD. — Ah! eleal, cede aze un dra droll! Eh bien, neus forç. Consanti a ràn d'ar pez a c'houlennes.

LOUIS. — Prometti a ràn dèc'h e reot anv d'hoc'h amezeyen abars ur bloa amà.

BERTAUD. — Allon, en em fiout a ràn ennout; guelet a res peguen bras eo an ompinion vad a meus demeus da ziscadurez ha' demeus da verit vad.

Guelet a rit-hu ac'hallen hon pautr. Louis o cundui ur ferm vras? Me ho lèz da sònjal peguen joäus e voe-én, o receo consantamant Bertaud! Evelse, en ur spaç a zaou vloaz, e gundu vad en devoa en rentet er plaç important a zalc'he.

Commanç a eure eta, qerqent, da gundui douarou ar fermier Bertaud, ha da laqat e profit an anoudeguez en devoa tennet deus e studi var labouriou an douar. Ne voe mui guelet na

douar hep rapport, na douar côs a voa confiet dezàn : an oll douarou a voe laqet da rapporti ; ne voe mui qestion d'o lezel da reposi hep produi netra, mes d'o labourat gant soign vras, da denna dioute ar muia profit, da implija gant ingin ar guella teillou. Louis a reas prajeyer tiryen, pere na anavezet qet nemeur er vrô. Bertaud, pehini en devoa dalc'het bete neuze d'e routin ancien, na vele qet hep chagrin an experiançou deus al labourer yaouanq; gouscoude e conte qement var e anaoudeguez, ma en leze da ober, en despet d'e oll chagrin ha demeus a voaperezou ar fermerien all deus ar c'hontre.

Mes pa velas e penn ar bloa an isçu mad eus a labouriou Louis, ha talvoudeguez e ferm cresqet eus ar c'hart pe deus an anter, e saillas gant joa vras ous gouzoug Louis, en eur boqat dezàn eus a voeled e galon. Al labourerien all, d'o vro, a sellas ous an traou-se oll gant eston vras, hac un nebeut a jalousi. — Ne zepant nemet diouzoc'h, eme ar pautr honest Louis, da ober qement all, ha da gaout ar memes avantach. Douar mad ha pinvidic oc'h eus, hac a royo qement hac a c'houlennot outàn. Gouezit hepqen e laqat da dalvezout ar peza dal. Ar brassa tenzor eus a Vreiz a zo en ingin al labourerien douar. Al labourerien douar eo a ell ober eus hon brô ar pinvidica eus ar bed. Ma carfe ar Vretonet beza sur aoualc'h, e laqasent o oll soign da se, hac o defe grêt calz evit beza puissant ha pinvidic.

Gouezomp laqat en rapport ar found dihep-sè a'offr Doue deomp; sellaouomp ar c'honseillou fur a ro deomp an dud disqet mad, ha na reomp qet ar sacrific eus hon fortun da ompinionou faus ha da routinou còs.

Ar fermier Bertaud na vouie qet penaus disqez e anaoudeguez vad da Louis. A benn ar bloavez aessa, e voecresqet e c'hajou dezàn, eus a bere Louis, evel ur buguel a-fêçon, a laqe da renta ulloden d'e dad venerabl. Scrifa rê dezàn bep mis, hep faut, coulz ha da berson e barros, eus a behini e talc'he ar pen-caus eus e brospérité. N'en devoa en e bosition nemet ur chagrin hepquen, pehini voa da c'houzout eus a betra e voa deut e vreur Jerom, ha gouscoude e voa ur boneur evitàn d'e ignori, pa zeo güir n'en devije bet nemet da rusia diountâ.

Gant se tout, ar fermier a c'honneze arc'hant mad, hac a brene douarou. Ur verc'h pennerez en devoa, hac a voa coant meurbet. D'ar c'houlz ma erruas Louis en he zy, e voa hi oaget a bêvarzec vloaz, ha na vanqe dezi neuze nemet un nebeud education, evit beza ur plac'h parfet. Louis a santas eviti ur panchant pehini, en e bosition, na gredas qet disqez; mes obten a eür digant Bertaud ar bermission da zesqi dezi lenn ha scrifa. An occupation-se a voa e vrassa plijadur, pa er permite dezàn e labour, hac an education a echuas da renta Annetic ur plac'h êmabl hac interessant. He anaoudeguez en andret he mestr yaouanq e devoa un dra benac a deneridiguez douç, a behini

na elle qet en em renta cont dezi e-unan. Mes ar fermier Bertaud, pehini n'en devoa qet daoulagad fall, en em appercevas mad eus an inclination o devoa an daou zen yaouanq an eil evit eguile, hep credi dont d'en avoui.

Var dro ur pemp bloaz e voa, e laqe Louis ar ferm da brospéri, pa deuas Bertaud un devez da lavarat dezàn : arça, Louis, rentet ec'h eus calz a servich din, ha na meus ellet o anavezout autramant nemet en eur sellet ac'hanout evel va buguel : c'hoant a pes-te d'er beza evit mad ? Va merc'h a gar ac'hanout, ha gouzout a ràn ivez e cares mad anezi : he rei a ràn dit, va fautr qèz.

Ar c'homzou-se a rentas Louis casi foll gant ar joa. Nebeut a vanqas na vougje Bertaud etre e zivrec'h, en ur boqat dezàn. N'en em bosesede qet gant e voneur.

Annettic ne devoe qet a boan o consanti d'an arranjamant-se, ha na glascas qet memes cuzat peguen agreabl e voa dezi. Louis a bartias gant ur c'har goloet da guerc'bat e dad hac e berson, pere a voe en ur joa ar vrasa pa erruas Louis ganto, o c'houzout e yê da veza eurus. An daou den venerabl-se a deuas gant Louis da dy e famill nevez, accompagnet eus a berson Garlan ha Bertaud, pere a voa êt hed ul'leo vad da rancontr anezo. Ar person côs a reas an eured; hac e tremenas peb tra en ur joa ar vrasa hac evel ma zeo dleet etouez tud honest. Louis na ancounac'has qet ar beorien ebars en devez-se memes, ha qement hini en em bresantas, en

devoe lec'h da veza contant. An daou berson-a voe charmet o clêvet bugaligou o repeti a vemor ar *Reglamant ar Furnes*, pehini a gaver e fin an Instructionou Christen evit an dud yaouanq, disqet dezo gant Louis, hac a voa bet troet e brezonec gant ur mignon da Simon a Vontroulez.

Pa voe echuet tout, ar Person côs ha Marcel a falvezas dezo retorn d'o brô. Douciq, eme Louis; gouzout a ràn, maleurusamant evidèn, ne all qet an autrou Person chom amàn, rac ezom so eus annezàn en e barros evit continui da brezeg ha da rei squer vad d'e barrossionis; mes choui, va zad; choui, va zad qer, a renq chom amâ ganeomp bete ma teuyo Doue d'ho qervel. Neo qet güir, Annettic? En em laqat a rejot oll en dro dezàn, evit ma consantehe da chom, rac c'hoant en devoa da zistrei d'e vrô gant e berson venerabl. — Selaouit, tad Marcel, eme Bertaud, arabat eo ober chagrin d'ar wugale guèz-mâ; côs omp hon daou: chomomp assambles tout, evit beza testou eurus ens a voneur hor bugale guèz. O c'hlêvet a rimp o lavarar eomzou douç, hac an dra-se a zigaco deomp sonch eus hor yaouanqia, hac hon divertisso, epad ma c'houlonterimp etrezomp ur podad gist, ar pez na vanq qet deomp amâ, grac da Louis; rac ho mab eo ea deus plantet an oll guez avalou a velit dre amâ. Hae a hend all, tad Marcel, n'eo qet em zy e vezot: e ty ho mab eo e vezimp, rac qement a velit amàn a ap-parchant da Louis ha da Annettic; na fell d'ân

mui en em melli eus a netra. En un dorn mad e lezàn an oll draou-mâ, m'en assur dèc'h, ha Louis so hep e bar evit al labour hac ar merit.

An tad Marcel a vouele gant ar joa. Ne c'houlenne get guell, evel en entetit mad, nemet da veva e velse en famill, ha calon vad Bertaud a echuas da c'hounit anezàn, ha da laqat tevel an oll rêsoniou a roe a enep o brassa desir.

Cetu eta Louis, da bemp bloaz varnuguent, ous en em gaout pried da ur plac'h coant ha fur, ar souten ous e dad, possessour demeus un tam brao a zouar mad, ha fermier demeus a ur ferm excelant.

Vardro an ampoent-se eo ec'h eprouvas gouscoude ur chagrin vras meurbed. Ar brud eus a varo trist Jerom a red dre oll hac a erru souden ebars an tieguez vertuzus-màn. Na zespeignin get dèc'h ar gonsternation hac ar glac'har a accablas ar famill en antier, er moment ma hanavejont ar c'hêlou euzus-se. Tolomp ur voël var an daulen afflijant-se. An isçu terrubl ameus eontet dèc'h divarben Jerom a voe ar gounabren uniq' a droublas boneur Louis; mes en troubli a eure en ur fêçon cruel. Tremen a ràn dindan silanç an deiziou-se a gaon hac a vez.

P'en em velas Louis mestr en oll, e credas c'hoas ober muioc'h eguet en devoa grêt diarauc; rac certen e voa neuze da nonpas beza controliet. Na voe bloavez ebet hep na rê un experianç nevez benac, a bere an darn-vuia o devoa un isçu mad. Mont a rê ur vech an amzer da Vontroulez, e pelec'h en devoa grêt anaou-

deguez eus a ur bourc'his mad benac, perè en em occupe calz eus anaoudeguez labouriou an douar. Disqi a rê bepret un dra benac e conversation an dud savant-se, hac ec'h eure ivez memes dezàn e-unaa, dre an essaou a rê, ur reputation enorabl a labourer habil. Ne ancounac'hâs qet ar marc'hadour a Vontroulez, pa deue en qær. Receo a rê alies en e dy tud eus ar guær hac eus e amezeguez, pere a yê gant plijadur da velet e blantationou caer, e brajeyer hac e oll labouriou. Cresqi a eure e berc'henniach dre un acquisition nevez, hac e laqas sevel un ty simpl, brao, commod, ha pourvezet mad eus an oll draou desirapl. Eno eo en em etablissas gant e vreg, e dad, edad-caer, hac an daou vuguel en devoa dija. Dies bras e vez en em represanti ur boneur qen parfet evel hini Louis. Penaus na vije-én qet bet eurus? Ur vreg charmant ha meurbet dign da veza caret en devoa; pried mad, mam vad, daou vuguel yaouanq eus a bere an education a yê dazont da veza unan demeus he brassa plijadurezou; e dad, pehini a dleye tranqilite ha consolation e gosni da galon vad e vab vertuzus; an den honest Bertaud, pehini a jouisse e-unan deus an oll boneur-se, cazi oll e labour: caera compagnunes evit ur galon evel hini Louis! Laqit gant an dra-se an estim hac an attachamant eus a guement en anaveze. Guelet a rê o tont d'e dy an dud puissanta eus ar vrô, pere en em rê un enor da zebri gantàn ous e daul. En occasionou-se, daoust d'ar renq huel a zalc'he an

Autrone-se, james Marcel gôs na Bertaud na guittaent an daou blaç a enor a voa bet choaset evito gant o bugale respectuus, ha den ebet n'en devije credet en em offansi demeus ar mercou-se a veneration eus a beurs daou vuguel evit o zadou. Louis na ancouâs biscoas ar pez e voa bet qent dont da veza pinvidiq, ha pell da guzat e baourentez tremenet, e comze eus a se d'ar re-all, evit o c'honseilli da ober evel en devoa grêt e-unan.

Michañc e zeo er bosition se oc'h eus-én en cavet, an diveza guech oc'h eus-én guelet, autrou Person; mes, pa na ouzoc'h qet ar rest eus e histor, cetu-én amâ.

Louis a rentas calz a servich er vrô, en eur sicour, dre e instruction hac e exempl da anaoudeguez vras labouriou an douar, hac e gommun hanvet goechal Garlantic paour, a so deut da veza unan eus ar pinvidica eus a arrondissement Montroulez, eviti da veza bian. Pa deuas plaç ar Mèr da vancout, Louis a voe hanvet a ur vouez e general, evel ar muia capabl da occupi ur plaç, qen enorabl, hac e voa qen caret gant tud e gommun, evel ma edo Guy Meriadec; e vignon bras, a behini oc'h eus clêvet comz alies, en e gommun a Kkastel. Neuze en em laqas da evessa pis pe tra a elle da laqat ober evit prosperite e gommun, ha n'en devoa qen sourci nemet da glasq pep seurt moyen evit ober bonheur an oll. En ur guir, leal e voa en andret peb-hini; ha dre ma zoat certen na glasqe nemet ober vad,

an oll a oboisse dezàn gant calz a blijadur.

Anfin, Louis en deus obtenet neus qet pell, ar brassa enor a ouffe den da bretanti; dign demeus a oll gonfianç electourien an departamant, e zeo bet carguet da represanti pobl ar Finistèr e cambr an deputeet, e pelec'h en deveus roet exemplou caer eus e garantez evit e vam-brô.

E vugale, savet gantàn e-unan en oll santi-manchou an enor hac an honestis, pere en deveus bet én ivez e peb amzer, a ro calz da esperi. Beza e zeo tad eurus, rac bugel mad eo bed; pinvidiq eo, rac labourer inginus eo bet; consideret hac enoret eo, rac beza e zeo den a-fêçon hac util d'e vrô.

Mont, a rit, va mignonet, da lavarat e sermonàn ivez; mes ret mad eo din eehui evel ameus commancet, ha rentet d'am oad, n'en em gorriger mui nemeur. Na ellàn qet miret da ober c'hoas ur reflexion benac var sujet an histor-mâ. Pebes tra precius eo an education! ha pebes maleur e zeo da veza privet diouti! Guelit Louis ha Jerom! prosperite unan, degradation ha fin miserabl eguile. Ah! va mignonet qer, ma oc'h eus bugale, sònjit avichou en dra-se. Na vec'h qet excusabl da neglija education ho pugale, pa furnisser dèc'h peb seurt moyenou da laqat anezo d'e receo. Grit dezo caout doujanç Doue, respet evit al lezennou, ha carantez evit o nessa. N'en em goller qet gant ar seurt conductoret-se, hac ez eo goall dies da nonpas en em egari hepto.

Simon a Vontroulez a davas : ar gompagnunez oll, pehini e devoa roet un attantion vras d'e recit, en trugarecâs. Gauzeal a rejot c'hoas un nebeut eus a avantariou an daou vreur Marcel ; goude se, pehini en em deonnas d'ar guær, o caç gant an peadra vad da ober reflexionou evit an n'ôs.

CHABISTR XXXVII.

Conclusion.

ANTRONOS vintin, e lavarjomp adieu d'hor mi-
gnon person. Ne voa qet hep chagria vras e
quittas Simon a Vontroulez anezàn, ha ne zis-
partijomp qet dioutàn, hep ober vœuyou ma
vez an oll bastoret all hénel outàn.

Dont a rejomp etrezec Plouezoc'h, hac a-
c'hane da Blouyan. Penaus, eme Simon da un
toulad bugale a voa en ar parq o tastum ar
vein a gavent evit teuler en hent, perac e rit-
hu an dra-se? — Ah ! Autrou, eme ar vugale,
ar vein-mâ a servieh da renji an hent, hac e
zomp paeet mad evit hon labour. — Ma, eme
Simon, eede aze al labour a seblant nebeut a
dra, hac a-ra vad en diou fêçon : tenna ar mein
nozas deus ar parq evit o renta util da renji
an hent. Alon, a drugare Doue e veler c'hoas
meur a action vad.

Pa zisqenjomp deus a Blouyan, dre guieha

Kanroux, e lavaras Simon din, en eur arruout var qæ Montroulez : Cetu amâ ur c'hæ brao, a so plenêt mad, hac a bermet bremâ mont en voetur bete traon ar rivier. Ab! pebes bonneur, ma vije bet er memes stat, d'ar c'houlz ma erruas hor c'henvrois maleurus demeus a brissoniou Brô-Sauz ! Mes, n'eus forç : guelloc'h eo divezat eguet james. Sellit ar prajeyer caer-mâ, e plaç pere e voa guechal guête ar môr, pehini a zileze var e lerc'h ul lic'hiden noazus bras d'ar yec'hed. N'en em dromplàn qet, me so sur, oc'h assuri e vezo santet un deiz da zont an ezom da ober ivez ur bourmenaden vrao evel oumâ e costez Sant-Frances, da vont bete Locquenole.

Erruout a rejomp anfin e ty Simon. Pebes joavras a voe ous e velet ! E dud, e vignonet a zirede en foul da boqat dezàn. Diouc'h-tu e voe roet din ul lizer, pehini am c'hemenne da vont evit ar c'henta possubl da Blouigneau, da Blougonven, ha d'en em renta e Guerlisquin. C'hoant am boe da bartial diouc'h-tu ; mes na voe qet possubl se, rac forcet e voen da chom da gousqet e ty Simon.

Pa voemp diouc'h taul, evit coannia, goude beza comzet divar benn meur a dra, Simon, ous en em adressi din, a lavaras : Arça, va mignon, anzavit hon eus guelet, a drugare Doue, e za bepret ar c'hustumou dre voellât, var ar meaz, peguement benac ma zeo a nebeudouigou. E meur a dy hon eus guelet, ar pez na velet qet guechall, rinça ar picher arauc

ha goude beza roet dour da eure benac. Ober a rear ivez prênestou brassoc'h ; planta a rear dre amâ ha dre aont plant avalou. Dommachi bras eo na veler qet muioc'h a feunteuniou var bord an hentchou , ha pelec'h ma en em gav ur zourcen vad pe ur feunteun benac a dost ; na laqer ur men , var behini e vez merqet en lizerennou aznad : *amâ, e qichen, e zeus dour*. Me garfe ivez guelet er groashentchou croasiou evel a velet guechal , mes var sichennou pere e vez scrfet hano ar bourg ous costez pehini e zeo troet pep carreen eus ar sichen.

Mar deo un dra lous c'hoeza ar fri gant ar biziet , ec'h eller , hep douet , caout meurbed direspect ar c'hustum divalo da grànchat ebars en ilisou. Ne zeus nemet sônjal ha lêzet e vet da ober qement all e tyez certain tud : da viana, tleout a rear , evit an nebeuta, caout ar memes respect evit ty Doue.

An hentchou vicinal o devez ezom bras da veza antretenet mad. Ha pa santo ervad an dud divar ar meaz an interest meurbed precius eus a se , e vezint ampresset d'o laqat e stat vad. Mes depordomp : tamic ha tamic e ra al lapous e neiz. Ha gant se , arabat eo goulen re , rac aoun da gaout re nebeut. Gouscoude , dre forç da c'houlen , ec'h echuer da obten ; rac neus qet c'hoas ouspen daou vloas en devoa roet ur mignon din da santout an ezom bras hac ar facilitate a voa da gaout plomennou e Montroulez, ha cetu dija teir deomp. Esperomp e vezo cresqet un deiz an nombr eus anezo.

Gant plijadur vras ivez e meus g'uelet calz a dud ous en em saludi, pa dremene an eil e qever eguile, pe ous en em rancontri; rac ret eo s'ónjal penos ar salud-se en em rapport da Zoue. Guelet hon ous ivez penos, ellec'h qemer ar c'hig hac ar farz deus ar plat gant ar biziet, evel a rêt e mœur a dy, en em servicher bremâ demeus a ur fourchettes. Ne vezo mui clêvet an estranjourien o lavarat ne de na propr na civiliset ar Vretonet, evel a lavarent guechal.

E certain eontreou, dreist oll pa avancer e-treze Treguer, e vije clêvet, gant un dic'hout ar brassa, ledouedou ha blasfêmou an horrupla, evit an disterra tra ha dre habitud: bremâ, dre c'hraç Doue, na glêver qet qen alies comzou qen grossier ha qen indign ous ur Breton hac ous ur c'hristen mad. Mes gant poan emeus guelet en ul lec'h bonac, o qemeret plijadur o c'hissa ar chass var tremenidi; hep s'ónjal er pez a elje arruout goude, coulz evel ameus ivez guelet tud o caout disput hac ous en em ganna, hac an asistantet, e lec'h o appesi hac o separi, a excit anezo e peb fêçon. Oh! ma sonchfet er suitou terrubl eus an disputou hac eus ar gannou-se, ha peguen vil eo da ur Breizad en em liyra da ur seurt arvest qen dic'houtant, e teufet da santimanchou muioc'h generus.

An deziz varlerc'h, goude beza dijuniet, e qemeris conge digant va mignon Simon a Vontroulez, hac e prometis dezàn ober va fossubl evit ober c'hoas ur veach gantàn, qenta ma vije possubl dia. Simon a zisqenze beza con-

tant bras eus a se. En em boqat a rejomp a greiz calon, ous ea em souheti ur yec'hed mad, hac en em separjomp.

En em occupet oun bet abaoue va distro, da scrifa an dra-mâ, hac e teziràn, va mignon lenner, ma ello va levr dont d'ho laqat da dremen ur moment benac a blijadur, pa ho pezo un tamic amzer d'e lenn. Desirout a ràn, dreist oll, ma laqafot e profit unan benac eus a avisou mad Simon a Vontoulez. Breinâ, pa anavezit anezàn, songit ennàn ur vech an amzer. Pa vezot tentet da ober un dra na approuvo qet ho consianç, songit en Simon a Vontroulez, gant e benn moal, e lagad lemm hac e valvennou guenn, ha laqit en ho speret e lavar dêc'h : Goustadic; goustadic, va mignon !... Troomp hon teod en hor guinou qent comz, hac en em roomp an amzer eus ar reflexion qent agissa. Mar grit droug, ec'h arruo calz a zroug ganêc'h...

-Pa velot ho mignonet disposet da ober un action fall, lavarit dezo : Simon a Vontroulez a gonseill da ober an dra-màn-dra, ha da nonpas ober an dra-hont; rac se, selaouit Simon a Vontroulez. Credi a ràn, va mignon lenner, mar grit evelse, en em gavot-mad; hac e lleàn lavaret dêc'h e zòn bet en em gavet mad evit va lod, hac emeus songet alies : Simon a Vontroulez en devoa rêson; trugarez vras, Simon a Vontroulez.

Ma en em appercevàn ec'h erru qement all ganêc'h, e prometàn rei dêc'h ur recit eus ar

pez am bezoguet ha clêvet c'hoas. Da c'hortos se, e regetañ digant Doue; va mignonet, ma vezoc'h fur hac eürus. Côt ouñ dija, ha ne meus get nemeur a esperanç da velet un amzer velloc'h; c'houi er guelo marteze, c'houi er guelo, mar fell dêc'h. Diorroit ar yaouanqis a vremen e santimançhou mad, hac inspirit dezo un attachamant vras evit al labour. Dre se, ec'h erro ur moment eus a brospérité general, e pehini an oll a vezo eürus ha contant; e pehini ar vizer na rayo en em santout nemet da nebeut a dud, pere a ello facilamant beza sicouret; e pehini an oll en em sello evel breudeur, ha na glasqint mui noas an eil d'eguile; e pehini peb den a ancounac'hao e interest e-unan, pa vezo qestion eus a interest ar vam-brô.

O Bretonet! ô va c'henvrois! deoc'h ê da rei an exemplou caer-se d'ar bobliou oll!... Roet oc'h eus dezo hini ar vaillantis; roit ive dezo an exempl eus ar vertuz: se a vezo ho caera triumph, ho prassa superiolach.

FIN EUS A SIMON A VONTROULEZ.

OEUVROU DALIF
SIMON A VONTRIOULEZ,

DASTUMET

GANT E GOMPAGNUN COS A VEACH :

**LEVR DA BRHINI AN ACADEMI A FRANÇ E DEVEUS ACCORDET UR PRIË
DRIST-ORDINAL SAVET EUS A FONDATION MONTION.**

TROET E BREZONEC,

**EUS A LEVR GALLEC SIMON DE NANTUA, DRE AN AUTROU
LAURANÇ DE JUSSIEU,**

GANT ALEXAND-LOUIS-MARI LÉDAN.

Mar talvez an experianç an aour, e
laqa alies en em baea mad ar pez a dal-
vez ; evelse ivez e vez ur follentez non-
pas profita eus a hini ar re-all, pehini
a eller caout evit netra.

(Furnez Simon a Vontrioulez.)

OEUVROU DALIF

SIMON A VONTROULEZ.

AVERTISSAMANT

*Eus a gompagnun Simon a Vontroulez, e pehini
e tisqer penaus ec'h echuas ar personach-se.*

GOUDE beza arrenget an afferaou am galve e Guerlisqin, en em rentis em famill; hac un devez benac goude, e qemeris ar resolution da scrifa ar recit demeus ar veach am boa bet ar boneur da ober gant va c'hamarad Simon a Vontroulez, pehini e zoc'h o paouez lenn.

Va brassa plijadur eo, pa zàn da bourmen var ar meaz, ha se alliessa ma ellàn, caout em godel un draic benac a vrao da lenn d'am mignonet, p'en em gavàn en o zoues. Se a laqas em speret da ellout, un devez benac; jouissa deus ar memes plijadur, en eur lenn dezo al levr-mâ.

Marteze ivez e zeus antreet ennòn ur c'hreunnennic benac a vanite, pere o devezus intereset, un nebeudic va zamic orgouill, o sònjal e zen da gomposi ul levr, pehini, marteze, a deuje da blijout d'am c'henvrôis divar ar meaz; rac, peguement benac ne ràn qet a profission da

veza autor, ha ma meus s'ont calz nebeutoc'h
 acquisita gloar eguet da rei d'êc'h ul levr pe-
 hini a seblant din tleout beza util evidoc'h, ne
 deo qet nebeutoc'h güir penaus an den a so
 den, ha penaus ivez ar vanite e deus recevet
 ur cheric vian, hac a guemer gout ezetamant.

Lavarat a rin d'êc'h eta, gant an oll simplicité
 a galon eus a behini ez oun capabl, penaus, en
 eur velet, un deiz da zont, va Histor eus a
 Simon a Vontroulez o redet etre ho taouarn,
 hac o clêvet repeti an hano-se a bep tu, e cre-
 d'ân e hirliço an dra-ze va zamic speret, hac
 em bezo ul lommic a vanite da gredi sevel un
 nebeudic va fenn, ha da guemer e cus va lo-
 dennic eus an hominac'h pehini na vezo reala-
 mant dleet na certenamant accoortet evit güir,
 nemet d'am mignon; cazi evel ar sacrist-ont,
 pehini, o clêvet an dud a sortie deus an ilis o
 veuli ar sermon gaer o devoa selaouet, a zire-
 das d'o c'haout, hac a lavaraz dezo, en eur
 sevel var begou e dreid, o qempen collier e
 roched hac o frotta heg e c'hronch, gant stad-
 ha vanite: Pardie! n'eo qet me en deus sonet
 ar c'hloc'h?... Anzav a rin d'êc'h memes penaus
 an dallentez eus va c'harantez va-unan a so bet
 ur moment bete concev an esperanc da figuri
 en amzer da zont, a gostez d'an hañoyou bru-
 det bras deus a autor an Armanac hac ar Pro-
 nosticou brezonec, pehini na dle mancout da
 veva bete ma teuya e bredictionou admirabl
 da veza guirion.

Goude an disclaration-se, n'ho peza qet a

boan. o credi em boa bet an intantion ferm da ober gant va migon qer, Simon a Vontroulez, un eil dro, pehini a vije bet ar sujet eus un eilvet relation. Mes, allas! Doue en devez disposet autramant. An oad hac an infirmiteou a so deut da laqat un termen da veachou ar marc'hadour mercer; hac an hini am boa grêt gantàn a so bet an diveza. Dre na elle mui mont endro, e zeo en em dennet en e guær natur a Vontroulez, evit beva tranquilamant e creiz e famill hac etouez e vignonet cõe, gant ar frouez eus espernou fur. E vare'h, pehini n'en devoa qet nebeutoc'h ezom eus a repos eguetàn, n'en devez qet bet lec'h d'en em glêm deus ar resolution-se; rac Simon a Vontroulez o sonjal gant rêsou penaus ur mestr all n'en devije qet. evit al loen paour-se ar memes obligation, na qement a anaoudeguez vad evit ar servichou bras en devoa rentet, n'en deus qet ellet en em resoldi d'e verza, hac en devez roet dezàn, evel a leverer, e invalidach, en ur c'hraou cõe a serviche guechal da ur vioc'h pehini e devoa roet eus he leaz da Simon a Vontroulez, pa voa buguelic. Eno eo en devez achuet e vuez, ar servicher fidel-se, en ur repos douç ha tranquil, gounezet dre nombr a vloaveziq a labour, exempl patant demeus ar virionez-mâ penaus, al labour hac ar gundu vad na vanqont james da zouguen o recompanç.

Evit feat eus a Simon a Vontroulez, evel a meus en lavaret d'ec'h, n'en devoa qet dastumet ur fortun vras er vicher a rê; mes gounezet

en devoa an experianç, pehini a dalvez aour. Qement en devoa guelet ha clêvet gant e zaou-lagad mad hac e ziouscouarn subtil, en devoa disqet dezàn da voderi e c'hoantchou ha d'en em gontanti demeus a nebeut, sepet ma en devije estim an oll, tra demeus a behini na elle doueti, pa zeo güir ne voa cazi affer ebet var behini na zeuet d'e gonsulti, na nep decision important qemeret gant nicun eus e amezeyen, hep beza bet da guenta tout approuvet gantàn. Muioç'h a dud a laqe d'en em accordi, eguet na rê ar barner a beoc'h; na rê gaou nemet d'an avocadet ha d'ar procureret, en eur diminui ar procesou; ha ma en em gavje unan benac en devije drouc outàn abalamour da se, an hini en devije conservet ar santimant fall-se, a vije en em viret mad d'en avoui, rac aoun d'en em renta cassaus, pe d'an nebeuta ridioul.

Sonch oc'h eus ivez michanç, en devoa an tad Simon grêt un tamic studi benac en e yaou-anqis, o veza bet destinèt d'an etat a vèleg? An instruction-se, pehini a voa bet util dezàn epad e vuez, a voa deut da veza evitàn ur res-sourç meurbed precius en e gôsni. An amzer na vige qet implijet da labourat er jardin, pe d'an afferaou var bere e consultet anezàn, a gonsacre d'al lectur ha da laqat var baper reflexi-onou hac ur sonjeson benac.

Gant an traou-se e voa occupet pa yis expres, ar bloaz tremenet, da velet anezàn da Vontroulez. Qemeret e vije evit unan eus ar seiz den fur ancien eus a vrô ar Grecianet o studia.

en e gabinet. Na ancounac'hain birviquen ar figur venerabl da behini ar gôsnî n'en devoa lamet netra demeus e drêjou a franqis hac a vadelez. E dâl hepquen a voa un nebeudic moaloc'h eguet pa rejomp rout assambles, hac e valvennou un taunnic guennoc'h.

Allas! poent e voa din arruout, rac un devez benac goude, va mignon côs ha venerabl a voe scôet demeus ar c'hlénved a dleye en anlevi diganén. N'en em abusas qet var e stat; mes, rogristen mad e voa bet evit guelet ar maro gant spont. Qimiadi a eure dious e dud ha diouzin gant ar memes laouender evel en devoa goechal pa bartie evit ober e dro, hac ec'h enre e oll dispositionou gant ar memes tranquilité evel a-laqaje da arrangi e asseraou evit mont en beach. Neuze eo e c'halvas ac'hanôn etal e vele, hac o veza laqet rei dezàn ur voest cartons, en laqas etre va daouarn, en ur lavarat a Dalit, va c'hompagnun côs; cetu aze al legad a ran dêc'h; beza e zeus er voest-se paperou pere e zôn en em amuset da scrifa, pa n'am boa netra a velloc'h da ober. Guelet a reot hac én so un dra benac a elfe beza util d'an dud a-fêçon da bere e carrien communica va nebeut a experianç. Ma na servich an dra-se oll da netra a voelloc'h, e vezo da viana ur sonjesson eus hon relation ancien ha carantezus.

Qemer a ris ar voest, hac en dastumis a gostez gant qement a brecaution evel pa vije bet ur yalc'had aour a vije roet din. Nebeut goude, va mignon qez a zerras e zaoulagad, hac an

deiz varlerc'h e velis tout qæris e caõn oc'h
asista én e enterramant.

En eur lezel din ar scritjou-se, Simon a
Vontroulez n'en deus grêt nemet va institui e
sicuter testamantour; rac dèc'h eo realamant
e tleye o lezel, va mignonet lennerrien : evelse
ivez ne ràn d'am zro nemet ramplissa un de-
ver, o tont d'o fublia hirio. N'en em bermetin
qet da chench netra enno; caout a reot enno
sonjesonou ha langach Simon a Vontroulez,
pehini a anavezit dija; rac Simon a Vontroulez
a scrife evel ma cômze, bonamant hac hep
enclasq. Evidõn-me, m'en em gavo enoret
apüalc'h da staga va hano varlerc'h e hini; mes
ne guemerin qet evit se an tiltr a autor, evel
ameus guelet meur a editor oc'h ober, disclê-
rourien hac oberourien prefaçou, henvel ous
ar guifniden pehini a sònje beza niget betec
ar gounabrennou, abalamour ma voa en em
peguet ous lost un alc'hoeder, pa nich var eün
en ear.

FURNEZ

SIMON A VONTROULEZ.

PA voan guechal o poursu va studi, e scolach. Crec'h-Joli, pehini a servich da brison vardro un daou-uguent vloaz benac so, e tisq-jot din e voa bet en amzer ancien, e brô ar Grécianet, seiz den a hanvet *fur*. An hano-se, peguement benac ma zoan yaouanqiq, a gavis goal gaer, hac a excitas ennôn ur mouvamant a ambition, a behini, pell bras goude, n'em eus qet bet lec'h da gaout qeuz. *Fur!* a lavareme diouzôn va-unan; mar comprenàn mad ar pez a sinifi ar gomz-se, na ell beza netra a uz da ur *fur*. Petra eta a so ret evit beza ur *fur*? Ha ret e vez caout ur guinidiguez vras? Bah! an darn-vuia eus ar re o deus disqet din histor an oll vroyou, na voant qet muioc'h eguedôn. Ha ret e vez beza pinvidic? Allôn ta! Beza e voa en o zoues da bere em bige grêt an aluzen. Ha ret eo beza savant bras? Eh bien ia c'hoas! Unan eus anezo en deus lavaret e petra e consist ar sqiant necesser: *En em hanavez da-unan*. En em hanavezout hon-unan! Seb!antout a rê din ne voa qet se un dra dies. Laqat a ris eta em penn da zont da veza ur *fur*; ha qendrec'het

gant rêson n'en boa ezom evit se nac eus a un
hano puissant, nac eus a nep fortun nemet al
labour, e commancis d'en em studia, d'en em
observi, evit dont a ben d'en em hanavezout.

Hoguen, amâ e cavis muioc'h a zifficul-teou
eguet a sônjen; ha pa velis e tisoloen bemdez
ennôn ur sempldet pe un defaut nevez all be-
nac, e sônjis ervad ne voa qet an dra qen êzet
evel ma voa sebiantet din, hac e lavaris diouzôn
va-unan : Oh ! oh ! cede aze ur sqiant hac a
dalvez aoualc'h un all, ha n'en deo qet mar-
teze an hini a goust an nebeuta da acquisita.
Gouscoude an dra-se oll n'am digourajas qet;
cuntinui a ris, ha, mar deo ret e lavarat dêc'h,
e cuntinuàn bepret; rac ul labour eo a behini
na veler james ar fin. Mes tleout a-ràn ajouti
peñaus, seulvui e zear, seul-nebeutoc'h eo
dies; dont a ra memes da veza un ezom, ur
jouissanç. Na gredfec'h qet e zeo cazi ur bli-
jadur evidôn, be vech ma tineizàn eus a fonç
va c'haracter ur greunennic benac-a galiteou
fall, pere a zisc'hriennàn. Sailla ràn ractal var-
nezàn gant hast bras, evit en em diambarrassi
prima ma zeo possubl, evel dious un amprevan
noazus; hac en em lavaràn gant joa vras : adare
unan a nebeutoc'h.

En despet d'am oll soign, a hend all, e
santàn re, va mignonet qer, peguen pell bras
oun c'hoas diouc'h ar but da behini e voan en
em broposet da dizout; mes, da viana, erruet
oun da c'houzout ar pez a vanç din, hac an
nebeudic a dalvezàn. Hoguen, clêvet ameus

lavaret penaus ar gonscianç-se a so dija ur gommançamant a furnes ; rac se , o veza bet grêt gement a voa possubl din , mar marvàn qent beza meritet en oll an hano a *fur* , e vezo se bolontez Doue , ha nonpas va faut ; mes assuri a ràn dêc'h em bezo bepret gounezet calz , ha ne zeus netra a gollet en un antreprenanç evel va hini.

E qen-câs ma teufe ar memes ambition da unan benac ac'hanoc'h , e zàn da glasq espern dezàn un nebeut a boan , en eur rei dêc'h da anavezout ar principou pere o deveus cunduet va observationou varnòn va-unan , hac ar reflexionou o deveus inspiret din. N'oc'h eus nemet presta din un nebeut a attantion , ha mar fell dêc'h profita dious va experianç , ec'h ellot mont goude se calz pelloc'h eguedòn-me en hent mad-se. An dra-se a vezo evel ma em bije ho touguet var va c'hein betec an anter eus an hent , hac ho pezo ho tiouar discuis mad evit peur-achui ho peach.

Ar c'henta cavaden a ris ennòn , goude beza gemeret ar resolution a behini ez onn o paouez comz , a voe hini ur c'hreunennic ambition a voa en em rislet em ene : cetu amâ penaus.

Ret eo da guenta lavarat dêc'h penaus etoues ar c'hamaradet yaouanq am boa e Montroulez , na gontet qet nemeur o devije grêt qenconlz studi ha me , en bevelep sêçon m'en en gavenq

saout var ar re-all ur superiolach a anaoude-
 guez, pehini, gant ar facilitate a anavezet atao
 ennôn evit parlant en public, a rê din beza
 sellet gant an oll evel ur seurt oracl. Meur a
 sermoner en em gafe eurus da veza selaouet
 gant an attantion a accordet din, pa guemeren
 ar gomz e creiz va c'hamaraded; ar pez, tleout
 a ràn en anzav, a errue ganén aliessoc'h eguet
 ma prestén va diouscouarn d'o discoursiou. An
 homach-se pehini a rentet din gant madelez,
 a gontante va vanite, ha n'em boa qet ur merit
 bras da veza ur buguel mad, pa zeo güir ne
 grede den en em avisa d'am c'hontrolia na d'am
 dislavarat, hac e clasqet oll va c'hompagnuez
 cazi evel un enor. Gouscoude e zeo güir lavarat
 en devoe an dra-se gêt din qemer a nebeudou
 an habitud da zével va fenn, en hevelep fêçon;
 peguen berric benac ma voan a dail, em bize
 gallet êzet aoualc'h douguen cravaten un ta-
 bouriner-major.

An dra-mâ na voa nemet ur vanite sot; mes
 an hini en em sell adreus dre e vanite, a sell
 ur pez a bêvar real adreus dre ul lunedou me-
 len, hac er c'hemer evit ul louis aour, pe,
 mar qirit guelloc'h, gant ar seutt lunedou-
 se en em veler a aour hac ar re-all a guêvr.
 Se eo justamant ar pez a erruas ganén; ous en
 em gomparachi d'ar re-all gant ar gomplesanç-
 se evidôn va-unan, en em accustumen, hep
 sônjal, d'ar c'hoant da zont da veza ur per-
 sonach important. Ma sônjen er stat a vêleg,
 pehini a voa c'hoant em bize bet, en em ber-

metten da humvreal em amzer da zont e pehini e vijen escop; mes evel gant an dra-se tout na santen nep vocation evit an Ilis, ne sonjen qet da viana e stat all ebet, hep clasq ennàn ur poent meurbet huel, e pehini e crede va zamic orgouill sevel. En oll bretantion-se, na anconac'haen nemet ar vicher honest ha modest eus va zad, dre voyen pehini gouscoude en devoa savet hac antretenet e familh. Gant se e voan oll occupet, pa reas va zad din mont gantàn da Guemper, e pelec'h en devoa un asser benac. Epad ma voen er guær-se, e voe ur gonel caer, e pehini oc'h asistas an escop hac un nombr bras eus a vèleyen an escopi, an autoriteou hac an trouplou. Ar guariosite am boe da vont da velet ar pezh n'em boa guelet biscoas.

Eno voe afat e teuas ar reflexionou d'am sclérigenna var va dallentez! « Cede aze evit güir, a lavaren diouzon va-unan, un escop gant ur mitr, ur c'hroq, un aub dantelezet superb; mes endro dezàn, nae a vèleyen simpl gant o surpilisou modest! hep conta va faourqez cure a Vontroulez hac an oll vèleyen all deus ar vrô! Cede aont barnerien gant o robeou goarnisset a foureürou caer; mes pet int, e comparèson d'an dud maleurus a lez, grefrierien, hucherien, scifannierien, recordet, ha re all pere a vev sec'h aoüalc'h eus a chican hac a broces? Cede aze duont ur general hac un officer benac gant epauletennou aour; mes petra eo an dra-se e qever an nombr qen bras

eus a soudarded a obois dézo ? hac evit ma' ello unan hepquen eus ar soudardet-se parveni da chench e sabren dious ur c'hleze, pet eus anezo a renqo beza lazet ? ha piou eo an hini a ell lavarat : me eo a chommo ? Cede aze c'hoas un trêgont benac, gant o habijou brodet a aour hac a arc'hant ; mes cede amâ hac aont ur foul immanç, hep conta an nombr bras a so chommet er guêr, demeus a bere an darn-vuia eus anezo n'e dint nomet lapousset trist eveldôn-me ivez. Beva reont gouscoude, hac e lisqueuzont caout muioc'h a blijadur amâ eguet ar re-hont gant o habijou caer.

Ah ! Simon, va mignon, na sonch mui sailla huelloc'h eguet na elles tapout ; risq a rafes terri brec'h ha gar. Ar societe so evel ur bira-miden : ar rencou huella so stris, ne zeus plaç nemet evit nebeut a dud ; en em starda a rear, ne zoar qet êzet, alies e titruiller d'an traon, ha pa glasqer arruout er beg diouc'h an traon, e rear ur c'hoari d'en em fricqa. En traon, er c'hontrel, e zeus plaç evit an oll, ec'h eller trei ha distrei, ec'h eller en em gaout êzet mad, peb-hini herves e daill-hac e vent. Allôn, Simon, peoc'h d'an orgouill ha d'an ambition vean ; goëz en em delc'hel el lec'h m'en deveus Doue laqet ac'hanout, ha prepar da ziou scoas evit douguen ar zamm en deveus douguet da dad.

Evelse eo, va mignonet, e qemeris va c'henta resolution a enep din va-unan ; ar resolution-se a voa dija un act a furnez ; rac, re le voa, evit

e furmi hac e delc'hel, prudanc, nerz ha moderation.

~~~~~

Sellit mad endro d'êc'h, hac en em evessait gant soign oc'h-unan, na zaleot qet d'en em appercevi penaus, cazi qement drouc a erru ganeomp pe a reomp d'ar re-all, a broven; d'an oll vuia, demeus hon dievestet. Me bari, ma elfen beza epad un devez a gostez d'êc'h, va mignon lenner, e trapfen ac'hanoc'h ouspen ur vech o varni adreus demeus an dud ha demeus a veur a dra; o comz drouc-apropos; oc'h agissa a enep ar pezh a vez ret, ha se oll, evit nonpas beza s'ônjet aoualc'h d'ar gonscanc, demeus ho s'ônjesonou, demeus ho comzou ha demeus hoc'h actionou.

Dabord dlous ar mintin, pa ziroc'hit c'hoas; pell goude cân ar c'hôq, pe pa en em droit ha distroit lachamant epad un heur qent saillat ermeaz eus ho quele; Var zao! var zao! a lavarfen d'êc'h; an amzer a dremen hac an hostillou en em vergl. Na vec'h-hu qet desolet, ha na hirvoudfec'h-hu qet, da veza condaonet da ober bep bloaz ur c'hlenved a bempzec deiz, pehini a brife ac'hanoc'h eus a c'hajou? Contit mad, hac e cavot penaus un heur collet bep mintin, a dalvez e penn ar bloa d'ar malcurse. Collit unan c'hoas deus an nôs, en ur avanç heur ar repos hep necessite, hac en em reot a volonteiz vad ar memes gaou evel a rac ur c'hlenved a ur mis. An deveziou so moneiz ar vuez;

an heuriou, moneiz an deveziou; gant liarded e rêr pêvar-realet, gant pêvar-realet e rêr louiset-aour; mes ar pezh a so dissipet na antre mui er gont, ha na ra mui netra. An amzer dremenet ne zeu mui var e c'his, rac ar pezh so tremenet a so un isfond demeus a behini na eller tenna netra; gâr eta d'ar pezh a vezo lêzet da gueza ennào! Ne zeus ouvrier ebet a vouife accomodi a nevez un devez implijet fall, na qy disqet capabl da drappout un heur collet. Agissa gant prudañ eo eta nonpas lezel achappi an amzer, hep beza tennet dioutañ ar profit a ell da rei.

Manifiq, cetu c'houi o labourat; mes, perac ne ma qet ho hostillou ha qement oc'h eus ezom dindan ho torn? Guelet a ràn ac'hanoc'h oblijet da sevel, da vont, da zont da glasq hep-cess; ha goude se na gavit qet ar pezh oc'h eus ezom; ha neuze ec'h erru an impaciantet. Ma ve tout an dra-se en urz, e vec'h quittes deus an tracaq-se. Na ouzoc'h qet eta ar princip : *Ur plaq evit peb tra, ha peb tra-en e blaq.* Ar voyen eo, va mignon, d'en em espern fatic ha goal humor. Dioüallit mad da gredi penaus an amzer a dremener da arrenqi a vez amzer gollet; gounit a ra, er c'hontrel, cant evit cant; rac, an anter nebeutoc'h so ret evit rengi eguet evit clasq. Ar pezh so en e blaq na ell qet en em goll; ar pezh a drein a so dija cazi egaret; ha demeus a egaret da gollet, an hent n'eo qet hir.

Mes cetu n'oc'h eus qet cavet hoc'h affer, hac e qemerit al labour dre ar penn all. Er fe-

çon-se un dizurz a drein un all var e lerc'h. Na hanavezit qet eta c'hoas ar princip: *Peb tra a dli beza grêt en e amzer?* Pa ve maniet mad ar c'hartou, ar figuriou n'en em heuillont qet. Mar qemerit d'an hazard al lodennou deus ho labour, el lec'h en ober diouc'h-tu, e vezot digoncertet oll o velet goude-se n'en em ajustint qet mad assambles. Neuze e rancfot ober a nevez, ha n'ho pezo achuet nemet ul loden, d'an ampoent ec'h eljec'h beza echuet tout.

He bien! *petra êru ganeoc'h?* Bremaic e canec'h, ha bremâ e-zoc'h contristet ha digourajet. Ha se a vez abalamour ma velit an dud didalvez-ont o pourmen hac e rafent deoc'h ober sonjesonou trist? Mes qent c'hoantât o doare, e vez ret d'an nebeuta en hanavezout; *rac peb-hini a voar*, evcl a leverer, *e pe blaç e rà poan e voutez dezàn*; *peb-hini a zant ar galeden en deus en e droad*; mes nonpas ar goutou a dourmant un all. Piou a lavar dêc'h penaus *hen-a-hen* neo qet devoret dre ur chagrin bras benac, pe anfin gant un dra benac all? Unan marteze a red da glasq ur sicour benac en deus ezom; eguile marteze a so oll bouverset gant an dispit, pehini n'en deus qet roet dezàn ur moment a repos etro pad an nôs; ennont all, peguen fier benac a seblant beza eus e zânvez, en em gavo marteze varc'hoas maleürus bras. Qement a vrill neo qet aour; al lapous-nôs a goez var ar preòn luguernus, ha nonpas var ar scrillic bian. An den pinvidic na bouez qet muioc'h eguet un den all, ha mar ranq çaut.

gezeg, e zeo ret e vez ar sourciou pouñner bras da zouguen. Cousquet mad oc'h eus tranquil; gounit a rit ho tevez en peoc'h. Suffisant eo se d'hoc'h ezommou; n'en doc'h-hu qet eta qen pinvidiq hac an darn-vuia eus ar re na gavont james o deus aoüalc'h? Sellit dious ar vreg paour-se, oarguet a vugale, hac a c'houlenn an aluzen : mar qirit eva ur bannac'hic ne-beutoc'h, ec'h ellit c'hoas rei dezi un tam bara evit hirio. Eus a betra en em glêmit-hu eta? Un den a so pinvidiq, va migron, hac a dle en em estimout eurus, pa ell, goude beza en em bourvezet eus an traou necesser, caout ur guenneguc benac gounezet gantàn. Mar deus unan benac na ellit qet sellet a faç, e clêmân ac'hanoc'h; mes ma n'en deus den ar pouvoar d'ho laqat da stoui ho taoulagad, e lavarint e zeo d'ar re-all da avia ho stat.

Rac se eta e tepant diouzoc'h da excita an avi ha da veza exant eus a se. Bezit prudent bremâ hac en amzer da zont; da lavaret eo, menagit mad implic'hoc'h amzer, evit tenna ar muia profit dioutàn; ha menagit ivez ho counideguez, evit beza en musur vad a enep ar pezh a elfe c'hoarvezout.

Varc'hoas eo deiz ar repos : penaus e zithu d'en implija? Sonjit ervad penaus ar repos hac an didalvoudeguez, n'en dint qet, ar memes tra. Ar repos a so util ha necesser; beza didalvez ne deo james mad da netra, hac a denn mil droug. En em discuiza rear en eur varia an occupationou, ous en em rei d'ar jeuyou a

exerc ar c'horf hac ar speret ; mès o chomda
 ober netra, en em scuizer, hac ar scuisher a
 so an dra ar muia fatigus eus ar bed. Ur vech
 ma vez produet ar scuizder gant an enouë, ar
 pez so a oas, è zeo ma zeus gounezet despît evit
 ar remed uniq d'an droug-se., evit al labour.
 Petra a rear neuze evit suporti ar boez eus an
 amzer? C'hoari a rear, dibri a rear, eva a rear,
 en em mêli a rear eus asseraou ar re-all, e pers
 né zeus netra da velet, hac e troug-prezegner
 ous an nessa. An hini a zemez d'an didalvou-
 deguez a guemer en carg pemp buguel he deus
 dija, pere na guittaont qet anezi : ar c'hoari,
 an intemperanç, ar guriosite, an dievestet hac
 ar vedisañç. Marteze e royo c'hoas re-all, ha
 na dalvezint qet davantach ; mes deus ar re-
 mâ hepquen, ar bec'h a so pouner aoualc'h
 Unan hepquen a suffis evit laqat e dad adoptif
 dindan ar vorailhou, pe d'an nebeuta en hos-
 pital ; rac eno eo e za ar re foll, an dud-lach
 hac ar re vechant. Ha n'en deo qet ur foll an
 hini a gonfi d'an hazard ar pez en deus gou-
 nezet dre e c'huezen? Ha n'en deo qet ul lach
 an hini a zeport eus an hazard an danvez a elfe
 gounit gant e zaouarn hac e volontez? Ha n'en
 deo qet ur foll an hini pehini, hep naoun na
 sec'hed, a ya da gonsomi, divar goust e yec'hed
 hac e rêson, ar pez a hirvoudo da nonpas caout
 mui, pa en em royo an naoun hac ar sec'hed de-
 zàn da zantout? Ha n'en deo qet ur foll hac ur
 mechaot an hini a zavor dezàn e-unan, en ur
 moment, ar voyen a elfe maga epad meur a

zevez e'vrog hac e vugale ; pe a elfe o zomma hac o guiga ? Ha n'en deo qet ur foll an hini a an-counac'ha e labour hac e afferaou evit en em mellí heputilite en afferaou arré-all ? Ha n'en deo qet ul lach an hini a glasq surpren secret e amerez ? Ha n'en deo qet ur mechant an hini a ya da publiá ar pez en devije caret un all delc'hel cuzet , pe en em blich o publiá an drouc en deveus disoloet ?

Ha ma heuillomp un nebeut pelloc'h ar raç eus ar vam re strujus-se a hanver *didalvoud-guez* ; ma fell deomp anavezout bugale he bugale , cetu ma za ur raç hep fin eus a viçou da dremen dindan hon daoulagad. Cetu aze ar c'hoari oc'h anjandri ar feiz fall , al laeronci , ar montrez ; rac an hini a so en em gonñet d'an hazard hac a so trahisset gant an hazard , n'en em fi mui nemet er flauderez hac er preyserez , pe n'en deus enep an disenor qent seurt ressourç , nemet an disesper. Cetu an didemperañ o c'henel ar goler hac an impudicite ; rac an didemperañ a laça ar rêson da guittât vobonteramant ; ha pa e deus e gollet , e voall-drêt , ec'h opprim ar pez a dle da garout ha da brotegi , ec'h outrach ar pez a dle da respectia. Cetu ar guriosite o rei ar guenel d'ar finessa ha d'ar guevier ; rac ar c'hurius a vev eus a vyster hac eus a dromplerez. Cetu an dievestet hac ar vedisañç o tont-hep dale da brodui ar falsentes cassaüs ; rac an hini a fell dezàn absolument lavarat drouc , a echu dre e velet el lec'h ne ma qet , ha dre invanti pa na ell qet

caout. Cetu anfin ar bosterite miserabl-se
ous en em groasi assambles evit anjandri ar
gassoni, ar venjanç, ha mil goalen all pere hor
bije pellèt diouzomp gant prudañ, modera-
tion, hac en eur evita dreist oll da chom di-
dalvoudeg.

Mes n'en deo qet tout, va mignonet, caout
ar brudanç a ra evitout an drougniou demeus
a bere e zôn o paouez comz; evit beza fur, e
zeo ret c'hoas caout an nerz a brodu ar mad
hac a zisq supporti an drouc na ellomp qet
da ampech.

An nerz a so ur geant pehini en deveus tri
vrec'h : ar gourach, ar berseverañç, hac ar
baciasantet; agissa ra gant ar c'henta, en em
gramponi a ra gant an eil, hac en em harp
gant an drivet.

Ar gourach! a lavarot-hu; mes se eo vertuz
ar soudard pehini a ya da affronti an dan-
geriou, ar fatig eus ar brezel ha canoniou an
enemiet. Güir eo; ezom en deveus, ha dre
c'braç Doue, n'eo qet én a vanq en hor brôv
Mes, examinomp, mignon lenner, ma n'en
deo qet un nebeut necesser deomp ebars en
hor gondition humbl, ha ni a so pourvezet
mad eus anezàn. Me bari, hep mont pelloc'h,
hac hep sortial diouzomp hon-unan, e cavimp
en hor c'hreiz adversourien aoüalc'h, evit hon
oblija da veur a gombat pere a rayo eprouvi
hon c'hourach.

Ha dabord, ne cetu qet aze hon feneantis
ous en em bresanti evit barri deomp an hent
en hon oll antreprenanç? Ha ne vale-bi qet
diouället gant e c'honsortet, hon vanite hac
hon dissipation? Ne deveus-bi qet ivez evit
sicour un drouc-speret benac eus a vrô an ob-
stination pe demeus a hini an intourdiri? Evit
nebeut ma clasqin c'hoas, em bezo cavet hep
dale un arme pehini a ranqimp da gombâti,
evit antrepren pet tach mad hac util.

Neuze e teuyo an difficulteou, brassoc'h pe
biannoc'h eus an tach memes; hac e zeo amâ
e zeo necesser ar berseveranç, evit nonpas en
em rebuti hac evit nonpas mont betec ar but.
Guelet a meus meur a hini o eommanç, nebeut
a meus guelet oc'h echui. An hini a entam tout
ha na echu netra, a zo evel ar c'hy a abandon
hep c'ess un tress evit heuill un all; ne chench
qet a ziouc'har, ha peb loen nevez en deus q
fresq; en em epuisa ra e vean, hac e tistro
fatic bras, hep beza qemeret netra. Er memes
tra eo demeus an inconstant, rac e peb antre-
prenanç ar gommançamant eo an diessa; n'en
deveus demeus à hep-hini nemet an degout,
ha james ar profit; en em difreza ra evit tennâ
ar spern, hac e coll ar blijadur da zastum ar
fleur. Ur boan inutil eo labourat ur parq, ma
na stlaper qet goude greun en erven. Ret eo
d'ar prenç neza e glozen, evit ma sortio ar ba-
laven. Mar scuis ar yar da c'hôri, ar re vian na
elliot qet diglora.

Ennes a deu a benn eus e dach; pehini qent

en antrepren, en deus examinet mad hac én a voa possubl, hac en deveus en em lavaret fermamant: *Me fell din en accomplissa*. Gouzout a rit-hu pehini eo ar puissanta eus an oll linvierou? ar volonteze vad eo. Ganti, ar peze na vouiet qet, en desqer; ar peze na ellet qet, er grêr. Ur vouialen anchante'r eo, a laqa parissa peb ressourç, ha disparissa an ampechaman-chou nontec ha pêvar-uguent guech var gant, en traou ordinal ar vuez, an impossibilite ne deo nemet sempldet ar volonteze. Gouezit eta salvezout, hac ec'h ellot; mes gouezit salvezout bepret ha betec ar fin; rac mar leusqit al linvier, ar roc'hel a flastro ac'hanoc'h. Un dra gaer eo un debut mad; perac? abalamour ma promet froues mad. Mes bezit sonch mad ous un dra, penaus ar froues-se na devont da veza meür aoualc'h, ha ne dint ar peze a dleont beza, nemet e qement ha ma en em formont hac en em disoloont naturelamant hac hep artifiç. Rac-se, evit ma vezo mad ho labour, e renq ho polonteze, ho courach hac ho constanç beza güirion, naturel, hac e teufent diouzoc'h oc'h-unæ. Ma en em relachit, ma oc'h eus ezom da veza poulset en ho labour, ec'h avançot fall hac adreus; rac ar marc'h a zeport ar guentr, na c'hounit qet pris ar redaden.

Songit en se oll, hac agissit en consecanç; guelet a reot neuze penaus e plénayo an difficulteou dirazoc'h. Sepet gouscoude na vez qet ordrenet ar c'hontrel en decrejou an hini a sipanç an drouc hac ar mad; rac, va mignonet,

ma en deus desseign ar Brovidanç d'hon e-
 prouvi, peb resistanç violant eus hon peurs a
 vez impuissant ha coupapl dirazàn. An nerz,
 er c'hâs-se, eo ar haciantet. Petra fâlvefe dêc'h
 opposi d'ar c'hênved, d'ar boan? Mar oc'h eus,
 dre ho faut, meritet ur bunion eus a beurs ar
 magistratourien, pe deus a beurs ar re o deus an
 droat d'o inflija dêc'h, „petra c'honessot-hu ous
 en em revolti a eneb puissantoc'h eguedoc'h?
 Mar teu ar fortun da refusi dêc'h e faveuriou,
 peguement benac oc'h eus grêt ho possubl evit
 e renta favorabl dêc'h, da betra e servicho
 hoc'h amportamant a enep dezi? Amâ eo e zeo
 ret stoua ar penn; rac ar rausqlen e deveus
 pleguet én em sav goude an tempest, e qeit a
 ma zeo bet disc'hriziennet an dervén nerzus;
 pehini n'en em sav mui. Piou benac en em
 obstino da grêgui gant e zent en ur vilien, na
 barveno nemet da frailla e zent. Pa na c'hoes
 qet an avel var eün, ar vatimant a ell c'hoas
 avanç en ur redet bordeadou gant perseveranç;
 mes en ur c'halm plat, e vean e teu da va-
 nœvri ha da zisplega e voeliou. Paciantet!
 esperomp e savo an avel a nevez. — Mes, a
 lavarit-hu, mar dale, e zeomp da vervel gant
 an naoun, rac ar bôurvisionou a vanç deomp.
 — Respont a rin dêc'h: Paciantet c'hoas! ha
 mar bez ret, en em resinomp, pa na ellomp
 qet commandi d'an elemanchou.

Disquezet emeus dêc'h penaus ar viçou a
 deu da c'henel ar viçou; gueleit a reomp bre-
 man penaus ar vertuziou a deu ivez da c'henel

ar vertuziou; rac cetu aze merc'h an nerz, ar baciante, pehini a deu e-unan mam d'an esperanç ha d'ar resination. An esperanç! ô va mignonet, beza e zeo bet alies hep douet ho refuch, evel hini an oll dud; mes, sonjet oc'h eus-hu ervad biscoas petra eo an esperanç? Ur planqen er pence, ur sqleur en devaligen, ar vouez humen en desert, sonjeson ur mignon en un deiz a valeur, ur muz c'hoarziec demeus hon baguelic paour ebars en e angoni, ha dreist oll, ar sonjeson demeus a un Doue just ha meurbed carantezus var guele ar maro; cetu aze an esperanç, cetu aze ar c'hompagnun diseparabl demeus an den, eus a behini en deus qement a ezom en e anzeriou a vizer, ha pehini a so bet savet e renq ar vertuziou gant ar religion ar muia consolant evel ar gaera : ar güir religion enlin. Mes, er memes atzer e deveus grêt un dever demeus ar resination; rac, pa zeo infirm ha marvel an den, e zeo tet dezàn gouzout souffr hac accomplissa e zestrinadur. Ar Brovidanç e deveus lavaret : *En em secours, ha me a sicouro ac'hanout*; evelse eo ec'h angach ac'hanomp d'ar gourach ha d'ar berseveranç. Mes lavaret e deus ivez : *Gouëz anduri ar pez na elles qet umpech*; evelse eo e prezeg deomp ar baciante.

Ha remerqit ervad penaus, er baciante, qement en em gav a so profit. Ar boan supportet gant rêson ha douçder, a so dija diminuet eus an anter; elec'h ma teu an impaciantet da redoubli ar bouez eus ar zamm ha da ampesoni

an oll gouliau. Ar marc'h a fell dezàn hi ja zamm, ne ra nemet e zirengi, ha caout muioc'h a boan; ar c'hanval paciant pehini a dreuz an dezertjou en eur douguen commod e garg, en em accustum da se evel da un tort ouspen. Ar c'hlanvour n'en em yac'ha qet, en eur leusqel mallosou var e boan; an dranqilite eo a ell en douçât. Paciantet eta, c'hoas ur vech, el lec'h ne zeus qet guelloc'h da ober.

Cetu petra eo, va mignonet qer: Ma ouzomp beza prudant en hon sònjesonou, en hor c'homzon hac en hon actionou, moderet en hon deziriau, sobr en hor plijadurezou, ec'h ellomp evita an darn-vuia eus ar boanniou a accabl qement all a dud; mar domp ferm en hor bolontez, courajus en hon antreprenanç, actif ha perseverant en hon labour, e tleomp obten estim ha satisfaction; mar domp paciant er boan hac en adversite, e touçaimp da viana ar boan na ellomp qet da evita; an esperanç a souten ac'hanomp, ha Doue a zalc'ho deomp comt demeus hon resination.

An dra-se so güirioneou meurbed simpl; ha gouscoude e meus ranqet, evit o anavezout, caout bloaveziou a observation hac a reflexion varnòn ha var ar re-all. An experianç pehini a meus grêt, ne deveus qet lezet da goustout din avichou un nebeut qer; rac, mar talvez an experianç an aour, e laqa alies en em bass

mad ar pezh a dalvez; evelse ivez e vez ur fol-
lentez nonpas profita eus a hini ar re-all, pehini
a eïller caout evit netra. Ma lavarfen d'ec'h : « Va
mignon, cetu aze un ty a meus savet, e r'ei a ran
d'ec'h; » na vec'h-hu qet charmet ec'h espern-
fen d'ec'h evelse an ambarras hac an dispign da
laqat batissa oc'h-unan? He bien, ar presant
demeus un experianç acquisitet oll a ell espern
d'ec'h c'hoas muioç'h a soign, a amzer hac a ar-
c'hant. Na zispizit qet eta anezàn, va mignon
lenner, ha divezatoc'h ec'h anavezot e talvezo
aoualc'h ar presant-mâ un all.

SIMON A VONTROULEZ.

~~~~~

JURISPRUDANÇ

SIMON A VONTROULEZ.

ABAOU ma meus quittet ar c'hommerç am-
bulant e pehini emeus acquisitet muioç'h a re-
nome vad eguet a zanvez, e zoar en em aviset, na
ouzòn qet re perac, d'am dransformi, em brô,
en un espeç avocat, ha goude beza grêt va af-
f'eraou mad pe fall, e meus ranqet, en despit
din, en em occupi demeus a aff'eraou ar re-all.
Dre ma roàn va c'honsultationou atao evit ne-
tra, emeus calz a braticou; hac ec'h ellàn la-

varat, hep vanite, e zeus nebeut a avocadet en arrondisamant a bere ar gabinet a vez qen achalandet evel ma zeo deut va hini en nebeut a amzer. Güir eo ne guemeront qet ar memes moyen, hac e coust müioc'h en em adressi dezo; mes deus ar c'hostez all, e reont en general ar pez a ellont evit caout an aliessa hac ar pella amzer possubl visit ar memes cliantet; e lec'h me, er c'houtrel, ne meus bet biscoas qement en c'hoant eguet da echui gant an afferaou ha gant an dud.

Petra benac a vez, ar gonfianç-se a behini em enorer, e deus imposet din deveriou, hac e zòn en em gredet oblijet, evit respont dezi convenablamant, da acquisita certen anaoudeguez pere a vançe din. Ar studi bian-se, ar reflexionou e deus inspiret din, hac an experianç en deveus roet din ar pratiq, o deveus va c'hunduet d'en em formi, nebeut a nebeut, em fêçon, ur seurt jurisprudanç a sqiant vad meurbet simpl, da lavarat eo, ar sqiant eus an droat, pe an anaoudeguez eus al lezennou, pehini na meus james manqet da gonsulti abaoue, hac a observàn c'hoas gant soign vras e peb circonstanç ma vez recours d'am nebeudic a sclêrijen.

O sônjal en se, e zeus deut em speret na rafen qet marteze fall da laqat dre scrit ar principou demeus va jurisprudanç, o credi-e teuje an dra-se, en occasion, da espèrn din calz a gomzou; hac erfin, pa ne vezin mui, ec'h elfen, dre ar voyen-se, renta c'hoas ur servich benaq.

d'an dud honest o deus bet confianç em avisou.

Grêt e meus eta se, hac e sonjàn ef c'hoarz adruetz hac a zisprisanç da behini e teufe va faou-ric scridic da veza an objet, ma tiguessè cueza etre daouarn ur boned bras benac diouc'h ar pales, accustomet da gompagnunes bouquinou còs ha leun-boultr. Lèzit anezo da c'hoarzin, va mignon qenvroad, ha marteze, mar an c'hredit, e c'hoarzet-hu d'an diveza. Ne zàn da recita dèc'h na gregach, na latin, na galleo còs; mes mar deo ret caout calz a sqiant evit comz demeus ar justiç hac evit he renta, na zeus qet ezom eus a guement evit e fratica ha senti diouti; hoguen, enò eo tout hon asser deompni. Lezomp eta da ober o micher d'an dud a lezen, ha tachomp da rei dezo an nebeuta labour possubl; mes gouscoude, ne boulsomp qet re bell an dra, ha gouëzomp ivez caout recours dezo, pa gommando deomp an necessite pe ar brudanç.

Anavezet a meus ur medicin habil a lavare: Ezetoc'h eo diarangui ar c'blénved eguet yac'hât anezàn. Credi a ràn evelse, va mignonet qer, penaus e zeo calz ezetoc'h tec'hel dious un asser fachus, eguet d'en em denna diouti ur veach ma zoar antreet. Pa vez izel an dour, ec'h eller ober ur chausser; mes, mar teporder livad dour, e treino gantàn an douar hac ar pleinch. Cetu aze ar pez a dleer sellet pis a zirauc; rac, mar oc'h eus c'hoant el lavarfen dèc'h, ar sqiant vad a so ul luneden hir a ra guelet a bell an droug hac ar vad. En defaut eus

an instrument precius-se, ne valêr nemet evol un anter-dall varzu unan pe varzu un-all. Excuzou paour eo ar re-mâ : *na rouien get... piou en divije lavaret?... gallout a rêr credi?... etc.* An dud sot o deus alies da ober ar seurt exclamati-onou-se; mes an dud fur n'en em exposont get da se, rac o luneden a avertis anezo en avanç.

Falvezout a ra dêc'h-hu, va mignonet, beva e peoc'h, conservi ho repos, ho cousquet hac ho tanvez? diou dra so da ober evit se : da guenta, tèc'hel ous peb tabut; d'an eil; tec'hel ous peb tragas gant ar societe. Ar re-se so an daou boent principal eus va jurisprudanç. Guelomp peseurt principou simpl a ellomp etablissa varnezo.

~~~~~

Ar c'henta ezom eus an den, eo da nonpas souffr droug; ar c'henta dever, dre gonsequant, eo da nonpas ober qenebeut d'ar re-all; hac ar ch'enta articl eus hon jurisprudanç, a vezo emâ : *Ne ra get da un all ar pez na garfes get a vez grêt dit da-unan.*

Desirout a reomp-ni jouissa hep troubl eus hon boneur, eus hon danvez ha demeus hon droajou hon-unan? respectomp un all en e ber-sonach, en e zanvez hac en e enor. Rac ar c'hy a grog a vezo croguet; ar c'haz a laer a vezo bazatêt; ha da bep aneval mechant a bêvar pe a zaou droad, punition a vezo dleet.

Sonjit ervad penaus ar goal-drêtamanchou hac an injuriou ne roont güir nemet d'an hini

a receo anezo. Rêson an hini crévna n'en deo ar guella nemet evit ur moment, rac beza e zeus un dorn crévoc'h c'hoas eguet an hini crévna : dorn ar Justiç eo. Ar bleiz a ell cass gantàn un danvad; mes souden ar chasseur a laz ar bleiz. Mañ jen droajou hoc'h amezec ac'hanoc'h pe a vir ar guel ous un dra diouzoc'h, an outrajou hac ar brutalite na laqint qet ac'banoc'h muioc'h en hoc'h eaz, hac un disput na chencho qet an affer en ho profit. Qement a elfet gounit a vez da rei ur vaz evit ho canna. Un explication a ell preveni un division; mes ar c'homzou fall ne dint james mad; hac an tolliou na reont qet muioc'h a vad d'an afferaou eguet d'an dud. Neo qet a dolliou baz ec'h accomoder ar scudellou, na gant youadennou ec'h accorder ur violonç; ret eo ajusti sioulic tamou unan; ha selaou an ton ens eguile. Ret eo da bep-hini laqat un tamic eus e gostez e traou ar vuez, hac e zint guelloc'h. Greomp un dilèz deus an dra-mâ evit caout an dra-hont; ar voyen eo d'en em glêvet ha da veva en union. Ar frouez pere en em voasq an eil ous eguile, a ampech an ear hac an eol da spei varnezo; ha na veüront qet mad; mes ar re ne dint qet stardet etrezo, a deu da veza caer ha meür. En em glêvomp evelse, evit ma jouisso peb-hini eus e zroajou, ha na droublomp den en exerciç demeus e re; rac, ur vech c'hoas, ar goler hac ar vrutalite a so preuvennou a anvi ha nonpas a justiç.

An nerz pehini hepquen e deus rêson, va

mignonet, e zeo hini ar virionez. An hini a so güirion, a so puissant; an hini a fell trompla; a so tromplet; rac ar feiz vad a vale e compagnunez gant ar güir-vad, hac ar falsentez e deus dre oll ur bosition-faus. Ne zeus nemet an den honest ha vertuzus a ell beza franq, rac n'en deus netra da guzat; mes an hini en deus concevet un design fall, pe coumettet un action mechant, na ell qet miret ouc'h ar gaou. Ar c'henta so en ur redouten formidabl; tachomp d'en em blaci eveltàn; mes arabat eo d'hon lealdet, evit se tout, hon ampech d'em em laqat var eves a enep dessiniou eguile. Galout a ellàn en em fiout er c'hy a deu d'am cberissa; mes tleout a ràn evessât mad ous pavoulous ar c'has. Calz a feiz vad hac un disfiانç rësonapl; ceta aze, va mignonet, an daou secret da gaout bepret rëson, ha da nonpat beza james tromplet.

Mont a rit da c'houlen diganén perac e comzàn deoc'h a sincerite abalamour d'ar respet humen evit un all: rac ma zeo, herves va avis, ar guevier hac an dromplerez ar viçou ar muia lach hac ar villa, hac er memes amzer unan eus ar brassa outrach eus a belini ec'h eller en em renta coupabl en andret ar re-all. Pardon a rin qentoc'h d'ar bleiz a so deut da anlevi din e creiz an deiz dirac va baro unan eus vadéved, eguet d'ar maltr a so en en risqlet e cuz evit goada va dubet epad an nôs.

A hend all, evel m'en em dalc'h oll en hon deveriou hac en hon interest, an dra-mâ hon

diçaç d'ar respet evit ar perc'henniach.

Gouzout a ràn ervad e tle avichou seblantout injust gullet certain tud o possedi calz a zanvez hep en em rêi ar boan da labourat, epad ma possedomp nebeut aoualc'h, peguement benaç e labouromp calz. Mes, mar soujer ervad en se, e santo peb-hini, goude tout, penaus gant e labour ec'h ell da viana possedi un draic benac, ha pa na vez nemet e vele, e zillad, ha na vez qet contant da veza chagrinet er bossession-se. Ar c'hy bian a gred grinçal e zentous ar mastin a deu da c'hoessa e damic ascorn. Al lapoussio bian en em revolt coulz hac ar c'hudon, pa deu ar goucou d'en em ampari deus e neiz. Qementse a zisq e zeus en speret gement en deus buez, un instinq pehini a inspir an attachamant d'ar pezh a apparchant deomp. Etouez al loened brut, an instinq-se a ya bete d'an ezom d'en em ampari deus ar pezh a so d'ar re-all; etouez an dud, pourvezet a rêson, hac o deus ar santimant eus ar pezh so just hac injust, e zeo accompagnuneqêt eus a respet evit madou ar re-all. An hini a vanq d'ar respet-se, en em expos d'ar bunion, d'ar venjanç ha d'an issamidiguez. Ha n'en deo qet gür ne fell qet dêc'h e c'hoantafet ho ty soul, ho craou, ho parq pe ho stal? Respectit eta ec'h-unan maner, douar, pe atelier bras an den pinvidic; rac, ma noc'h eus na maner,

na douar, nac atelier, e zeus ivez tud ha n'o deus na ty soul, na craou, na parq. Ar re-mâ gouscoude o deus c'hoas un draic benac : beza o deus ar baeamant a c'honzont en eur labourat ; ar baeamant-se eo o ferc'henniach, pa o deus er gounezet, hac e zeo ret e baea dezo gant soign ; rac ar marc'h a deu dious e labour, a so dleet dezàn e guerc'h, ha ma n'er roer qet dezàn, e vezo tentet eus a hini e amezec.

Ar pez en deus un den acquisitet, a apparchant d'e vugale, goude e varo, pe d'an heritourien all a chom. An dra-se a so just ; rac ar brouç a vev var ar c'hriziennou en deus poulset ar vezen. N'a c'houlennit qet eta perac e possessed emâ-madou, hep beza grêt netra evit o c'haout : e dad pe e dad-côs en devoa o gounezet dre e labour, pe dre e servich, hac ec'h apparchantont dezàn legitimamant. E lec'h o c'hontesti dezàn, labourit oc'h-unan evit assuri fortun ho pugale. Ar sonjeson-se eo a dle rei ar brassa courach, ar muia a ardor, a ell evit ar guella excita ar speret hac an injin ; hepti an anter a oberou an dud na vijent qet bet grêt ; hepti, da betra mad dispign calz evit sevel un ty solid, pa na zeus nemet nebeut a vloaveziou da vevz ? Da betra mad planta güez, dindan pere na ellot qet diseolia, hac eus a bere na ellot qet guerza an troad ? Mes ober a rear qementse oll, rac tleout a reomp lezel d'hon bugale pe d'ar re a garer, ar fronez eus ar c'huezen hac eus an espern. Couzout a rit-hu unan eus ar pez a sifferant an den deus an azevalet ? Dre na ra

an anevalet nemet en em reprodui, elec'h an den en em guntu. Al lue, an hebeul hac an azennic bian a so estranjour d'ar re o deus roet dezo ar vuez, qerqent ha ma ellont tremen eus o soign. Va mab a so un all va-unan, ur suit eus ac'hanon, da behini e lèzàn va hano, va madou, va reputation, va enor, mar ameus bet ar boneur d'o acquisita. Ar pezh a lezàn dezàn a so qen sacret etre e zaouarn evel ma zoant etre va re. Evelse ivez al lezen e deus qemeret soign d'e brotegi en e jouissanç, e cãs m'en em guefe re yaouanq evit o difen e-unan : Rei a ra dezàn, betec e vajorite, un tutor, pehini a rent responsabl eus a dout.

Fonctionou an tutor-se a so delicat ha difficil, hac ec'h angajàn ac'hanoc'h, va mignon lenner, da nonpas o accepti james dre scãvadurez. Mes, mar doc'h forçet da se, pe dre ho position, pe dre hoc'h enor, pe dre ur santimant benac a anaoudeguez vad pe a garantez, e reot mad nonpas conclui, er galite-se, nep seurt act, da nonpas disposi deus nep arc'hant, pe d'ho minor pe d'ec'h, da nonpas anfin rei nep sinatur, hep beza qent se, consultet un den sclêrigennet mad var an afferaou-se. Hoc'h interest oc'h-unan a zepant eus a se, coulz hac interest ho pugale oc'h-unan. Ajouti a rin, en eur dremen, penaus, ar galite a dutor na impos qet hepgen an dever da veilli var interest materiel ar minor, mes c'hoas da evessât var e ziscadurez, var e vividiguez ha var e gundu. Respont a riteus ar c'henta demeus an deveriou-

se dirac al lezen; respont a rit deus eguile dirac Doue ha dirac ar bed. Qementse oll a so ur garg vras, hac unan deus ar re a meus bet ar muia aoun da velet poeza varnòn; rac nebeutoc'h incommod eo santout var ar c'hein ur palevars hed a apparchant deomp, eguet delc'hel etre an daouarn ur garafen cristal, scànv hac êzet da derri, eus a behini e respontomp da un all.

Ur vech benac emeus rancontret tud habil bras da ancouât penaus ar pez a voa bet prestet dezo a voa dañvez un all. Maleurusament evito, ar greañcourien, e general, o deus guelloc'h memor, hac e teuont alies da gaout sonch ous hini an dleour er moment an nebeuta a propos. Ounnes eo unan eus ar zourcennou a gresq ar rivier dour lous eus ar chican. Falvezout a ra dêc'h-hu gouzout ar voyen da nonpas beza treinet ganti? Cetu-én amàn :

Mar deo gestion da ámpresti, sonjit ervad en diou dra : da guenta, e vezo reñ ronta, hac e zeo an aqed merc'h d'al lealentez, ha mam d'an istim; d'an eil, penaus un amprest a so ur c'habest endro da benn an dleour, hac eus a behini ur penn a chomm etre daouarn ar c'hreançour; pe c'hœas, an dleour so ur gibier a behini na vez james collet ar guel eus e fri gant ar c'hreançour.

Mar deo gestion da bresta, bezit sonch en

teir dra : ar guenta , e zeo ret c'huessa mad ar gibier , ha staga mad ar c'habest , da lavaret eo , gouzout da biou presta , ha qemer an oll surete convenabl ; an eil , e laqer da vervel ar vezen eus a behini e falvezer tenna re a frouez , da lavareteo , an arc'hant pehini a brodu muioc'h eguet na dalvez , a so e risq bras da veza collet ; an deirvet , n'en domp mestr nemet d'hon yalc'h , da lavaret eo , e zeo follentez en em angaji evit ar pezh na bosseder qet , ha n'en deus den ar pouvoar da exposi ar pezh a apparchant d'ar re-all.

Bezit fidel d'ar maximou-se , ha n'ho pezo chican na gant creançourien na gant dleourien. Ententet mad eo gouscoude , na gomzàn amâ nemet eus a afferaou , ha nonpas eus ar prestou a oblijanç pe a charite , e pere e rear , en ezom , ur sacrifici herves ar voyen , evit ar blijadur da veza util. An dra-mâ so un dra all , hac un dra meurbed agreabl hac enorabl ; mes repeti a rin c'hoas , memes er c'hâs-mâ , n'en doar mestr nemet var hon yalc'h , ha den n'en deveus ar güir da veza oblijant ha charitabl gant danvez re-all.

Ret eo e respecti , ar madou re all-se , betec er bianna traou. Un tamoezen pe ur batatezen demeus a barq hoc'h amezec , un aval deus e verger , na apparchantont qet muioc'h dec'h eguet an oll eoust. N'eo qet qestion da lavarat : *Bah ! petra eo an dra-se ?* rac ma lavarfe an oll qement all , an hed a vez dornet , ar patatez hac an avalou a vez debret qent ma elfe ar

perc'henner beza bet dastumet netra. *Va hini* ha *da hini* a so diou gomzic bian hac a lavar brassoc'h eguet na zint. En em glêvet a reont en peb tra, hac e formont dre oll muraillou clôs, hep pere na vez surete evit den. *Da hini* a glôs an ty, ar parq, ar vreg, ar vugale, ar serviche-rien, ar meubl, an danvez pe ar baourentez eus va amezec; ha na ellàn douguen na va dorn na va c'hoant var se, rac ne fell qet din e tougfe nac e c'hoant nac e zorn var ar pez a ranferm *va hini*.

Mes cetu amâ ar moment da gomz demeus ur perc'henniach all, muioc'h sacr eguet an oll madou materiel-se : an enor a fell din da lavaret.

An enor eo ar gaera eus an oll binvidiguezou; rac an hini a gonserv an enor, goude beza bet collet e oll draou all, a ell c'hoas en em gonsoli, ha memes repari tout; ellec'h ar c'holl eus an enor na eller qet da repari, ha ne alfe biqen oll madou an douar dont d'e adprena.

An enor so evel ur roc'h e creiz ar mor;
Lounqet en un isfond, ne deus mui nep digor.

Attaqi un den en e enor, e zeo eta ober dezàn muioc'h a c'haou eguet attaqi anezàn en e vadou. Evelse, ar medisant hac ar c'halomniatour a so tud muioc'h da redouti eguet ar brigantet armet hac al laeron nôs. Ne zeus a guen redoutabl nemet ar re a zelaou anezo hac a ya

en eur repeti o discoursiou ; dre se , ar remàn ne dint qet nebeutoc'h coupabl , rac ar c'hloc'h na rafe qet a drous , ma na vez qet a ear da gass pell e voubou ; hac ar gurun na vez qet clêvet o stracal , anez an ecleo pehini a ra dezàn en em ruilla ha diruilla ebars er gounabrennou. Mes , n'en em adressàn qet d'an dud miserabl-se , eus a bere an En hac ar bed a ra justiç abred pe divezat : falvezout a ra din hepquen avertissa va lennerien honest da evita peb amportamant en discussionou , evit nonpas lezel james achapí injuriou pere a elfe attaqi an enor , hac offanci an den er pez en deus a bre-ciussa. Sònjit ervad penaus ur gomz fall a so alies dangerussoc'h eguet ur fêçon fall da agissa. An interest , ar garantez evidomp hon-unan memes , a ell beza reparaet ; mes an enor..... james. Ur gomz hepquen a so aoüalc'h evit digass da sonch ous mil gomz ancounac'hêt , ha pa zigor ar gouli , an teod a so ul lancettes ampoesonet.

Credi a ràn , va mignonet , mar talc'hit cont eus ar pez e mon o paouez lavarat d'èc'h , e tisqezint d'èc'h ar voyen da nonpas offanci den en e bersonnach , nae en e fortun , nac en e enor , da laqat en em respecti c'houi oc'h-unan ; anfin , da nonpas en em gomprometti nac en em angaji en nep asfer fall gant den. Hac evit se , evel a vèlit , ne zeus james ezom da sacrificia ho troajou hoc'h-unan , memes pa zint legitim. Mes ret eo gouscoude sonjal er princip : *qement so permetet , neo qet beprat*

honest. Evelse, dre exempl, al lezen, pehini na ell qet rigoriusamant gouzout en avanç qement a ell erruout, e deus dleet posi certain termen da dalvoudeguez certain angajaman-chou, evit diarben an difficulteou a elfe-dont deus o badelez hep difin. Mes, ne zeus qet a dermen evit ar gonscianç : evit m'en em gredo qittes an den honest, neo qet aoüalc'h ne alfet mui goulen netra outàn ; ret eo en devez accomplisset e angajaman-chou. Er c'hâs-se nac e meur a hini all, interrogit eta ho conscianç, ha na invoqit enep dezàn benefiç al lezen, nemet e qement ha ma zeo a accord gant al lealdet.

Guelomp bremâ ar pez a sell ous ar rapport oc'h eus gant an dud all, ha tremenomp d'al loden all eus va jurisprudanç.

Pa en em associit gant unan benac evit ur c'hommerç, pe un antreprenanç, e rit un ar-ranjamant evit m'en devezo peb-hini e lod er profit, ha ma suporto peb-hini ivez e loden deus ar c'hargou hac ar c'hollou. Er memes tra eo er societe ; hac evit jouissa deus an avantajou a assur da beb-hini, eo ret ivez da beb-hini en em soumetti d'ar sacrificou a c'houlen. An avantajou-se so principalamant da voaran-tissa an den ha droajou an oll ha re peb-hini, a enep attacou ar re grén ha mechant ; evit se e zeo ret e vez ur gouarnamant, un adminis-

trañion, tribunaliou, un arme; hac e zeo just, gement evel ma zeo disespañ, e contribuse peb-hini evit e lod d'ar gargou commun-se: an dra-se eo ar sacriñiou.

An act eus an association vras-se, e zeo an dastum eus an oll lezennou, e pelec'h an oll gconditionou a so expliqet. Hac evit na ello den lavaret e zeo bet imposit ar gconditionou-se dezàn dre gapriç hac hep e gonsantamant, al lezennou n'e dint grêt nemet dre anaoudeguez an deputeet, pere so bet choaset gant an nation evit e represanti ha difen e droajou. Da viana, evelse emedi en hor brô, ha n'en deo get un avantach a nebeut importañ heva en ur vrô e pehini e jous ar bobl eus ur seurt privilach. Ret eo eta en em disqueus dign, en eur oboissa gant acqed d'al lezen, da lavaret eo, ous en em absteni eus a guement a zifen, hac ous en em soumeti da guement a gommand.

Ar pez a zifen al lezen, eo ar pez a ell noazout d'an oll. Mar bec'h eta tentet da implija an nerz pe ar finesse, evit servicha hoc'h interest divar goust un all, pe an oll, laqit eves mad na deufec'h oc'h-unan da veza tromplet; rac ar justiç a vezo habiloc'h eguedoc'h; eul lagad e deus hac a vel dre adreus peb tra, hac a dost hac a bell, hac ur vrec'h pehini en em hasten herves e bolontez.

Ar pez a gommand al lezen, eo ar pez so necesser da vad an oll, da interest ar gcommunaute. Evelse eo ret caout impodou, evit pourvei da frêjou ar gouarnamant, an administration,

ar justiç, an dud a ilis, an dud a vrezel, da antretien an hentchou, ar rivierou, ar pontchou, an hospitaliou, ar scoliou public, ar prisoniou; hac an etablissamanchou all public. Peb-hini a dle paea evit an dra-se herves e voyen hac hervesezomou ar gouarnamant, pere so examinnet bep bloas gant deputeet an departamanchou. An dra-se a so just ha sacr; na ve qet rêsonaploc'h en em refusi d'en acquitta eguet da baea peb-hini é lod en un association particulier. Gouzout a ràn ervad e zeo avichou an impodou gouall-bonner; mes petra da ober var se, pa zeo anavezet an dra-se necesser? Ar rêson eo ouспен evit ma vezo partaget mad ar bec'h, rac seulvui e zeo carguet ar c'har, seulvui oc'h eus c'hoant e chasfe ar c'hezec, hac ar fouet a avertis an hini a falvesse dezàn lezel ar re-all da ober tout.

Na vurmüromp qet eta a enep ar gargou public, ha dreist oll, na esperomp qet en em exanti dre nep digare na guevier. Un ompinion faus eo sonjal neus qet a zroug o trompla antenzor public hac ar berceptourien. N'en em lezit qet qemer gant ar seurt rêsoniou-se; rac istre ma zeo se miret madou ar re-all, qencoulz evel ma vez nonpas paea un dle all, e zeo ivez ur voyen da baea muioc'h eguet na vije grêt. An amand a so aze evit ma paeo ar frauder a vezo disoloet dleycu e gamaradet, hac ar guennec en deveus gounezet ar gaou, a deu da gous-tout pêvar real.

Miroinp c'hoas da grêdi e zomp savantoc'h

hac habiloc'h eguet ar re o devez studiet al lezennou. Neo qet ar boan, a lavarot, da laqat anregistra an act-màn, na da gass evit se hon arc'hant da vureau an timbr. Cetu aze un tad a famill maro; ni voar aoüalc'h petra en deus; da betra mont da ober frejou un inventor? Ar rêsoniou-se a seblant dêc'h just hirio; mes petra a leverot-hu, ma teuer, un devez da zont, da gontesti ouzoc'h an dat eus hoc'h act, pe da c'houlen diganêc'h cont eus un dra benac na apparchante qet d'an hini maro? Pelled'h e cavot-hu preuvennou ha tiltrou evit hoc'h abrita diouc'h ar reclamationou injust-se? Cetu aze traou e pere n'ho pije qet sonjet, hac e pere en deus al lezen sonjet mad, en eur ordren an oll brecautionou fur-se.

Hac a propos da se, va mignonet, tleout a ràn lavarot dêc'h c'hoas un dra, pehini en deus an experianç disqet din: beza zeus imprudanç er memes amzer evel manq a feiz vad, o tislêria ebars en actou ar pez neo qet ar virionez. Na erru nemet re alies, ha se evit miret da baea nebeut a frejou, er verzou, el lizerou-ferm, pe gontrajou all, e tissimuler ur pris, hac e zeus recours da vil finessaou. Mes, allas! ar seurt actou digomplet ha gaouyat, a so ur sourcen a brocesou; rac al lezen na brotech hardiamant nemet ar virionez hac al lealdet; qement a hanver lizerou-control, presterhano, den-colo, comper, ha traou all pere o deus evit objet da renta dieffet ar pez e devez ordrenet, a so en e c'hever hep credit. Dioü-

allomp da gaout recours d'ar seurt digareou fall-se, ha paeomp ar pezh a dleer da baea, qentoc'h eguet lavarat guevier; rac ne zeus james a brofit o tislêria ur falsentez nac o sina ur gaou.

Demeus an oll gargou public, ar goassa, hep douet, e zeo an hini a c'halv bep bloaz dindan an drapoyou un darn deus hor bugale. Conveni a ràn e zeo poanias ar sacrific-se; ha ma ellit disqebus din ur voyen all da gaout un arme vras evit laqat respecti frontierou Franç, evit difen ho famillou hac ho tanvez a enep atlaq an estranjourien, pe ma ellit prouvi din e zeo an arme buissant-se inutil, e lavarin dec'h oc'h eus rêson da vurmuri. Mes ne zeus ezom nemet nebeut aoualc'h a speret evit compren eo se disispanç; ha qement a eller da zezirout eo ma vezo ar garg-se partajet ingalamant, ha ma poezo hep differanç var an oll famillou. Hoguen, evit se, ne gred qet din e ve nepmoyen lealoc'h eguet tenna d'ar sort, hac e zeo justamant an hini en deus choaset al lezen. Ma e deveus etablisset un distinction benac, ur privilach benac, e zeo e faveur ar re infirm, en faveur mab an intanvez, pehini a vezur e vam; en faveur an den yaouanq en deus dija ur breur dindan an drapò o pea die e famill. Qementse oll so just; ha guelit c'hoas furnez al lezen: en eur anlevi un den d'ar vicher en devije choaset e tigor dezàn en dedommaja-

mant moyenou all; e bourvezi a ra deus un tiltr enorabl; offr a ra dezàn ar bossubldet d'en em avanç er vicher nobl a soudard, ha ne zeus nep soudard pehini, gant courach ha cundu vad, na ell esperi un devez benac da gaout epauletenuou aour pe arc'hant e fonç e zac'h.

Pell dious murmuri, va mignonet, en em soumettomp eta d'al lezen; binnigomp ha camp anezi, rac beza eo hon patroniach hac hor brotectoures. Hac evit disques dezi hon respect hac hon attachamant, respectomp ivez gement a so carguet en he hano deus un autorite pe deus un nerz benac. Clêvet emeus alies crial crén a enep an dud en carg, commisserien, hucherien, commissien, archerien, ha re-all, hac emeus lavaret diouzòn va-unan neuze : an neb o deus qement a gassoni evit ar servicherien, ne maint qet a dra gant ar mestr, pe o deveus da viana c'hoant d'en eur vrouilla gantàn. An dud a garg-se hac o ajantet so en effet servicherien al lezen, ha ni so ivez hon-unan; tleout a reomp, en ezom, laqat e respecti; rac an tenzor commun eo a sq confiet da c'hard an oll. Ma velfec'h un den o tic'hradi ur monumant public, na yefet-hu qet da lavarar dezàn : Ar monumant-se so deomp; perac e tic'hrades-te anezàn? Al lezen eo ar preciusa eus an oll monumanchou; tleout a rit ivez ampech ober gaou dezàn.

Ha petra a lavarin-me eus ar circonstançou grevus e pere e c'halv ac'hanoc'h-hu da renta, en ur fêçon, ar justic? Ne zeus den exant da

veza galvet da dest dirac un tribunal; un nombr bras a Vretonet o deus ar gonditionou necesser evit beza jureded. Eur garg meurbet dilicat eo ounnes, a behini na ellont qet en em exanti; mes ret eo anavezout ervad an obligationou a c'houlen.

Evel test, e zeo ret hepquen disclêria ar pez a ouzoc'h var an affer a occup ar justic. Tleout a rit lavarat ar virionez en antier, ha netra nemet ar virionez : presta rit ho sermant dirac Doue ha dirac an dud. Ma teufe d'êc'h, dre un testiñi faus, laqat acquitta un den coupabl, e vec'h responsabl dirac an oll deus an oll grimou a elfe coumeti goude-se. Ma tiguessfe d'ho fals-testeni laqat condaoni un den inoçant, e vec'h scòet dre ar memes poan eveltàn. Arabat eo d'ar responsabilite-se dont doc'h arrêti; rac an hini en deus e gonscianç nêt hac e intantion pur, na dle qet reculi dirac nep dever; hac a lec'h all, ma vec'h accuset injustamant, ne garfec'h qet e vanqfe d'an appel an test a dle ho justitia. Anfin, ma noc'h eus qet aoüalc'h a galon evit ma suffiso d'êc'h ar motif-se, evit ma teufe an dever da ober d'êc'h en em renta, sonjit emedi an amand ase a enep an test absant.

Evel jured, ar fonction a so, huelloc'h. Selaou a rit an accusation gant un attantion ar vrasa, an testou, an difin, en ur gomz, ar pez a hanver an debat, ha neuze e respontit d'ar guestionou a zo poset gant president al lez; cetu aze qement a c'houlenner diganêc'h, cetu aze tout hoc'h affer. P'o c'heus selaouet mad, ha

responzet *ia*, pe *nan*, gant ur gonviction certain, n'oc'h eus qet d'en em inquieti deus a gonsacanç ho tisclaration; neus forç petra e vent, n'en doc'h responsabl eus a netra all nemet eus hoc'h attantion ha deus ho feiz vad, hac ec'h ellit cousqet tranqil. *Gra ar pez a dleez, erruo ar pez a ello*: repetit ar maxim-se deus ar just diouzoc'h oc'h-unan, ha n'ho pezet nep morc'het. Na rit qet, dreist oll, evel ar re bas a speret, a meus rancontret ur vech benac o vont d'ar juri; digoncertet oll, ha resolvet mad da nonpas respont nemet d'ar pez a elfe acquitta an oll dud accuset. Cetu aze ur justiq caer elleal! Trèti an den coupabl evel an den innocant, ha ne deo qet se outragi emàn? ne deo qet se trahissa ar societe ha comprometti e surete, oc'h agissa er guis-se? Ha ne deo qet anfin ul lachete hac un displealentez? Comprenit guelloc'h, va mignonet, an dignite eus ho fonction a jured; ha sònjit penaus ar privilach da veza barnet gant tud ingal dèc'h a so caer aoüalc'h, precius aoüalc'h, evit ma en em efforçot d'everitout ha d'e gonservi, ous en exercigant fermder, gant courach, ha gant oaz. Arc'ha valièr a so difennet e benn gant ur c'hasq mad, a vez sot aoüalc'h d'en teulèr pell dioutàn, abakamour ma casse anezàn re bounner.

~~~~~

Cetu aze petra eo, va lenner qer; cetu aze va jurisprudanç. Ne deo nac hir na sàvant, mes

evit guelet enni d'ho cundui, ne zeus qet ezom e vez sclêrigennet bras an hent; ur c'houlaou-ennic a so aoualc'h evit se, dreist oll, mar deo hini ar speret vad. Evidon me a ansav d'ec'h penaus, en eur bratica ar pezh e teuàn da lavaret, e meus tec'het epad va buez, evit va c'homt va-unap, hac e meus grêt alies evita da re all, ar rêsonniou hac an tabudou a eljemp beza bet gant meur a zen pe gant ar societe. Espera a ràn ec'h ello beza er c'hement all evidoc'h, hac en em rejouissin, rac beza e vezo espern d'ec'h calz a boanniou, calz a sourciou, ha memes marteze ho revin. Ur proces a so ur c'hloc'h a dint en ho tiouscouarn nòs-deiz, ha n'ho lèz na da glêvet na da gousqet. Ur riboul eo placet ebars en hon tenzor, hac a chass bete ma en devezo, e s'carzet. Ra ellin eta contribui d'ho preservi diouc'h un hevelep goualen! Goude se, da respont eus a guementse, na gredàn qet en ober, rac beza e zeus tud na ententont qet rêson, ha na elfent qet beva hep disput. Hoguen, ma errufe ho pezh asser dious ar re-mâ, ar preservatif a elfe beza hep effet, ha na vez mui da ober nemet da applica ar remed, da lavaret eo, d'en em difen. Neuze e teufe va jurisprudanç da êchui, hac e vez ret, hep hesita, caout recours da hini un den a lezen. N'int qet oll qen diaoulou evel ma zint du; hac eus a lec'h all, e peb seurt tra, peb-hini e vicher: mar doun qemener, ec'h ellin ober va bragou, mes nonpas va boutou, ma ven charon, ec'h arranchfen

rojou va c'har, mes nonpas rojou va montr.
Grit eta guella ma ellot, eus ar pez a zere ou-
zoc'h, ha na vanqit qet da guemer cusuill var
ar pez na ellit qet da c'houzout.

SIMON A VONTROULEZ.

~~~~~

MEDECINEREZ

SIMON A VONTROULEZ.

Na meus qet ar bretantion da veza doctor
e nep tra, hac e medicinerez nebeutoc'h eguet
en oll draou all. Mes, mar en deus roet an Au-
trou Doue din ur greunennic speret vad, e zeo
evit en em servicha outàn, hac e credàn e tle
ar speret vad en em applica da dout. Evelse,
dre exempl, dre ma zep an darn-vuia eus hon
disgraçou hac eus hon chagrinoù ar frouez
eus hon sotoni, un niver bras eus a glénvejou
hac eus a viseriou corporel, eus a bere e
zomp afflijet, a broven ivez hepquen demeus
hon extravangançou. Ar sqient a dle hon
disqi da zialbenni ar seurt poanniou-se, a so
ur seurt medicinerez, herves ententamant an
oll, hac eus a behini ec'h eller oll en em ins-
trui, hep mestr nemet an daoulagad, gant un
nebeudic a observation hac a reflexion. Ar ve-
dicinerez a breservation-mà, ma vez genera-

lamant muioc'h anavezet ha muioc'h pratiqet, a else ober un nebeud gaou d'an hini a glasq yac'hât; mes n'en deo qet evelse, hac e seblant e zeo guelloc'h ober foei var an oll gonsecançou eus ar boan, e lec'h so qen prizout d'en ampech da zont. Me ameus ur princip contrel en tout da se; rac sônjal a rân penaus ar boan a souffrer a so un dra certain, e qeit ha ma zeo ar paridiguez a glasqer un dra douetus. Evelse ivez ez oun en em appliqet bepret d'en em diquâl dious unan, evit caout an nebeuta possible demeus a eben, a behin na ententàn netra. Dre ma zoun en em gavet mad diouti, hed va buez, e tezirfen hoc'h angagi da heuill ar memes moyen; hac evit ho sicour e zân, va mignonet qer, da verca amâ ur princip benac, pere so ar frouez demeus va observationou.

Ma na fell qet din ober an doctor, ne fell qet din qennebeut tremen evit ur charlatan, rac ounes a so ur raç hac a veprisân evel ar guevier, hac eus a behini e meus aoun evel dious ar pœson. Evelse ivez ne annoncin qet dec'h penaus, en eur heuill va zamouigou qelennadurez, ec'h evitot an oll boanniou. Arabat eo james goulen, credi nac esperi an impossibl. Pa guemerit ho mantel, n'en doc'h qet certain ne vezo qet treuzet gant ur bâr arneu benac; mes da viana un dra vad eo bepret evit nonpas beza glebiet, rac ellout a ra ho coarantissa demeus a ur glao ordinal. Ur memes tra eo deus va medicinerez: ne ampecho qet ac'hanoc'h da vervel; mes gallout a ra dale hoc'h heur,

hac espern betec eno calz a boanniou bian
hac a boaninou bras.

Dre n'oun qet habil aoüalc'h evit invanti ur
fêçon da bresanti sclêramant va doctrin, e
meus clasqet ur model benac. Hoguen, pa rear
qement hac heuill un exempl, e zeo qencoulz
qemer an hini guella : Abalamour da se eo oun
en em arrêtet d'an hini en deus roet din Hip-
pocrat, ar medicin-se qen brudet bras ebars en
amzer ancien, eus a behini an doctoret a hirio
a rapport c'hoas an hano en o levriou. Dictet
en deus e reoljou dindan ar form a setançon,
autramant hanvet *aphorismou*. Ar fêçon-se a
blich din, hac ar guentelliou a seblant essoc'h
da gompren ha da zalc'hel, rac an tamouigou
bian a chànqer, a vez lounqet ha digeret calz
êzetoc'h eguet ar re vras. Evelse eo eta e zàn
da ober, hac e souhettàn e teufe va setançon,
o tialbenni ar c'hlénved, da espern un nebeud
a labour da re Hippocrat, pere o deveus evit
objet d'e yachât.

SETANÇOU

SIMON A VONTROULEZ.

1. An nerz hac ar yec'het eus an ene o deus
ur vertuz dreist-ordinal var nerz ha yec'het ar
c'horf. Mar deo corrompet an ene, e-ra var ar
c'horf evel ul liqueur crignus pehini a zistruch
ar vessel ebars pehini e zeo dastumet.

2. Ar viçou so ur raç founnus : na zeus hini eus anezo na ell produi cant clénved ; ha pa n'o deus nemet ur buguel, alies ar buguel-se eo ar maro.

3. Ar maro hac ar c'hléved o deus ennomp pemp ministr actif ha redoutabl, pere eo : an intemperanç, ar feneantis, ar goler, an anvi, hac al loustoniach.

4. Furnez Doue en deveus staguet ar chalm eus ar blijadur d'an oll actou necesser d'hon c'honservation. Madelez Doue e deveus roet deomp ar blijadur evit hon reposi deus a fatiou ar vuez. Ar blijadur eta a so un dra vad, hac ec'h eller e c'hemer. Mes an hini a abus outàn, n'en em gonserv na n'en em repos qet ; en em scviza hac en em distruji a ra.

5. Ne zeus qet a guen mad tra a behini an dreist-musur na deu da veza dizeür : an eol a so necesser evit meüri an eaust ; mes mar pâr hep discontinuation, e tizec'h hac e c'brill an hed. Ar glao a refreca hac a founussa an douar ; mes mar cuez hep cess, e tic'blan ar parqeyer hac e veuz ar c'hrizeniennou. Er memes tra, ar garantez so grêt evit rei ar vuez hac evit e c'haerât ; mes al libertinach hac an debauch a so ar goaleigner hac ar bourrevien.

6. Sqiant ar vlâs a so ur santinel placet en arauc, evit anavezout ar vagadurez qent eguet en lezel da antren ebars hon estomac. E zever eo d'hon avertissa pe én so mignon pe adversour, ha da c'houzout hac én a so peadra evit e loja. Gar eta d'ar blacen, ma teu ar

gourmandis da gorrompi ar santinel!

7. Pa zeo stambouc'het ar balonç, ar pez a vez c'hoant da c'hoeza c'hoas ennàn, na ell servichout nemet d'e laqat da grevi. Sonjit er- vad penaus, evelse ivez, ar pez a leqet ebars en ho corf, goude ar pez a so ret evit e vaga, na servicho nemet d'en dilabri.

8. Hoc'h estomac eo ar marc'h a zong tout ho pacaden : gant ur menajamant fur, ec'h ell ho cass pell; mes mar er sammit dreist-musul, pe ma na lezit qet a repos gantàn, e lezo ho pacaden en hent.

9. Eva evit terri ar sec'hed, pe evit repara an nerz, a so ur blijadur just ha fur; mes eva hep sec'hed a so follentez. Pa en deus ezom ur prad dour, e cunduer ennàn ur rigolen; mes na zigorer qet ar chausser evit laqat antren ar rivier.

10. Ur marc'had trist a rear, pa verzer an ty evit caout ur voutaillad benac a vin. Ur c'hoari sot eo laqat ar vuez en pari evit gouzoug ur voutaill.

11. Arabad eo e teufe an hano eus a *vin-ardant* d'ho trompla, en ur sònjal e cresq an nerz : muioc'h en deus lazet eguet yac'hêt.

12. Na zit qet da scarza ho yalc'h evit ar blijadur da garga ho côf; rac yac'hoc'h e zoar, hac e valeer eünoc'h gant arc'hant er godel, eguet gant moguet güin er penn.

13. Hac evit nonpas beza tromplet, bezit hep-cess occupet, rac an intemperanç na vale nemeur nemet e compagnunez ar seneantis,

ha na chom qet pell el lec'h n'er c'hav qet.

14. Ar feneantis so ur c'housqet e pehini ne zeus qet nemeur a unvreou mad, ha ne vezo qet na nerz an ene na nerz ar c'horf.

15. Ur vrec'h pehini a zouguer en echerp en 'em fêpla hac a deu da veza treud ; mes an hini a labour a sant tēvād e guiguen ha cresqi e nerz. Personach ur feneant a so oll en echerp.

16. Ar pez a ra vad d'ar yec'hed, eo al labour a exerç ar memprou. Mes mar talc'h ho labour ac'hanoc'h re dastumet hac hep flāch, ha mar santit ne red qet aoualc'h ho coad dre ho coazied, qemerit un tam mouvamant en hoc'h henriou a repos, rac an hini na labour nemet azezet, na ell en em discuiza nemet en eur vale, ha pa zeo gourdet ar c'horf, un exerciç mad a ra ar memes effet evel beza goadet.

17. Ar feneantis a brodu ar vizer ; ar vizer a laz ar c'horf dre ar brivationou, hac ar speret dre ar chagrin.

18. An activite a ro an eazamant, an eazamant a so mam d'ar gontantamant ha d'ar yec'hed.

19. Tec'hit eta ous al lenteguez evel un etouffouer e pehini e voug an eteo ; mes en em mirit ivez ous reguezen ar goler, e pehini en em gonsum en ur moment.

20. Ar goler so ur c'hlénved eus an ene, demeus an dangercussa evit ar c'horf : anflami ra ar goad, fourgaçi ra ar galon, hegassi ra an

nervennou hac an empen ; gallout a ra renta foll, imbicil, ha laqat da vervel subitamant.

21. Compari a ràn ar goler da ur c'hanon en deve daou guenou, eus a bere unan eus anezo a vez bepret troet varzu ar c'hanonier, hac en lasfe alies.

22. Beza so certain tud hac a gred e teu ar goler da soulaji, hac e zeo ret e dismanta. Amâ eo certain ar c'hâs da lavarat e zeo ar remed goasoc'h eguet ar boan ; an dra-se so en em deuler er rivier evit soulaji ar sec'hed.

23. Ar güir voyen d'en em soulaji, pa vezer offancet, e zeo d'en em renta mestr diouzomp hon-unan, ha da voasqa ar goler. Mouguit an oll tâniou bian, hac ec'h evitot an tângoall.

24. Sònjit penaus, en ho fulor, ec'h ellit coumetti ur c'hrim, ha ma teu ar rêson d'ec'h, ar remors n'ho quittayo qet ; sònjit ivez e zeo ar remors ul lim pehini a grign ar speret, ar c'hig-hac an esqern.

25. An anvi a so c'hoas ul lim all pehini na grign qet nebeutoc'h nôs-deiz. Ober a ra, eus a voneur an nessa, ur speç teuz pehini a deu da fourgaci ho calon ha d'ho tifugi en ul lam.

26. Renta ra treud, glas ha melen ; lemel a ra an appetit, ar c'housqet ; hac ar vad a ra hepquen, a lavarar, e zeo da laqat an anvius da grevi.

27. An anvi, ar goler, ar feneantis hac an intemperanç, a so ourdousder hac a souill an ene ; en em goarantissomp ivez eus ar re a ell corrompi ar c'horf, ous en ataqi diouc'h-tu.

28. An arc'hant a lezer d'en em douch gant matiri corrompet, na ell qet en em gonservi neat na pur. Ar mergl a deu abenn da doulla ar billig na nettaer james. An hudurniach a so ur mergl a ell ivez uza hon c'horf, ha noazout calz d'hon yec'het.

29. Mar pâr an eol evit an oll, ar rivier ivez a red evit tout; hac e zeo ivez evit anoll e teu hac e ya an ear : ne zeus eta nep seurt mizer a elfe hoc'h ampech da voalc'hi ho corf, ho lingeri, ho podiri, da netlât ho logeis, ha da nevezei an ear.

30. Ma n'er grit qet, e prevenân ac'hanoc'h penaus al loustoni en em dastum var ho c'hroc'ben en em chencho en lastez hac en goulion; penaus an hurnudiach a formo ur poeson e vesseliou e pere e laqit ho poued; penaus an humidite a vahomo ho ty hac a rento ac'hanoc'h seyet; anfin penaus an ear corrompet a velen-nayo ho corf, a voasto ho respiration, da c'hortos ma etouffo ac'hanoc'h.

31. An obstination hac an ignoranç, pere a vale qen mad assambles, a so c'hoas alies caus deus hor c'hlenvejou ha deus hor maro. Ofic a rear deomp moyenou d'en em breservi deus a certen poaniou; mes, glorijs deus hon ignoranç, e chassaomp pell diouzomp ar sicourion hac ar c'honseillou; salvezout a ra deomp gouzout muioc'h eguet ar re o deus tremenet o buez da zisqi, hac e c'hortozomp ar boan gant un obstination sot.

32. Pegueiment a dud so c'hoas pere neo qet felvezet dezo credi e zeo simploc'h hac as-

suretoc'h d'en em laqat vaccina, eguet yac'hât ar vrec'h ! Pet so c'hoas hac a c'hoarz, pa lavarer dezo ec'h eller mervel gant moren ar glaou, ha beza ampoesonet gant an darn-vuia eus ar scabellou toussegued ! An dud-se a so tud sot, hac a gredo re divezat.

33. Na imitit qet anezo, va mignonet, ha mac'h erru ganêc'h ur boan benac n'ho pe qet ellet ampech en eur heuill va setañcou, bezit recours buan d'ar medicin a ell yac'hât ; rac arabat eo deport, evit digass dour, ma vezo an tân e pêvar c'horn an ty.

34. Mes, er c'hâs-se, dioüallit credi da bro-messaou marvaillou, rac, mar deo fur ar gon-fianç, ar gredañc ne deo qet.

35. En em disfiit eus ar charlatanet o deus remejou evit an oll glénvejou ; rac an habit a ya d'a bep den, na ya mad da hini. Ar c'hom-zou nac an tasmanchou na yac'haont clénved ebet ; hac ar remed a yac'ha unan, a ell beza ur poeson evit un all.

36. Cetu azé petra eo, va mignonet qer : va medicinerez, evel a velit, ne rá qet ur stalach bras, hac hep douet ne dalvezo qet din ur bonet a zoctor. Mes, lavaret a rin dêc'h c'hoas : d'an hini a voar ervad en em guemer, ne zeuz qet ezom nemeur a guig evit ober bouillonç ; hac ur memes tra d'an hini a voar en heuill, ur c'husuill mad hepquen a so aoualc'h evit rei cant profit mad.

SIMON A VONTROULEZ.

M A D E L E Z

S I M O N A V O N T R O U L E Z .

ANAVEZOUT a ràn , migaon lenner , diou dra
 na ell qet ar re binvidic prena gant aour ; hac
 a ra ar binvidiguez , pe da viana , consolâtion
 ar paour , pa voar o meritout ; an diou dra-se
 eo istim hac affection an dud a-fêçon. O veza
 bet c'hoant din da gaout ar fond precius-se ,
 e meus clasqet gant soign vras ar voyenou d'e
 acquisita , hac e zon deut abenn da anavezout
 e teu ar furnez da didenna an istim ; mes pe-
 naus na sufis qet e-unan evit concilia an af-
 fection. Oumàn , herves ameus sonjet , n'en
 em accord nemet d'ar vadelez , rac na garer
 mad ha pell-amzer , nemet ar re so capabl d'e
 renta ; hac evit beza capabl da garout , e zeo
 ret beza mad. Calz e zeus da baria'penaus un
 den pehini n'en deus qet a vignonet , n'en deus
 caret e-unan den ebet , ha ne zeus nep calon
 capabl da respont d'e galon sec'h hac insansibl ;
 rac na eller qet starda ho torn , pa na bresantit
 nemet urbis ; ha mar deo disec'het ar greffen ,
 ar vezen na royo qet a seau , ha n'en em stago
 qet outi ; hac evit coli mad , eo ret indui an
 daou bez.

En eur ober ar reflexionou-se, ez oun bet disqennet e fonç va c'halon, evit ellout examina ha me am boa peadra da ober mignonet din, ha dreist-oll d'o c'honservi. Seblantet eo bet din e voan en tout ur pautr' a-fêçon aoüalc'h, en despet d'am lod a zefautou; ha se en deus grêt din calz a joa, o santout e teziren vad d'am nessa, na zeziren droug da zeñ, em boa affection em c'halon, ha dre se ec'h allen conta var ar bonneur da veza caret. An examin-se, er memes amzer, en deus procuret din an avantach da zizolo un defaut benac da gorrija ennòn, da zispaca dirac va daoulagad ul loden deveriou meurbet douç, ha da zizolo guelloc'h ennòn ar santimanchoù mad a meus ellet da gaout. Pa rear un inventar, en em diambarasser deus al loustoniou, hac e regler evit ar guella an implich eus ar pezh a ell servich.

Marteze e vezot contant diouzòn, abalamour ma laçaa ac'hanoc'h en secret va c'hadennou. Mar dint util d'ec'h, ne c'houlennàn qet ouzoc'h pris all ebet-evito, nemet da gresqi an nombr eus an dud honest, eus a bere an affection hac an istim a so evidòn ar preciussa eus an oll vadou.

Ar c'henta respont eus va c'halon, pa meus interrojet anezi var e deveriou, er memes amzer eguet var e affectionou, e zeo bet oumàn :
da dad ha da vam ! Santet emeus e laçe ar

c'homzou-se anezi da zailla crén, hac ez òun bet contant. Ia, ia, a meus-me lavaret ouzin va-unan, beza e zeus aze ebars qement hac a faut : respect, anaoudeguez, carantez ha confianç. Oh ! Simon, na elles qet ancouât birvigen ar pezh a dlees dezo : ar grêt vad eus ar vuez, ar soignou roet d'as pugaleach, an encres, ar fatic, nôsveziou tremenet gant an hini e deus da laqet er bed-mâ ha da vaguet eus e leaz ; ar vadelez, an oaz eus an hini en deus labourret evit da elevi hac evit prepari da amzer da zont ; an descadures a c'heus recevet digantàn, hac an exemplou en deus roet dit. Oh ! Simon, beza e pezo sonch atao e zeus er gueriou-mâ, *carantez a vuguel*, un dra benac hac a zisqueus penaus da dad ha da vam a represant Doue var ar bed, hac e zeo ret o enori, o servicha, oboïssa dezo. Dont a rint da veza côs, infirm ; neuze te a guemero soign outo ; o s'oulaji a ri, labourat a ri d'as tro evit pourvezi d'o ezomou. Hac o defe defautou, na velfes qet anezo ; ha ma en em avisse re all d'o anzaou, te vouïse o excusi, te denfe varnezo ar respect, ous en em renta da-unan just ha respectabl ; rac ar buguel vertuzus a so ur voel stlapet var noaster an tad, ur bouclier pehini a brotech sempldet ar vam. Pa red sclêr ar rivier, var biliennou ha var sabl caer, e ra enor d'e sourcen, ha ne inclasqer qet hac hi voe sclêr pe droubl.

Bez sonch, Simon, a lavaren c'hoas diouzòn va-unan, ec'h eus grêt un unvre sot benac a ambition : ma teufe dre chanch an diotach-se.

d'en em realisa, hac a rofe dit, un devez da zont, ur gondition brillantoc'h, sonch neuze e tle servich dit da enori guelloc'h da dad ha da vam, ha da nonpas rusia diouto. Ar mab a rusia ous a humilite e dud, en em disenor e-unan, rac en em embanni a ra ingrat, orgouillus, indign deus ur guelloc'h fortun; ha se hep gounit netra, rac er moment ma fell d'an azennic en em zisqueus henvel ous an hebeul, e paqer anezàn dre e ziouscouarn, hac e laqer a nevez var e guein ar bâs ma zeo grêt evit douguen.

Pez seurt vad benac a erru ganeomp, bezomp glorijs da ober hommach eus anezàn d'ar re hep pere na vijemp netra ha na eljemp possedi mann. Dreist oll, meritomp o benediction; rac an hini n'en deus qet benediction e dud, na dle qet esperi faveur an ên, na si-cour an douar. Ar mab ingrat, ar mab impi, a so distolet evel an disqiantet diremed. Maleur dezàn, mar teu da veza tad d'e dro! e gôsnî na gred qet reclami droajou pere en deveus bet dianavezet; ar respect eus e vugale a ra rusia gant remors e dâl guenn; hac én e-unan na gred qet biqniga e lignez e-unan, rac aoun da zouguen maleur dezi. Ah! Simon, bez joa en da galon: en enr santout a res eurus da veza tad, hep douet ez out bet *mab mad!*

Eurus da veza tad! Ah! d'ar gomz-se eo, va Doue, e meus santet va c'halon o sailla

buannoc'h c'hoas em c'hreiz. Penaus ec'h alfen rei da gompren d'ar re n'er santfent qet en o c'hreiz o-unan, an esmaou e zeo capabl ar gomz-se hep qen da zifuni? Peguement e voe Doue mad ha fur, pa stagas qement a charmou hac a jouissançon da zeveriou qen necesser! Souffrançon ha fatigou, n'int-y qet oll ancounac'hêt d'ar c'henta c'houerzadennic demeus hor buguelic? Pebes aoun direpos, pebes interest puissant, pebes esperançon joaüs en em attach d'ur c'hrouaduric qen infirm, d'e basiou qenta, d'e zisterra criaden, da bep comz nevez a zorti eus e c'hinaouic! Oh! eus ar oll santimançou, an douça, an tenerra, an nebeuta interesset! Gouzout a reomp en em separo hon bugale diouzomp, un deiz a vezo; gouzout a reomp penaus un deiz da zont e tleomp cessi da veza o c'henta affection; neus forç, ne c'houlennimp qet an distro antier eus ar pez a roomp dezo; ra vezint eürus, eürus memes heptomp, memes dre liamou all; qement a zeziromp eo, se eo ar but uniq eus hon oll effortjou, hon brassa ambition eo. Anqen, poan, beillou, labour, netra na goust da un tad mad a vel ar pell-amzer da zont evit e vugale. Ha petra a lavarin-me dious ur vam oc'h evesa var ar c'hroaduric fragil e deus douguet en e c'hreiz, hac ous e vaga demeus he sustançon e-unan!.... Va mignonet! nep piou benaç en ho touez a zo tad pe vam, am c'hompreno. Ar re all na ellont qet c'hoas santout an dra-se en oll; rac na briser mad nemet ar joayou hon eus santet hon-unan.

Mes gouscoude , compren aoüalc'h a rint ac'hanòn , a gredàn , evit en em estoni ganén penaus ar santimant-se qen naturel , qen nerzus , qen douç , a elfe rancontri calonou pere a resistfe outàn hac en trahisfe ? Ar vezen a vag demeus e seau ar brouç , hac en difen dre e dis-eól a enep tomder re ardant an eol ; al lapous a c'hôr e viou en neiz en deus construet , a ro e vegaden d'ar re vian , hac a zisq dezo nijal ; an danvadez a vronna an oanic , hac ar yar a gav courach evit difen e foncinet . Nicun eus ar grouadurien-se na vanq d'an instinq naturel a vam.... Hac e zeo possubl ec'h abandonfe goaset ha graguez o bugale ! Ah ! na ellàn qet credi e vez se dre un indifferanç pe dre ur grueldet disanzavet gant an natur . Ar feneantis eo , an aoun eo , ar vez eo , ar viç eo pere a drein tud corrompet ha lach , d'ar violation-se demeus ar muia sacr eus an oll deveriou . Marteze o devije arguilet dirac ar c'henta faut , ma vije en em bresantet d'o speret ar sqeud eüs ar gonsecanç revoltant deüs an abandon glac'harus-se ; rac , ma vez musuret an abim eus ar viç , e spontfet o tostât outàn . Mes pa zeus bet ar maleur da goeza enhàn , e zeo c'hoas guelloc'h en em gramponi ous ar rec'hier hac ous ar spern , qentoc'h eguet en em lezel da ziruilla bete var ar begou lemma a dleer da rancontr er fonç . Ous en anavezout gant purete ar galon eo , ous en reperi gant courach eo , e rear excusi an ancounac'ha eus an dever , ha nonpas o clasq en dissimuli dre un outrach cruel d'an natur .

Nan, na ouffen qet concev ur maleur bras-soc'h eguet an hini da nonpas anzav e zoar mam, da gaout aoun ous an tiltr a dad, ha d'en em gredi forcet da abandoni e vuguel. Mes, beza e zeus unan hac a deu ractal goude emàn, pehini eo dagaout d'en em reproch an ignoranç, an disuffisanç, an defautou, ar viçou, cundu fall ar buguel hon eus savet; da ellout en em lavaret eo : Grêt fall ameus va deyer, na meus qet grêt ar pez a dleyen da ober; lêzet e meus va mab da gresqi en didalvoudeguez, lêzet e meus corrompi calon va merc'h; ne meus roet dezo na qentelliou nac exemplou ar vertuz. Beza so en dra-se peadra da ampoesoni ar gôsni ha d'e feurgarga a gueuz hac a zisplijadur; rac dever ur vam n'en deo qet hepquen da laqat er bed ha da vaga he bugale; dever un tad n'en em dale'h qet hepquen d'o beva deus e c'huezen; tleout a reont c'hoas dezo magadurez an ene hac ar galon, an descadurez a ell ober diouto tud a zoujanç Doue, labourus ha fur; tleout a reont dezo dreist oll an exempl vad, a so crénvoc'h eguet ar guelennadurez; rac ar gavric a heuilh he mam, memes en hentchou dies, hac a zisq sailla evelti var ar meneziou huella. Mar oc'h eus c'hoant ne vez qet ho mab atao d'ho carg, e zeo ret dêc'h en laqat e stat da c'hounit honestamant e vuez; ma nôc'h eus qet c'hoant e rofe ho merc'h chagrin dêc'h un devez da zont, e zeo ret engravi en he c'halon carantez Doue, hini ar vertuz, hac offr dezi ar scüer.

Ha bezit sonch mad penaus, evit se, ar

e'hrisder hac ar vrutalite a so moyenou impuissant. Ar gouall drêtamanchou a offañç, ar goler so bocennus. Ur gundu direproch, ar justic hac an douçder, cetu aze ar güir brincip eus a autorite un tad. Pa zêbr un tigr unan eus e re vian, qementse na ra qet d'ar re-all beza guelloc'h, ha na deuont da veza nemet muioc'h feroç; mes ar c'hy a cheris e chass bian hac a c'hoari gante, epad ma ra attantion d'an nôr, o rent discret, douç, vigilant ha fidel. Ia, va mab, ia, va buguel qèz, falvezout a ra din e venigfes va memor; me fell din e pe sonch gant joa epad da vuez, en amzer ac'h eus tremenet e qever da dad; falvezout a ra din na elfes qet biqen reproch din na neglijañç, nac injustic, na caleder a galon, nac exempl fall: evit bonneur da vuez, hac evit joa va bleo guenn, e fell din beza atao *tad mad*.

Mes, piou en devez-y roet din, ar joa-se da veza tad? va fried eo, hi eo e devez par-tajet e buez gant va hini; ar vreg-se eo, ar grouadurez-se qren ha simpl assambles, courajus ha timid, pehini e devez touet dirac Doue da veza soumettet ha fidel din, evel a meus va-unan touet ivez da veza e frotectour hac e mignon. Petra na dleàn-me qet dezi evit ar bonneur e deus digasset din? ha petra na dle-hi qet e-unan din, me pehini emeus he rentet mam? Nac éa so puissant al liam-se a garantez,

pehini hon unis an eil d'eguile ! Ha n'en deo get ret , en effet , e vez ar briedelez an dra ar santela hac ar muia sacr , evit m'en devez lavaret Doue d'an den : *Quittât a ri da dad ha da vam evit en em attachi d'as pried !* Evelse ivez , peguen douç union eo an hini e pehini an oll santimançhou , an oll interest , an oll blijaduriou so e commun ; e pehini e toubler ar jousañçou , e pehini en em sicourer an eil eguile da zouguen ar bouez eus ar vuez , e pehini e labourer a accord da voneur an eil hac eguile ? Daou e zoar , ha na rear mui nemet unan ; santout , jouissa , pe souffr a rear assembles ; ar fouldr pehini a sco an tillen a gonsum er memes amzer ar blantennic , mes ar glao a deu da enaoui ar blantennic , a ra ivez glassât an tillen .

Oh ! maleur d'an neb a drahis deveriou qen santel ha qen douç ! Ar vreg a faussa he feiz , an ozac'h a zilèz e vreg , pehini a lam diganti e brotection pe a deu da veza he oppresour , a responto un deiz a vezo da Zoue da veza bet manqet d'o Ie . Mes ur bunion just a gomanço evitq adalec an bed-mâ ; rac o desunion a zigasso revin ha mizer en o zieguez ; galvet o devezo an tempest pehini a zistrujo o famill ; guelet a rint o bugale o souffr , ous en em gorrampi d'o exempl , pe o rusia deus o disenor . Pa n'en em accord get ar c'hezeg , pa chass peb-hini dious e gostez , ar c'har a guez er fos .

Gouzout a ràn ne doar get parfet , hac e zeus certen momentchou e pere nep den n'en deo .

assuret da chom exant a reproch ; mes, evel ma emedi peb-hini eno, evel ma en deus peb-hini e diq, e zeo ret, etre daou bried, beza induljant an eil en andret eguile. Mar deo clàn ho creg, neo qet gant criadennou pe dre goal-drêtamanchou ec'h essait yac'hât anezi, mes rei a rit dezi an tizan a so ordrenet gant ar medicin ; an defautou a so ar poanniou deus an ene pe deus ar c'haracter, hac ar baciantet eo ar baum pebini hep qen a yac'ha ar seurt poanniouse. Na anlever qet un defaut gant ur guch'en bleo, ha neo qet gant tolliou e souplæer ar c'haracter. Gouezit ervad penaus an humor hac ar jalousi na ampechont qet un dra fall, mes ec'h ellont rei ar sonjeson ; rac an hini a sonch e trahisser anezàn hac a reproch se hep rêson, a inspir avichou ar c'hoant da veritout ar reproch. Tachomp da gaout sonch ous se ; mes na ancouaomp qet qenebeut penaus ar c'hartou hac ar voutaill, ar gadalez hac ar vanite, a so adversourien an tieguezou ; ha bezomp sonch mad ivez penaus al labour, ar gundu fur, ar gonfianç, an douçder, ar vadelez a so an instrumanchou melodiugant pere e rauqerc'hoari assambles evit beza *priejou mad*.

Beza so ur boneur eus a behini emeus bet qeuz alies da veza bet privet : da gaout ur breur pe ur c'hoar, p'evit guelloc'h, o daou assambles. Credi a ra din em bije o c'haret eus a greis va

c'halon. Ma vijen bet ar c'hossa, e santàn en em rajen un dever hac er memes amzer ur bli-jadur vras da veza evito evel un eil tad, d'o zi-cour, d'o frôteji, da bartaji tout ganto, ha da offr dezo exempl vad. Ma vijen en em gavet ar yaouanca, hac o devije douguet soign din, an anaoudeguez vad e devije ajoutet d'am affection. Ah! crén e vijemp bet a enep an oll isçuou; rac breudeur unisset etrezo a form evel ur pa-qad goulas, pehini a ell resista d'an oll effort-chou crénva, epad ma zint errêet mad. Ar famill e devije prosperet, en eur labourat a accord, daou a ra muioc'h eguet pêvar pere a labour pep-hini deus e gostez. Ma na fell da ur vree'h sicour eben, na rêr nemet labour baour, ha pa refus unan eus hon diou o'har da vale, eben na za qet pell o campinocha. Guelit an edific construet gant un tuchen merrien, e pelec'h al loenedigou-se en em entent hac a agis e commun; ul labour burzudus eo; mes sqignit ar famill, hac e velot an nebeut a ello ober peb-hini e particulier.

Bezit sonch eus ar guirione-se, c'houi pere a jouis eus ar boneur-se pehini n'am eus qet anavezet, ha sonjit e zeo evelse, rac-Doue a vipig an union hac an affection etre breudeur. Ar santimant-se, pehini a gommençhazi gant ar vuez, e so unan eus ar re a dle tremen arauc tout ar re-all, ha padoud muioc'h eguet an darn-vuia, ma n'en deo qet torret gant effort dre ur viç a garacter pe dre disancionou eüzus. Ha memes, en diveza cäs-se, va mignonet, e

chom c'hoas ul liam, al liam-se a hoad, pehini n'en deo qet ur gomz vên, pehini na elfe netra da vriza, hac a ell en em starda abred pe di-vezat. Meur a exempl a didostaidiguez em eus guelet produet gantàn. Ma tiguessé da zaou vreur, disunisset abaoue pell amzer, en em gaout assambles, beza e zeus un nerz interior pehini o bouls an eil varzu eguile; ha mar teu unan anezo, hep sonch, da zigueri e zivrac'h, eguilé en em stlap gantàn, hac o c'halonou a drid an eil ous eguilé. Ah! penaus e resistfent-y da sonjesonou o bugaleach, pere en em bress e foul en o speret? Hac ar c'hoariou deus o c'henta oad, pere o deus bet partajet, ha ty o zad, ha carantez ar vam, ha madelez an tad, pehini en deus qen alies pardonet, en deus ancounac'hêt qement àll a fautou! Nemet na vez ar galon gouliet gouall doue, pe oll corrompet, penaus an oll sonjesonou-se na rafent qet dezàn sailla gant ur güir garantez, ha na zifunfent-y qet enne an affectionou qenta en deveus santet? Un accidant, un effort, un ampechamant a ell separi evit ur pennad dœureyer ur voaz; mes qerqent ha ma vezont libr, o diribin o zrein, hac e tistroont da redéc assambles.

Beza e meus seulvuic'h a feiz er pouvoar deus al liam-se a hoad, ma emeus santet an nerz evit qerent nebeutoc'h tost eguét breuder, hac a anavezet a boan. An tiltr-se hep muiqen a gar, a seblant din rei dezo droajou d'am interest; hac e meus credet tleout dezo, en ezom,

spécialamant oc'h sicour hac a asistencia. Rac, en ur famill, mar en deus maleur unan câsiou mezus, e laqa tout ar re-all da rusia; ha ma na deu qet deus e faut, ar maleur-se so ur reproch evit tout, hac a accus o disantidiguez. Evelse, Doue en deus ordrenet oll en ur fêçon qen burzudus, ma zeo hor mad hac hon prosperite bepret liamet da accomplissamant hon deveriou; hac e za demeus hon boneur hon-unan da veza *breur mad* ha *car mad*.

Ma na meus qet bet na breur na c'hoar, e meus bet, a drugare Doue, mignonet; hac amâ ec'h ellàn cauzeal da viana goude va experianç va-unan.

Ret eo sônjal en teir dra, pa zeus c'hoant d'en em attachi dre garantez :

Ar guenta, penaus un den vicius na elfe qet beza mignon sincer; rac ur santimant generus ha pur na chom nemet en un ene honest. Credi da vignoniach ar viç, eo en em lezel tapout en ur pech; rac, al louarn n'en em rent mignon d'ar paour qez innoçant lapin, nemet evit disolo e voarem. Clasq caout mignoniach ar viç, eo reddec ur chanç bocennus; rac, ar c'hy a hent ar bleiz, a deu peurvuia da veza farouch.

An eil dra eo penaus, etre mignonet e zoar atao quittes, ha n'en doar james. Pa en deus un den obliget ac'hanoc'h, ma rentit dezàn servich evit servich, e sônjit d'en em acquitta :

beza vez c'hoas gouscoude un dra benac da ober, rac én eo ar c'henta a so bet util d'ec'h, d'an ampoent na d'eye netra d'ec'h, ha ne vez get fall ec'h alfec'h qemer d'ho tro ar memes tra en e andret. Evelse eo, da viana, e comprenàn dever an anaoudeguez etre an oll; mes etre mignonet, e zeo guelloc'h eguet se; ar servichou mad n'en em gontont get; ar circonstançon a zecid; eurussoc'h an hini a ell ar muia! Oblija ha goulen, ha dreist oll, hep e rei da santout, demeusa se eo e renqer beza capabl, mar qerer caout ivez mignonet goestled mad.

Evit an deirvet tra, va lenner qer, cetu hi amâ: an hini a guz e sönjeson d'ec'h, an hini a voar falz-meuli, ha na voar get pardoni, ennes neo get ho mignon; rac ar güir vignoniach a sonch huel, a gomz bepret güir, ha na vir james cassoni.

Dre an trejou-se eo ec'h ellit anavezout mignonniach ar-re all, ha prisout ivez oc'h-unan an hini oc'h eus en ho calon. Ha laqit evez mad dreist oll, d'en em drompla var ur poent: remerqit mad hac én ne ma evit netra an interest pe ar vanite er seurt santimant a sönjit santout; rac lausqentez ha mez so da nonpas clasq ur mignon nemet evit tenna ur servich benac dioutàn, hac eus a lec'h all, e zeus chang a révin pe a humiliation, ous en em attachi dre vanite ous tud hupetoc'h eguedomp. An huel-var neo get mignon d'an derven, mes un truanter heqqen, pehini en em stag outàn hac

a vev eus e sustanç; ar barbedic paour savet e lochen ul leon, hac a leine gantàn; a voa qen nebeut e vignon, n'en devoa cazi netra eus a restajou e vestr puissant, pehini un devez, o tepord e lein, a longas anezàn.

Evitomp eta an dangeriou-se, hac evit jouissa ervad eus a zouçder ur santimant qen nobl; choasomp hor mignonet, hac en em disquezomp *mignonet mad*.

wwwwww

Beza e zeus certenamant er bed nebeutoc'h a guezeg eguet a verrien, da lavaret eo, en oll e zeus muioc'h a re vian eguet a re vras; pe, en ur fêçon all, e zeo nombrussoc'h ar servicherien eguet ar mestri. Pa ma an dra evelse, ha pa na eller chench netra, e seblant dia e vez evit ar guella da bep-hini qemer e barti, d'en em arrenji gant furnez en e gondition, ha da veva en union vad.

Alies e meus clêvet mestri ous en em glêm demeus o servicherien, hac e tleân avoui o devoa alies rêson; mes guelet a meus ivez alies pere o devoa o lod eus ar gaou; hac er c'hâs-se, em bije lavaret dezo: Cetu c'houi drouc-contant eus an dud-se a servich ac'hanoc'h; mes petra oc'h eus-hu grêt, me ho ped, evit o angaji d'ho servicha guelloc'h? Beza ez oc'h-hu bet bepret just en o andret? Noc'h eus-hu qet bet exijet diouto netra en tu-all d'o nerz, pe a elle o humilia? Beza oc'h eus-hu lealamant paet e

servich? N'oc'h eus-hu qet o zrêtet gant mepris pe grueldet? Ha mar o deus bet ezom diou-zoc'h en eur maleur benac, accordet oc'h eus-hu dezo sicour ha protection? N'o devez-int qet ellet biscoas en em autorisa demeus hoc'h exempl evit mancout a brimder, a gourach, ha memes a brobite? Ar mistr infidel d'e zevriou a risq nonpas caout servicherien fidel bras. Nebeut aoüalc'h a meus grêt va servicha, hed va buez; o caout prontoc'h ha commotoc'h da ober va labour va-unan, ne meus james bet re a afferaou gant an domistiqet. Mes beza em boa da viana va marc'h, eus a behini n'em bije qet allet en em dremen, hac ec'h ellàn lavaret ne vânge qet a guerc'h dezàn goude e labour, na vije james sammet en tu-all d'ar pez a elle douguen gant rêson, ha pa e meus én guelet scuis, e meus gouezet rei dezàn repos. Hogueu, na gollen netra, m'en assur, rac e oaz hac e gourach am pae-ampl eus a guement-se; hac ar pez am charme muioc'h c'hoas, e zoa attachamant al loen qez-se evidon. Respont a rê d'am mouez, hac e vije lavaret e voa eurus da senti memes d'am gest. Pa renqet tremen ur rivier vian pe ur poull benac, e pignen var ar maniqinou, hac al loen muda gommance neuze da gourriziat eus a greis e galon, gant ar joa en devoa ous va douguen, pegument benac, m'en assur, n'eo qet diminui ar bouez eo a renn. Doueti a rân calz en devije grêt ar fouet nao ar vas ober dezàn mont guelloc'h endro eguet an drêtamant vad a ren dezàn. Bepret e zeo

certen penaus ar c'hompagnun mad-se ha me, hon eus atao bevet en un accord parfait.

Mes c'hobi, pere oc'h eus evit servicherien tud eveldoc'h, c'hoant oc'h eus-hu da veza servichet gantoaz ha courach? c'hoant oc'h eus-hu e vec'h caret, oboisset ha respectet? tachit da gompren ervad ar pezh e zàù da lavaret dec'h: An daouarn na reont qet a labour vad hac en em repos alies, pa n'o devez evit mestr nemet ur penn avelet; an hini a labour n'os-deiz, na ra mui e labour nemet anter-gousqet, hac er gra adreus; p'en deus grêt ar c'har ur veach, e zeo ret larda ar rodou qent mont adare en hent; mar da mad ho marc'h en rout, na rit qet santout ar guentr dezàn, rac e lec'h mont buannoc'h, ec'h arrêto evit rei ruadennou. Qementse oll a sinifi, en diou gomz: Bezit ferm, just ha douç; se eo ar voyen da veza ur *mestr mad*.

~~~~~

Emedon o paouez comz eus a glê mou ar mestri; mes an drous a reont so nebeut a dra e qichen ar jabadao a ra ar servicherien. Mar cavit demeus ar re-mâ hac a vez contant hac eurus, ec'h ellit merca an dra-se evel ur pezh ar-muia-rar. Gouzout a ran, ha conveni a rin a feiz vad, neo qet douça tra so er bed condition ar re a servich; mes ret'eo ivez conveni e vez alies ezetoc'h, ma en em revoltet nebeutoc'h en e enep. Servicher oc'h dre choas pe dre necessite. Ma elfec'h ober un dra benac all,

hac ho pez preferet servicha, hoo'h affer a so
 barnet, hac ho clêmou o deveus graç fall; rac,
 al lapons a fell dezàn dibri e c'hreun canabr er
 gaouet a renonç da alc'huez ar parq. Ma na
 ellec'h ober netra a velloc'h, oc'h eus c'hoas,
 herves ma ententàn, calz muioc'h a c'hraç fall
 o vurmuri a enep ar mestr a ro d'êc'h; evit ho
 servichou, ul logeis ha boued, pere na c'ho-
 nesfec'h qet penevertàn. Arça, eus a betra en
 em glêmit-hu? Da servicher feneant, peb mestr
 a so exijant; da servicher infidel, mezhier pe
 gourmand, an urz vad hac ar vijilanç a seblant
 avariçdet ha disfianç; da servicher insolant,
 un urz pe un avis mad a seblant un outrach pe
 ur reproch. Examinit eta, me ho ped, ha n'en
 deo qet dre ho faut eo oc'h eus droug dious
 ho mestr. Guelit dreist oll hac an anv na dour-
 mant qet un nebeudic hoc'h ene, ha na inspir
 qet d'êc'h cassoni a enep an hini so huelloc'h
 eguedoc'h, hac en deus pouvoar d'ho com-
 mandi. Ah! va mignon paour, mar doc'h gant
 se, marteze ec'h anvit-hu sourciou goassoc'h
 eguet ho re; rac, s'ontit ervad: ur vech ho
 labour grêt en consciànç, e zoc'h trêtet mad,
 sur eus a voued hac a vele, ha noc'h eus mui
 nemet reposi tranquilamant. Mes ho mestr, eus
 e gostez, en deus afferaou all en e benn: ha
 n'en deo qet ret dezàn s'ontjal hep cess en oll
 ezomou deus an ty, ha ma pourvezo da bep
 tra evit ar famill hac evidoc'h? Ha goude se,
 ha gouzout a rit-hu c'hoas penaus, marteze,
 epad ma servichit anezàn, n'en deveus qet em

e-unan ur mestr, ur chef puissantoc'h eus a behini e-tepand e vezanç, ha da behini e crēn da zisplijout, rac ne ramplaçfe qet anezàn evel ma ramplaçfec'h hoc'h hini. Epad ma command an dorn deo, alies an hini cleiz a obois. Ennes eo sort an nombr brassa, hac ar maleurussa neo qet bepret an hini a obois deus an daou dorn. Da emâ e lavarin ar c'homzou-mâ, pers na vezint qet inutil dezàn, ma en devez ar speret vad d'o c'hompren : ne zeus guele, neus forç peguen fall e vez, e pehini na eller ober ur c'housq mad, pa ouzer ervad en em arranji. Ne zeus nep labour hir, na eller da verrât, en eur guemer anezàn dre ar penn mad. Ne zeus nep samm qenn pounner, na eller da renta scànvoc'h, ous en carga gant adress. An eugen a labour a galon vad, na sant qet alies e vrouda. Al lapous a chench a gaouet alies, ne medi qet nebeutoc'h er prison, ha n'en deo qet nemeur caret e nep lec'h. Fidelite ha courach a so sinou da c'helvel confianç ha larguentez. Anfin, mar deo ret el lavaret sclêramant, ar voyen da gaout ur mestr mad, e zeo da veza *servicher mad*.

Guelloc'h so eguet se, va mignonet; er bed-mâ ez omp oll servicherien an eil d'eguile. An den, abandonet d'e c'halloud e-unan, a so ur c'hrouadur qen dinerz, qen na gonven qet dezàn lavarat : n'em bezo biqen affer eus a servich den. Doue so hon tad deomp oll, hac e tleomp

en em sicour an eil eguile evel breudeur. Mar guelomp hon nessa er boan pe en ezom, roomp eta dezàn assistanç, pe autramant na veritfemp qet beza assistet en hon ezom, pa vezimp en ambarras. Pa vez ar bailluren re bounner evit ar verrienen a essa he zreina, ur verrienen all a deu d'e sicour; ar voenanen a rancontr un all o vont re zammet d'e c'holoen, en em hast d'hé soulaji, en eur guemer an anter eus he c'harg; ar yar anfin en em amprest, en ezom, da c'hovi viou ar c'hanard. Ur boneur bras eo, hep douet, da gaout piou hon oblich; mes ur brassoc'h boneur eo c'hoas gallout sicour ar re-all.; rac an anaoudeguez a so douç evit an hini a sant anezi, mes mil guech douçoc'h c'hoas evit an hini en recev. Pa zeus anavezet ar boneur-se, e carfèt jouissa eus anezàn bepret, qement a dranqilite a ro d'an ene hac a joa vras d'ar galon. Evelse ivez ec'h eller lavarar e zeo founnus an actionou vad, hac e teu un hini qenta da brodui un eilvet pe meur a hini all. Na lêzomp qet eta achapi an occasionou da ober vad, ha dreist oll, n'en em informomp qet hac an hini en deus ezom demeus hon sicour a sonch, a ra hac a gred eveldomp: an den a souffr a so hon breur, ha n'en deo nemet an dra-se d'hon daoulagad. Greomp evitàn ar pez a ellomp, ha n'en em excusomp qet var hon paourentez hon-unan; rac neo qet gant aour e rear atao ar muia a vad. Douc n'en devije qet commandet ar charite d'an oll, ma n'en devije qet qemeret ar soign d'e laqat dindan

dorn peb-hini. An hini a brocur labour, a re alies, guelloc'h eguet arc'hant; hac alies ur gusuill vad a brofit muioc'h eguet ur scoët. Ar pezh a ell c'hoas profita muioc'h eguet ur gusuill mad, eo un exempl vad; ha goude an enor d'e rei, ne anavezàn netra enoraploc'h eguet ar gourach d'e heuill. An druez, ar gompasion, ar gonsolationou, ar soignou, a ell ivez, e de- faut a vell, beza ar madou-ober eus ar paour, hac ar madou-ober-se a zoug frouez; rac ur gomz a interest a ranim avichou qement hac a rafe ur breuvach confortus.

Bezomp sonch mad en traou-se oll; hac evel eus an eil moment d'eguile ec'h ellomp caout ezom eus a zicour un all, na ancounac'haomp qet ne zeus netra a boannius hac a ambarassus evel da c'houlen ur servich digant an den e zeus gallet offanci. Rac-se eta, en em effor- çomp da vusuri hon discoursiou hac hon ac- tionou, rac aoun da offanci den; mar hon eus bet ar maleur-se, n'hor bez nep aoun d'en em humilia, en eur ansav frauchamant hon gaou; ha ma zeus hon offanset, sònjomp e zeq un dever a charite an ancounac'ha eus an injur. Anfin, va mignon, credit ac'hanòn; pa ho pezo lec'h da sòqjal en deveus eure benac drouc- comzet diouzoc'h, pe en em grèt coupabl en hoc'h andret, hit oc'h-unan d'e gaout evit en em reconcilia qent an nòs, evit gallout tremen un nòsvez vad; rac an displijadur eus un ou- trach a fourgaç hac a ra caout unvreou fall.

Etoues ar rêsoniou qen nombrus a'ell digass.

an droucranç, e zeus unan e pehini marteze na sônjit qet : ar rustoni er manielou hac en discoursiou eo. N'en em frotter qet gant plijadur dious ul lim pe dious ur rap, ha pe en deveus ho qignet, e stlapit anezàn gant humor; den ebet n'en deus ar faltasi d'a ober allazic da un heureuchin, mes frotta rër gant plijadur qein flour ur guiberic bian. Er memes tra, ar rustoni en dud en deveus un dra benac a zic'hout, a bella, e qeit n'o deus nemet da c'hoanitus en em disqez douç ha gracios. Bezit certen na lavar qet muioc'h ar c'homzou gros e guet ar re vian, ha penaus ur gest rust ha brutal ne roont qet nemeur a bouez d'ar c'homzou.

Tachit eta, va mignonet lennerien, d'en em regli var ar principou-se; ha dreist-oll, evit hoc'h enor, respectit en ho tiscoursiou hac en hoc'h actionou, ar pezh a so placet dindan protection an honestis, semplant ar sex hac an oad. Ar goas, en oll circonstançou, a dle protection d'ar vreg, hac e zeo ul lach mar teu da oprima anezi. Ra vezo ho langach fur dirac ar vugale yaouanq, rac fleurennoigou dilicat int hac a eller da voëzvi dre ur c'huez impur. Enorit an oll bleo guenn, rac an hini a so guenn e vleo, a erru e termen e vuez; e nerz so disec'het, hac en deus ezom ur vrec'h d'e zouten; ret eo ezetat evintàn fin ar veach, hac hada eus a ur fleuren benac ar rest eus an hent en deus c'hoas da ober. Maleur d'an intourdi yaouanq na respect qet ar gôsni; en em brepari a ra mez ha qeuz evit an amzer

ma teuyô ar bloaveziou da boeza var e benn!
 Eurus an hini pehini, parvenet d'an oad-se e
 pehini ar vuez so en amzer dremenet, n'en
 deveus nemet sônjesonou enorabl, hac a ell
 en em lavarar gant fizianç: Ne meus grêt drouc
 ebet da zen; grêt e meus ar muia a vad ameus
 ellet; bet oun mab mad, tad mad, pried mad,
 breur mad, mignon mad, mestr mad, servi-
 cher mad, ha *den honest*; abandoni a rân va
 ene da Zoue.

~~~~~

Cetu aze petra eo, va mignonet qer; cetu
 aze ar pez a souhetfen evidôn, hac evidoc'h
 ivez, eus a galon vad. Aoun a meus heppen
 da veza bet en em guemeret re divezat, ha da
 nonpas beza bet anavezet mad abret aoûalc'h
 ar voyenou. Profitit eta deus ar re a meus dis-
 queuzet d'ec'h, hac ec'h erruot d'ar but-se calz
 faciloc'h eguedôn-me.

SIMON A VONTROULEZ.

~~~~~

RELIGION

SIMON A VONTROULEZ.

—————

CONTET emeus, en ur scrit all, penaus un
 deiz en em laqis em penn da acquisita ur vertuz
 benac, ha da gombati ennôn an dispositionou

fachus am boa digasset ganén er bed, ebars va faour-qéz paqadic humen. Credi mad a ran beza ivez lavaret penaus an antreprenañ-se, pehini a seblantas din dabord qen simpl ha qen facil, na zaleas qet da bresanti din un nombr bras a zifficlteou da bere ne voan qet en em c'hartoset. Ret eo din explica hirio penaus e meus allet parveni, ma ne deo qet d'e digass d'e foent, da viana da berseveri enni, ha da nonpas en em digouraji.

Gouzout a reot dabord en devoa elevet va zad ac'hanon en christen mad, ha memes, herves ar sònjeson en devoa bet da ober ur bêleg diouzon, ne voa qet en em dalc'het soqen d'an instructionou simpl eus ar religion a recev ar vugale. Gant sicour an den venerabl há caret mad an A. abat Ar R..., d'an ampoent-se chaloni en ilis an Itron Varia ar Vur, e Montroulez, pehini en devoe memes ar vadelez da zont d'am c'houlén digant va zad, en devoa laqet va instrui un nebeud muioc'h e fond eus a zoctrin ar feiz; hac e vijen bet memes capabl, e cás a ezom, da rêsoni var meur a boent eus an theologi.

Gouscoude, accustumet abaoue va c'henta bugaleach d'ar praticou eus ar religion, hac o veza bet commancet da studia en un oad e pehini ne sònjer qet a barfetet, hac e pehini ivez ar memor a ra muioc'h a labour eguet nara ar rêson, em boa disqet va c'hatekis hac al levriou santel; evel ma em bije qemeret qentelliou all; ramplisset em boa ar fonction a

golistr, evel m'am hije grêt peb tra all; mont a ren d'an ilis reizamant, en em acquitta a ren mad eus va oll deveriou a gristen; mes, ret eo din avoui e voa realamant va devotion un habitud calz muioc'h eguet ur santimant eus a voeled va c'halon.

An instruction hac an habitud-se, gouscoude, ne voent qet traou vean hac inutil, evel e zit d'e velet.

O vaza bet qemeret ar resolution da voellât va stat, hac o caout, eus a ur peurs, o devoa poan o qemer grizien em c'halon certain vertuziou transplantet enni a nevez; eus a ur peurs all, e zoa rebel d'am effortchou certain defautou ha certain youlou bian, ha pere a antree bepret ennôn dre un nôr benac, pa chasséen anezo dre un all; en eur anavezout anfin e zoa nebeut eus va nerz va-unan evit chom trec'hour en ur seurt gourren, en em avisis da c'houlén diouzin va-unan e pelec'h ec'h aljen cavout un asistanc puissantoc'h.

Ebars en eur moment e pehini e voan cazi digourajet eo, en em adressis din va-unan ar question-se; ha va sell a reas ar respont ouz en em sevel varzu an ên. Seblantout a reas din e tisqenne neuze en diabars eus va ene ur saezen eus an nec'h, hac a sclêrijenne qerqent anezan. « Ia, a grîis-me, demeus a voeled va c'halon, en ên eo emedi ar güir nerz; Doue eo hepquen en dispanç; ebars er religion eo hepquen ec'h all ur c'hristen e gaout; gant an nerz-se eo hepquene parvener da drec'hele adversourien

ha da driomphi diouzomp hon-unan. »

Neuze qement a voa oll tremenet en em represantas ractal d'am speret, hac er guelis sclêrigennet demeus a ur sclerder nevez. En eur digass din da sonch deus ar pezh am boaz disqet, en em estonis da nonpas beza bet er santet c'hoas guelloc'h, da nonpas beza guelet qement tra oll a zisoloen en instant, da veza douguet qement all a yenien hac a lezireguez d'an actou-se a religion pere a vezur buez an ene. Dre ma teuen da sônjal buan en traou-se oll, va speret a sclêrae, mui-ouc'h-mui, ha va c'halon en em gargue eus a un esmae, pehini a ellàn gant güirionez henvel santel. Seblantout a rê din e voan hepquen o paoues disqi da anavezout Doue. Treantet, touchet, scôet en ur memes amzer, en em dennis, hep sônjal, varzu an Ilis; antren a ris enni, en em brosterni a ris, ha va ené, evit ar c'henta guech, a reas pignat varzu Doue actionou a c'hraç, hac ur beden realamant sortiet eus a fonç va c'halon.

Adalec an devez-se, va mignonet, va devotion ne voe mui un habitud yen ha vean hepquen. An admiration, an anaoudeguez hac ar garantez a voa antreet em c'halon. Comprenet em boa anfin ar religion oll buissant-se, sourcen eternal demeus an nerz ar muia güirion, demeus ar precïussa esperanç, ha demeus an donça consolationou. Douguen a ris neuze dispositionou nevez da accomplissamant va deveriou a zevotion : ne voa mui hepquen va c'hórf a guaduen hep nep sonch d'an ilis; ne voa mui

va guenou hepquen a gane meulodiou da Zoue, pe a varmote pedennou hep nep attantion; ne voa mui d'am diousscouarn hepquen en em adresse ar c'homzou divin; va ene a voa eno, selaou a rê, pedi a rê; glorifia a rê.

Adalec ar moment se ivez, an nerz na vantage mui din evit combati a enep va goal inclinationou, hac evit en em avanci en hent ar güir vad. Ma n'en deveus qet Doue permetet e vijen eat qen pell evel am bije desiret, na dleàn qet nebeutoc'h a c'hraçou dezàn evit beza va sicouret, qen alies guech evel ma emeus imploret e visericord, da zont da veza un draic benac nebeutoc'h indign demeus e vadelez.

Ar mad-ober-se a so bras, va mignonet; mes n'en deo qet én an hini hepquen a meus cavet en asgre va religion. Evelse, penetret eus a buissanç Doue, ec'h anavezis da bep cammed an tresçou hac an testeniqu. Qement tra oll a rën en em gaera d'am daoulagad dre ar gontemplation burzudus-se: adalec an derven betec ar yeotennic; adalec an eugen nerzus pehini a labour hon douarou, betec an amprevanic en em goach dindan ar sec'hic; adalec ar sparfel a nich gant majeste ebars en huella demeus an ear, betec ar venanennic pehini en em ruill var ar guinizou dû; adalec goaguen ar môr bras, betec an drouzic sioul eus ar voazic disterra; adalec ar stered a luguern er firmament, betec ar prednic a leusq en devaligen un tamic sclerder a netra; adalec ar menez brassa, betec ar c'hreunennic sabl a ruill var

bord an aod, e velen oll ous en em unani da c'hlorifia Doue, da attesti e buissanç hac e furnes, ha va c'halon en em unan gant ur blijadur infinit d'an hymn-se eus a garantez, d'ar c'honcert eternal-se eus a veuleudiguez, pehini a form hep cess an oll grouidiguez.

Mes e creiz ar ravissamant hac ar boneur-se, Doue a falvezas dezàn, hep douet, va eprouvi, hac a c'houlennas diganén an tribut a affliction pehini a dle an oll da baea. Va zad a varvas. E glénved hir ha poannius, epad pehini na achapas digantàn nep clèm, nep murmur, a reas din guelet penaus ar gonfianç en Doue a inspir d'an den just ar baciantet evit souffr, an esperanç hac ar resination evit mervel. E varo, pehini a voe evidon ar c'henta maleur, a roas din c'hoas ur guentel all : disqi a eure din e zeus poanniou a ene, a bere ne zeus nemet ar religion hepquen a ell dont da zouçât. Ah! penaus e vez possubl supporti ar c'holl eus ar pezh hon eus ar muia qer, ma na elfemp qet en em lavarar deomp hon-unan : En em gaout a rimp en eur bed all guelloc'h? Esperanç consolant! An diveza qimyad n'en deo qet eta etèrnel, hac al liamou en deveus Doue santifiet en draouyenmâ, n'en dint qet torret evit james!

D'ar c'houlz-se e voa c'hoas chommet em speret un tresç benac eus ar gontadennou dirèzon-se pere a glèven goechal tud indiscret hac ignorant o conta. Hep credi absolutant en apparitionou hac en teuziou, ne voan qet exant eus a ur certen disposition supertitius,

hac a voe difunet ur moment ennòn, dre an
 effet eus a varo va zad. Gouscoude, pell da
 inspira din nep aoun, ar sonjeson-se a voe
 meurbet agreabl din, hac em bije desiret e
 vije en em disqueuzet speç va zad d'am daou-
 lagad; rac n'em boa nep aoun dious e bresanç,
 na allien esperout nemet e venidiction, ha ma
 vije deut evit va c'blasq ha d'am c'hass gantàn,
 em bije bet muioc'h a joa egnet a spont. Un
 nòsvez e chommis cousqet, va speret carguet
 oll eus ar squeudennou-se; vardro anternòs e
 voen difunet en un tol count, hac en eur di-
 gueri va daoulagad, e credis guelet, demeus
 sclêrijen al loar, figur va zad, goloet gant ul
 lincel venn, hac ous en em delc'hel en e za
 var hed tri bas demeus va guele. Sailla a ris-
 ractal var leur ar gampr, en eur leusqel ur
 griaden a joa; mes a boan e voen va-unan em
 za, na appercevis mui netra. Allòn, a lavaris
 diouzìn va-unan, n'en deo an dra-mâ nemet
 ur fals-apparanç eus va speret troublet. Neuze,
 mezus ha quezeudiqêt eus ur sempldet pehini
 a gaven coupabl, en em stringis d'an daoulin
 dirac va guele, hac e criis eus a fonç vac'halon :
 « O va Doue ! pardonit un desir hac un espe-
 ranç impi. Nan, an ene a so distroet en hoc'h
 asgre, n'en em bella mui evit dont a nevez var
 ar bed-mâ eus a vizer. Deomp-ni eo da êchui
 hon exil, evit gallout mont ivez d'en em unissa
 d'ec'h ha d'ar re o deus hon c'huittêt. En ana-
 vezout a ràn, ô va Doue ! n'en deo roet da zen
 marvel ebet da benetri dre hent ar sqiantchou

ebars secrejou ur vuez all ; ne zeus nicun en devez ar pouvoar da leann en amzer da zont na da gonjuri ar sperejou pe an elemanchoù ; rac c'houi eo hepquen a zalc'h en ho torn an amzer hac an eternite ; c'houi hepquen eo a gommand d'an oll, d'éc'h-hu eo hepquen ec'h apparchant ar buissanç dreist-natur. Ho madedez e devezus disqet deomp ar pez a dleer da gredi, ha ne zeus a virionez nemet en ho eomz divin.

Ar circonstanç pehini e zoun o paouez rapporti, a êchuas da sclêrijenna ha da grénvât va rêson a enep credanç distro an anaon, ar sorcerien, hac an unvreou. Evelse eo e teuas ar religion da effaci deus va speret betec an disterra tresç a supertition ; rac ar supertition, pehini na vev nemet eus a spont hac a eus a erroliou, na ell qet bale gant ar religion, pehini so esperanç ha güirionez oll. Ne zeus nemet an den impi, an den mechaut, a grën hep c'ess, a vel dre oll sinou spontus ha gourdrouzus, pe a glasq ur voyen er gredennou insancet. An den devout ha just na laqa e feiz nemet en Doue, ha na blass e refuch nemet ennàn.

Ah ! piou n'en devezus qet eprouvet an ezom eus ar feiz hac eus ar refuch-se ? Piou eo ar c'hrouadur humen, nemet disec'het ha pervertisset vez e ene, n'en deo en em santet biscoas presset d'ec em brosterni dirac an Autor eus a bep tra oll ? Piou eo, adalec ar buguelic a antren er vuez betec an den ancien a so tost d'ar bez, piou eo an hini n'en devezus qet a

c'hraçou da renta evit ar madou a so prometét dezàn, pe evit ar re ous a bere en devez euiset ar jouissanç? Hac adalec an artisan paour hac humbl betec ar roue puissant encernet a bompou vean hac eus a ur vajeste a un devez, piou eo an den marvel n'en deus netra da c'houlen ous Doue, eus a behini ar buissanç a ell souten an oll infirmiteou, ha brousta an oll buissançou? Oh! peguement e clêmàn an hini ne voar qet adori ha pedi! Mar deo eürus, e zeo eta un ingrat! Mar souffr, mar pouez an ançen hac ar vizer varnezàn, n'en deus eta na consolation nac esperanç! Mar deo coupabl, mar tispen ar remors e galon, na vel qet eta ar pardon goude ar c'heuz! Peden santel! nac a vad ac'h eus grêt din! Rac, den oun, hac e meus paeet evel un all va die a sempladurez hac a drubuillou d'an humanite. Mes pa meus pedet diouc'h ar mignotin, ez oun bet guelloc'h ha crévoc'h epad an deiz; pa meus pedet diouc'h an nôs, e meus reposit tranqilloc'h epad an nôs; pa en devez ar boneur c'hoarzet ouzin, ez oun bet laouennoc'h goude beza pedet; pa zeo deut an affliction d'am bisita, e zeo ar beden e deus roet din ar pouvoar da souffr gant fermder, hac e deus grêt din esperi gant confianç. O va mignonet! credit ac'hanon: neus forç petra eo ho condition, pedit; rac ar beden a so ur bouclier a enep an tentationou, ur bóm hac a gleizenna ar gouliou, un dorn invisibl pehini a zouten an hini a vrancel, ur vrec'h si-

courus, astennet etrezec an hini so cuezet. Beza e zeus enni un dra benac a douchant hac a imposant er memes amzer. Me zisfi ar speret scànva hac ar muia vean, da nonpas santout teneridiguez ha veneration d'ar guel eus an innoçanç pe deus ar c'heuz en peden. Me zisfi d'ar speret crén ar robusta da nonpas en em santout touchet bete fonç e galon, o velet ar foul prosternet dirac Doue ebars en un ilis. Me zisfi an impi an diyergonta da nonpas respecti ar bêleg astennet e zorn evit binniga un oll bobl daoulinet.

Ar beden, va mignonet, a grénva ar *feiz*, a enaou an *esperanç*, hac a antretièn ar *charite*; an teir vertuz qenta-se demeus ur c'hristen.... Mes, goustadic! santout a ràn e conven din en em arrêti amàn. En despèt d'am studi en theologi, n'en em gredàn qet crén aoüalc'h nac habil aoüalc'h evit antrepren disqi dêc'h reoliou ha güirioneou hon religion. Arabat eo da un danvadez en em avisa da felvezout cundui an tropel, rac ellout a rafe en dishentcha hac en livra d'ar bleiz; d'ar messæer eo d'e gundui. Mes un danvadez a ell rei ar c'husuill hac an exempl da selaou ar messaer; hac e zeo se hep qen am eus falvezet ober.

Cetu aze eta petra eo, va mignonet lennerien; ha ma e meus bet ar boneur, dre ar péz a meus santet va-unan, d'ho laqat da veza persuadet mad e zeo ar religion ar güir zourcen demeus an oll vertuziou, e zeo hi hep mui qen a ell rei dêc'h an nerz d'o acquisita, e zeo

hi hepgen a ell ho renta eurus er vuez-mâ hac er vuez all, em bezo tizet d'am but. Ar rest na sell mui diouzin. Dêc'h eo, danvad evel dôn, d'en em sclêrigenna e qeverho pastoret, da veza docil d'o mouez, ha da respecti ar c'haracter eusa behini hon Autrou en deves o c'harguet. It eta da bresta ho tiouscuarn da gomz Done, pehini e zint carguet da brezeg; ha radeuyo ho scouarn d'e gundui betec ho calon, rac ar gomz-se a re ar vuez.

SIMON A VONTROULEZ.

PARABOLEN

SIMON A VONTROULEZ.

Un deiz, un den a voa pignet var lein e dy, pehini a voa huel bras, ha demeus a eno e selle d'an traon.

Hac e velas un den all pehini a voa en e za var al leur, arrêtet e qichen ur punç.

Hac epad ma selle, an avel a c'hueze endro dezàn, hac an drouz a rê an avel ebars en e ziouscouarn a etourdisse hac a vezve anezàn.

Hac en em lavare dezàn e-unan : Me pehini a so amâ, me so brassoc'h eguet ar c'hrouadur-hont a velàn duont d'an traon, hac a seblant din qen bian.

Hac e lavaré se, rac ober a rê evel a ra cazi

tout an dud, pere, en eur vusuri o hueldet, a ancounac'ha atao da zisconta hini an diazez var behini ez int placet.

Hoguen, epad ma stoue e zaoulagad gant disprisanç var den al leur, cetu ma santas un dra benac o cueza var e benn; hac o veza savet e zaoulagad, e velas a gostez d'e dy un tour calz huelloc'h; hac e voa un den all var an tour-se.

Hac an den-mâ, o velet hini an ty izelloc'h eguetàn, en devoa credet ellout e zisprisout, hac a granche divar foei var e benn.

Mes den lein an ty a voe indignet, hac a lavaras : Perac na ellàn-me qet trapout duont d'an nec'h? hac e c'hourdrouzas hini an tour. Gouscoude e c'hourdrousou a voa impuissant, ha den an tour a c'hoarze ous se, hac a rè goap.

Hoguen, epad ma c'hoarze, cetu ma santas e-unan un dra benac o cueza var e benn; hac o veza savet e zaoulagad, e velas ur balonç en ear o vrancelli gant majeste; hac e voa un den ebars bag ar balonç-se.

Hac an den-mâ o veza guelet an hini a voa var an tour dindannàn, en devoa credet e drêti gant disprisanç, hac er goapae, en eur disac'ha sabl ha grean var e benn.

Mes den an tour a voe ivez indignet, hac e lavaras : Perac na ellàn-me qet pignat er vag-hont? hac e c'hourdrouzas gant furor den ar balonç; hac e c'hourdrouzou a voa er memes tra impuissant.

Epad se tout, den al leur o veza ivez sellet d'an nec'h, a apercevas hini lein an ty, hini

an tour , hac hini bag ar balonç.

Hac e lavaras : Peguen caer e zéo beza qen huel ! Penaus ec'h eller guelet a bell , hac e-bana êzet ! Ma ven da viana var lein an ty , em bez ear , hac an domder n'am etouffe qet , evel amâ d'an traon.

Hoguen , epad ma lavare sé , e clêvas ur vouez a sortie deus ar punç ; hac ar vouez-se a voa hini ur scarzer punçou , pehini a lavare :

Trista stat eo tremen ar vuez diudan an douar , da scuilla ar c'huezen e creiz un ear humid ha fall , dious scleur trist ur c'houlouen foussin , epad ma medi ar re-all duont d'an nec'h , o vale var ar yeot glas , hac o tomma en eol !

Hac ar c'homzou-se a eure compassion da zen al leur , pehini a sônjas : Cede aze unan a so izelloc'h ha muioc'h da glêm eguedon-me.

Hoguen , e qeit ha ma tremene an traou-se , counabrennou a voa en em dastumet en ear , hac un arneu derrubla darzas. Ar gurun a ruille spontus , hac a luc'hed a flamine horrupl.

Hac ar balonç a voa fourgasset terrubl hac adreus hac a hed en ear , ha den ar vag na zizac'he mui a zabl , na rê mui goab ous den , rac caret en devije neuze nonpas beza qen huel , hac en devije gant joa vras chenchet e stat ous unan humploc'h.

Mes , epad ma leusqe hirvoudou inutil ha criadennou spontus e vean , ar gurun a goezas var ar balonç , hac a laças ennàn an tan , ha den ar vag á voe precipitet , hac e gorf oll brêvet.

Ha qerqent goude , e çuezas ar gurun ivéz

var an tour, ha den an tour a voe pulluc'het.

Hac ar fouldr o veza difframmet mein dious an tour, a strincas unan var lein an ty, hac an den a voa vargorre a voe torret e vrec'h gant ar men a guezas varnezàn.

Hac an den a voa var al leur a voe quitted a dout evit caout e zillad distrempet gant ar glao bras a gueze.

Hac an den a voa er punç, ne voa qet en em apercevet memes e zoa bet un arneu en ear; ha moment e repos o veza erruet, n'en em glêmas mui, mes cana a rê.

Neuze den al leur o veza clêvet anezàn; a sellas er punç, hac a lavaras d'an den a voa e-bars ar pez a voa c'hoarvezet.

Hac o veza contet an traou-se, ec'h ajoutas : N'en em glêm mui da veza placet qen izel; rac an hini a voa an huella, a voa an tosta d'an arneu; scôet eo bet da guenta hac ar goassa. An tol a so bet ivez marvel var an tour; bet o zeo c'hoas terrubl aqüalc'h var lein an ty. Me va-unan, evit beza bet en em gavet huelloc'h eguedout un nebeud, e meus bet ivez va lodennic. En em glêmi a rês, epad ma en em c'hlorifie ar re-all; bremâ ec'h eus rêson da gana, pa zeo güir an arneu en deus o discaret, n'en deus discontinuet na da labour na da repos. Mont a ràn da gana ivez, ha n'en em glêmin mui, me pehini na meus recevet nemet glao, hac a ell beza sec'het en eol.

Ar c'homzou-se a laças den ar punç da sônjal, ha d'en em lavarat dioutàn e-unàn : En em

gonselomp da veza bian, rac ar vrasder er bed-
 mâ en em brên d'ar pris-mâ-pris an tez, hac
 ar sourciou, an dangeriou hac an diseüriou eo
 ar moneis gant pehini e vent paeet. Ha c'hoas,
 d'ar pris-se, na alfet qet parveni huel aoüalc'h
 évit nonpas rancontri brassoc'h eguedomp; rac
 né zeus nemet Doue a jouis tranquilamant eus
 e vrasder, pehini na vel den aziouc'h d'e
 benn, ha pehini na ell birviqen cueza.

SIMON A VONTROULEZ.

FIN.

REGLAMANT

A FURNEZ.

RENTIT oll d'ho Crouer qement so ret renta,
Examinit arauc antrepreni netra ;
Na zarempredit qet nemet tud vertüzus ,
Na estimiit qet re ho talanchou eurus ;
En em rentit bepret da rêsoniou re-all ,
Ha dilezit ho re, mar prouver e zint fall ;
Grit attantion vad ouzoc'h pa vez comzet ,
Ha na affectiit qet da gaout calz a speret ;
Na antretenit den en tuont eus e stat ,
Hac en ho preposiou bezit leal ha mad ;
Dalc'hit bepret d'ho qer evel un den guirion ,
Na brometiit james evel tud dirêson ;
Bезit servichus, fur, graciüs, douç, affabl ,
Eus a ziguemer vad, laouen ha favorabl ;
Hep beza familier ; bezit un êr êzet ,
Na zecidit netra qen ho po er poezet ;
Carit hep interest, pardonit hep sempltet ,
Sujit d'ar re buissant, hep lausqentez ebet ;

Clasqit gounit gant soign carantez peb-unan,
 Tec'hit ous peb proces, sourcen eus a vil boan;
 N'en em informit qet ous afferaou re-all,
 Ha tavit var ho re, pe int so mad pe fall;
 Qemerit a c'hraç vad ha gant anaoudeguez,
 Ha mar recompansit, grit-én gant larguentez;
 Neus cas e pez seurt stat ec'h alfec'h en em gaout,
 Na deuit qet james d'en em dishanaout;
 Bezit atao truez ous maleur ho nessa,
 Supportit e zefaut, bezit mignon dezâ;
 Bezit trec'h d'ar chagrin, mar er santit bigen,
 Ha n'er laqit james da gueza var nep den;
 Ellec'h-ma vez drouc-ranç laqit ar peoc'h bepret,
 N'en em venjit nemet dre vad-ober barfet;
 Reprenit hep c'hoervder, meulit hep flatterez,
 C'hoarzit modestamant, souffrit ar farcerès;
 Estimait pep-hini ebars en e vicher,
 Na voapait netra dre bompad divoder;
 Na reprochit james ar vad ho pezo grêt,
 Ha laqit-e atao e renq an traou secret;
 Diarauguit ezom ur mignon maleurus,
 Hep beza re brodig, bezit mad, generus;
 Moderit hoc'h humor qerqent m'en em bresant,
 Ha na gomzit qet fall demeus ar re absant;
 Na vezit qet ingrat ha bevit hep tamal,
 Hac ebars ho jeyou bezit atao leal;

Sonjit ha comzit mad , na dromplit den ebet ,
 Bet contant eus ar pez a vezo dêc'h roet ;
 Na voal-drêtit james ho paour-geaz-dleour ,
 Bezit just , serviabl , memes d'hoc'h adversour ;
 Da voneur ho nessa anvi na zouguit qet ,
 Ha tavit var ar pez a vo dêc'h confiet ;
 N'en em vantit james , mirit mad ho secret ,
 Bezit Doue da squer , hac e viot parfet .

PROVERBOU.

1. Depordit d'an abardaez da lavarat hac
 én so bet caer an devez , ha d'ar maro evit jugi
 ervad eus ar vuez.
2. Hentit tud honest , hac er vezot ivez.
3. Ar fêçon da rêi a dalvez muioc'h eguet
 ar pez a roer.
4. Bezit mud pa roit , ha comzit pa roet
 dêc'h.
5. Ne zeus qet a adversour dister.
6. Gant al lagad , na gant ar religion , na
 vadinit james

7. Ar feneant, abred pe divezat, a deu da veza paour.

8. An den avaricius n'en deveus a guerent nemet d'e varo.

9. Na zeus daoulagad nemet evit defautou an nessa; den na anavez e re e-unan.

10. Lagad ar mestr a larda ar marc'h.

11. Ur respont ceder a zouça ar goler.

12. Na gassit qet da varc'hoas ar pezh a ellit ober hirio.

13. Piou benac na gar nemetàn e-unan, n'en deo caret gant den.

14. Ennes a so pinvidic, pehini na zezir netra.

15. Ar mestr mad a ra ar mevel mad.

16. Nep a ra cheric dêc'h muioc'h eguet d'an ordinal, a glasq ho trompla, pe en deveus ezom diouzoc'h.

17. Pa gousqer re bell-amzer, na deuer qet da veza savant.

18. An hini na voar qet oboissa, na voar qet commandi.

19. Guelloc'h eo tec'hel eguet caout affer diouc'h tud mechant.

20. N'en em reposomp qet var vertuz hor c'herent, bezomp hon-unan tud honest.

21. Na guzit james netra, na d'ho c'ovessour, na d'hoc'h avocat, na d'ho medicin.

22. An hini en em gorrich en eur velet defaultou e nessa, na ell qet mancout da zont da veza den honest.

23. Guelloc'h eo deomp beza ganeomp hon-unan eguet e compagnenez fall.

24. An dud sot hac ar pennou fall a binvidica an avocadet.

25. Evit gouzout talvoudeguez an arc'hant, e zeo ret beza obliget da ampresta.

26. Ne zeus ezom nemet un danvad galous evit ampoesoni ar vanden.

27. Guelloc'h eo plega eguet terri.

28. Guelloc'h eo broncha ous an troad eguet ous an teod.

29. Na zeus nep rosen gaer, na zeu da goezvi.

30. An hini a voar parlant, a voar calz; mes muioc'h a voar c'hoas an hini a voar tevel.

FIN.

TAULEN

EUS AR PEZ SO RANFERMET EL LEVR-MA.

SIMON A VONTROULEZ.

	Pagen
CHABISTR I ^o . <i>Petra eo Simon a Vontroulez.</i>	9
CHAB. II. <i>Simon a Vontroulez a ya da foar Castel, e peles'h e rancontr c'hoarierien dinçou, mil-a-câz, flu, ha meur a c'hoari all a hazard difennet, charlatanet, etc.</i>	13
CHAB. III. <i>Simon a Vontroulez a ya da velet an dançou, a gomz var an didemperanç hac a gont un histor var ar sujet-se. . .</i>	17
HISTOR PHILIP.	19
CHAB. IV. <i>Simon a Vontroulez a so indignet a enep ar re a ouâl-drêt an anevalet. . .</i>	21
CHAB. V. <i>Simon a Vontroulez a ro da santout an oll avantajou eus ar scoliou e pre</i>	

<i>ar vugale en em zesq an eileguile, dre an descadurez mutuel.</i>	24
CHAB. VI. <i>Simon a Vontroulez a gundu d'ar scol ar vugale a golle o amzer.</i>	27
CHAB. VII. <i>Simon a Vontroulez a laqa an accord etre daou chicaner.</i>	29
CHAB. VIII. <i>Conversation Simon a Von- troulez gant ur paour, ha gentel vad evit an dud orgouillus hac ar feneantet.</i>	34
CHAB. IX. <i>Simon a Vontroulez a inspir ar resination, hac a ra concev esperanç da eul labourer digouraget.</i>	37
CHAB. X. <i>Teneridiguez Simon a Vontroulez, ha conseilhou a ro var sujet un tremenvan hac un invantor.</i>	39
CHAB. XI. <i>Arjoavrasa Simon a Vontroulez, o c'houzout ar frouez en deus produet e avisou mad.</i>	42
CHAB. XII. <i>Simon a Vontroulez a gont his- tor ur plac'h labourerez hac hini ur plac'h dissipet.</i>	46
HISTOR JACQUETTIC K̄BABU.	46
HISTOR JANNEDIC AN TRAON.	49
CHAB. XIII. <i>Simon a Vontroulez a ra un</i>	

	<i>embann var an avantajou hac histor ar Vaccin.</i>	53
CHAB. XIV.	<i>Simon a Vontroulez a gontempl gant ur joa dener un tieguez eurus ha vertuzus.</i>	59
CHAB. XV.	<i>Simon a Vontroulez a ra meur a rancontr var an hent bras, ha conseilhou mad pere a ra var meur a sujet.</i>	64
CHAB. XVI	<i>Simon a Vontroulez en em gav en un ty, hac en em despît eus a ingrâtiri an domestiget en andret o mestri.</i>	71
CHAB. XVII.	<i>Dicours Simon a Vontroulez da dud curius pere a rede e foud da vetet laqat un den d'ar maro.</i>	74
CHAB. XVIII.	<i>Simon a Vontroulez a zisqueuz sclêramant penaus ar guempennadurez na goust netra.</i>	79
CHAB. XIX.	<i>Simon a Vontroulez a expliq da vreur ur jured nevez un natur hac an importantç eus e fonctionou.</i>	82
CHAB. XX.	<i>Qentellou mad roet gant Simon a Vontroulez d'ar re a gred e tistro ar re varo er bed.</i>	87
CHAB. XXI.	<i>Simon a Vontroulez a ancou-</i>	

- rach. messaerien langour ha feneant d'en em occupi.* 93
- CHAB. XXII. *Conseillou fur pere a ro Simon a Vontroulez da electourien en em rente d'an assamble electoral.* 96
- CHAB. XXIII. *Reflexionou camarad Simon a Vontroulez var ar respet a dleer da gonservation ar monumantchou public. . .* 100
- CHAB. XXIV. *Simon a Vontroulez a zêr o guinou da dud pere en em occupe da zrouc-comz, hac a gont dezo un histor. . . .* 103
- HISTOR FANCH-CÔS. 103
- CHAB. XXV. *Simon a Vontroulez a brezec d'ar bobl var an necessite da baea gant soign an impodou.* 106
- CHAB. XXVI. *Simon a Vontroulez en em sav a enep ar manq a respet evit ar re varo.* 110
- CHAB. XXVII. *Simon a Vontroulez a ra ur rancontr hac a brouv e zeo alies an dud gourmand punisset dre ar gourmandis memes.* 113
- CHAB. XXVIII. *Simon a Vontroulez a rancontr ur marichal oc'h êchui e dro*

- Franc.* 118
- CHAB. XXIX. *Simon a Vontroulez a gomz dious an anv, hac a souten penaus an anvius nu larda na ne binvidica get.* . . . 121
- CHAB. XXX. *Simon a Vontroulez a ro scler da entent an oll avantajou demeus ar Poeziou ha demeus ar Muzuriou nevez.* . . . 124
- CHAB. XXXI. *Simon a Vontroulez a ro conseillou evit douguen sieour d'an dud beuzet, d'an dud asphixiet, d'an dud scornet, d'an dud croguet gant chaç-clàn, d'an dud ampæsonet, ha d'ar re a vez cazi maro gant corfadou güinardant.* 128
- CHAB. XXXII. *Simon a Vontroulez so test eus un avantur nûs, e pèhini e veler ar suitou horrubl eus ar goler.* 135
- CHAB. XXXIII. *Simon a Vontroulez a antren e secristiri Plougaznou, a gav ur gonnessanç ancien, a gân diouc'h al lutrin, hac a setaou ur Sermon.* 139
- CHAB. XXXIV. *Simon a Vontroulez a lein e ty ar Person e compagnunez; falvezout a ra dezàn dre feadou patant prouvi ar*

<i>virionez eus ar pez en deus lavaret ar</i>	
<i>Person, hac. a gont un histor.</i>	144
HISTOR AN DAOU VREUR MARCEL.	145
CHAB. XXXV. Cuntinuation Histor an daou	
<i>vreur Marcel, contet gant Simon a Von-</i>	
<i>troulez; cundu fall ha fin truezus eus a</i>	
<i>Jerom.</i>	152
CHAB. XXXVI. Fin demeus a Histor an	
<i>daou vreur Marcel, contet gant Simon</i>	
<i>a Vontroulez; cundu vad ha prosperite</i>	
<i>eus a Louis.</i>	163
CHAB. XXXVII. Conclusion.	177

OEUVROU DALIF

SIMON A VONTROULEZ.

<i>AVERTISSAMANT eus a gompagnun Simon</i>	
<i>a Vontroulez, e pehini e tisqer penaus</i>	
<i>ec'h echuas ar personach-se.</i>	185
<i>FURNEZ Simon a Vontroulez.</i>	191
<i>JURISPRUDANÇ Simon a Vontroulez. . . .</i>	209

	Pagen.
<i>MEDECINEREZ Simon a Vontroulez.</i>	231
<i>SBTANÇOU Simon a Vontroulez.</i>	235
<i>MADELEZ Simon a Vontroulez.</i>	240
<i>RELIGION Simon a Vontroulez.</i>	262
<i>PARABOLEN Simon a Vontroulez</i>	272

<i>Reglamant a Furnez.</i>	277.
<i>Proverbou.</i>	279.

FIN AN DAULEN.

